العشق نارٌ يحرق ما سوا الحبيب

الحمد لله كتاب لاجواب ازجناب صوفي با شان خوب خصال شاعر باكمال [illegible] مرحوم [illegible]

موسوم ب [illegible]

منظوم [illegible]

معروف

عقد السني

ڇپائيندڙ

فقير محمد قاسم ٻيٺه

پتو

درٻار جناب فقير محمد صاحب

تپه حسين ٻيلي گهوٽڪي ضلع سکر پاڪستان

(باب الاسلام پريس ڪراچي)

بسم الله الرحمن الرحيم

سر کوھیاري

ڪافي ١

کوهيارل مان ڪم، اهي منهنجو ادبون

١ ڏھيو روز ازل [illegible] ان، دوستي وارو دم

٢ جان مون سان [illegible]، گوند رتي مون ويا غم

٣ پنهون [illegible] ، راھون وئي پيو رم

٤ گهوريان [illegible]، ماس هڏ ۽ چم

٥ محمد جي [illegible]، طلب نه ڪي ٻي تم

ڪافي ٢

بيراڳي پنهون، وتان ويڳاڻي

١ ننڊ نياڻي نهوڙ پيو، ننڊ ر نماڻي

٢ ڪاهيند سر ڪيچ [illegible]، جاسي سڃاڻي

٣ وهائيندس ويساه سان، پنوئن مان پاڻي

٤ [illegible] بلوچ [illegible]، سورن ڪئي ساڻي

٥ محمد ٻانهي پند جي، ناهين ڪا پڇاڻي

ڪافي ٣

تنهن توحيد وجود ۾ واصل، سارو حال حقيقت حاصل

١ مليو [illegible] ٿوي ڪلالي، جا ڪو جا برهوش جلالي

رندي رسبو جا هو واصل

٢ هتون جام هادي جنهن پيتو، ڪو توڪل سري سو جيتو

اعلى عليين سو فضل

٣ سيني سوز [illegible] سر [illegible]، ڪو باه پٽ جنهن لايو

نادر نيهن ٿيو [illegible] نازل

٤ عين [illegible] هڪائي صورت، نڪتو نانه ڪيائين پورت

وگو نادر توحيد ي وارو [illegible]

احمد منجهاران ٿوا حمد [illegible] ميم ملائي سان محمد

هيو رمز الهي [illegible] سو [illegible]

Gul Hayat Institute

[illegible] پنهون پکي پيهي آيو آيو

١ ستاڻ ويساه جي وڙکي وڏ ڙيم - ٽڙو پنت سڄايو سمايو

٢ قربون ڪاه ڪري سائين کوهيارل - پيچ پريت جو پايو پايو

٣ پاڻيڻ پاروچل نه پاتيون ۽ هڪڙ هڪ ڀلايو ڀلايو

٤ محمد ڪي مهندي مهر منجهارئون - هادي رنگ رسايو رسايو

ڪافي ع٥

ڏک ڏولائي جا ڏينهن [illegible] ڪي جهڏيا

١ عاشقن کي آسود ڪي [illegible] ڏينهن

٢ باقاره بها [illegible] ڏينهن

٣ جوڳي پنهنجي [illegible] ڏينهن

٤ محمد مرشد جا وسن ۽ مٺا [illegible] ڏينهن

ڪافي ع٦

مونکي ڪل نه ڪا ۽ کوهيارل ڪيچ وڃڻ جي

١ هلڻ ڏيل هوتن ڪئي ۽ هيئي ڪل نه ڪا

٢ ادبون عشق وارن ري ۽ جهاڳي جبل نه ڪا

٣ قتل کي نه فراق ۽ جهوري جهل نه ڪا

٤ سڪ وارن کي سرتيون ۽ ملڻ منزل نه ڪا

٥ محمد ياروچل جي ۽ شوخي شل نه ڪا

ڪافي ع٧

ڪيهي سنڌا ڪنهن - پانڻ جي پولي

١ وڏ پيندي مون شل ڏسان ۽ تعمر منڊو انولي

٢ [illegible] ڏينهان و ۽ هي هي جي هولي

٣ دائم دير دمحر ۽ جاکهه ڪيم جولي

٤ جان جسو جاني تون ۽ گهوريو گيان گهولي

٥ محمد محبوبن جي ۽ گولن جي گولي

ڪافي ع٨

عاشق ياري ويهه اندر ۽ محبت وارو ميخ ميان

١ شوق شمع جي ۽ شاغل پتنگ وانگي [illegible]

Gul Hayat Institute

٢ سورٺ وار ۽ سير سندا [illegible]

٣ محبت جي ميدان ۾ [illegible]

٤ محمد مخفي مام پروڙي [illegible] ڪي ڏک ۾ ميان

ڪافي ٩

پُنّ وڪا ٻاروچين ۾ پوهيت جيي ۾ پچار

١ ڦڏ ڪرُوئِي آئُ ڪُرڪُنم دم نه ٿيندس ڏا

٢ سُتي سيج پلنگ تُون جاڳائي ڪنهن جار

٣ سِڪ اوهان جي [illegible] ساڻ ڀاسي سينگار

٤ رتيان ڏي [illegible] تڪي طلب ٿنوا

٥ محمد سان [illegible] يار سندا افتار

ڪافي ١٠

مون ته نما [illegible] ۽ وهُٽ ۾ [illegible]

١ قري دل ڦقار [illegible] ڪري ڏوهن سان ڏاڙو

٢ ٻگي ۾ [illegible] يهات يسو ساه اندر [illegible]

٣ اديون ورلست ڪتون قرب سندو ڪاڙهو

٤ دم دم دهه وندي جو پرين سان يار [illegible]

٥ محمد جو محبوب تون ڪرچڪر مون چاڙهو

سُر تلنگ

ڪافي ١

باقي برهه آيم بسم الله پڙهيم دل بيوس ٿي الله ارڙيم

١ بات برهه جي سمجھڻ مشڪل دهه بنان ڪنهنکي نه ڪل

ذات صفات هڪائي نمل جنسار جوڳي جند جان هڙيم

٢ بيچون منجهان ٿيو آواز اشر نابن منجهان ٿيو سنا بصر

توصاف صفا سر سندا وصدا لاشڪ لذاني واري لغات لڙيم

٣ رسمات رندي جوراه ورتم پائي پيچ پريت جو پرڪي پرتم

[illegible] نگين رنگ ۾ [illegible] محڪم مام محبت منجهه من جي [illegible]

حد بو جوش جلال الله جاري بيرنگ بحر بقا بالله باري

٤ عشق سيم محمد موج ماري چمڪا ۽ من جو ڪا ۽ چڙهيم

ڪافي ١١

حسن ۾ متيان رنگ هادي دي رتيان رتيان

Gul Hayat Institute

کتیان کتیان

...سف دچ ھن کتیان بتیان بتیان

۱ ...بره دیان پرکھن بتیان ن تتیان ن تتیان

۲ ظا... تابش عشق دي تتیان ن لتیان ن لتیان

۳ کڈاھان اڄاڻون قہر دم آوي ... فرملا دیان مارن لتیان ن کتیان ن کتیان

۴ ھستي ھوڈ ھوس حرص کو ... ماسل ... بیماھوڙي نان کتیان ن

۵ محمدؐ ملک اھیندا ماسل

کافي ۱۳

... یان

دیدان دل کسیندیان - کس دلیان ننن نسیند یان

ھجر وصال قسینه یان - وچ ... ید یان

۱ دیدان دم دم دید لاون - ش... آون

مشتاقانا ماس کاون - ... یان

۲ دیدان داد ستور ویکو - ... علور ویکو

سوري تي منصور ویکو - ... یان

۳ دیدان دا جس دام پیا - ... اسلام کیا

لاغرضي دا یار تیا - آپکو آپ پسیند یان

۴ محمدؐ منصب دا اکیان - ... ازلي بیي بکیان

رمز فاقت نال سیان - ... نه کسیند یان

کافي ۱۴

حسن شمع تجلات اتي - ظاھر ذات صفات اتي

صورت دي سرسات اتي - ڈیون ... کند کلات اتي

۱ ویک حسن نان ھتیان بي - محض موان ھین متیان بي

سونا ھي وچ ستیان بي - قرب والي کلمات اتي

۲ موھیا حسن دي ماني بي - عاشق نت وکاني بي

آپ پیتا وچ لھاتي بي - با طوفي ھک بات اتي

۳ جوت دي چڑھیا بي - لاھوتي ذلتڑیا بي

شھر حسن وچ وٺ یابي - تحقیقي تسلات اتي

۴ شه حسن دا شور بي - لعلی احسن اور بي

محمدؐ دا تیا غور بي - مجبوري محلات اتي

کافي ۱۵

نازوان ناسا نسما ٹا - کین کي کھندا کندھین

جوش جڏهن بيدار آيو تا [illegible]
١ زلف جي زنجير ۾ قيد ٿيا ٿيڙا جان ڪنهن بيجا نه جدا هن
هوش منهنجا حيران ٿيا دوست جي ديدار جي
٢ انتظاري عاشقن کي ڪنهن نه هڏ هين
دور ٿيا ديدارين ڪوڻ هٿيا حسن ڪنهن نه هڏ هين
٣ قياس ڪنهن بيٺيا س ٿيا نا نينهن وارن جو نيا
مست محمد [illegible] ٿيا ڪا م لئي ڪوري ڪڏ هن

ڪافي ١٦

مست ۽ [illegible] — شوقون مليو شيشو شراب
[illegible] نينگ نا [illegible] — نينهن کي پا نيم نواب
١ غير جو [illegible] — وحدت ۾ وڃو پهر ۾
کي گڏ [illegible] — لوڪ ۾ لاهي حجاب
٢ علم ۽ اعمال جو ويو ڪر [illegible] — هم دم حقيقي حال جو
قربون پڙهم — ڪيفي ڪتاب
٣ محمد سچا تنهن حق نبي — پيو شرڪ ته ابع شعبي
غازي سڏاين عرق نبي — تن حرف نا هي ڪو حساب

ڪافي ١٧

حسن بازار هر دم — ادا واجب وڃڻ گهر جي
سرينهن جو سڏ سڪ ۾ — سڄڻ اکيون سڻن گهر جي
١ لگا پانوڪ جا لاهي — ڪويا وينڌا اڳي ڪاهي
مڙن کم مه دچو نا هي — ڪنڌ قربون ڪنهن گهر جي
٢ ملامت هار گل پا ئي — خواري خلق جي جا لئي
سڏاين سڏ اها نا هي — موڙ تون منهن نه مٽي گهرجي
٣ محمد عاشق ادا سئي — شمع لئي ٿيا پتنگ پياسي
جڏهن سي عيش عياشي — پرواني جان بچڻ گهرجي

ڪافي ١٨

ذي سر سر ڪي وڃ تون سر ڪي ساقي قرب ڪلال ڪنهن
١ عاشق اڄ تون آر ادي في — محڪم معني موج مٽي في
وڃ نا ڪر ڪي مٽ في مرڪي — حاصل ڪر حق حال ڪنهن

٢ وک ... [illegible] ... سالڪ سُرتيارا توُن سيج تي
هَل توُن هرڪي ڄاڻگل هرجي واقف ٿي، توُن جوت جمال ڪون
٣ ڪاهي آيا ڪوپاڪيئي ڪل تني ڪي پرپر تئون پيسي
لولوُ لرڪي ڏيان ۾ ڏرڪي بازي بير نک ۾ ته مثال ڪون
٤ ٻره ٺاهي بر سر ٻا لا عاشق ٿيا تم عشق اڪالڙه
نينهن جي نرڪي ۾ توُن [illegible]

ڪافي [illegible]

چنڊي ڄاڻ سات

١ عشق سنڌي اويڙ

شان شرف مان سب

٢ اصل هُديس مان پانڌياڻي ها

دستون ڏوٻي دامن يو

٣ محمدؐ سان اچي مل توُن ڄاڻي ڄام پنهون ڪرجات

توري سار وجسم جلايو

ڪافي ٢٠

ويک حُسن حيران ٿيا سي جذب جلال الله بقا بالله
١ هردم ساڏي هردي اندر صفت صلي الله نبي الله
٢ دم دم وچ ديدار ويکيو سي حسن حبيب الله شفيع الله
٣ محمدؐ ڪون ول عين عطا ٿيا علم عليم الله بصير الله

ڪافي ٢١

چڙهيو اڄ سيج تي بڙو منوّر مه لقا مربي
١ ٿيون شادي ۽ شڪرانا اڄهو آيا عربي
پهري پوشاڪ سرلولاڪ دستار بڌي آيو
جاني جهلڪار ستڙي سلوا چادر چوڌاري حبيبي
٢ لرنگي جي لذت نردي زينت ڪيواڄ بخت بيحد آ
جتي جنسار پرين پنڌ رحميان لک وار هرهر بي
٣ منزل موڙيه ڄانب جوڙ ملا توڙ توحيد جي
يکي لست سات يقين پڙه ميان برسر بي
ٻڌي ڳانا ٿيا شادانا ملڪ مستان مُرسل ٿي

... گهمو ...

حسي صورت ڪڪري ... ؛ داور دامن گهمرات لومان

قائم دائم قاب ڪوسين ؛ اعلى عين انور بي

٤ محمد مشتاق توڻ آن حق پاڪ ...

ڪافي ٢١

ستاسي سير جي ستانگي ؛ آيو هن جوء ۾ جائي

... گهم پاري سو سمجهائي

ڪمالي د... ؛ ... سهي صورت سينگاري

٤ توحيد ... ؛ ... مام پرجهائي

انا ... ؛ ... ڪنهن مهد منورن

٢ پيا ... ؛ ... ثنا ي ڪن تيون شفائتي

مربيس ... ؛ ... بشر وارو بيڪ بنا ٻيو

٣ بعد بيحد ...

لاثاني احولڪ ليڪا ٿيو ؛ اين الانس ثمي آ ٽئي

٤ الف منون ميم تيو مظهر ؛ عشاقن کي اعلى آشر

محمد موج مهر مظهر ؛ رندي اهار مزي لائي

ڪافي ٢٣

هتي جوڳي ويو جاتا ن ؛ اندر ۾ اور الفت جي

محبوب ميم مظهر گيائين ؛ ڪنهي ڪاتائين خلقت جي

١ السمتي لاز هر جو ؛ ڏهان طالب تصور جو

گيائين واقف سار سهج ؛ ناهين ڪا ڪان ڪثرت جي

٢ هد تقوى ترڪ ڪئي سي ؛ هر حرفت هثون وئي سي

پچر پر جي پلاء پئي سي ؛ سدا وائي آ وحدت جي

٣ حسن حيرت حيراني آ ؛ سينهن وارن نشاني آ

صحيح صورت سبحاني آ ؛ ڪلي آ عين عبرت جي

٤ بيرن جان بيوس آهيان ؛ لاڳا يار ڪجالا هيان

محمد تن جي تدي ي ڪاهيا ؛ وٺي هي آ قلم قدرت جي

ڪافي ٢٤

صنم سر سر ... جو ثنا گو لوسنايان ممان

دائم دا ور سندي در في صحيح سحر ستايان

١ شه شاه شفيع جي شادي ؛ ما صحن ۾ منادي

Guru Hayat Institute

١ [illegible] علي جلي ڪري ڪايان ماٺ
[illegible]
٢ محمد [illegible] تنهن [illegible] ڏايان ماٺ
حورن سان حق [illegible]
٣ چڙهي بوراق تي چنچل - سر ور سير ڪيو سڀ ڪار و
مشڪ عطر ڪستوري بوءِ واس وسايان ماٺ
٤ ڇتن پيرن جي سيد ڏي لڳي - ساهيڙين کي سڪايان ماٺ
ٿين تنهن ڪوٽ کي ڪرم ڪا ٿو هو [illegible] ماٺ
٥ آڏيون آج ڪوٽ ٻڌي سر [illegible]
ماڏيون هي تال سڀ تنهن [illegible] ڪريانا
ڪافي [illegible]
[illegible]
ڪفر اسلام جون اوري پاران ٿيون پوئي [illegible]
عشاق کي عجيبن جون هونگا [illegible]
امڏي موج مستي ۾ ڇلڪن جوت دم چنچل
هليا هشيار ٿي همدم جهلياسي ڪين ڪي جهل جهل
٢ سوره سند ر پڌي ثابت - ڪريا ڪر ڪوٽ جي ڪهاڻيل
وڌياسي ڪين وهنتا - سڄڻ هاري سان ٿيا سل سل
٣ شريعت شان ٿا هي ٢ - طريقت طور ٿا هي ١
حقيقت هيڪڙائي ٢ - معرفت مان ٢ ٿي مل
٤ سڄاڻي ثم وجه الله - وحدت هو ٿيا واصل بالله
٥ محمد واه عشق آهي اعليٰ - ٿي هد سڀ زير ٿيا نزل

ڪافي ٢٦

توري لوڪ ڇوڪي توکي ڇڙيو ڇڙيو - تڏهن منهنجو موراج ڪي ڪان
١ باه برهه جي تري تي پيڙڪا - ڦل ڇڪيا جو برڙيو بريو
٢ پريت واري پند ڪرين ۾ - ويڙ سوڪ جو ونڏيو ونڏيو
٣ همت هادي رهبر جي سان - ڪڏ قدم تون ترڙيو ترڙيو
٤ وحدت جي درياه ۾ ميان - تو توڙي طالب ترڙيو ترڙيو
٥ محمد جنکي آ عشق الاهي - کوهه ڪندو سي ڪريو ڪريو

ڪافي ٢٧

Gul Hayat Institute

...شيار

لا رندي منجهه ... رهيا ... بار بره جو ... تي ...
هستي جنڌي وٺ مستي مدامي ... هين ... تهين
۲ خوف خرابات ... ڪاهوڙي ٿي ... تهين
وطن هن اسرار جي ميان - ڪل اهائي ... تهين
۳ سچا تو سيدن ميان - سڌ سپائي ... تهين
۴ ... وڏو ٿي لالن نهين ... ... هين
۵ محمد ...

ڪافي ۲۸

... شهباز ٿي
... منجهاري ماس هنو
... ميان - چالاڪي سان جيو
۳ مرجان موج ... ويريون ميان - جين درياه کي ذو
۴ شعاع شمع پروانو ... ميان - فدا فوراً ... فنو
۵ آتش عشق اڄهائي ڪين ... محمد اور ... اف

ڪافي ۲۹

بيخودي دنياءِ دون هي - نسنگ نينهن واري نازسان
گهور نينهن جي جنگي کهائي - طرف ني ڪڍهن تنهي
اهو سانم سوز گدازسان
۲ ... زوري زور زياده - خيال - ڪسيون پيو ڪنهي
شور پريل شهبازسان
۳ حاصل حال حقيقت ڪهڙو - بار بره جو ... تنهي
... بيخودي واري بيازسان
... ڪي مستان ڪيائين - محبت واري مستي
موهيائين ڪهن ترمجازستان

ڪافي ۳۰

عشق الله بن سمجهه صحي - ... هلاڪي
... ڏوڙي ڪهه تون ياد ... پيهي -
... نصوالن نقل ثنا ... ڪ ...

Gul Hayat Institute

دور نئي [illegible] ڪي ادراڪي

آڏو الوهيت [illegible] اعلى استغراق [illegible]

موجود معنى ميم مقيد، محمد ناهي مجازي

ڪافي ٣١

ڪيئن ڪيان [illegible] هڻ ٿيون [illegible] مي ڪافي رويون وو

آڏيون اماڪي وو شست سٽون تاهيون ور [illegible] جون باهيون

عاشق وٽين ٿيون [illegible]

[illegible] ناهي شو [illegible] وو جو هي جان [illegible]

[illegible] ٿي خاطر تر [illegible]

[illegible] هي اکيون وو محمد سان [illegible]

[illegible] مرڻ وار [illegible] ون و

ڪافي ٣٢

رندن جي رفتار ولائتي آهي - عام ڪئون [illegible]

اچٽ وچٽ جي سڌ نا سپجهين - ڪاملن [illegible]

ظاهر هد [illegible] تقوى ترڪ [illegible] - غيبي ڪن گفتار

بي سر بي پاڪن [illegible] - [illegible] مئون [illegible]

نفي منجهئون اثبات ثابت [illegible] شاهسوار

مرد موجود مغان سان محمد - ويٺ نه يا [illegible] وار

ڪافي ٣٣

ڪو [illegible] ڪا نگ [illegible] ستانگ سٽي ڪر يوسف سڏي

من بي [illegible] مستان [illegible] بره جي ڏنگ تون بانگ

پيهجي اعلى اندر بيني ۾

[illegible] طلسم واري ڏکري [illegible] ڏيهي ڏيکارين ڏانگ

بينا بصيرت ناحق نابيني ۾

[illegible] چري [illegible] ڏي جانگ

[illegible] سلا آهي [illegible]

[illegible] محمد - لنگ [illegible] لانگ [illegible]

ساقي ۾ جن ٿيو جهمڪار - ڪري ورت ڪنون ويو ويا سي
لهر عشق ۾ جيڪي آيا - ظاهر خيال خودي جا ڪپا ٿيا
بيخودي رجو ئي پرت انبار - موج محويت مست ڪيا سي
گم ٿي غوطا ماري غازي - خوب خدا آڻي ڦاٿا سي
[illegible] وڃي ۾ الموت ٿيا سي
[illegible] سر ستيل ٿيا جاه ٿيڻ [illegible]
[illegible] جي پاٽ پيا سي
[illegible] قادر قرب پري ستان
[illegible] ۾ راضي ٿي رهيا سي

ڪافي ٢٥

پڙهه دا ويکو بيان - ٿالن طرل ڪرينا تحمل
عشق دي مڪتب اوڃي وينا - علم عقل نون ترڪ جو ڪينا
ديد ڪيتا ديوان - سرت ڪاڻي ٿي ضايع لڙل
غيب الغيب وچ غوطه مارينا - تن تڪبر غرق ڪرينا
محبت دا ميدان مار مڪي ململ
ساقي ڏينا قرب وڏائي - ڪيف ڪلال قلبح ڪمائي - پريوين
پيمان شرڪي صاف صفا متي سلسبيل
محمد موج محقق مستي - واصل وي وجدت وستي
تمان ادي ميخان - عاشق آنند جانان وِل وِل

ڪافي ٣٦

سي ياروڻي

معني موهنا صورت صنم ۾ - خفي خيال منڌها اظهار علم
خفي خيال منجهان اظهار علم
مظهر موجودات مثل - بيرنگ بجز بيچون بي اعلا فضل
ونهو احد اصل - لم يزلي لاو بالا وهم
هستي رنگ بناڻي بر سر - آدم صورت بيڪ بشر

Gul Hayat Institute

[illegible] جمعه ۾ جمل جهان جنم

خلق [illegible]

۳ قائم قادر، قول قديمي - رهبر ٿيو آئي رزق رحيمي

بيشڪ برسيل بلا ميمي - انا احمد وارو دائم دم

۴ اثبات ٿيو انوار اسم - جند جان جلي ديو جوڙ جسم

مطلوب محمد طالب تم - ڪي ديو خيال ساد و خفقان ختم

ڪافي ۳۷

منهنجي قري دل تقدير [illegible]

۱ راوي جي ڪناري رنجهن آيو [illegible]

آيو ته پڇائيند و سيال [illegible]

۲ جوڳي ويس ڪري آيو ڄاڻي - [illegible]

ونجهلي وڄائيندو آيو - ڌهاڳي [illegible]

۳ وڙا ڙي لڏي ڏم لاوان - ٿيهي ڪري نيڻهن نيايان

ڳنڍ جي گوهرتان پيان ڪتب ون ڪير

۴ صورت مرشد معني الله - بحر توحيد بقا بالله

بشري بهاني سان بڻي تصوير

۵ انا احمد ذات الاهي - محمد وسند اهرجا ماهي - جنهن

لئي ڌهايان ويئي نيڻ نديون نير

ڪافي ۳۸

شوقن شاهه آيو شڪاري ٿي ❊ منهنجو محبوب منو مڪاري ٿي

۱ تاج محمد سرتي پهري ❊ اسد الله علي ٿو نام ذري

حسنين ع پاڪ پنج ڪري اماء شق سندي اظهاري ٿي

۲ سرمد ٿي ڪري سرودائي - شمس تبريز ٿي ڪل کلائي

ذڪريا ٿي پاڻ ڪرت چيرائي - وري ڪل منصور جي ڪاري ٿي

۳ ليلى لباس ڪري ٿو امر | مجنون مست بڻيو منجهه بر

شيرين خاطر شير ٿهادر | فرهاد وجهي ڏو ونگر ڌاري ٿي

۴ معلم، حافظ، ڪاتب، قاضي | - هر رنگ ۾ آهي رهبر راضي،

مذهب ملڪ ديهه ڏارازي

٥ سڀئي سورن جوڙ سمر ، پنهل پات هيو پدر

سڀئي سڪ ميلاپ سهر ، ترنهرين منجهه لهواريءَ

٦ بغداد ڪان آيو جوڳي جنگ ، لاثاني ڏي لاهو [illegible]نگ

مرشد مست مست ملنگ ، جانب جيئل شاهه سائين جاريءَ

٧ خيرالدين شا[illegible] ، [illegible] هر موري پيش تون پاڪ نظر

موجود [illegible] وندن ، ان ڪاڪاهه اهاڻ وساري ٿي

[illegible]افي

سمجهي [illegible] ، [illegible]ثاني ب ترڪ بازي ائي

١ هستي [illegible] ، [illegible] اهڙي منهن ته منانج - اڳيون اڳين آزي ٿي

٢ لنولنو ڪ تون ذات [illegible] ڪر تون ذات صنعت - طلب تڪبري تازي

٣ هٿ ڪر پنهنجو خيال خفي تون - ته لاهيش نابود نفي تون - قلب نه سفتي [illegible]

٤ دعو سر جي دوڙ دوامي - آر اڙي موجود مدامي - غرض غزاعازن غازي ٿي

٥ محمد جي تون مير معنان شان - قول الستُ قالو بليٰ شاهد تون شاهد ٿي

ڪافي ٣٠

اسان جي سر سلطان آهيون ، پڙهي آيت الانسان آهيون

١ ڪڏهن صاف سمند رهون ، ڪڏهن مرڻهي مسجد منبر هون

ڪڏهن بره واري اسان بند رهون ، ڪڏهن [illegible] ملغان آهيون

٢ ڪڏهن ڪاڻ سبحان تلند رهون ، ڪڏهن گوءِ ڪنان [illegible] رهون

ڪڏهن دار ، ڪڏهن سڪندر هون ، ڪڏهن شان شون شان [illegible]

٣ ڪڏهن ناز ڪئو نور نور پيا هون ، ڪڏهن پاڪ پيش پيشاني هون

ڪڏهن اعظم تعالى شاني هون ، ڪڏهن سبحانڪ سبحان آهيون

٤ ڪڏهن ذات نه نيهان ناني هون ، ڪڏهن يوسف [illegible] لاثاني هون

ڪڏهن مصر ڪڏهن ڪنعان هون ، سڀ صورت جا سامان آهيون

٥ ڪڏهن عين علي اظهار آهيون - ڪڏهن حسن حسين هسوا [illegible]

ڪڏهن اٺ ين جي [illegible] ڏاڙ آهيون - ڪڏهن محمد مير زمان آهيون

ڪافي ٣١

الله تعالى [illegible] ، داڙي عمر ڀيان ٿيندا ڪُلهي ڪانئي

ڄمارنا اچي ڏ وايون- ڏينڊو ڏيه وادا يون، ايندم شال ايڏ اهو- ڇنوارڻ جا پاند ئي

١-٢ ايتا ظلم نه ڪر- ضعيفن نه ورون- ڏي پنهنجي ڪان ڏر- قضا ڪري آندي ئي

٣ عمر پاڻ مدهنجا- اِهي ڪم ڪنهنجا- ڇڏج خيال پنهنجا- نه ڪر بند باندي

٤ محمد آ ڪانُو- نه ڪريار مانُو- اوهان پاڻ جانُو- ناهيان واه وانديءَ

ڪافي [illegible]

[illegible] داهن ڪنهنڪي

الله شال ميلي مارو ڙاسي [illegible]

ڏ مارن ڏي جر ويند س- [illegible]

وڃي تن سان ملندس- [illegible] آيا- ڏسنا شال ڪين

٢ ماروڻ شال ايندا- وڃي نال [illegible] سنديڪي ڇنوارڻ پڪي

٣ [illegible] هي چوڻائي- سورڻ ۾ جوائي- [illegible]

٤ محمد شاسنداٿين- ڪريونه جدائي- ماريو هي مدائي- ولبو جهن اسيا

ڪافي ٢٣

ڏسنا سنڌي ڇانءِ

والاحسن دي چاش چکيندي هانءِ سب بيتيان ڏسنا سنيدي هانءِ

١ حسن هلان ڪرمئين گهر آيا- جوش جسماني سب گوايا- العشق نار ڄج

بچايا- مئين سوز اهين ۾ سڙندي هان ٢ جڏان حسن ڪريند ١

گهور وي- هردم سانون حضور وي- مشتاق گهور وي- بن

ٿريد ار فريندي هان ٣ حسن دي ذادي بيبي واهي- شور

ڪريند شاهنشاهي- نور گهتيند ازلف دي ڦاهي- مئين سور پوند

سرڙ و ڏيندي هان ٤- محمد آپ او ڪنو بيگانا- يا هو سان يڪ

يگانا- محظ پيا وڙي مخفي معنى- هو ڪيا حقدا هنيان يي هتان

ڪافي ٢٣

پلي عشق اسان ڪني آيا هي- جس ڏوه دره وفي پڙهايا هي

١ ذڪر فڪر سب هريا فاني- جام جوڙي پيتا آتي جاني

سرڪيتاسي سر سبحاني- عالي منصب پايا هي

٢ حقدي بولي حقدي چالي- حق ڪنون دم رهند ا نه خالي

وسر گئي سب قيل مقالي- دسبي حرف سمايا هي

Gul Hayat Institute

٣ سالڪ سوئي ڪم ڪري جي ... — اڳيئي باقي ٻيا آهي

مُوتُوا قبل ماڳ مَرن جي — ڏک ڏو ونگ ڪنهن نه ڏر ندا آهي

٤ محمد بره دا بردا آهي — برنسر بارا ايهو مئين ڇايا آهي

ڦر ٻئون قدم ٽرن دا آهي

ڪافي ٣٤

اصل عشق ... ي سر آ — نيزي نينهن جي ڦي نيشان سر آ

٢ سوري ... ٻرو آ — مکل سات هم دم ترس تر آ

٣ سلطان ... ٻا آ — ڏنئون ڪات جي ڪند ٿا ٻتن سر آ

٣ فتح ... في سبي آهي السني امر آ

٤ عد ... محمد سوچ مستي مُدا ي سندر آ

ڪافي ٣٥

اصل ماڳ تنهنجو عدم ۾ ڦي محمد ۾ ڦي — هدئون هت آئين آدم ڦي آدم ڦي

١ ڪري سانگ صورت — موئين منجهه صورت

پريئي پور ست — تصنم بضنم تي

٢ دروڦي آدائم سراج منير — العشق نارُ ڪسم ڦي ڦسم ڦي

٣ ظاهر ذات آهين — لوڪون چولڪائين

سدا پيو سبائين — صنم ڦي صنم ڦي

٤ سرتاج سروَر — الله اَڪبر — محمد مظهر مقدم ڦي ذات

ڪافي ٣٦

ڪمال حسن جو بيان باري — مَان ڪهڙي ڀان سان ڪهڙي ڀاڱي

١ ٿل جي بنسار مشون — سهني نور ڪيجڪ — رفتار مشون

لب لعل شڪر گفتار شئون — سرصدق صدق سوُ وار ڪيان

٢ نين نواب نيشان چيتن — ابرو مژگان لاته حجاب لٽن

٣ گهايل گهوت گهورن سان گهٽن — صنم عينن جو اظهار ڪيان

صفت سهڻن جي سينگار ترنم — واه جوڙ عجب جنسار ترنم

٤ ڦي عاشق ڦي اقرار ڪيم — اهو وند رم وار ڪيان

جنهن ... آڪين ۾ تجليات ترڦي — دائم ... ذاتي ...

Gul Hayat Institute

٣ سالڪ سوئي ڪم ڪريجي [illegible] الٻي باڻي ٻيا آيا هي
سونهن قبلا ماڳ مريجي — ڏک ڏيو ٻگر ڪنهن نه ڏي ندا هي
٤ محمد ٻره دا ٻردا هي — ٻرنسر بارا ٻهو مين چايا هي
ٿي ٻنهون تدم ڏي دا هي

ڪافي ٣٤

اصل عشق [illegible] ي سر آ — نيزي نينهن جي ني نيشان سر آ
[illegible] ڙو آ — هڪل ستاڻ هم دم ترسڻ تر آ
٢ سوري [illegible] آ — ڏنڀون ڪات جي ڪنڌ ٿا ٻتن سر آ
٣ سلطان [illegible] بن في تبي هي الستي امر آ
٤ فتح [illegible]
٤ عد [illegible] محمد سوچ مستي مُدائي مندر آ

ڪافي (٣٥)

اصل ماڳ تنهنجو عدم ني عدم ني — هتڙون هتا آئين آدم ني آدم ني
١ ڪري سانگ صورت — ڏي ٿو ڏينئن منجهه مورت
پريسي پور ست — ني صنم صنم صنم تي ني
٢ ڏي ونئي آدائم سراج منير — ني العشق نار ڪبسم ني ڪبسم ني
٣ ظاهر ذات آهين — لوڪن چولڪائين
سدا پيو سبائين — ني ني صنم ني صنم ني
٤ سرتاج سڀ ڏي — الله اڪبر — محمد مظهر مقدم ني مقدم ني

ڪافي ٣٦

ڪمال حسن جو بيان باري — مٿان نه بان تان ڪهڙي ٻيا ڪيان
١ ڳل ور ٻچي منار مشڻون — سهڻي ٿور ڪمڪ رفتار مشڻون
لب لعل شڪر گفتار شڻون — سرو صدق صدق سو وار ڪيان
٢ نين نواب نيشان چٽن — ابرو مژگان لاتا حجاب لٽن
گهايل گهوٽ گهور ن سان گهٽن — صنم عيني جوا ظهار ڪيان
٣ صفت سهڻن جي سيگار ڏنم — واه جوڙ عجب جنسار ڏنم
ني عاشق ني اقرار ڪيم — اهو وند رم واپار ڪيان
٤ جنهن تعمتار آڪين تجلات ڏني — دائم درد فراق جي دايا

محمد بوندڪ [illegible] کھڙو تنھنجو ديدار ڪيان

ڪافي ٤٧

هلي ڇڻ تہ حسن جو حال ڇو - ساري عالم جوار ياب چوان ٿو
گلشن گل دستو گلزار ٢ گل - ٿا ڳنگن ٿهڪي چنبيلي مثال نہ ملھ
ريحان سمن سرو سوسن سنبل ٿو بلبل سڀ گلاب چوان ٿو
٢ ڪنڊ يون ڪجليون ڪڪوريون [illegible] ٿيون شمال
يون - لکين لاتڪ ڦي پروانا سڙن - [illegible] ياب چوان
٣ ناز غمزا چ غمن نہ سان - چ دل [illegible] آن
طالب تڪڙا ڪن ٿيون طرز نہ سان - [illegible] وات
٣ حسن حقيقي حساب نہ حد - بيان ڪو [illegible] اب
عتاب نہ محض محمد - سڪ وارن ثواب چوان ٿو

ڪافي ٤٨

لگو الغرض سان پٽ پاڙو - چوان تنھنجي سٽ ڪٽ سان ڦري
پسائي پيس پوڙو وهيڻ وارون ڪن پاڙي تاڪ تنھنجا ڦي لکت لکت
٢ صمت حال همدم قدم ڪوتر قائم - هنا نہ هرگز ڦي هت هاڙو
٣ پري يار ڪي رک نہ يرين جي ياد ڪي - بغل گير ياقائي دهت جهت جهاڙو
٣ سچائي صفائي پيائي پوڙي چنٺ - محمد منهن مولا نہ مت ماڙو

ڪافي ٤٩

جب محمد سي ملجائينگي ٿو ڪب دور دين نہ هوجائينگي
ياسين طه شان و شرف ٿو مزمل مدثر هر دم حرف
و ليل و ضحي و وتر و صف ٿو ورد زبان سي هوجائينگي
٢ سراج منير بطحا بشير بشير نظيرا يا ياب سر
قائم قلب ڪير اب دل - شمع آتشي عشق جل جائينگي
٣ رفيق شفيق شمس و شهنشاه - غريب اسير بلطف و نگاه
ينيم عزيز به عزت جاه - مصيبت مشقت نہ هوجائينگي
٣ خفي جلي القاب اعلا - باطن بقائي ياتاب بالا - محمد مظهر
بي مثلي مثالا - درهي ديا سي ديد لکھائينگي

Gul Hayat Institute

ڪ ... بقا ٿو ، فاني هن جو جنڊي انعام

تمام تو مردن ملڪ بقا ٿا ، فا نه غرتيا سي ڏوه ثواب

جن پرهيو ۲ ٻيره ٿيا ٿا ، لا هند وارو تن ٿيو لقا

پچي جنڊ پا ٿون مد حجاب ٿا ، ثابت سائڪ سڪ سند عنق

محڪم ٿيا پچيا موج ... ڏي ٿا ، آئين ڪوند ڪُني قهبا

... [illegible] ... ، سڀنجا ڀي اعظم شافي جلوه

... [illegible] ... دائم ، قائم شهود شعاع

... [illegible] ... ينطق ياو ، يسمع يبصر

... [illegible] ... ياو يقلان سويد يقلا

محبّا ... الله في

سالڪ سمجهه لطف لا ريب ، لا شڪ ڪلھ في لسان الغيب

سمرت ته ڪي سنيال توني ساجن ، ويجهو ويجهي تو وصال لئن

پاڪ ڪلام الاهي احسنت ۽ شرپي تجا ٿيو بيان بي عيب

باهر ونڙا جوتو پاڻ ذاتي ، واجهه جهه جهو وا جهائين

ساه وسيلو سڀني تون سمايان ، جاني ڏس تون جانب حبيب

مار انا الحق جو تون نفس و ، ڪالڪ مڪار وڪيهه مونجهار

ظاهر وارو جند تون جاءِ و ، صانع ڪرتون نه بينت زيب

موجود محمد مظهر مولا ، پنو سرتي پچ تون پيو لا

ولا تا هن سيپ ڪي سولا ، پهار وا وون تون تو ر قيب

ڪافي ۲۳ ...

آفتاب شاهه عالم مري نيرا هي انوريا ، ڪيا تجالي پيش ميري ماهتاب

حال ميرا ڪون جاني يا شفيع خاير الدشي ، واسطي يا شاه دلبري دين آشنا

دلبري ۲ هم ته تجانا ڪومتالي ، يا رتا ٿيري شان سڀي ، خاص عند

تيڻون يا جنابي سر وري ۳ محمدا هي دير دريا سيي اهب روتام

عاشقان الا الله ڪو لئين يا نقابي مڪ ٻري

ڪافي ۳ ...

Gul Hayat Institute

[illegible] فقير

1 بيشڪ بقاءُ باد ساڻي منهنجي - ناهيان عنهنجو ونا نيرُ
2 وَدائم فرقان ۾ - ڪُلُ شيءٍ قدير
3 وَنحنُ اقرب و يجهر و - قلبُ المؤمن ڪبير
4 وَفي انفسڪم سير سياڻي - تن اندر تحرير
5 ميم محمد تي ڪري اليس - عش [illegible] ثير

ڪافي

جوڳن منهنجي جي [illegible]
1 فَاذڪروني اذڪرڪم [illegible]
2 اَلعشق نار ساڙي پاري - [illegible] هو
3 ماسوا المحبوب جي [illegible] الو
4 هو الظاهر هو الباطن - صفا صفا ڦي الو
5 محمد پنهنجي موج ۾ [illegible] سر هو سدا ڦي الو

ڪافي

جي تون چاهين پيار انيشان تان به آهيان - جي تون تخ مع شتابي پروانا آهيان
1 تنهنجي عشق ۾ اداسي بيٺا تو قربان تان - جي سرو ٽين تون سڀ نظرن تان آهيان
2 بيرنگ بنائي باري ڪئنديں تون گرو غازي - قباب جي هجين تون سڏن تان آهيان
3 عيش خالقي اشاره عيان ڪنهنجي هزارين - تولئين اڪيون تون سهڻا آهيان به آهيان
4 محمد مدام مولا طالب طلب وهان جو - سلفا جي هجين تون دي تا ڪا به آهيان

ڪافي

تارن جون ڪي شا ڪهڙيون اتم ڪا هيون - ياڙ ميد پنهنجي سا جي نوار تاريء
1 بيوس [illegible] پيئي باڻيون [illegible] ۾ ڏيئي وٺي ماڻ جهاڙيا ڻ
ڪوٽ ۾ [illegible] ناهيان هنجهون پيئي هسبان ڀي
2 مُلڪ ملهيرجي وٽي پيئي وڃي وٽي بيعابڻي ڪتاڻي
تيون ڏينهان وڃ ۾ - سنڪار سنبار ي
3 محمد تاڙ لئي متي آهي ماننهر - تاب تکي ستان سرتو آنگ و
موتائي منهنجا ماڻ ڦي - وطن ڦي واري

... رن ملن جي ماندي کي

باندي کي — سارين ونسنگهارن کي فيض

٢ آزاد ٿيو ڪر ڪيئن تڪان - ساريون ونسنگهارن

١ ٿيهه جي ڪوٺ ۾ ستان ڪيئن نار نهاران سمن سهندي کي

پيان پاڪ پنهوار ن ستان پهچان - نيٺ نار سيجن ۾ سک ڪيئن سمن

ٺهڪيجن - ٿيهيج سيجن ... وانڍي کي

٢ پيو اهيو ن برجون ٻنن ن پوئن وار ... ڪوٺ پل پو

وهي وارنيق ... آرن ڪئون هڪڙي جهڙي - توڻ ي [illegible]

٣ ڪانڍ ... سنيل ڪئي ساءِ رنندي کي

جمالهه ... ڪنان جوت ميار ا ٿسم

هار ... رکين اچي ڪنندي کي

جمال ... [illegible]

ڪافي ٥٨

انڪ رحمان ڪئي ان وڏ ڪين جيڪي جسن - ٿي تعڪر تون ڄاڄ ترت تنين

١ انورن پر تون يان اڇي - رهو عظم رجايو نيبالا نئي - بيڪار [illegible]

توڪٽ ڪئي - پائي ڳل ۾ ڪئي پيالو موت پسين

١ پوتا پلاء چهرا پسون - رڻ ڪين ويچاري کي رڳ رسون

موني ماڳ ملهيري وڏ سان رسون - ڪين ڪين ڪنڙ عمر جام

٣ - دائي ديڙ هسين وات اتم - طلب تا ڳهم تان جي تات اتم - [illegible]

تنهن ذونگر ڏنل ذات اتم - لنولات لڳي هيراس هنئين

٣ - هيڊ ڪرولا قلف اچيا - ڪر توڙو ثريا في تي مهر دمڃي

جمال سڪ سنگهارن جي آسيجي - ڪندي ڪين ڪجهي پوري ٿي

ڪافي ٥٩

ڪيو مست مستي خليل ميان ٺ پاڻي بره دهادي جمال ميان

١ پنهنجو يار ۾ ديدان پانيون ثنا - ڪري پسان منهان وهي لائيون ثنا

پي کنهڪي ڪين پٽ ايون ثنا - هالجهه اندر جي جمالهه ميان

٢ ڪيو شور حسن شهباز اچيا - وير مچ الله دم ازاده متحي

٣ تس نڪ افتح ۾ رس رچي - هئت هادي جي هرحال ميان

٣ دائم دم قدم ديد رڻيو - خفي خواب منجهان بيدار ڪيو

Gul Hayat Institute

ڪوڙ [illegible] سوچ وهون تا دمال ويان
۳ محڪم موج اهي مسرور سدا ۽ جنين سوري تي منصور سدا ۱
مست منگهن مخمور سدا ۱ ۽ نرت نينهن وڃي نهال ميان

ڪافي ۷۰

تنهنجي عشق اندر اوقات وڃا ۱ ۽ تنهن سوڙ جامان سامان ڳڻا ۱
نظر جنهن نرواڻ سنڀيا ۽ [illegible] تنڀيا ۽
هڪ ڏينهن سان دلبر دلڙي ڦٿيا [illegible] سيف سدا ۱
۲ سڪ سهج سي سيڳار سنيم [illegible] سيم ۽
ياري ياد ٻڌا جا سرتي لڌ سيم [illegible] تڙ تڙا ۱
۳ لوڪ لاڳا پالنج لڌ تون – ڪين سر [illegible] ايا تون
۽ هدڙ ۽ ۳ اٿي س تون ۽ پاڙ پريت [illegible] لڳا ۱ ۽
۴ قبول ڪيم جيڪي تو ٻچيا – سي ته پيت پريت سان پالڻ پيا ۽
محمد حوت حسنا جاب ويا – هي هڪ ٿي هوت سان لاڳ لڳا ۱

ڪافي ۷۱

ڪري سانگ صورت هت آيو ۲ ۽ هر جا پاڻ سمايو ۱ ۽
۱ قل هو الله احد الله الصمد ثابت ڪجي لم يلد نه ڪنهن جو جايو ۲
۲ جسم ڪٿ جسمي – محڪم ڪمي – ڏمڪ ڏمي ۽ روحي رنگ
سمايو ۲ خلق الآدم علي صورت ۽ مخفي معني مرجهن مور سيت
دلبر ديس وسايو ۲ ۽ – انا احمد بلا ميمي – قائم قادر قول قديمي

محمد نام ڏنايو ۲

ڪافي ۷۲

اعلا عشق ڪري آيو اوج عظم ۽ گر گيان ۲ تي ڏو گهو نگهت گهم
لالخبر آئي ولا خبر آئي – تي ڏي سمر سي نور صفائي – ظلمات منجهون
جاڳي جوت جاڳائي – هشيار بيدار ڪيئن سيئم ۽
۳ نفل نمازان تقوي طاعت ۽ زهد ذڪريان صحبت ذلت ۽
معاف مٿي موليٰ ملت – امداد عطا تو عين انيم ۽
۳ پڙهه سون پڙهه جو ستاري سبق – غازي ۽ تن جا ڳهي حق الحق ۽

Gul Hayat Institute

العشق نار تجرت - جڏهن [illegible]

۲ ٻنهين هنٽين خيالين باٽ ٻنگي ءُ وحدت ويروحدت واري ور ڳر

موج محمد سر منگي - جو الف اڃي يار ڳستم ء ء ء

کافي ۲۳

كوشور شهنشاه شوق آيا ء بن ذاتي والا ذوق ۲ آيا ء ء

۱ جڏهن ان مخفي [illegible] باطن بيحد بيرنگ بيان

تنس طا[illegible] ڀهو سنا ڏالا تورڪ آيا ء ء ء

۲ تجلي [illegible] تا اذا هوش عقل سڀ حواس نيتا

موج محـ[illegible] ڀهو چنچل داڪر في چوڪ آيا ء

۳ ڪڏهن [illegible] ـڪي - ڪڏهن مذهب ڪون نه ڄيندا شام

ڪڏهن ان [illegible] پيدا ڪي - ڪڏهن انتر في ڪون ڦوق ۲ آيا

۴ جتان سوري ڪون سرا نحام ونڪن - تان غازي پر ڪيو ڪام ۲ ون

محمد گيت آنا الحق سي گاون - ايهو تلاوت توڪ آيا ء ء ء

کافي ۲۴

وحدت واجب في وجودي - ور هه جوت وا تان وستاء

ديهه ذو ج في ويسلا - وڪ وير وحدت ڏي وڏاء

۱ وصل جي وڀيار واتڻ ويهڻ وتڙي ويڪ آء

واجهه وڃه واقف وري - ويڻن وڃي ذوا آء

۲ ونڪشت واهار وڃي ب ء والي ولايت ور وراء

ويجهو وظيفڻ ور دجي - وافر وهي ترٽ ڏيا وهاء

۳ وسواس وسيء وهم - محمد واري والا وڃاء

ويساه ڪي ويڙهه ونڊي وڻي - منجهه يار آء

کافي ۲۵

دامن لڳڙي آهيان - تنگ زماني مسوتيان ء

۱ دلبر نادم تاڪي - جانب مونسان جمال ء

۲ آقا او جمعزا لا ڪون - ساڻين پيا ٿي سنيال ء

۳ معلوم توڪي آهي مسٽڙيئي - گجهه الله دجي ڳالهه

Gul Hayat Institute

اَلعشق نارٌ محرق — جذبو ...
۲ منهين ھتين خيالين باڻ ٻنگي، وحدت ۽ ٻيو وحدت وارين ۾ ونگي
موج محمد مهر منگي — ٻه الف اڳ ۾ يار ڳجهه سم
ڪافي ۲۳
ڪوڙ شھنشاه شوق آيا، ٻن ذاتي والا ذوق ۲ آيا
اِڄڪان مخفي ... باطن بيحد ٻيهر نڪ ٻيان
تنس ط ... پهونينا والا نوڪ آيا
۲ تجلي ... ناڏا هوش عقل سڀ حواس نيتا
موج ... پهر چنچل ڏاڪو ڇوڪ آيا
۳ ڪڏ ... اڳ — ڪڏان مذهب ڪرن ڏجهيناڻم
ڪڏان ... اڻيداڻي ڪڏان انترهي ڪنون تري ۲ آيا
۲ جتان سو ري ڪون سرا جام ونين — ان غازي پرکي ڳام ۲ ون
محمد ڳيت آنا الحق سي ڳاون — ايهو ڪلامت توڪ آيا
ڪافي ۲۴
وحدت واجب جي وجودي — وري جهه جوت واتان وسيا
ويهه ۾ جي ويسلا — وڪ ويڙ وحدت ڪري وڏا
۲ وصل جي وچيار ۾ وانان ويهه وڏي ويڪ آيا
واجهه وجهه واقف وري — ويڙن ويا ڏوار آيا
۲ ونڪت واحد ور رب، والي ولايت ور ور
ويجهو وظيفن ورد جي — وافي وهي تري ڏنا وسيا
۳ وسواس ويس وهم — محمد واري والا وفا
ويساهه ڪي ويتر ونڃ — وتو ... منظور پاڻ آيا
ڪافي ۲۵
دامن لڳڙي آهيان — ننگ نمائي مسو ڪيال
۲ دلبر نادم ڏار ڪي — جانب مونسان ڪمال
۲ آڻا وجهڙ ڪون — سائين ڀٽا ٺ سنيال
۳ معلوم توکي آهي منزلي — ڳجهه الله ڏجي ڳالهه

Gul Hayat Institute

٤ برهه سان ... پيهه بيمد پيءِ تهه مثال ۽
٥ محمد کي پيري معنان ۽ سائين پلائي پيال ۽

ڪافي ٦٦

پرين تنهنجي پسڻ لئي - ويندي رسيئي تان وڃن ويان
١ سپ لڳا پالوڪ جا - تنهنکي پهرين [illegible] يان
٢ نسنگ تنهنجي نينهن ۾ - پنهنجي [illegible] ان
٣ جنهن جي [illegible] بانا [illegible] - جبلن [illegible] عاشقان
٤ ڏک تهه ڏهندس [illegible] ڪري لکيو [illegible] سڪايان
٥ محمد تنهنجي ميلاپ ڪئون ۽ [illegible] ايان

ڪافي ٦٧

وڃ ڏهج خاموش - [illegible] ڏي تون [illegible] ڪجي
١ اولا [illegible] آهي عام [illegible] - پرده پردي پوش ۽
٢ جسم کي جذبات سان - جي ملائيندو جوش ۽
٣ تيرون ڏ بنهان [illegible] ڪجي - گفتگو ۾ گوش ۽
٤ هو [illegible] هي تهه [illegible] وهوش ۽
٥ محمد ڪجهي [illegible] ڪان ذڪر فراموش ۽

ڪافي ٦٨

عاشق اڏيءَ [illegible] اندي ۾ ۽ ڪڏهن ڪڏهن ڪيا وندي ۾
١ جوش جنهانون جوت [illegible] - سوز تنهانون سوءِ سماوي
٢ ڪوئي [illegible] پاوي - الستان الست آلا وندي ۾
٣ وجهه وجود کي [illegible] - [illegible] جيرا
٤ هر [illegible] - [illegible] اندي ڪانوڏي ۾
٣ [illegible] معاني - فرق فطور ڪرينداءِ [illegible] ۾
جنت [illegible] سر سبحاني ۽ [illegible] وندي ۾
[illegible] تدم [illegible] ۽ ثابت [illegible]
محمد سرد ميان ملهاون ۽ لاکي [illegible] وندي ۾

ڪافي ٦٩

واه گر وچي واه گر وچي - سير...

1 ست گر سائين سنت اوتار - ست جگ وسند استي نام
2 جهائي پائي - پاپ متائي - عبر ياسان کوئي کل کام
3 تيشا نيرت - بند را بڻ ڏکي - کين کٿون نانگا
4 ڪعبو قدس ... سجود نمازون - دل اندر ڪي دائم دام
5 محمد ... مسندي ... عشق پڌا يو ٢ احرام

ڪافي

محبوب ...
... سنا - هر چيز شده پيدا نا پيد گما
1 طالبن ... - کرنين سعد رجام جمشيد
2 نوشيروان ... جهڙا لا ڏلا - عطار رهاڻ
سعدي جامي جنيد ڪي سجا
3 ... نجهو سسئي پنهون مهر سهڻي سير
قيس ليلي فرهاد شيرين ناگهان ناليد ڪي سجا
4 ڏلڪ ڏر وڻي خرڪ پوشي جا وڏاڻي جوش شور
مام محمد ميم مظهر معانوي منه ڪي سجا

ڪافي ...

هٿ ڪر حال حقيقت وار و - ڪوڙي چڏ تون قيل مقال
اگم تي غازي بيخند بازي - ڪئين ڏر وڻي ڏر ڏمال
2 ماڻ صفائي بحر بقائي - تالان ڪر تون تال ڇال
3 رنگ رنگوئي گونا گوئي - بيرنگ آهي آهي بي ته مثال
4 عام ڪٿون اولو ريح تون پرلوءُ خاصل خاص خفي آ اجمال
5 هطل اتهادي ڪئي ٢ بادي محمد پهنچي قرب ڪمال

سر لوڙي

ڪافي ...

شالا نجهڻ لنوڙي لائي
1 عين عطا سر ٢ لا هي ... بي وات نڪا وائي
شور ڪچايا شاه شاهنشا هي ... لنولنو وسند ار نجهن مائي
باه پير پڙ ڪائي ...

Gul Hayat Institute

[illegible] خودي کُل خيال کيا ئي
٢ [illegible] تن من صاف صفا ئي
جوش ... جوت ... نگيو ... هان ديوا ئي
٣ ف فراق تکي دل ... فاف — نگيو ... ازل آشنا ئي
... جاي پائي ... — ... هيس مات ذ ... کان ذا ري
٤ ق قرابت کان بينا ري — سر تيسا ... آ ئي
کيڙي ... تاحق ... ي — ... تون سدا ئي
٥ ک ... ميچايو تيون — ... سدا ئي
سو ... کي ستايو تيون — [illegible]
٦ ل لطيف لطف لياقت — عين [illegible]
جنش ... سر سيني صد ... [illegible]
٧ ميم محمد معنیٰ مظهر — موهيا ... [illegible]
لولاک لما لقب تاج ور — ور لاوا ... وا ئي
٨ ن نظر ... نمايان — مثلي مان ... تايان
... سيرسمايان — مرشد مام ... ملا ئي
٩ و وجودي ... وصالي — حالي ... هون ... حالي
مست موالي ... کي مالي — ... جوش ملا ئي
١٠ هه هدايت هادي جي — جنگ ميلا ئي هادي جي
شوق شجاعت شادي جي — ... گهڙي ... گاها ئي
١١ ي يقين سدائين ثابت — ... ساڻ رهين تون ثابت
محمد موج مدامي محبت — ... سرير سوا ئي

کافي

ويکو عالي تاب حسن دا هي — کتاب ... کريندا ايهي
١ لولاک لما لقب شاهي دا — انوار اناالله ... الاهي دا
مهتاب روشن رخ ماهي دا — کنت کنزا مخفي دا هي
٢ يٰسين طٰهٰ تبار مزمل — شان تيڏي وچ هوئي نازل
والليل، والضحيٰ تو آ مجمل — گفتا گوئي گن دا هي
٣ اعلیٰ عين عجيب واه عربي هي — محبوب منور ... هي
جابر جنگي جوشي جذبي هي — فاالم فوج ... دا هي
٤ اتان آوڻ سيتي آزادگي هوياس ... شاد

Gul Hayat Institute

محمد ویرانڑا آباد کیتی

کافی ۲۶

ڈیکھی ڈیکھی صاحب دی ٭ لا ڈو آیو محمد شکر شادی تھی

۱ باغ حسن برسایو ھے ٭ جنھوں تیڈے ھن لا ڈل چایو ھو

مکھان ملک شھر شادی تھی

۲ واللیل وضحیٰ والعصر [illegible] ٭ ھر دو جھان تیڈے عین عنایت

[illegible] ... دی تھی

۳ جت لولاک [illegible] ٭ آیا رنا احمد راز الٰھی

[illegible] ... ادی تھی

کافی ۲۷

صوفی [illegible] ٭ لا حرف تھی ۔ نادر دی ھون

۱ دیکھو [illegible] ٭ کیا جی انڈر وچ جھیڑا ھے

ایھو جھیڑا محبت میڑا ھے ٭ وچ وات وصلت دی در دی ھو

۲ کل مذھب چوڑلا مذھب عشق ٭ محیط معنی ھر مطلب ھون

انسان محض معشوقی مشرب ٭ وچ تار توحید دی تر دی ھون

۳ خاکی بادی آبی آتش ٭ چار عناصر ختم خواھش

بیمثلی بیرنگ بنایش ٭ آ عالی عین الغر دی ھون

۴ موجودات سبا سبحانی صورت ٭ الم نشرح حسن حیرت

خلق الاشیا اظھار آیت ٭ محمد کل مظھر دی ھون

کافی ۲۸

لنگھ پئو خوف خطرات وچوں ٭ ظاھر ضعف ذلت ظلمات وچوں

۱ بھلی آکھی اتان ایویں کرنا ھے ٭ اپنا سر دا دی تی تور ناھے

موتوا قبل موتوا تی مرنا ھے ٭ پر پی ھک آب حیات وچوں

۲ دم دم دی کیتا ڈو مال ٭ نفس امارہ کرپا دمال

موج مای تتا ان وصل وصال ٭ در بحر حقیقی در جات وچوں

۳ رمت راز رموز ھنائی دی ٭ رکین کل مبین معانی دی

عطا عین عروج عیانی دی ٭ پیو سی خبر نفی اثبات وچوں

۴ وچ تاریکی مھتاب روشن ٭ اولی ابر آفتاب روشن

عرش کرسی القاب روشن ٭ یسین محمد مشاھد وحلات وچوں

Gul Hayat Institute

کافي [illegible]

[illegible]

ڏکين سٽون شراب دي پيوس ڏا ٭ مون تو قبل مون تي پيوس ڏا

١ پر پيو ته سي جهنجهز ٿيو ٿين ٭ مٿان عاشق وڃ آميز ٿيو ٿين

عطا عين عروج انگيز ٿيو ٿين ٭ نقطي پنهنجي نهايت پيوس ڏا

٢ هستي حال همه صون ترک کرين ٭ وچ غيب ڏا غازي غرق کرين

وحدت وچ وجودي ورق کرين ٭ [illegible] پيوس ڏا

٣ شيوو ليري ته يڙ ٢ آدين ٭ [illegible] چا وين

ڪڏ ڪڏ ڪريا قدم انا دين ٭ [illegible] ڏا

٤ محمد طلب دي تند ڏکين ٭ [illegible]

پيچ پريت پيوند ڏکين ٭ [illegible] ڏا

کافي ۱۷۸

ڪري ڏنگ عجب جي ياد آيو ٭ تي عشق ڏن اعتبار آيو

١ اوڏهو جي اسرار رحمت ٭ اعلا احمدي انوار رحمت

پنهنجي وارث نروار رحمت ٭ هر دهر دوا دلدار آيو

٢ سهسين رنگن ۾ سير ڪتوي ٭ پرين پاڻ آيو ٢ پار تيائي

نازڪ نهائي نظر ڏري ٭ هر صورت جو سردار آيو

٣ ڪتي شهر گدا جوشان ڏکي ٭ ڪتي دين ڪفر ايمان ڏکي

ڪتي گيت گڙ وٺ جوگيان ڏکي ٭ ڪتي هر معني اختيار آيو

٤ ڪتي طالب ۽ مطلوب ڪتي ٭ ڪتي غالب ۽ مغلوب ڪتي

ڪتي عابد ۽ معبود ڪتي ٭ ڪتي محمد سر مهدار آيو

کافي ۱۷۹

جيڪي عاشق نام سڏائن ٿا ٭ اوهي بلبل باغ چاڻائن ٿا

١ راتيون ڏينهان ڪهن ڪن هنا ٭ دوسٽ جي درد ڏينتون ڏيهات

ڪرا رند تن ڪوڪار ڪيهان ٭ جوڳي جهد نون الک جگائن ٿا

٢ عاشق اڙي جي ٢ رت ٭ ڳڙ سر ڪياٺون ڏاري

ٽڪ ٽڪ تيغ تلوار ٭ ڪٺي ڪوپا ڪنهن ڪپائن ٿا

٣ حسن جيڻ حموار ڙ ڏنو ٭ ڪنان پٽ تنهن ڪان مستو

لوڪ جي شهمن صد سوسنز ٭ اڃي جو ٿي ٢ جي جلائن ٿا

٤ عشق وارا قربان ٿيا ٭ نازي سر ڏنان ٿيا

Gul Hayat Institute

وادي عين عيان تيار محمد ...

کافي ...

ونڄي يار آيو نصيب في ۔ ديکهي وهم وجودي ڈاهندي

1 يار هڪڙا هن ظهور کيوئے ۔ برہ سڏا پرچور کيوئے

ذکر هند حساب ملفظور کيوئے ۔ لاشک لاهد واري لبيک في

2 پيو ياشم پر ... ۔ ۔ پچ عجب والا ہجي مستور

دخ ... ز ... ۔ ۔ اہجي وير وحدت وڏيک في

3 مولا ... ۔ تيا ثابت سارا سود مِريهي

بين ... ۔ زيادہ روز بر

4 آيع ... ۔ هردي حشر حسين لبي سرهي

محمد ... عري ۔ رجي طلب توحيدي

کافي ٨ ...

ي ظاهر ذات صفات ستاري ۔ شهنشاه شهباز اہجي

1 ڪڏهن ثابت سر سو جوش آهے ۔ ڪڏهن پردو پردي پوش آهے

ڪڏهن غائب گفتي گوش آهے ۔ ڪڏهن اظهاري آواز اہجي

2 ڪڏهن عبديت امثال کري ۔ ڪڏهن احديت احوال کري

ڪڏهن جون بيچون جمال کري ۔ ڪڏهن عين الهي راز اہجي

3 ڪڏهن عالم فاضل جوان دو ۔ هو سوار ڪڏهن آ پيرن پيادو

ڪڏهن عابد زاهد زور زيادو ۔ ڪڏهن درد دمساز اہجي

4 ڪڏهن نيازهايت نرم هلے ۔ ڪڏهن غازي کهرو گرم هلے

ڪڏهن بيج شرم پرم هلے ۔ ڪڏهن محمد نادر ناز اہجي

سرآسا

کافي ٨٢

پهي عشق ... ستيي محبت ترک کريندا

1 صوم صلوٰتان تقوى طاعت ۔ برہ کيتا بيکار ۔ عاشق الناقدم دريکا

2 آتش عشق دي وچ جو آوي ۔ دين کفر کنون تار ۔ انا الحق دا دم بهريندا

3 وچ ... دي شير جگيندا ۔ شوري کريندا اشکار ۔ ...

4 بيکانگي وچ يگانگي هُئی ۔ قلزم دين کنار ۔ غائب غوطا خوب ...

5 قادر پير مُحمل کامل ۔ محمد دم هار ۔ تهدل تورڑ نون تار ترينندا

Gul Hayat Institute

[illegible] ملامت مهنڊا سر تي
ٻاري ٻره جو بار ـ مون ڄل ڄئي ڳهڻا سر تي
١ لاهنا دهمت سان خوشي ٿي ـ ڪڍ توں لوڪ ميار ـ سو ريسڻا ٿين سهنا سر تي
٢ سڪ واري سيج وسار ـ ڳهڻ يون ڳوند رڳهار ـ رمزي ٻين رهنڊا سر تي
٣ تو ڪئون سوا پيو ڪر نخو پايان ـ آهيان تو آذار ـ لطف سان لهنڊا سر تي
٤ جت هت آهيي ياد پيار ـ محمد جا مه [illegible]

ڪافي ٨٤

[illegible] سيکاسان
بره بقائي لات لقائي ـ لاهوتي لانا [illegible] ٻنيهن
١ ڪٿي ڪوڙي جينه ڪي مجبوري ـ [illegible] عرش
سدا ئي نواب ـ جوت جڳائي وهم [illegible] ظهور
مئون آشيان ٢ اند رچولي ڀڄڳي ڀولي [illegible] قرب سنئا ز
پريو شهباز ـ سوري سلائي ماڪ ڙسا ڪي ٻيري نيشان ـ ڪشيءَ عين ڄي
ڪان ٣ ڪوپا قائم دوله دائم ـ اڏي قي ارشاد ـ ڪيا ڪڻ ڪيله
آباد ـ سوجي بازي سرفرازي محمد نا امڪان ـ ملهائي مر ڪڻ ڪيله

ڪافي ٨٥

جو ڏي تخت هزار ـ مهاڳيم جهنگ سيال سارو
١ خواب منجهان بيدار سان ڪي هيڙ ڪيو هوشيار ـ ڳمر چوڪ جي
لذ ڏم چارو ٢ رڳيو رجومان راه سڄائي ـ ڪاين آيو هوقرارو
چتي ڙيم لوڪ ساري جو لارو ٣ خلق الآدم على صورته ـ هر جا هُن
هزار ـ پاڪ پسم مان نور نظارو ٤ رڪي اوت الف جي ٢ ايس محمد
خود مختيار ـ نسنڪ هنيون اتم نيڌهن مو نعرو ـ

ڪافي ٨٦

آصل هئين تون ذات ـ ڪنهن سان ڳي سان صفات ڦي آئين
١ الف منجها ڻون ميم ڦي آئين ـ جوڙ ڪري مسمات ـ ويس وڳا سپ
پرتئون پائي ـ ٢ ـ بادل بڻجي برسر ٢ ئين ترت ڪري تجلات ـ برڪا
جون بوندا وه واه وسا ئين ٣ محمد خيال هڪ حق چاچ ـ فنا ڪري فخرات
وحدت ڏي تون وڪڙي وڏا ئين

ڪافي ٨٧

عشق لڳو اڪثير ـ صحبت لئي پئي سخت ڳنڊا ري

Gul Hayat Institute

[illegible] ڪنهن ڏي تا

[illegible] سڄڻ پيان

۱ ساهڙ سهڻي الست ڏينهن [illegible] محبت ملڻ تي سڄڻيان چا

۲ رانجهن خاطر هير ته ديوانِي جهنگ سيالن هلي جهنگ جهنگ جهيڙ پاه ونو ڪي تو تي ڪي

۳ سسئي شوق جي ڪاٿي ڪيچ جي - جبل ڪمهي جهنگ جهيڙ پاه وڃي ڪي تو تي ڪي

۴ مهڙ توڪي سار ڪي ستڪ ڏني ته ساهه شڪير - دل تي وڃ توڻ يار ڳوٺا ريءَ

ڪافي ۸۸

ڪل تا هيون

۱ حيد قفس ڪل تا هيون - [illegible] جايون نا هيون

۲ [illegible] پاه شهباز - جهڙي [illegible] قربون ڪا هيون

۳ [illegible] آواز - ڪالوڻ لاستان قربون ڪا هيون

۴ [illegible] چست توکي تڪيا آهيون لا هيون

۵ [illegible] دم دراز - [illegible] جهامن بره جون با هيون

[illegible] سوز گداز ڪين اجهامن [illegible]

ڪافي ۸۹

ڪي سي چال ميان

۱ توڙي ماشو - جن [illegible] ميان - سان چتي ڪي سي چال ميان - حڪم هادي جي سان [illegible]

۲ نال فقر جي ٻڪي آڙوائي - ملان ملوان ضرب پيو ٿالي - نيشان ته سو - محبت جا [illegible]

۳ توائي - [illegible] افعال ميان ۾ بيشهن سنڌ ائنشان ته سو - هت خد اجو خيال ميان

۴ ته سو - اوهان پنهنجا بيان ته سو - ڪليا عشق الهي دفتر - پڙهيا سي

۵ رندي جام ته نوآب هلي - درد پريا پڙهيا سي وحدت ۾ وهلو ڪيو

۶ پير نگي جي مثال ميان ۾ محمد کي محمود ڪيو

منا منظور ڪيو هيٺ اسان جو حال ميان

ڪافي ۹۰

آهيون

۱ محل ڪتاب پڙهيا سي پيا ڪٿون - حرف حقيقي پڙهيل به آهيون

۲ لا اله ڪان لنگهي هليا سي - الا الله ۾ اڙيل بي آهيون

۳ متر دن جان منڊان ملهائي - صاف سوري تي ميڙهيل بي آهيون

۴ واحد وجود ٿيون وسريل نا هيون - سوز الهي ۾ سڙيل بي آهيون

۵ همت هادي رهبر جي سان - جوءِ اهين ۾ جڙيل بي آهيون

۶ محمد ساقي سرڪي پيار ڪي - مست منجهان مڙهيل بي آهيون

ڪافي ۹۱

۱ محاو تاب تڪيو آيو - سرت هلي وئي ساري ساري

۲ هرجا حق ڏسڻ ۾ آيو - نور جي تو ڙي ناري ناري

عاشق کي نه الست ڪٿون - برلا لائي ٻهاري ٻهاري

Gul Hayat Institute

٣ ... [illegible] ... ڪٿون ڪيون ناري ناري
٤ ... [illegible] ... نينهن جي الف نياري نياري
٥ محمد سانگ مدامي ملڻو - گهوٽ نه وڃي ڪو گهاري گهاري

ڪافي ٩٢

ناز نيازان هس هس وي جوڳي ٭ هووي هردم تيئون جس وي جوڳي
١ نينهن نوڙڻ دي وچ ماهي ماهي ٭ لڳڙي لاڳي ڪنون بس وي جوڳي
٢ باب بره جا مڃين جو پڙهيا ٭ دم [illegible] وي جوڳي
٣ انگ ازلي هئي جو ڪيا ٭ [illegible] ي جوڳي
٤ الخد بين نجا ڪي تا جا ٭ [illegible] سڃا جوڳي
٥ محمد هير سيالڻ ڪيتا - عجب عيان [illegible] جوڳي

ڪافي ٩٢

وچ وچالي وحدت والي - ثابت سير ڪريندا هون
اناالحق آواز الهي - دائم دم مريندا هون
مذهب ملت معاف مڙيئي - عاشق عشق ڪمائيندا هون
بيسر بسا في ڪتر تا - الا فتد م ڪريندا هون
٢ في منصور تماڻان وچ حڪم - سوريءَ سر ستيندا هون،
مڪ معراج محبوب منور، تارا هين ترنيدا هون،
٣ قم باذن ماري نعرا - آپي ڪل ڪليندا هون
٤ آپ وچون چا آپ لڌ وسي درس دئي نون ترنيدا هون
همت هادي حاضر ناظر - رندي دم مزهلنيدا هون،
٥ محمد مست مدامي هوڪي - اور ڪنون نه ترنيدا هون،

ڪافي ٩٣

چوڙي تخت هزار - جهاڳيم جهنگ سيال ساروئ
خواب منجهان بيدار اسان کي - هيڪير هوشيار
گهرچوچڪ جي لڌ ترم چار و - ٢ - رنگپور رجو ماتان راهه
سيجاني - ڪين آيو هو قرار - چڏ ترئيم لوڪ ستاري جلار و
خان الاذم عالي صورت هرجا حسن هزار - ياڪ بسم ماتان نظارو
ڪي اوت الف جي آيس - محمد خود مختيار سنگ هنيون اٿم
نينهن جو نعرو -

ڪافي [illegible]

[illegible] ذات ظاهر [illegible] هر [illegible] سير ٢

تن ۾ ڪلوت اثبات - ذات ظاهر [illegible]

١ آدم ثانا ۽ رڪي هت آيم - پوڄي اندر پاڻ ڇپايم - عشق سند

پاڻهين پاڻ اچي جي پيڙ ۾ ٢ برهه جي بانگ صلوٰة شنايان - پرنگ

پيڪ بنايان - ترڪ ڪري طاعات - جُهلي علام سوڪي تاڙم

٣ علم لدني معنا قاهر - حال تحقيقي باطن ظاهر - قرب قد [illegible]

باب بيخود [illegible] ٢ ذات صفات ۾ آهيان رلمل - لولاڪ

سونا ج [illegible] اسم محمد سن شان مڙهيم

۹۵ [illegible]

[illegible] هيج حقيقت جبو [illegible]

عشق [illegible]

١ ڪ [illegible] دي تن ۾ - مڪو سنجهه مُشڪ دام - ساد

شهر شريعت جو ٢ عشق وارن کي اوج السيّ - ڦن اندر رهاڻ

رهبر مڙ طريقت جو ٣ کولي صاف صراحي ساقي - جنگ پياريو

جام - مست قدم محويت جو ٤ محمد صاف صفي سچائي - مرشد وار

مام - ساد و رنگ ربوبيت جو -

ڪافي

عشق سند اسرار - واقف ٿيو ڪنهن يار ن کي

١ ثابت سوڌو سر جو - عاشق اختيار

٢ دم دم وڃي دور ڪي - سالڪ تون سڌار

٣ صورت مرشد معني الله ۽ عاين ٿيو اظهار

٤ مرشد توکي جو چيو - آڇ تون اعتبار

٥ درست آهي دار تي ۾ محمد سر مهدار

ڪافي

ويراڳن ڪان ويئي - وحدت وارو مورنه وسري

١ هئون هادي جي هدايت وارو - بيخود پيالو پيئي - مست محويت ۾

٢ مونوا قبل انت موتو - سري عاشق جي - آفتاب اندر ۾ ايري

٣ دم قدم هوشيار هلندا - سڌ لڳاڙي جي - ڏينهن نهايت نسري

٤ محمد سر جي معني ساري - ساڳو سر تون ٿي - غير غرور

منجهان ٿون ڳلندي

Gul Hayat Institute

كافي نمبر ٢

... ظاهر
عشق سند ور... - ذات ظاهر - مكن ۾ كنون اثبات
١ آدم تاره ركي هت آيم - پوڻي اندر پاڻ چپايم - بانگ صلوٰة سڻايان - بيرنگ با
باطن پاڻ اچي ٻيو ۾ ٢ برلا جي ٻولي علام سڃوڻي تان ۾
يڪ پاڻ آيان - ترڪ ڪري طاعات - قرب قديمي...
٢ علم لدني معنوا ماهر - حال حقيقي باطن ظاهر - ذات صفات ۾ آهيان رلمل - دلاكن
باب بيخود ... ذات صفات ۾ ... محمد من ستان متر هيم
سونا ... - اسم - ١

٩٥

... حج حقيقت جو
عشق ... مكو سنجهه منڪ ام - ساڙ
١ ڪ ... ي تف ۾ - مكو سنجهه منڪ ام - ساڙ
شهر شريعت جو ۾ عشق وارن كي اوج الستي - من اندر مطلب
رهبر منزل حقيقت جو ۾ كولي صاف صراحي ساقي - جنگ پيار پيو
جام - مست قدم محويت جو ۾ محمد صاف صفي سمجهاڻي - مرشد وار
ام - ساڙ ونگ ربوبيت جو -

كافي ٩٦

عشق سند واسرار - واقف ٿيو وڻجارن كي
١ ثابت سوڌو سر جو - عاشق اختيار
٢ ڏم ڏر وڃي دوُر كي - سالك تون سڌار
٣ صورت مرشد معنيٰ الله ؑ عيان ٿيو اظهار
٤ مرشد تو كي جو چيو - آڄ تون اعتبار
٥ درست اچي دار بين ۾ محمد سرمدار

كافي ٩٧

وياڳي ڪانا ويرئين - وحدت وارو مورنه وسري
١ هنئون هادي جي هدايت وارو - بيخود پيالو پئي - مست محويت ۾ مئي
٢ موتوا قبل انت موتوا - سري عاشق جي - آفتاب اندر ۾ اڀري
٣ دم قدم ۾ هوشيار هلدينا - سڌ ڪلاركي - نيڻن نهايت نسري
٤ محمد سمجهي معنيٰ ساري - سالڪ سرتون تئي - غير غرور
منجهان تون گذري

[illegible] تانون جيه دم هوئي

١ اَلَستُ بِرَبِّكُم منهن جي جاءِ - قالوا بلي اقرار

٢ فَاذكُروني اَذكُركُم - گويا يوين گفتار

٣ وَنَحنُ اَقرَبُ وحده، واصل - وٽ نهين كا وار

٤ تعالى تكا سين گيان سڀ تيان - ڏيون تک هنئا

٥ محمد كون وڏهادي ساڻين - سيني دي وچ سنيا

ڪافي ٩٩

ٻ ڪاڻ مرڻ ٻي باب وي [illegible] سڪائين

١ اَلعشق نار مچ تي [illegible]

جان جگر ٻجهي جسم جلائين [illegible]

متون - ڏي دغا دلاب - هرجا حق [illegible]

٢ ڪر خلا مڪي خيال خودي ڪون - بيخودي پڙه باب

مرد منصوري ميدان ملهائين - محمد هن جگ منجهي

جيوڻ - بنا عشق عذاب - جي تون سرت سڀ سمائين

ڪافي ١٠٠

ٻُٽ ٻجي ڪر ٻورا ٻورا - عاشق سمجهه اشارو وي

موتو قبل انت موتو - وهم اٺي نه وسارو وي

١ سوره ٻي پڙه سند وساهي - بار بره جو بارو وي

سرتي سامهون سڀ سهي - هل تون الٿ اشارو وي

٢ جسم جلائي خيال ملائي - تمام اٺي موچارو وي

پاڻ نه آڀي سر سچائي - پوءِ انا الحق نعرو وي

٣ پرت وڌي اڄ پنت ڪرڻ جو ور ور جانچ وارو وي

خفيه خيال ڪين تون خاص - لوڪ نکي تمان نيارو وي

٤ ظاهر حال حقيقت جو ڏس - محمد ڪيهو مونجهارو وي

جي تون سمجهين سڀ سارو - ته ٻون ڪافر ڪارو وي

ڪافي ١٠١

سالڪ بڻ آهي سمجهڻ مشڪل - اوڏهو هي اسرار

١ گرد غبار متون غازي آيو - ميم الف ماڻ جيڻ [illegible]

آه اوڪي هڙس [illegible]

Gul Hayat Institute

... ستي ... هستي

هستي منجهه هئڻ ۾ مستي — ڪي دم آيا منجهه اعتبار ۾ 2
شوق اٿيو شائق شيدا — ڪي دم عشق صحبت ڪي هونا بولي
3 هي رڱ ڇڄهارت جيڪو ڪو ولي — هر دم حق جي ڪتري تنوار
لا اچايا وڃي ولي — خيال خفي منجهه خيال ملائي
4 جنگ جوڻ ڪو جسم جلائي — محمد محڪم ۾ مختيار
دم قدم ساڻ اسم هلائي

ڪافي ١٠٢

... اڄي تنهن وحايا

عشق ...
1 پاڻ ... ٿي شاد — قالو بلى جي قول ڪتاب ...
2 هي ... باطن ۾ بيان — ظاهر جا تنهن ويس مثال ...
3 پتنگ ... شرمنده اشتاب — شوق شمع ۾ سر جلائي ...
4 عاشق اڏي ۾ امالڪ آيا — ڪسي ٿيا ڪباب — ڪهايل سيد اين ڪهون ڪها ...
5 جاءِ نه سيکهين جي اتاهين — نيت جن ڪيا ثواب — محمد تن منيل نه ملڪ ...

ڪافي ١٠٣

سرت رکي هل حق ڏي هر دم — جي تون سمجهين سر جو شان
1 خواب منجهان بيدار ٿي هڻ جي حال ۾ هوشيار ٿي هڻ جي
بات بيهودي بيناٿي ڪر جي — غفلت غيرن ڪر گذران
2 گيان گرون منجهه گم ٿي گوهر — فنا جمعيت جو ٿي جوهر
عدم ۾ ڪين اهو اند ۾ باهر — موج اٿي ۾ ڪي مهراڻ
3 نظر نظر فنا ڪر فاني — لا منجهه لاءِ لعل لاثاني — ۾ منڪر جي
ڪ ازي وحاني — نالو تنهنجو ٿي نيشان
4 قربون قدم ڪي توڻ قائم — قول الستي جو ونا سم
محمد سالم ۾ لاتون صائم — يرنگ ۾ تربات بيان

ڪافي ١٠٤

معنى موجودات — مرد سمجهن ذات حق جي
1 خالق الاشياء وهو عينها — ايها پڙهي آيات
2 كل شيء يرجع الى اصلها — لاهوت جي لات
3 كل شيء فاني اليه و بيعي — ساڻ يا هون صفات
4 والله بكل شيء محيط — طالب ڪر آيات

ڪافي ۱۰۵

بنا عشق الله جي - غازن کو نهين غم
۱ ريهه ... دچ في ويسلا ... نتاني ... م
۲ دم ... چڪ منجهن ... ڪا ... سج حسم
۳ ظاهر ... باني ڪهش و - تمار ... دي وفي ڪم
۴ جسم هي ته جنجال تي ... اسم ... سم
۵ قرب ... ڪاڻ سان ... ختم
۶ محمد هت ڪر خيال توڻ ... سم

ڪافي

وهم جن وسار ياد ... منجهه ...
۱ هليا هر دو جهان ڪون، ڪين ڪا هي ڪيئي
۲ گم غازي گم ٿيا وڃي ڪل تني پيئي
۳ سانگو سر جولا هن جيئي، سر ڪي چکن سيئي
۴ ترڪ وجود وصال فنا في محمد منجهيئي

ڪافي

پاڻ ڪرين پائمال - پوءِ توڻ قرب ڪمال ٿئي
۱ پاڻ وڃون ڪيا پانهنجو پس حقيقت حال
۲ ظاهر خيال وجودي ترڪي باطن ڪر توڻ بحال
۳ خيال بانجهن خفي خيال ايتلف ديکه منجهه دلال
۴ خودي ڪياءِ خود ٿيوڻ - منصور ٿي ته مثال
۵ محمد صورت سڀ ... جاني جو ته جمال

ڪافي

بره بنان برباد - جو دم وقت ڪيا في تنهجو
۱ سک صدا ... سات صفا ... - عين ... آباد
۲ نينهن وارن کي نزاڪت وارو - اشرف الارشاد
۳ دنيا عقبى ترڪ ڪئي - من ... ميعاد
۴ علم ... عقل ... توڻ ٿا هيو - ... اي استاد
۵ محمد سان محبوب ملاحي اعلى ڪيو امداد

Hayat Institute

كافي [illegible]

دم دم دردمندن جي دل تي ،، ،، ،،

برلائي آهه جهير — دم دم درد منجهه جهير ،،

ٿئي توهان تاڃاڪ جھڳن متا — جان جگر منجهه ڪشير ،،

2 محبت منجهائي مت ٿئي — سرڪ بيت اڪشير ،،

3 اصل آد وفي عشق الهو تيا — فنا ڪيا ته فقير ،،

4 لاشڪ لاغرض ڪوت ڪيگھ تيز تڪا تن تير ،،

5 سو ڪا اپنا [illegible] محمد ڪي مهمير ،،

كافي ١١٠

[illegible] مشتاق في انوار — محبوب راز رنگ روشن بقا باتمير

1 [illegible] — چمن ۾ خوب ترڪيو شمع جهڙي شرو ساري فاب

2 محبت ما [illegible] مشتاق منهه لقا آهي — مشاهده وميم مليه محڪم ميلو منڊ

3 نزاڪت نازنين پيو — وڃي منجهه نجراوهي پيو — يڪايڪ يار ۾ گم ٿيو

4 بلاشڪ بي خطر آهه ۾ وصل وحدت — عنايت احد — بلاميمي انا احمد

5 منهن ميم محمد — مٿان ڪل تاجور آهي

كافي ١١١

،، تنهنجي پرت پرين پيوند ڪيو — دم قالو ڪرو گهاريان آءٌ

،، لاشڪ لامقصود في الدارين روز هنجون رت هاريان آءٌ

1 روز الستي الهام ڪئي — منهنجي من اندر ماتم وڳي — قالو بليٰ جو

بول بڌئي — سونهن سبق سورن جو سکيا يان آءٌ ۾ عيش آرام نه اور

محبوب ملڻ لئي منتظر — برباد ٿيو ڪائي خادم خطر — ڪري طلب

تنهنجي پيو تڪوار يان آءٌ — ٣ بار بدپيرت بدنامي باري — سرتي سک

جي خواري — مون تي نظر ڪر مهرواري بلبل پريم پڪاريان آءٌ

4 دم دم دلبر دامن ڏيهي — محمد جي پڪي آءٌ پيهي — سيگن سرتن

سان وڃي — سهي سهڻي جي ته سينگاريان آءٌ ،، ،، ،،

كافي ١١٢

گهنيادريان نون دام ۾ نينان والي نازنگاري

اڃهت پت ڀٽڪي جهام جهڪ ڏي عيش نيناءِ دام

2 سڪ واليان نون پر پرسهيان ۾ جنگ بلان نجام عاشق ڦرندا مست

3 مرشيد يان پروان صرينيان صل ۾ ڏيون عام چشمان آرون پوري چاري

٤ نري مال لکوائي سارا تفارح مصر خام - ڏيکو عينان دي الت اشاري رر رر
٥ محمد مول ڪڏان نامرسن آنديا في صبح و شام - هردم چاڙسن وک واڙي

ڪافي ١١٣

تهنجي عيان جو انصاف ڪيم - مشتاق هزارين مارن تيون رر رر
اهين ڪات قديمي کهڙي ٻسان - مار ي پوءِ جيارن تيون رر
عينان عيان ۾ جڏهن اڙجي ويون رر قابو قرب اهين ۾ ڪرجي ويون
۱ سنو مست خماري ڪرجي ويون رر جو رنگ چشما چست چنگا ريتيون
۲ عينان عيان کي ارشاد ڪرڻ - اعلیٰ عشق ڪيب ا [illegible] اد ڪرڻ - ديد اهي
دست بدستي دل شاد ڪرڻ - محض ملڪا [illegible] سکا رن تيون
۳ اهين ديدن جو دستور ايهو - قائم ڪيتي تلالي عو [illegible] ايهو
باري بره سدا پر پور ايهو - جلدي جام پري پيارن تيون
۴ عينان شور يون اچن شهباز چوريلا لائن لونگ اندر تلولات لوري
محمد ابرن هران ن ودن وري رر ولتر الاحوب اتارن تيون رر رر

ڪافي ١١٤

شربتي وصل وحدهو وچار عاشق کي شبرور شوق شاهي اشتغال عاشق کي
۱ عاشق سوداٸي سخت امداد عجيب بن رر ناسور ناتر بينهن جو نرو ار عاشق کي
۲ تا بو قفس قيد بند دوامي - زنجير زلف کا بطر زنار عاشق کي رر
۳ سر پر ستوڙ سوري کي سواد ساسالکن - مرت بدمن محبت ميار عاشق کي
۴ قول في قدم ري کي محمد مقيم ٿيا - مطرب تن موجود آ ديدار عاشق کي رر

ڪافي ١١٥

رندوں سے زاہد تیرا کہنا کیا ہے ۔ تجھکو خبر نہیں میرا افسانہ کیا ہے
۱ ساقی ساغر دیا مدہوش ہو رہا ہوں ۔ ایک پیالہ مست کلتا پر پیمانہ کیا ہے
۲ غیر سے فراغت حق کی ہدایت ۔ اور تری نہ دیکھا سارا زمانہ کیا ہے
۳ ورد وظائف پڑھتے ہو ۔ خوف سے نہ ڈرتے ہو ۔ باطن کی خبر نہیں ظاہر کھانا کیا ہے
۴ مسجدوں میں کون تھا مندر مڑھیوں میں کون تھا کعبے گنگا میں کون تھا محمد ملنا نہ کیا ہے

ڪافي ١١٦

ماهي ميڏا مهمير - لوڪان ڪل نه ڪائي رر رر رر رر رر
۱ جوگيان والا ديس دتا کي - ڪنوتيا ڪن چير - محبت مرلي ميمي وڄائي
۲ اصلي عشا قان لا شڪ لڳڙا - تيز تکا تن تاير - رڳ رڳ دي وچ راول رچائي رر رر

... ڇا ڳڻان وارا بچي يار سک نايب ... پاڻ واري ڇال ڇلينڌا - ساڏا جهڳڙو جهڳڙ ٣
تن هزارن چوڙ ڪراهيون - جهڳيندا ڇهنگ جهير - ڪيس چاڻان ٤
محمد ڪهڙو ونٽ ناڪر ڏي - سرڪ ڏنتس اڪثير - قربون ڪر ڪيس ٥

ڪافي ١١٧

عشق تيو ستاد - سو ٻن جي جنهن سبق پڙهايو
١ سک سياڻ عيش ۽ عشرت ۽ ٻرو بنا برباد - لهر لطيفي لڙم لوڙهايو
٢ اڄ ڪلهه ناڪ السڪي مليو - عوشاقن ارشاد - سوري تي تن سر چڙهايو
٣ خرڪ خنجر خفي ڪوڙي - ماري ڪيائين مادِ - نکير هڪ دل تو ڙڪون تڙايو
٤ سيڪ سيڪي صاف سچائي ۽ عين سدا آباد - جانب ساڻ جنهن جي جڙايو
٥ محمد هر دم تيڙو - باطن ۾ بنياد - هادي هر دم خيال اڙايو

ڪافي ١١٨

٢ ڪرڪ ٽي ڄي پيار اڃين چڙ ٿو مڙ ملامت ڪلڻ من دان ڇين چڙ ۽
نام ڪي نفي ڪري - گم نام ۾ ٿي ترغري - رنگ راز روحي رنداڻ رهڻ چڙ ۽ ڦو
٣ ساقي شتاب شاغل - شهنشاهي شمع ٿي - پروانو پڙ پڙهيو ڇين چڙ ۽
٤ سيرڪي سماڻي سرم - سو ڪون سوا ٻيو منهنجو - بڪراٽ بي هرڳي پيرانِ ڇين چڙ ۽
٥ مڪاني ۾ محمد - حڪم مدلم ره ٿون ۽ محفل محبوب تمام فريشان چڙ ۽ ڦو

ڪافي ١١٩

ڪعبو حسن ڪيئون ڪعبو ۽ پيو عيان پاڻ - صورت ۾ سيارسا ۽ صورت حسيني سمايا ڏ
ڪري طواف تن ۾ من ۾ محب مولا ۽ رند رباحر هڪ ٿيي - سجدي ۾ سر نوايان ۽
٢ خيال خارج - ڪري ڪريم قلب سون ۽ وهم وجودي ويڙا باقي نه رچايان
٣ قاضي قضا ڏني - دمني رهڻ رضائي ۽ ٿي ڪڙو ڏهاڳ سک نينهن سان نيا پيان
٤ خوشحال خلق ۾ خوبان خيال ٿيو - نام ڪي محمد من ۾ دان ٿي ملهايان

ڪافي ١٢٠

شاهه حسن جي شان جيهان ڪهڙو مان ڪيان ۽ زبان کي طاقت ناهين عيان ڪهڙو مان
لب لعل گل گلابي - سرخي سنبل نايابي دندان در نجف نيشان ڪهڙو مان ڪيان
٢ بيشڪ بنار بيني - پاڪ آئين پيشاني مژگان مارن ابرو بيڪان ڪهڙو مان ڪيان
٣ عيان ڏين اشارا - ڪن نازسان نظارا - جنهن جو جمال منهنجي مهرلان ڪهڙو مان
٤ دس ديد جي دلالي لاتشڪا لا اوبالي - بيحد جي ٿي برڙجي سامان ڪهڙو مان ڪيان
٥ محمد مرهيو منباڄي - ديو قرب آڪر هياڻي گفتا شڪر شيرين شايان ڪهڙو مان

يوچ ياد سڪ ٽڪي - ستاڌا ۽ تريچ

۲ پامڪان واڱي چال چليندا - ڄمڪ ڪيت ابجنگ جهير - ڪيس چاڻان

۳ ڪت هزاران چوڙ ڪراهيت - سرڪ تنتس اصنير - قربون ڪري ڪرحيم

۵ محمد حضور وت مال نظر دي

ڪافي ۱۱۷

جنهن سبق پڙهايو

عشق ٿيو استاد - سو ڪن جو جنهن - لعل لطيفي لذم لعل پڙهايو

سڪ سياڻ عليش ۽ عشرت ۽ برهه بنا برباد - سوري تي تن سر چڙهايو

۱ ڪلي ناظر السبقي مليو - عو شاق ارشاد - نعبر هتعل تو ڙلون تڙايو

۲ خرڪ خنجر حقي ڪو ٺڙي - ماري ڪيائين تماد - جانب شان جنهن جي جڙايو

۳ سيڪ سيني ۾ صاف سڄايائين - سدا آباد - خيال اڙايو

۴ هادي هردم - باطرف بنياد - محمد حضور عاشق تيز رو

ڪافي ۱۱۸

ملامت ڪڻ ڪن مس دان ڇين جڙ ڙ ۽ قتوب مترّ ۽ اجيبن جو ۾

۲ زرک ، تي ، نجي ايوان - رنگ راز روحي رندان رحيمي جو نه ٿيو

نام کي نفي ڪري - گم نام ۾ تي ۽ تو تغزّي

۳ مشتاق شتاب شاغل - شهنشاهي شمع تي - پروانه پرين جي سيعا ۽ چين جڙ ڙ

۴ سيرڪ سماڻي سر ۾ - سرڪنون سدا پسڻ ناظن - بڪرات بي هر ڪنگي پرپن ڇين جڙ ڙ

۵ محمد حڪم مُعلم ره تون ۽ محفل محبوب تمام هيٺان جو نه ٿيو

ڪافي ۱۱۹

ڪعبو حسن ڪيوموت ڪعبو ۽ پيو ڪو پايان - صورت ۾ سير سان ۽ وصوري جسيني سمايان

۲ ڪري طواف تن ۾ من ۾ غب سولا ۽ ان در باهر هڪو جي - سجدي ۾ سر نوايان

۳ منظر خيال خارج - صوري ڪديم قلب سون ۽ وهم وجدي وڃڻ ڪڍا باقي نتر نچايان

۴ قاني قضا مڃي - واقي رهن رضا تي ۽ ڏکڙو ڏهاگ سڪ نيڻهن سان نيايان

۵ محمد خيال خالق ۾ خوبان خيال ٿيو - نام ۾ محمد مس دان تي ملهايان

ڪافي ۱۲۰

شاه حسن جي شان جيهان ڪهڙو مان ڪيان ؛ زبان کي طاقت ناهين عيان ڪهڙو ناهه

لب لعل گل گلابي - سُرخي سنبل نايابي دندان ڏجهڙ نيشان ڪهڙو مان ڪيان

۲ بيفڪ بنار بيني - ياڪ آبرين پيشاني مژگان مارن ابرو بيکان ڪهڙو مان ڪياه

۳ عيان ڏين اشارا - ڪن نازسان نظارا - جذبو جمال مشتق لان ڪهڙو ڪيان

۴ دس ديد جي دنالي للشڪ لا ابالي - بيحد جي تي برجي سامان ڪهڙو مان ڪيان

۵ محمد مرهيو منباڻي - ديو قرب آڪوهيا ۽ گفتار شڪر شيرين شاڪيان ڪهڙو ماه

Gul Hayat Institute

کافي ١٢١

دم دم جي دم ڪام - آهي الله الله وچ السّتي -

١ لايون ڏي پنهان ره ڏا ڏو - من الله رمان ڪام - هر دي هلي وڃي ساري هستي

٢ مام ملاڻي خيال اڏاڻي گهري ڪنان ترڪ ڪام - واصل وحدت واري وستي

٣ هيل تنوا ٿيا - پيل پڪاريان - آهيان خوڙيل نام - سود و صفا ئي دست بدستي

٤ خاص حقيقت خاصا جانڻ - ڪل نه آهي عام - وسريندي ناصفين سستي

٥ محمل ڪي آهادي ٿهاري - جنگ پياري جام - موج مدامي معنا مستي

ڪافي ١٢٢

دم دم سنڀال - گهرلا ڪرتون تما الهين جي

١ سال سڄي هر دم ٿلا توني - وارج ورق وصال - چو پرچيت تم ڪمال الهين جي

٢ بيخود پولا يار ٿي چيد - خام خودي جا خيال - پيت پرستي پال الهين جي

٣ گهوري چيد تون گهوٽ مٿائون - سي ملڪ ۽ مال - قربون ڪامل قال الهين جي

٤ حاصل ڪر تون پاڻ ۾ پيهي - اندر وڃي احوال - جي جمعيت جمال الهين جي

٥ رنگ ڍنگ آهن ناز نرالا - محمل بي تمثال - ناهن غايت نال الهين جي

ڪافي ١٢٣

سر ڪاڳي سري

سرجي سڀان ڪنون سوا ء - ڪاهن سنڌي گت ڪار آ

جوڻ سمجهي صاف سر ڪي تهن قتل ڦٽڪار آ

اعلات جانچ محض مروت - پرت پاڪن پاڪ پورت

خلق الانسان على صورته - عين اعلى سر ڪار ٢

٢ هستي جنين هموار آ - سر ڪي سدا اگمن لا آ - لذ قهر تنگي جو ٿالا آ

منڪر مٿائين مار آ ٣ هر رنگ ڏس بيرنگ آ دولي عجب جي ڍنگ آ

نادر نمايان سنگ آ - ڪونا گرن گمنار آ ٤ محمل معني مطلوب آ

غالب سدا مغلوب آ - قائم القلوب آ اهو دا تجي ديدار آ

ڪافي ١٢٤

عاشق اوهي ۾ آيا ازلي انا اشادي ۽ مستان محبت تا جي منگهن موجهاري

اعاشق وچن اويارا - مرد ميا موجارا - سوره سدا سويارا

فليشان تيا ننظاري ٢ ڪويا قدم ڪڌ اهين - هاتڪ ننا هتا ئن

نا ڪنا ننا ميڻهن نيائن - سس دار سر سينگاري

... رنگ ... مر را ...

٣ ثريا ۾ گوهر غازي، ڏي وڻا سڀي وساري
بحث بيان بازي، ڏي ذلت نه بوت ليلان

دفتر دي دليلان، ڏي اندر رهيا اوجاري
خلوت خفي خليلان، ڏي وحي نه ناد نمل

٥ صوفي سچار سلسل، ڏي محمد موهيا ستيا دي
پيري مغان شا پلپل

ڪافي ١٢٥

تو سن موجود مظهر سارو
عاشق آکيون پيتي نوارتيو نظارو
هڪ منجهان هلي آيو ڏي ڪياڻين رايو هيڪل

١ صورت جو سانگ بنائي، ڏي روپ ڪياڻين پرت پيارو
مزو ڪيئين ڪي آيس، ڏي ڪثرت ڪل ڪتا هو

٢ رنگارنگي ناز نو نيا ڪين، ڏي قادر قرب وفا سارو
تصن ۾ پر ليه نه بوڙي هزارين، ڏي سالڪ ڪري ستعيو

٣ رمز الهي عڪي رند پرورن، ڏي نين هٽ نعرو
هن حال ڪيون تيا واقف، ڏي

٤ احديت احمدي شان محمد ڏي تبو پايو
دي دغا دامان ويو، ڏي مليو سيد سويا رو

ڪافي ١٢٦

دم يار ڪيون جدا، ڪتا گر نه تي
غافل نه تون گذار بيزار نه تي

١ نازڪ نشي نيڻن ۾ نادار نه تي، محبت جي ميدان ۾ ڪا هار نه تي

٢ الستي اقرار ۾ انڪار نه تي، ڏي قالو قول ڪيل ۾ وسار نه تي

٣ برحي بازار ۾ تڪرار نه تي، ڏي يگانگي يار ۾ مهيار نه تي

٤ قرب واري ڪار ۾ بيڪار نه تي، الوهيت اسرار ۾ آزار نه تي

٥ محمد هستي حال ۾ هوشيار نه تي، ڏي طالب تعدد ۾ مختيار نه تي

ڪافي ١٢٧

فريادي ڪتني ۾ ڪي ابدا ڪامل کهي، سرتيندا سوره سدا سيرهن پهي

١ احد تنگي هوشيار ويالا مدد ۾ لاشڪ لهي، او لهين هن اسرار جي سدا سماي

٢ وحدت جي دربار ۾ واقا عيون ويترا وهي، حق پنهنجي شاهڪ ثيا ناه ...

Gul Hayat Institute

سڻ نه تن سڄڻ سار جي - ٻڌاءِ ٻِنگ وياسڀ ٻڌ هي
سوجي لڪا دهن ڳالهه جو - خيال ڪا هوڙن ڪهي
ڳهڻ هن سڌان ۾ آمر ڪو ڪوتاهين نهي
واقف نه ٿيا هن حال جا - نه ڪجهي خبر ۾ ويا نهي

ڪافي ١٢٨

سڄڻ سريما ڪا سلڻ
دلبر جو زخم ڳجهل وڍي پيارسا وينڌو
مغز جو هنڌ سان وينڌو - تهڻجي ملم پيئي آڌار ٿيا و ينڌو
ڪي دراد دلبر - تو ڪان سوا نه ملن ٿي - واقف ناهن مرض جا ويچار ٿيا وينڌو
يا طبيب ڪيئي بيما ٻي ڏ سڙ لڳي - لقمان بينو لڳي - پنهنجي ور ڏي پروڙون پيار سان وينڌو
مد ڏسي مي منهنجي - هڪ خيال ياد ڪيا ٿين - مشتاق ٢ ڏي محمد ﷺ سنار سان وينڌو
خوش خيال ڏاڍي

ڪافي ١٢٩

عاشقا

رهت ڪيائي چيت سڪ عاشقا، عام ٣ ڪان او ڏي آجيل ون وڃيڻ سڪ
پوري ڀلي سندن جي
هستي حقيقت جي هنتاءِ - پر نه پي ڪڙتا نه هجي
راتي جي لت سان
پاند ڌ پڇن سڪ عاشقا ٢ عين عبرت جي پي يس، جابجا حق پاڪ جي
سندن جه ر نگ روپ جي، بيس نگ ڏ مست سڪ عاشقا
صدرت ثابت سان قدم ڪري - طالبا تلقين ڪي - تم وجه الله وليه
ڪي تون دنخ سڪ عاشقا ٣ قال ڪرش ڪر محمد - حل هميشه حال سان
مرجود سس شد جي تصور ر ۾ ر هڻ سڪ عاشقا

ڪافي ١٣٠

ٻانا ر ٻڙا جي ۾ بيدار ڪي ر هجي - بيدار ئي رهجي
دم يار ڪان نه غافل هشيار ڪي رهجي - هوشيار ڪي رهجي
١ عاشق اندر وڃي اسرار ڪي رهجي - اسرار ڪي رهجي
بيشڪ تن بر ڪان بيزار ڪي رهجي - بيزار ڪي رهجي
٣ سودو صفن صفا خريدار ڪي رهجي - خريدار ڪي رهجي
قيمت گران ترسي نه انڪار ڪي رهجي - نه انڪار ڪي رهجي
٤ قد م قدم سان ڪائم يڪتار ڪي رهجي يڪتار ڪي رهجي
وندر وجودي وري ۾ نه وڏيسار ڪي رهجي نه وڏيسار ڪي رهجي
٥ محمد ﷺ اڳي سوچ ۾ مهدار ڪي رهجي مهدار ڪي رهجي
لاڪان لا خوف نه بيڪار ڪي رهجي نه بيڪار ڪي رهجي

ڪافي ١٣١

محبوب ڪري رمز سان تعبير وو سڀيان

عشق ڪريو چوريان چاڪ - توڙ تن ڏي نجهڻ چاليم - جنهن [illegible]

ملان تيڏو جن ٻيڪ ماڻهم - دلڙي تائين وو سڀيان

تن من سمجهيم - ڪيا جتي شوق جهڙو [illegible]

ڏس ڪاوڙ - اسڙيان تاڻيان چاڙ

ميڙيان سبيڪان تنهان ڏيون - لڱ تنهن نڪي تعبير وو سڀيان

ديان ڄاڻيان مسڪ ونيا ۽ جهنب ادف قوري - مڻو تڪيان

مٽيون ڪي ۽ نجهڻ هٺ پيو سي - روز الستي پيچ ڇيو سي

وو سڀيان ٣ محمد چوڙان هٿ ڪر

نه ٻيو سي - ڪوڙ ڪوڙي نقير - ڪر ڪانڪ ڪي نه ٿي ١٨ - مٽين ڏيانيا

عاشق چکي مول ڪنيان حشق ١ - سڪ [illegible]

ڪافي ١٣٢

ڪي زنجير وو سڀيان -

عشق ڪريو ڪي آهي آزي آزي

رهيا رنه ۽ رضا ڪي ۽ رضي ۽ اصني ۽ جن ڪي

وحدت جو

اسلاميا محمد ۽ سيٺ جامع ۽ ماڻن تون ڪر ڪيا ڪون - سڪ

ڪيا ڪون - ڪيئن جن پيا ڪاڻي نامي - ٢ مذهب دين جا ڇاڙ ڪانگل نامي

ڇي ڪاڙ تان - صرفي سڀ ڪيئن ۽ سڙ ساڻيل طلب تن تي ڪه آ ۽ نازي نازي

٣ محمد عاشق عين ڪڇن تا - دلبر ٣ اهڙ ڇين لڇن تا - پوءِ ڀڄ ٻاهر

تائين هن سيڪاڻي تن ڪي ڦاڙهي نيازي

ڪافي ١٣٣

جڏهن مون آيو تو ٿان شڪ ويا - پيا پر ڪي سپ - پڪا سي

عشق ساڻنداي امين ڪي آيو - لنئو اهي ۽ - لڳا سي ٢ پاسي ڪيا

ڪوٺ ڄاڻ - دلا لڱ ۽ - دکا سي ٣ محمد ٻهڙاڻ بوڙلا جوڙ

٧ ڀڇوڻ تالا اٿي ڏ ۽ ڪيا سي

ڪافي ١٣٤

هئون هادي ڇي جام مليو ۽ سڀ غير گمان ۽ گهٽ ڪيا سي

١ مستي مني محبوب آسان ڪي عشق الهوت ۽ اتڪيا سي

٢ ڪام پاسي ڪن اٿي ۽ ڇوهن ڇوڪلن چيتڪيا سي

٣ خلق ڇي خواري توبه نڙ ي ۽ حرص اٿي تان هٽڪيا سي

٤ محمد رلايان ڏ نيهان ليهان ۽ سوز اٿي ۽ سڪيا سي

ڪافي ١٣٥

ياد آيا سيڱار عزيز ڪي ۽ ديکو ماهي دي ناز ير ڪي

Gul Hayat Institute

آيان ماڻهي دي نقل هودي - ڏيکليني ريڊان دي داسپ دڙکي
يا نعليان ماڻي مالڪ - ڏينديس شراب دي جام سرڪي
حق ويڙهي وحدت دي - آنديئي سر ڦي ماف ٻڪي

ڪافي ١٣٦

بيس ڦي ڪوڪيڏائي هانت ء عشق جي ٻانڌ آڪانگي ٦
ڏاڄ ڏکن ٻاڏي ٻن ڏو ڙا ء سورن جو سامان ء
ٻگ ٻگ آٽا زالائي ء ساري ڦي سڏ ماڻ ء ٢
هڏ ڪ توت چت ٻه ڇاهئون - گرد واڙ گيان ء ٣
محمدن - ماجي تمام اهاڻ - عنگ جي کو جوان ء

ڪافي ١٣٧

عشق ناهين ڪا نقل بازي ء بازي ڪين ابليتڪ يار ء
فرستا وٽ ڦاڦي ڦيرٽ - جيٺري پيالو موت جو پيٽ - ١
ٻڌي ڇڪاڻي جائي جيرڻ - اهارمن سڪي کو يا ء
نمازون وڙ ٻڙه تعڪن - عيب ٻين جا چرتا تڪين - سڙيا ٢
سمجهه اهاسنا ڪن - صاحب آهي ربٽ ستار ء ء
قرآن پڙهيتان حق ڦرجامان - عيب عيال اصل نه آئيان ء ٣
طرف توڪل جي ڦوتاتان - سيڙ ڦاني بيني ڦيار ء ء
محمدن مرشد جڪڙ ملهه - بخت آسمان جو بعيد ڪليو ء ٤
هماهو هو يهو هليو - مرگ جو آسو مڪار

ڪافي ١٣٨

نڪ پڪ سود و عشق جو ننهن ء تهنزايها وڙهي ڪير ٻيائي
عالم فاضل عالم ڦامتا مل ء رهن شرعي جو سامل ء ١
عنز فدا وڙهي ڪافيا ڪامل - بابي مشغول سجا ماڻي
بيخود بازي ٻڙه جهه آهي - عام ايها ڪل ڪيڄنڪي نا هي ٢
مرد اهي ڪو سبب لائي ء اصل اصول سڃوڻي ڄاڻي
محمدن سيڻي ٿيوح سو ڪو - بابا ٻڙا جو چاوٽ اڪ ڪو ٣
هن ٻم آهي ديدن دو ڪو ء سو ڦي ڪو سب ڏي آهي

ڪافي ١٣٩

يارضا ڦيا مني سڪهنا ء ريتا رهن ني جي رهي اها ئي

١ هر صورت سان صاف ٿي جاني ٠ ٠ زيب ڪمالي ڪئي ايها
٢ ليڪ جا ظاهر حقيقت ٿي ٠ ٠ ساه سڀا پي سڀ هيءَ ايها
٣ هردم هادي سان هڪ ٿي ٿو ٠ پيت پريتي جي ايها
٤ دم قدم ساٿ دائم دلبر ٠ دو ه ڏيا پي ڏسي ايها
٥ محمد مير مغان سان محڪم ٠ ناه نڀجي نا ڪڇي ايها

ڪافي ١٣٠

عرشان ٿي آئي اويري ٠ درس وڪالي ڏيل اتي آئون

١ اچن ادا الف ٿي ڏينگي ٠ صاف سڃي ٻم سيڻ سڪار
٢ عيان جو احوال الستي ٠ لاڪ لاشڪ ٿوڙ نڀاءِ ٿون
٣ سڪن جو ساٿ سڪ ٿيوڻ ٠ سوهڻ سان سوهڻ ساٿ ڪوڙن
٤ ڪل ڪئي هيڪي ڪين ڏين ٿيون ٠ جوهي جيشان چاڙهي پيار
٥ شور شڪايت شوق سنڀاليون ٠ محمد منت منڊ ملهائڻ

ڪافي ١٣١

آءُ ميان عاشق سرڪي سو سجب نيزي ٿي سنسر واره مينان
١ سر دانوڪي ماءِ ٻڌايانئم - پلو پيو ٿون ڪونه ڪو پانئم - ڪيت سگهي
اهو ڄاڻانئم - صوفي سخت سهار ميان
٢ ڪم شرع سان ٿي هنجو پايم ٠ لا ڪا پاڪ ٿون لاهي - جوش
منجهان ٿون جت جا ڄاڻي - ڪو س ٿما شو يار ميان
٣ محمد شڪر ڪئي سي شادي - حرف پڙهايو هڪو هادي
سيڙ ڪيو سي يار سوادي - للاه غم غبار ميان

ڪافي ١٣٢

والاهيءَ ٻنائي ٣٦ ٻار ى

١ هادي ڪارڏي حق سڃاڻج ٠ ايها گرو ڪين ڪي غازي
ڄاڻ اڪي ٿي ٻم سڪ نه آڻج ٠ م مسجد منڪر هڪو ڄاڻج
٢ ملان مو ها و تند آهي ٠ ٿوڙ يءَ ڪئي سمجهڻ قاضي
خيال خودي جو ڪينهي ڪمائي ٠ ورڻ جهڙن صحبات سر ٿي جاڻي
٣ محمد قائم الستي پيش ڏٺا ٠ واعظ ڪن پيا واعظي
وحي ڪم وحدت ٻم ٿين ڏٺا ٠ او هي ٿي د هيش جيئن ڏٺا
٠ آهي سب ڏٺن ٿي ا مني

ڪافي ١٣٣

Gul Hayat Institute

سمجهڻ مشڪل آ الٽي چال چلينداسي -
ٻروٻي ٻانري سڀ جهڳڙا جهيڙا جهڙينديي - ڪڏان وت يار ٿي يار سڏ ٻنڌ
ڪڏان وت ٻ ٻ ٻ نال رهيندي ڪڏان وت ڪل اليناٿيي ۴
ڪڏان وت پڙڪا باه ٻريندي - ڪڏان وت الله رنار ٿرينديي
ڪڏان وت مُفتا قاٿ نوٽ مهينديي - ڪڏان وت جگر جلينداسي ۵
محمد ويکو عشق اشارا - دست هٿ سٽي سودا سارا - ڪر
ٿيا سيکي سولا وارا - سيحي ٻات ٻتيندا سي ٻار ٻار ٻار ٻار ۶

ڪافي ۱۴۴

ٻرسر ٻره ٻهار آيا - ٻليان ٻيحود يان ٻاتيان ني
۱ ڪڏان آواز الست سڻيائون ۽ قالو بلا جو قرب ڪڏائون
تذڪر فرض قياٿ رهيائون ٻ ٻتو ڪڏي وچ لا تيان ني
۲ جُلوو جوش جلا في آيا ۽ دس دس ديدار دارڳم ڪيا آيا - همه دم
هوش حواس گنوايا - اکيان قرب داڀيان ڪاتيان ني ۽ ۽
۳ نوبت ٻينهن نغارا وڳڙا - ڪرت ڪفر دا بيشڪ ڀڳڙا - تن من
اندر تاران وڳڙيان - سوز دليان سرسرتيان ني ۽
۴ محمد موج صدا اي محڪم ۽ ۽ هجر سائين رنگ رسائيم
ٻلبل ڇيش پر يات دي آسيم ۽ سڪ داليان سوغاتيان ني

ڪافي ۱۴۵

ڦيري ٻ ٻ وان ڪرين تو ۽ ياد ڪري آستانا - وچ آستانا
۱ الا ٻ پکي ويچ ديس پنهنجي ۽ ۽ ملڪ اُهي ني مڪانا دس ديونا -
۲ صاف صدر ٻ ڪ تون متفا ني هم ڪر غير گمانا - تال ترانا
۳ حرف هدايت وار د هڪ ڪر ۽ ٻيرتون ٻڙه پروانا - چرڙ ٻهانا
۴ هردم ٻ ڪ تون هوش هوشيار ني محمد تون مستانا جوڙ ساماڻا

ڪافي ۱۴۶

هُو الله جو حق ٻجايم ٻ ٻي ۽ جُسي ٻ جاري - ني سڀ واري
۱ مُوتوا قبل انت موتوا - مرتو هڪڙي واري ڪر تياري ٻ ٻ
۲ وَنحن اقرب قول ڪرا ني - ميم الف ٻجتياري - ناهيت انڪاري
۳ ٻره ٻهاد بيشڪ آئيو - بازيچو جنين ڄري - هشتون شڪاري
۴ محمد سائين ٻ ڄواڻي - سوچ ڪنڌ ساري ٻنا هٿيا ٻ ٻ ٻ

ٻروچي ٻاڙي سي سمجهڻ مشڪل ۽ الٽي چال چليندا اهي -
ڪڏهان وٽ ڀڄڪڙا جهيڙا جهڳڙيندي - ڪڏهان وٽ يار ۾ يار سنڌ ٻنگ
١ ڪڏهان وٽ ٻه ٻه ڏنڊ نال ريجهيندي - ڪڏهان وٽ ڪل الينداسي هي
ڪڏهان وٽ ڦڙڪا ٻاه ٻرنديءَ - ڪڏهان وٽ اندر نيڻ نرميندي
٢ ڪڏهان وٽ مفتا ڦان ٽوڙ مهندي - ڪڏهان وٽ جگر جلينداهي
محمد ديکو عشق اشارا - دست بدستي سودا سارا - ڪر
٣ ٽهن سيکهه سولا وارا - سي ٻات ٻتيندا اهي ٻارو ٻارو ٻارو

ڪافي ١٣٤

ٻروچ ٻڙي ٻهاڻ آيا - پليان بيهوديان ٻاتيان ني
١ جڏهان آواز الست سڻيائون ۽ قالوا بليٰ جو قرب لڌائون
تڏهن فرض فنا تي هيائون ۽ لٽو لٽو ڏي وڃ لاتيان ني
٢ جنون و جوش جلالي آيا ۽ دس ديدار دارم مچايا - همدم ۽
هوش حواس گنوايا - اڳيان قرب واليان ڪاتيان ني ۽
٣ نوبت نينهن نغارا وڳڙا - ڪرت ڪفر دا بيشڪ ڀڳڙا - تن من
اندر تادان وڳڙ يان - سوز واليان سرسر تيان ني ۽
٤ محمد موج مُدامي محڪم ۽ ٻه هجر ساٿين رنگ رساتيم
تڪيل پيش پريان دي آسيم ۽ سڪ واليان سوغاتيان ني

ڪافي ١٣٥

پيري ٻه پروان ڪرين تون ۽ ياد ڪريءَ آستانا - وڃ آسمانا
١ الا ٻه پکي وڃ ديس پنهنجي ڏي ۽ ملڪ امي تي مڪانا دس ديوانا -
٢ صاف صدر ٻه رک تون صفائي ۽ گم ڪر غير گمانا - تال ترانا
٣ حرف هدايت وارا ڏهٽ ڪر ۽ ٻرتون پڙه پروانا - چوڙ بهانا
٤ هردم ٻه رک تون هوش هوشياري محمد تهه مستانا جوڙ سامانا

ڪافي ١٣٦

هو الله جو حل ڪجايم ۽ جي مسمي ۾ جاري - قي منڌ واري
١ موتوا قبل ان تموتوا - مرڻ هڪڙي واري ڪر تياري ۽ ۽
٢ نحن اقرب قول قرآني - ميم الف مختياري - ناهين انڪاري
٣ ٻره ٻهاد ٻيشڪ آيو - باز چوڻين ٻجري - هشرون شڪاري
٤ محمد سانگو مجو لاهي - سور ڪنهن ساري ٻناهي تيا ري ۽

ڪافي ١٣٧

سڄڻ سڀ ڪو غافل ٿيو آهي ته بار ٻيا ئي بار ٻڌي بيشمار ٻي

1 چوري ڪري ٿي چو ڪا چار ٿي ته پنهنجو طرفين چيو ٿي ته تيم زاري

2 جاڳاڻين آئين او ٿي وڃن ديد ٿي ته سنگت سڄي ڏکي ستاريه ويو

3 هلڙي ڪري مٺي ٿي هيڪڙو ٿي جهل ته خودي ڪيائي ستارين ته خبرداري

4 مرهي ٻيو مسڪراڻ محبت ته محمد ٿي آئي ڪندو ستار ٻي

ڪافي ١٣٨

ٻاد ڏيکار دلبر جي دل منهنجي آ ديوا ٿي

جيستائين دنيا هجوئي سرتيان پيڪ ٿيا آن صنعن سرمن هيري

1 تن منهنجي پريو ٻي پيندا ته سڪايل جي سيني هو ٿيندا

ديوڙي چاڙهي ٿيا ويندا ته لطف سنجهه لطف لاٿا ٿي

2 وساري موهن وهندن سي ته سڄي سور ن ڇاپڙ هند سي

صنم جي سونهن سڃ ندس ته ڪئي آ شوق شادا ٿي

3 ڪيڏا شل قرب موسان ڪل ته حسن جي باغ وار وڳل ٿي

چنين تو ڏينا بيشڪ ٻي مُلهه ته ڪڙي ڪامل قدر ڪا ٿي

4 محمد بيو سر ڪري ڏاهون ته نهار ي وزن تو هون

مشڪي عاشق سندا ٻيون آهون ته ڏسندا مشڪل جي آساني

ڪافي ١٣٩

عشق آتش جنهن جي آيو خيال ڇڏ پاڻون ته هوائي

1 عشق وارن جي ايها چالي ته ڦرن سندا ٿين مست متوالي

لايون وتن تا نينهن لالي ته پي ڪاٿ ڪن ڪنهن ڪا ڏي

2 سنگ هيئي تون نينهن جو تعهد ته وحدت جو تون هون وڻ ساري

ڪوت دلي جو پيچ تون ساري ته ڪر ميني الله صفائي

3 محمد عشق ايمان توڪي ته ناه اڃا يو هو ٿو تا هين

مون ڏي ساڳي تڏ هن سندا ٿين ته سين مڪه هن تون نظارا جي

ڪافي ١٤٠

ٻه ڏو وٽ بد نام ڪيا ري ته برهون بان چڙهائي ٿو

1 عشق جون خبران عاشق ڄاڻين ته مرد سندا ٿين موهان ٿان

طرف انهي ٿي عشق ناتا ٿين مهزن سان ته بيم ڪائي ٿو

Gul Hayat Institute

ڪُوبا ڪو وحدت جيرا ئي. شاهه بلاول ٿائي پڙائي. ملن ڪُرُت منصو
٥ ماڙائي. سوري سر چاڙ ٿائي تون ٣ عاشق شودا وس نہ ڪڙا. ڇيج ٦ اهڙي
٦ آئي ڀڙا. جان ٻلائي تون ڪُسائين. پتنگ جوان پڇائي تون. ٣ محمد مڪ
پره بلاشڪ اهڙو آهي. غير شرع جا ڪم ڪرائي. ڏڪڙ ٽبلا واڄ وڄائي
ناچو نيڻهن نچائي تون.

ڪافي ١٥١

هر دم رڪ تون خيال هڪ. ها وهم سيئي وسار ميان
يار جي صورت تون آهي. ڍَنن اقرب سيني سمائي. باهر
وڃ ڇو تون واجهائين ڇو طرفن جو ڏار ميان ٢ سامن
ڀڳ پسنتون ڇو تا بحر عميق ٣ مار يا تون غوطا. ڇهلي ڇور
وڃي اوهي ڇهنا ماري تپي تڪ تار ميان ٣ رنڌي واري وڙاڙ
ڀوڙي. محمد جو تون منهن موڙي نون پيائي طار وڃڙي
ڪر وحدت جي وڪيار ميان ٤

ڪافي ١٥٢

آمل رنجن سائين سنون ملڪ فرقد ي ڦتيان مُئين
١ سڪ نسا ڏي هر دم هوئي ذات تڳڙان ڪون ڪتيان مُئين
٢ پرين ڏيو دستور دلبر ورهه واليان هڙ وڻيان مُئين
٣ جدا هان تون ماهي منجھيان پڙين رل ڇراوان ڇيان مُئين
٤ ما لڪ ملڪ لولاڪ دا سائين هيو سيالڪ تميان مُئين
٥ سپ سهيليان چامه جهاون محبوبي عشق دي جهتيان مُئين
٦ محمد بود ابتدا ي درد هون وڏا يان سٽيان مُئين

ڪافي ١٥٣

Qul Hayat Institute

عاشق نام سڏاوڻ سو ڪو سوڙ اهي هم سر ڏ ٿي يلا
١ عشق جي مڪتب موج مستي سان. پرت پنا اچي پڙهه ٿي يلا
٢ حال حُلاجي هر دي هر دم ٿان سُولي تي چڙهه ٿي يلا
٣ محبت جي سُڏان ويالي لاهوتي ڏ تون لڙ ٿي يلا
٤ پير پرين جو پيرا دپا ڳي رنڊ وتي اُهي ر ٿي يلا
٥ دام دلي جو دور ڪري حتي دير وحدت ڊ ٿڙ ٿي يلا
٦ محمد مر حال مُنڊ حتي الف سان اُن ٿي يلا

ڪافي ١٥٤

وٺي ڪري قرار ڏيا پيو ـ سڪ اوهان جي سنعت نه ڏي لي
خان ڪنا لا ڪنا ليم ڪيئن ، بابه ٻرلا جي بيهڻ نه ڏي لي
٢ يوسف آئيان وسيم ناهيان ، جهڙي اوهان جي جهلڪ
٣ جيڏن سرت جهڙي جهلڪان ـ سود ڀي ڪنهن مان سنڌو ڏي
٤ زهد عبادت ذوق طاعت ، ذرنگ اڳڻ رجعت نه ڏي لي
٥ پنڌ جاڻي سڌي لا ڦ ، عشق جا الا اڄ بيهڻ نه ڏي لي
٦ محمد جي حق دلبر نر سان ، چا ڏي ڪافي نه ڏي لي

ڪافي ١٥٥

مشتاقان نوٽ محمد عربي ، ٻٽ تساڏي گهٽيان سين
١ پرت سنجهي نون پاڻ پاڻ ، پرتيڻ ڏي ديي جتيان سين
٢ سڀ دل نون يار جا وين ، سنجهي ڪنهن جا نشتيان سين
٣ وزارل ڪنون سڪتان اکين ، ڏي تين بدي ڪتيان سين
٤ دم دم دي وچ دا تا سائين ، رمز تساڏي ڏتيان سين
٥ محمد نال نه مانح عربي ، جهوڪ تساڏي ٻتيان سين

ڪافي ١٥٦

آدم پا جهون اورن ڪرڪ ، بار بره دا چاوي ڪون
١ افلاڪان نون آڄ ڪنرانتا ـ سوز آهين ڪون سماوي ڪون
٢ جن ملڪ دي جاءِ نه ڪائي ، ويسار تبا پيا وي پاوي ڪون
٣ گجهه گجهاندر جاط رقيب ڪرڻ ، لا وي تو ڌ نيا وي ڪون
٤ سنگت صوفي صاف صفون ، خام خوري نون ڪاري ڪون
٥ محمد خاصاني مجلس وچ ، عام انا هين آوي ڪون

ڪافي ١٥٧

دور دار سنئو آڪنبو ـ وڪ ورداڄ وير ويراڳي
١ پنهي پيس نون پاڪ نظر سان ، سڀ سڀاڄ صورت ساڳي
٢ شد بيٺ جي ناس ڪري جڏ ـ جرت جا ڳاڄ جوڳي جاڳي
٣ لوڻ لوڻ لات لا ثاني آهي ، لنو لطيفي لا شڪ لاڳي
٤ هيڪر هڪ نهين نون هڪون ، ماگ اهي جي ماٺين ماڳي
٥ محمد جي دل دائم قائم ، وحدت والا آهي واڳي

ڪافي ١٥٨

Gul Hayat Institute

وڃي دانهن ڪوليو آ رهبر جي بس نٿي اچي بات اُٿي ڪي
ڪاهيون ٿي ڪاهج قرب منجهارئون طلب ٿڪي ٿي تات اُهي ڪي
١ ساڻن ٿيون سانڍيج شاهه پنهنجي سڪ سمند جا سوغات اهي ڪي
٢ تيون ڏيهان ٿي مزا اٿئي جهات ۾ پاڻ جهات اهي ڪي
٣ تي تري ٿو تون تري ٿي لاڄ تنهن لطيفي لات اهي ڪي
٤ محمد تمام عجب ٿي ما ڪجي ابرق ذات آهي ڪي

ڪافي ١٥٩

علم لدني ازمل آغلي علي عطائي او تڏا هون آيو
١ دل ۾ دائم عشق آرا سيي ياد پير بشڪ پڙ ڪايو
٢ اتڪل بازي ڪين هلي ٿي سچ صفا سيءَ سمايو
٣ بن ٻيجي ٢ ڪل تصيڪي فهم فنا في نفس پايو
٤ وهم وجودي وافر وانڌو وحدت ور ور ڦاڦ ويايو
٥ محمد جو مهڇار متو رهبر سائين رنگ ترسايو

ڪافي ١٦٠

شاه حسن شهزادو آيو پرت ونڊو ڦي پيسا پري
١ پنهنجي پاڻ پسڻ جي خاطر الانساني روپ ڪري
٢ ڏو لاڪ تماجو تاج پاڻي دس دلا ڏيان ڏري
٣ سڪ وارن کي سهڻا سائين ماڻيو تنهنجي ذوق ذري
٤ نازنا ڪي نيڪ نظر ساڻن سچ صدا ئي منجهه پري
٥ دم دم ۾ ٢ دا تا دائم محمد تو کون نا هن پري

ڪافي ١٦١

عشق ڪئون ڪما ري مناڻي تڏهان آمار ڪيئي
١ بادشاهيون ترڪ ڪري فائق ٿياسي فقير ڪيئي
٢ ويڻ ڪئون تي ڏنو قانڊا هد نار ي ظاهر ڪيئي
٣ پير پيغمبر پابند ٿيا عشق ڪي ۾ اسير ڪيئي
٤ ٻيرس ٻيڪ اهين آيا ديوانا دلگير ڪيئي
٥ رنگ اهين روشن راضي محمد متاهڙا منير ڪيئي

ڪافي ١٦٢

دين ڪفر کئون دور ٿياسي عشق امانت ازلي آيو

۱ دل ڏ وظيفا وسري ويڙا ڏ گهور سڄڻ جي گهايل گهايو
۲ من اندر محبوب ملڻ جو ڏ صاف سيني ۾ ساجهر سهيو
۳ اڃي پيرا عجائب الستي ڏ راز رندا في ڪ وڃي ڪ پيو
۴ ناز نيز نو وار رها في ڏ گيان گهرون جر گيت پي گهايو
۵ محمد سان ڪرم سهرايا في ڏ تنهنجي جو دل ڀري دايو

ڪافي ۱۲۳

ڳم ڏيئي تان غيڙ وڃي - حاصل حق صحباء ڏ سين

۱ ڳم ڏيئي ۾ گوهر غازي ڏ دور ڪ صبر جي ڪ لاهين
۲ محبت جي منڊان ۾ ماڻجهي ڏ گوڙ ڪڍي تان گهاس گسين
۳ ڏي دخل دامان چيڏيئن ٿون ڏ وحدت وير وڃاڳ وسين
۴ بي خود بجر الفيئه ۾ باقا ڏ خام خودي جي خيال کسين
۵ محمد نه سوچ معنان ستان ڏ حرم ظهر ۾ يار ڪسين

ڪافي ۱۲۴

ماڻ نثو بوليان يار نثو بولي ڏ ازغيبي آ واز اچي

۱ ڪنهنکي لکي ۾ ڪينهکي اوڪ رمز پڇنجي ۾ راس رچين
۲ محبت وارو ۾ چاڪ - پنتو ٿي پيروان پچي
۳ لاشڪ لڪ لڪوڻ لاهي ڏ نسنگ ناتگر ناٿ پچي
۴ پڪو ٿي پروان ڪري نٿو ڏ ڪري ڪم نه آئا ڪي
۵ او خفي منون اظهاري ڪري - سخن سچاري سڄي
۶ هادي حقا ڪ ڪون دست بدست محمد باهن ڪنون تو پچي ڏ

سرلاوي ڪافي ۱۲۵

حسن جو تاب هي تجلو - ڏسي ڪيائون فرق سب فاني
الاهي راز جاو قف ٿيا صن مره لا نشاني

دسن جو پيو هن شولو ڏ پڳو تنهن پو سپو پولو
۲ ڦريندي عشق جو چولو ڪيائون سير سبحاني
نعرو سن الله جو نعرو ڏ منهي هڪڙون هئيا مانڌ
لڳي حد ڪنون ڏيالا هد ڏ ها اٿو رمز ڪ ندا في
۳ وصالي جام وحدت جو - پيتائون پرڪري پرتئون
ماڻيائون موج محويت محمد محو ڪ معاني

Gul Hayat Institute

ڪافي ١٢٦

بلاشڪ ڏي آيا ڳنهن تمثوت ادا ٻه ونق ٻه وهاڻي آڄ
تهن جي واس وٽن جي انوقيمت گهراڻي آڄ
تهن جي بوءِ جي ڏار ڻ ٻيشڪ ٿيا بلبلابيتاب
١ سن جي حل ڪٽي هيڪڙي پريشاني ڏي تن آڄ
هو جي وڪرمن وٽڊبوءِ سوداگر سي ٿيا سرها
٢ اهي ڏسو دي تمنجهان سالڪ ٿيا اهي شيرشاهاڻي آڄ
آڄاڻي حل حلا بن جاستد اڱڻ ازماڻي پي
٣ محمد مخفي نظر ڪئون ٿيا وتن رابيل ٻه وهاڻي آڄ

ڪافي ١٢٧

جن سان قرب قادر ڪيو ا هي پي گالهه چاڻن حيا
رڳا ڏي احد اڪيون الا هي موج ماڻن پيا
١ لڳيون جن جوجرن باهيون وظائف تن وڌا وسري
پڙهيائون سبق سورن جا اڪين پم اب آڻن پيا
٢ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ وٽن تامت سي حڪم
سدا ڏيا صِرَاطَ الَّذِينَ آهون عرشين امان پيا
٣ سدا اين حمد جا هيوڪ قُلْ هُوَ اللّٰهُ ڪيائون تا بون
محمد ٿيا محو محبت پي ترت تسبيح تاڻن تا

ڪافي ١٢٨

جاني حد نه آهي حساب اتي عشق لا حجاب
١ ملا مسلا مصلا او ري ڪونهين ڏه ثواب
٢ لا مذهب لا ثاني آهي ڪهڙو سوال جواب
٣ تن من امادر وهين ترانا ابوبي ٻه باب
٤ مرشد هادي مهر منجهان ٿيو ڪاٽيو ڪوڙ عذاب
٥ محمد ساقي مست مينا ڦه ڏنو شوق شراب

ڪافي ١٢٩

ڪاڻ ڏهيلڙم ڪاڻ پرڪين ڪنهنجي ڪاڻ آتشم
وَنَحْنُ اَقْرَبُ ويجهڙو تهنجو تو ڏي سان آتشم
١ ودم وَفِي اَنْفُسِكُمْ چاڻ ايمو خود چاڻ اتشم

Gul Hayat Institute

خلق الله علىٰ صورته - پاڻ ۾ پنهنجو پاڻ اٿم
٢ اَلعِشقُ نَارٌ يُحرِقُ - واهه واهه ايهو وڻات اٿم
فَاذكُرُونِي اَذكُرکُم - ناتو نيهه نوات آٿم
٣ رَبِّ اَرِنِي تَوَاف - احديت آهي ياڻ اٿم
خالق الاشياء وهو عينها - بندا ايهو تماٿ اٿم
٤ انا احمد بلا ميمي - يار وجود پاڻ اٿم - آنا نور الله ڪل
من نوري - محمد مات اٿم

غزل فارسي ١٤٠

منم اسرار بودم - درايں وحدت بحر موجم
ڪناري بي پايان اورا - درايں رحمت بحر موجم
١ کشيدم خيال خود انم - وجودي باخودي جانم
ڪرڪلي ڪاري سانم - درايں عظمت بحر موجم
٢ شراب شوق پر الا - نوشيدم نور با الله
ديد صافي قلبم الله - درايں شفقت بحر موجم
٣ محمد تام من دارم - بهر منظر گدا ر
هر کوچه بازارم - درايں ملڪت بحر موجم

ڪافي ١٤١

اسان سانگي جهنگ جهاڳي - ڪيئن رهونتا ڪوٽن ۾
پيڙ پٽيون جهرلا جهٽيون - ڪيئن رهونتا ڳوٺن
١ سوهاتيل نه پايون - متو ڏوڏونن مياڻن ۾
ڏيئي ور وڏا وارن کي - سگهيون جهڙيون ٿي چوٽن ۾
٢ سگهڙ سڳ ڏٺ ڏونرا قدرجي قوت اسان جو
پليون سي ڪيئن پلاوڻ - اڄ پنهنجو ڏنگ ڪوٽن ۾
٣ ميرعمر تنهنجو ماڙيون - پانيان ٿي ماڻ اماڙيون
وڃي ڏيئي ويڙهه ويڙهيچان - الله جي تيا سي اوڻن ۾
٤ سنڌيا ٿي سنڌ مون ڪيئن تون - محمد مارن لاءِ آ ماندي
سياڻي سمجهه نڪ رائيو - ڪنڌي ڪيئن ڪوٽن ۾

ڪافي ١٤٢

عاشق المستي اوج اعلىٰ الله الاسرار جي پيچ ۾ سچيد ڏيا پاڻ

Gul Hayat Institute

خلق الآدم علیٰ صورت ۔ پاڻ ۾ پنهنجو پاڻ اٿم ۔
٢ اَلعِشق نارٌ یُحرِقُ ۔ واھ واھ ايھو ذات اٿم ۔
قد ظهروا في ذکرکم ۔ ڪانو نيبھ نوات آٿم
٣ ربّ اَرِنِي اَنظر اِلیك ۔ احديت آهي پاڻ اٿم
خالق الاشياء وهو عينها ۔ ٻئي نه ايھو ٿئي اٿم
٤ انا احمد بلا ميم ۔ ٻار وچو پاڻ اٿم ۔ آنا نور الله ڪل
من نوري ۔ محمدؐ ماڻ اٿم

غزل فارسی ١٧٠

منم اسرار مے بودم ۔ درایں وحدت بهر موجم
کنارے نے پایان اورا ۔ درایں رحمت بهر موجم
١ کشیدم خیال خود انم ۔ وجودی باخودی جانم
کرکلے کارے سازم ۔ درایں عظمت بهر موجم
٢ شراب شوق پر الاّ ۔ نوشیدم نور بالا
دید سما قمی بسم الله ۔ درایں شفقت بهر موجم
٣ محمدؐ نام من دارم ۔ بهر مظهر گذارم
بهر کوچه بازارم ۔ درایں ملت بهر موجم

ڪافي ١٧١

اَسان سان لڳي جهنگ جهانگي ۔ ڪيئن ھونتا ڪوئن ۾
ٻڌا ريٿون جهر لا جهنبون ۔ ڪيئن رهونتا ڳوٺن ۾
١ سڙها تيل نه پايون ۔ متو ڌو نون نه ميان ۾
ڏيئي ور ڙا ۔ وارن کي ۔ سڳيون چڙيون ٿي چوٿن ۾
٢ سگرے سڳ ڏٺ ڏونرا قديمي قوت آسان جو ۔
پليون سي ڪيئن پلاڙن ۔ ٿي لڳ لونن ۾
٣ ميرعم تنهنجو مارو يون ۔ پايان ٿي مان امارئيون
وقت ڏيئي ويڙه وڙهيا ۔ الله جي تيا سي اوٿن ۾
٤ بند پائي بند مرن ڪيئن تون ۔ محمدؐ مارن لائي آماڻي
سمجهائي سمجهه رک راهو ۔ ڪتندي ڪئين ڪوٺن ۾

ڪافي ١٧٢

عاشق المستي اوج اعلیٰ ۔ اسرار جي پيچ ۾ پيچيل ٿيا پارين

Gul Hayat Institute

يار سان يڪتا ٿيا ـ بيگانا ٿيا بازار ۾ ـ سر ڏئي سوڙ ڪُٺا ماس واس ۾
عين ۾ ڪن نه ڪار جي ۲ تسليم جي تحقيق ۾ طالب ٿيا ٿي تار ۾
صدق سُڻي ثابت سڀ سر سندا تن سڀ نثار جي ۳ عاشق الهي ڏنا
عين الفت احسن اقرار ۾ ـ ڪوڙ ڍهُون ڪاهن ٿا ڪو باد مُرشد سان ڏاڍي ۴
محب جو ميلو ميسر محمد مينهن ملهار ۾ ـ ٻرو جيُون ٻونڌ وسن بيجل
باغ بهار ۾ ـ

ڪافي ۱۷۳

منهنجين هادي دي نال وي ۽ هادي منهنجي نال وي
پندن والي عجائب ڀتالي ۽ مست موالي ڪڏهن خالي ۱
حاصل حال حقيقت والي ۽ ٻره ڪيتي ڄال وي
سالم سجدا ايولا ڀيجدا ۽ ڪاجان گجدا ۽ وح رجدا ۲
وڃ وجودي واچا وجدا ۽ دائم درد ڏمال وي
بيٺين ريهان نيان ڏيهان ۽ ڪوڪان ڪيهان ڪٿان پيهان ۳
بيوس باتيان ويهان نيهان ۽ جذ بيدار جلال وي
اعلیٰ اوجان قائم فوجان ۽ ٻرتئون ٻوجان مول نه موجان ۴
محمد مام محبت موجان ۽ ڪيس قرب ڪمال دي

ڪافي ۱۷۴

ٻره بلڊ شاه ٿي بالا ڪيئن بازيون بنائيندو ـ عقل عرفان عالم جو اچي اعظم اُتي اُٿندو
وجودي ديرو ديوانو فهم سارا وڃائيندو ـ قديمي ڪن جا قلعا پيري پٽ ۱
ڇڏائيندو ۲ عروجي عيرڪان غازي ـ حقيقت سان هٿائيندو ـ صفا ٿي
سير جي سر ڪي پيا سن ڪي ڀاريندو ۳ حق هوا حرفت سان
ورها وار ورائيندو ـ نادر ڪمند نوابن جا نيزي اتي نوائيندو ۴ درد ۾
درد جا دوا دل اندر ڏکائيندو ـ مدني ۾ محبت جو مغان پيري پچائيندو
املاڪ عشق ودين جا تري تي سر اڙائيندو ـ ڀاڳي محب مقر محمد ۵
ميدان ملهائيندو

ڪافي ۱۷۵

گُهري گوهر جي ڌڻو گذاريان مان ـ گهر ته منهنجي گهُر ۲۰ سڌ سينگاريان ما
فَاذکُرونی اَذکُرکُم ـ فيضابي فهم ٿيو ـ هو دساري ڪينجي ڌڻو وساريان ۱
مان ـ ۲ دل ۾ ديرو دوست جو ڏاڍي ديدارا ـ عين جي ازصاف سان ـ اند
اجاريان تان ۳ مان سُرڪي سيڄ مستت آ ۴ مد هرش ٿيس
منهن ڪشي جي موج سان بلبل پڪاريان مان ۴ محمد حق موجود ٿي ـ يڪتار
يڪتا يار سان ۽ توحيد جي طلب سان دهدل تنوار يان مان

Gul Hayat Institute

ڪافي ١٧٦

هلڻ راهه حق —
رهبر شاهه حق،
راز وحدت جي رمزن سان — ٻه ٻه شاهد شاهه حق،
همت وارن کي هتان جي — شوق شاهد شاهه حق.
1 الف جو اولوڪري عين ٿيوار وارم حق — قرب جو قطرو ورتائي ميم مظهر
2 پلپم ڪيئي ڀائي وحدت ويساهه حق — سو سچن سان سرنسبت روشن
شاهه حق ۴ نڀن دارن کي ڦاڻي — ناز سان نيباهه حق — پرت پنا پهري الو
سو مطلاهه حق ۳ محبوب جو محبوب آ — موج زت ملام حق — تار مڻون تو
نينهن نيواهن جو والاهه حق ۴ —

ڪافي ١٧٧

مک هٿلائندي چر نينديان
ڪيئي مشتاق مر نينديان ؛
1 شاهه ـ ديان نوي ؛ فوجان چڙهنديان الو — عاشق قربان
الٿيان پلٽيان نوي — آنديان ٿي عيان الو — وچ اڙاهه ٻرنديان —
2 سر ڪي بيخودي نوي — پوپهر ڏينديان الو — وحدت ويڙهو نيديان
3 محمد ديدان نوي — هادي والياڻ الو — تهندل تار ترينديان
4

ڪافي ١٧٨

پڙاهن سان رهبري — آهي رسالت عشق جي،
قربدائي قادري — عين عنايت عشق جي،
1 ڏيل پنهنجي ۴ ڏس توڻ — سچي صداقت عشق جي،
دردوارن سان دائم — عالي عدالت عشق جي،
2 جن مائي هادي هتار توڻ — ايها امانت عشق جي،
پان ڪٿون پاسي ٿيا — خاصي فضالت عشق جي،
3 جوش مڻون جذبو جلالت — جاني جمانت عشق جي،
وڏيسي وارن ورائي — قائم ڪمالت عشق جي،
4 دامان ڏئي جوت ده ـ سب اها وحدت وصالت عشق جي،
سرت ستان سالڪ سمجهه تون ؛ محمد مثالت عشق جي

ڪافي ١٧٩

خام خودي نون گاوڻ — بيخود طبل وڄاوڻ
1 ستهين سهمان نوي — سرستهين نتوڻ الو ...
بارملامت چاوڻ ۲ ان هدايت نوي — رهبر والا الو ...
دم گهرائي گنگناوڻ ۳ دم دم ديهي نوي ؛ ڪوڙ ڌهوڻ الو

وحدت وره وسآروء ۾ ڪڏ ڪڏ ڪو پاتو - ڪنڌ ڏيئي ٻاهر آيو
آڏاڙي دي آوت لاشڪ طريان ٿوي - اوڙ اڏامان الهو
مرم درياء سآوت دائم ديٿوي پير معلاڻي الو محمد ناچ
ڪيا وت

ڪافي ١٨٠

عشق بازي ۾ اچرڻ - ڪٿم ڪهڻ مردان جو ٿڻ ٿڻ
قدرتت لاغرض بندو - منصور مسيدان جو
عشق بازي ۾ عجائب سلطنتامات جو - در دجاد وهاڏ ڪافي ۾ ۾ پنڌ ۾
جوش واهڻيجي جلائي - جڏ بوهس جولان جو عشق جي آتش اندر ۾ سڙڻي مردان جو
نينهن جو شورو تيگو آ - پرمي پهلوان شوق منهت شتابي شرف شاشادان جو
ڇهائي آ - فاتت - ر ذ ثبو بحث جو - ديا مڙبي پولاڻي يڪ رنگو يڪتا حو
حال محرم آ هميشه - محمد مڃي دستان جو - پرت منهن پيالو پياريو ڪري ٿمان جو

سُر پرڀاتي

ڪافي ١٨١

صدر ۾ صاف معافي في اسم الله ٿيو آ - بورٽ واء و پاڻ ٻار ڪ جسم جنهن ٿا جلايو آ
ڪوڙي وٺي آچي وحدت - هاڻي وڃ ڪل هتئون ڪثرت - نابودي ۾ ڏمڪوه
ملي نصرت ب بي رنگ رسايو آ ٢ بيخودي منهن خود ٿيو - ٻول بانهن
جو ديو - جوڳي هيڙو سري تيزي - انا الحق گيت ڳايو آ - ٣ پيئي نتو نيڻ
پيشاني - وتايڻ وره ويراڻي - ايت يرٺ الا انساني - سرسار و متايو آ ٤
جڙهيا جي نينهن نظاري - هليا هاتف هاڪاري محمد ڀاڳي ٿا ري ملائي
تو مچايو آ ٥

ڪافي ١٨٢

رمز اسٽي عاشقن جي نسيم جهڙن پيتو پياري - ٻڪو وارا پڙهي منڪاڻ ڪائي تا ويناڏا
حقيقت حال جا واقف - ناهن سي وسيلا وڏا - تن کي ڪڏهين قائم - ڪوڙ بلاجهڙ
جي آڀ گيايا ري ٢ دوٽن تا دعوتي دائم - ڪڪن جان دي ويلي ڪاهيون
لائي ڪي لوڙ پنهنجي کي لوسي ڪن لو جان ناري ٣ ڪن نه غرض ڪا
غازي - ڪڏهن جنت ۽ دوزخ جي - تلامت سوٽ ملين مولا جسم ۽ جان
جن ساري ٤ اڏائي خيال کي عرشن ڪيون تا سير سڀاڻي - محمد
سان واه مڃي مرشد - پيرت پوري ايها پاري

ڪافي ١٨٣

عشق وارا وس نه پنهنجي سوز ۾ سڙندا وتن ١ منهن ڏسڻ محبوب لئي ٿيون ڏينهان رڙندا وتن

Gul Hayat Institute

۱ جن ڪُوڙ جانب جي جهڙو ويو - سڪ اُهڃاڻ سُهڻي ؛ سبق ڏيو قرآن جا پڙهي سُوڙ پڙهندا ور

۲ جو هجر گهوٽ گهرايو - پند پيارا پيو ؛ روح جيل تي يقين جريئي جان جهڙو سيندا و ڙ.

۳ محمد سالڪ سڪ ۾ سڪون - طالب جي شغل وڙ - بولي اڄ تي ناهي ؛ قرب شمع عشق ون

ڪافي ١٨٤

ذوق گهنجي ڏاڍي پاسي جهڃي - دم دم ديدار ڏا ؛

اصل عشق قاتل ۾ روز ازل کون - بولي ايون دل ؛ باقي هر ڏا ڦ

۲ جو بقا جي ديان درپان آرت - چلڪيندي هتي چاپ ڏسنهان ڏڦ

۳ ڪهڙا ڪم ڪريندي ڪامل - ڀيڙو ڪرا ٻجوائي طلسمات

۴ هجر وا تي نال ڀيڙي - محمد تمام سچائي اثباتي - دم دم ديد

ڪافي ١٨٥

عاشق الله ام تي - وحدت واري ڪا وستي ؛

اهڪ الف جي آزاد تيا - جي ڪمان جي ٻه زار تيا

بينهن ڪنهي من واري ڪنيا - تڏهن مايا توڙ موج مستي

۲ فتح ڪوڙي ٿي مان ٢١ ظاهر سچي زبان ٢١

فرمايئن قرآن ٢٠ ابهو آواز الستي

۳ محمد عاشق قربان ٿيو ؛ برهه بند بخان ڪيو ؛

ڪا مشڪل آسان ڪيو ؛ هتايو حيواني هستي

ڪافي ١٨٦

علم عشق وارا قيا بر دار برسر - نگران نامي تيا نروار نادر

اقدم ڪوڙ قائم رکي راز ديدي ؛ حلاجي هتي هوشيار هر هر

۲ جذب جوش جولان جبر جوش جنگي - طبل تاج طولان تڪرار تصور

۳ مڙيا ڪي منصور ميدان ماڃي - گهريا هو ٿه جڙهيا جوٽ اٺ موت اکر

۴ وٺ وس وحدت دي دار ؛ هڪ - محمد محلا رمحتيا مقر ر

ڪافي ١٨٧

ڪري شور شعبا زهم راز همدم ؛ پرواز پروان سوزان شمع شبنم ؛

ڀلوان بڙيم پيشوا زان پهري ؛ يدي چير يون پيرن ۾ چمڪار چم

۲ افلاطون طاليس بقراط سر تيا - لقمان قاآن خود خام خم خم

۳ رستم دستان شاه بهرام باقا ؛ سڪندر دارا تيا ديوان دم دم

۴ مذي محيين سنگهن موج مستي ؛ محمد محمود پيئن جام جم جم

Gul Hayat Institute

ڪافي ١٨٨

عجب عشق احسن ازلي ازلي، ڪليو راز روشن خفي جلي جلي
سلي مست مستانه سراسر سرائي، سوالي سرڪ پاپي پالي
١ جذبه جار پوشي دائم دلق پوشي، اهي خموشي رمز ربي ربي
٢ مزي موج مالڪ خاوند خاص خالق، صرف صاف سالڪ ادلي ادلي
٣ پڻ ڪيترن کا جيوت سو ٿو سونو، ڪلهن ڪيون ڪيا پون محمد ملهي ملهي

ڪافي ١٨٩

عجب راز سندي ڪنان ستار، عشاقي پوشاڪي الستي اڪابر
وڃي ونگ وچيون فراق پنگ امالڪ، بلائڪ بهاري نسنگ نينهن نادر
١ ايام محڪم ميدان سر ڪي، چڙهيا چوٽ چنچل نيشان ناظر
٢ هلي دالي دم ذوق ذوق ذاتي، لطيف لطائي آ سيني بم صاد
٣ محمد قول قائم تنهنجي آ قادر، تيو ذوق ظاهر [illegible] صابر

ڪافي ١٩٠ في اردو

ديکھنے ياري سوا [illegible] هوتا هون اضطراب، مجبور رهين مظلوم هون هم هوتا هون اضطراب
ياجنابي غوث اعظم - غور ڪر ميري شتاب، طلب ملني ڪي [illegible] هم هوتا هون اضطراب
٢ معجزا ڪون مناقب عين اعلى القاب، ديک ميري ڪو دکها تو هم هوتا هون اضطراب
٣ عاجزون اور بيڪسون ڪو ملا فاضل خطاب، ديدي شفقت شاه ميران هم هوتا هون اضطراب
٤ مرشدي پيري مغان تو نادر دي نواب، قربان قادري هم هوتا هون اضطراب
٥ ماننگتا محمد شاهد لا ان والي لاجواب، مرڪي هوئي عنايت هم هوتا هون اضطراب

ڪافي ١٩١ في اردو

بن عشق ڪي شر سندگي - افسوس صد افسوس هي، ايسي نه جهوڙ زندگي افسوس صد افسوس هي
ادم يار سي غافل هوا بيگانگي باطل هوا، بيهودگي دس زندگي افسوس صد افسوس هي
٢ بيدار رهنا بيخطر - موجود مخفي باخبر - آسودگي وقت زندگي افسوس صد افسوس هي
٣ مستي جام وحدت پيناڪر - محبوب صورت سينه ڪر - آزادگي در زندگي افسوس صد افسوس هي
٣ مستقل محمد مقيد - باهمت هوشيار جد، الودگي انگين گي افسوس صد افسوس هي

ڪافي ١٩٢

ڏسي دشمن سندي چالي - عجب [illegible] پاڻي سي
اڪيلو سير سبحاني ڏسي [illegible] - مليو آدل [illegible] لاثاني لنڌاڻي سي
٢ وڃي من موج ساٿين جي مناسب آ سوت [illegible] سارايان عين جي [illegible] صورت پياڻي سي

Gul Hayat Institute

٣ محجاب ذات احمد جا، جو شافع ٿيو اثر اهن، شفا يابي جو يمن جي ـ السني جاءِ ڪاڻ جو
٤ قرب جي قيد ۾ قابو ـ محمد عاشق سدا سرهو، ملامت لوڪ ساري جي جهين جو يار جاءِ جو

ڪافي ١٩٣

سيف دل عباد جي ريش دل تي ريش دل

١ ابره جا باشا چنا ـ ڪها يو ڏينگوران گهنا ـ ڏنڌ ڏيئي ڦوهان ڏنا ريش دل تي ريش دل
٢ شهباز جي چنبي پيد ڌاريني ڪوڻ دور ٿيا وري وري ٽوڻ ويا ريش دل تي ريش دل
٣ سوري سندي سانگ ني ـ عاشق ويا اٽانگ تي ـ با قابره باگ تي ريش دل تي ريش دل
٤ سعدي جامي، نظامي، تبريزي شاه شمس بسطامي، خيال اٿي آدو لوڻ نئي ريش دل
٥ بيدرد ڪئي برد شاد فرهاد رنگ زردنسا تو محمد آه سرد شاد شد تي ريش دل ٥

ڪافي ١٩٤

حسن هلال ڪر آيا ڪرنيا ڪيڏنس درد رهمات نوٽ

١ مٿين سر آيا حملا ڪري ـ ناز نڪ ڪايا ٿي جلايا جسمات نوٽ ٿي
٢ ناز نزاڪت نيڻان والي ـ جوش ٽون جوش جڳايا ـ سوايا ـ ذات نوٽ
٣ دم دم دانا دوڙ دن سن وچ وجود ويڪايا ـ سمايا سرسات نوٽ
٤ هوئي هدايت هادي حق دي ـ محمد مذنب پايا ـ سجايا سخنات نوٽ

ڪافي ١٩٥

طريق عشق مان عاشق ڪوئي آرام نهين ـ معنيٰ مين ماسوا اُس ڪوئي مانام نهين
٢ ظلون ڪو پيشوا ڪرڪر تم جلد جيسي ٿو الوهيت احوال ڪو ڪوئي ايام نهين
٣ حق حق سي ثابت ڪر دو باليقين ٿو دُئي ڪاد خل ڪرنا ڪوئي دوام نهين
٣ زاهد ڪو ڪيا خبر هي عشق ڪي اسرار ڪي ٿو مئي ڪشي ڪي محفل محڪم ڪوئي حرام نهين
٤ اس زلا ميں رفاقت رهنما فيق ڪي ـ مد هوش مست محمد ڪوئي ڪلام نهين

ڪافي ١٩٦

ج اسان جي اکڙ ۾ محبوب ڦيرا پايا ٿو ڪ مونکي دور ٿيا بيحد بخت سوايا
اڄ ولالي جاءِ پنهن ويا ـ ڪيا ساڄن سمجهايا ٿو وصل وارا وچڙ ٽوري والي ور آيا
٢ انتظاري وئي هلي ـ ڏونڊ قدم گهمايا ٿو صدق وچان تنهن سنيد، ٽون جنهن ورتا
وسايا ـ ٣ مشڪل عشا مهي تون محبت مچ مچايا ـ دل امدا ديد، دانا يار هن ٻسايا
٤ محمد تنهن محبوب جا جڏهن هزارين ڪايا ـ رمي هيو رهنما ـ ٿيا وهاڻي ور آيا

ڪافي ١٩٧

سو را سانگا چور ٿين مند هند موڙين ـ مئي منصوري مام نوٽ

Gul Hayat Institute

ڍولڪ لاڪاپا - سڳ سياپا - ڪنهن ڪي پڙ ين ڏوڙ ين - جنگ جوڙين
٢ عقل سعود پاڳم ڪراهين، وحدت نوڻ چاووڙين بُنائي بوڙين
٣ وک وڌائين ڇي نه هٽاوين - درسو دلاور دوڙين - هٿيارڪوڙين
٤ مست مدامي موج محمّد - عشق الاهي لوڙين - چست چوڙين

ڪافي ١٩٨

اسان هرش ٿ مستي ٢ اناالحق بي الايون ٿا - خودي پنهنجي ٢ خود ٻئي بيونا پليا پاٺ
ڪڏهن گم نام هون عرفي، ڪڏهن تارڪ هون ترڪي، ڪڏهن غربي ڪڏهن
شرقي سڀئي چا ليون چلايون ٿا ٢ ڪڏهن طالب ڪڏهن مطلوب - ڪڏهن
غالب ڪڏهن مغلوب - ڪڏهن ساجد ڪڏهن مسجود سڀئي ٻيڙا بيون ٿا
٣ ڪڏهن راضي رضائي هون - ڪڏهن قاضي قضائي هون - ڪڏهن پڙ شرع
ٿي هون - حقيقت حق هلايون ٿا - ٤ ڪڏهن محڪوم هون حاڪم ڪڏهن مرحوم هون
راحم - ڪڏهن ميدان کي محڪم - سچ محمّد هلايون ٿا

ڪافي ١٩٨

عرش تون فرش تي فائق - تڪبير طلب ڪنهن تائين هٿون هٽڙي هلي هڪدم - اڏاپي عشق آيب
اچائي قبلا وفي وصلو - پهنجي مان پاڻ کي پڙهم - ڪنهن تو ڪل اندر منهنجو ٢ ڏهن طبقن ٢
نه مايس ٢ ڪنيم سامان سوهڻ جو سنيائي سرت سان ٢ ٣ وو - تيسو گهر گهر سندو
ڳهون ور عمر جي ڳهور ٢ ڳهايس - ٣ سو ساري ديس مان پنهنجو - وتان ٿورا ٽم
ٻيڊل - مرڻ ٿنهن ماڳ تي مقرر - اصل مهن چاٺ ٢ چايس - ٤ جدائي دم نثر
جاڻان - پنهنجي مان پار ڪئون پلپل - محمّد موجود تي ماهر - پيو جي پر لايس

ڪافي ١٩٩

اسان جي عشق بازي جي اوهان کي ڪل ڏڪا الا ٢ جيڪر سمجهو اوهان سڀ کي ڪيڪر قستون
او ڏهن ڪا جي ايمان ون نقل ٢ روزا - ٢ ڪو ٿا نفس لئي ناحق - وساري
ورد وظائف - سبق سڪ جا پڙهو سا هي ٣ ١٢ سان جي حال جو محرم
ليي ڪو ڙن منجهون ڪاڻ - اماڻ عشق جو آهيان تڪائي عزض سڀ
نا هي - ٣ ڏوڙي جو لوڪ جا کنا - ڏين تهمت مون تي ڪيڏي - اٿ هن عشق
جواهر و ملامت مون اڳيون چاهي ٢ آصل آهيان السنتي مان - وڪوڙيل
و ٤ ٣ واصل محمّد کي منهن مٿون مهدي - ڏ تو آڏ س ايهو ڏا هي

ڪافي ٢٠٠

اوهين اسرار جي معني - پيو ڙن منهڪي ڪامل

سڄاڻ سڀ ويا ثابت ٿيا نا يار تنهان ستا پَلُ
نهي متاري رهيا ويهي - پسن ٻانا ٻيا پيهي
وڃائي جي ويا هو تري - تنکي ترت آڳي تجملُ ١
جنکي جهد مٿون جاجهُ - لدحي لاڏ لتون هبر
ازل کون جي آهي آهن - عطائي علم جا عامل ٢
فنائي فقر فاني - گڏا ٻيو دم ٻين ڪدائي
بقائي بحر سجود جو - توحيدي طور آڳي تجمل ٣
ڪنائي قرب ڪاڏي - نظر نيڻن جي بسمل ٿيا
تنکي آ هتين ڏيهن کون - محمد تاري ٿيا هُدلَ ٤

ڪافي ٢٠١

عشق جو اولانيو مثل باه جان ٻڙ ڪي - تک تڪو جي اندر ٻاڦ ۾ ٻڙڪي
شور تنون شهباز في ٿيڙ ڏئي ڙڪي - منجهه ڪاٺ ويو مک هڏن جي ماس ڙڪي
٢ ٻگڙي جولان شاد ٻاڦي ڙڪي - تياش ڪري ڙڪينگي ڪنيائي ڪڙ ڪي
٣ ستڏ ٻڌي سوره هڪيا ڪاهڙي ڪڙڪي - سالڪن جو صاف سورهي سوتو ڙڪي
٤ ڪڏهن ويا ٽهڪي - ناله جي ٽڙڪي - محمد پڻهي موج ٿا سوز ۾ سڙ ڪي

ڪافي ٢٠٢

عشق جو آزار آدر - ڏک ڏئي ڏکيو - عاشقن جو ڪين ڪي سر سدا سکيو
٢ لوباجي دردم دود آڏکيو - محبت وارا ڄم ڄي ويا جيءَ وهي جگر هڪيو
٣ نالائن جي تاب جوتيکا آتکيو - انجي اماڻڪ - اوچتو ٻاز ڄبان سکيو
٤ اندر دنيا احوال آخر دم ۾ ٻکيو - مور نه وساري وهون خيال ۾ رکيو
٥ ٻاڙيون ٻاڙيا پرت مسان - لون اندر ٻکيو - محمد سن وٽا ماڻهيون چاه مٿون چکيو

ڪافي ٢٠٣

عشق جي ته ٿجران نجو عشق وارن کون اچي ڏٺيڏيون وهي من حال جي سدا اها ستاري جي
٢ لالا ٿيا عنقت سڪ رهبر - سرزم وڏا ڙي جي - شمع وارا ٻي شعاع في پتنگ سر پنهنجي
٣ وهان ساڪال في - محبت ۾ ٻڄي - ٻيهڻ ٻي برمال ستان پنهنجن جانا آڪا ڄي
٤ محمد ٿيا طبعي حال حيرت ۾ هي - هاڙيل ٻاڙي تن جي آهي - ڪار سب قرٻاني
وطن وساري ويئن وڏا - رهي ڪاڏي خيال وٽائين تُو

ڪافي ٢٠٤

Gul Hayat Institute

هت ڪڙا باغ بنائين ٿو

عرس هوا ۽ وقت و ڇا ٻه ۽ هت کهڙا ڪم ڪمائين ٿو
٢ قالو بلا جا قول ٻجي ڪيئي ۽ هت سوره پاڻ سڏائين ٿو
٣ عڪ لبي ۽ هي گل و بنديٺ ۽ وري ڇاڻي پاڻ پڏائين ٿو
٤ محمد حال ڏسي ڇڏ پڌ ڌڻ ڪيا

ڪافي ٢٠٥

ڪا هي ور
صد آيا ميدان محبت ڪريا ڪسٽون ڪا هي ور
محبوبا في مجلس ۾ ديا - پاڻ پرتوُن پا سِي ور
١ نيڻهن سڄڻ سان لائي ور
٢ پرپيالو پي ڪري ڏينا - نا ڪو بيڏشان و ڇا ئي ور
٣ گوهر ٻنجي گم هو تيرا - دپ سيبيءُ دا هي ور
٤ محمد آئون سر ڏي سوريءِ

ڪافي ٢٠٦

يار ڇمين سو ڇا يو سي ما
يار و ٻرڙا جو سجدا باري - يار ڇمين سو ڇا يو سي
١ لوڪ چوڻ مستان ڪين سڏايا ۽ ڦرٽون ڪنڌ نوايو ستي
٢ هادي راه هدايت وارو ۽ صاف صحيح آيو سي
٣ تيز تکي تلوار الهي ڪري شا ۽ دشمن ڪي ٻر دا يو سي
٤ محمد مرشد شمس العارف - اهو هاري ڇپي گل ڇا يو سي

ڪافي ٢٠٧

مال چار ڏينهن جا
وار يتي ويهي - مال چار ڏينهن سر ما ر ن جا
١ الڊون اجڙوال جي - دهڪي تي ڏيهي - ڀت پڙي پنهنوارن سان
٢ ٻيڇي ڪجهه جي ڪاهڙي - سانڊ سان جيهي - سو ڳهو ساسنگان
٣ ڪماڃ مذمتي ڪي مال متاع متر پيءُ - ٻڌ لهان ٻکرارن سان
٤ ياد سڏائين ۽ وسري - هزتي جي ڪي تار لڳي آ متوارن سان
٥ محمد علي ٻار ۾ انڌ ورا هي - ٿيان ٻات ٿرورين سان

Gul Hayat Institute

ڪافي ٢٠٨

دراوهان جي دا تا - آهيان مان پيناري
١ ڪاڻي چيڪ تون عني - ٻڪل قند قنيءُ
سعد صفا سي ۽ بخشين بره هاري
٢ دل جي ڪري ڪول ۽ قول ۽ ٻيا قول ۽ تري
قادر ڪيما ۽ کول ۽ ننگ پائين ننگ اري

هردم هڪاهڪ

٣ ڏي پاهڄ ڏک - پريت پيا ڄ پڪ - بيواهن جو
ڏي پهاري - ٣ شغل شوق شاهي ٤ اندر مڻ ماهي - آهيان تنهنجي سام - محمد ڏي
سڙ ڪر ستاري ٥ مرحبا پهن جام -
سام - محمد تنهنجي ماري -

ڪافي ٢٠٩

سرجهنگ

مون تي ته مارون جون ماريون متيارن

١ مرجهيڏيون ملکيڻ ٢ ڪيئي قطارن - ٢ مون قضا جي ڪون
اچنگارن - ٣ وطن ڏي ته ورن جون موڙي مهارن - ٣ هوند
ڦ جون ترن تي هوهو نگارن ٥ محمد جون طلب اچي

ڪافي ٢١٠

دهڙ نگو آ دلبر نيڻ ڪٿي ڏهار يو

١ حال ڪڪن جا ڏيون - ڪنهن ستان مٿان پي اوڙ يان - تر
ڏاڍي ۽ ترجو - منڙي کي نه قرار يو ٢ تو تڙون جد ادم جالر
وڇيه وڇوڙو پايان - اڃي ته جيون ڪئون ڪائي - پڙي ڏ
ڪاپيار يو ٣ محمد عاشق جو هي عرض اڳائين مولا - ڪي
چوٽ سودائي - ڪي ته چوٽ آزار يو -

ڪافي ٢١١

ماروئڙا ملائيندو مولا - ساه سڪي تو سجڻ

١ سور تياتم سوهڻان - روز ڏکن پيا ڏو هڻان
روئان تيون تڙپان - محبت مات محبتن
٢ ٻڪي وات واڻي - غم جدا آهي - آهيون پڻ
ياڻي - پاڻ پڪي - سڪڻ - ٣ قسمت قيد الماڻ - هڙ
٣ محمد جن جي آهيان - سڱ اهوپيئي ساهيان - ورسيل
پايان - قرب قديمي ڪن -

ڪافي ٢١٢

سيج پلنگ سپ ساڙي - ڪيم ڏٺن ڏي ڪهنڊس
١ ساه سڪي تو سان تيون - دوست پرين لئي دم دم
لوڪ ساري جا طعنا - ساه مٺي مون سڄڻ سان

واءِ ٿي
ويچاري – ڪيئن قلم جي ڪيڙو
ادي ون – ڪيس اسباب ٻيماري روز الستي
سو عليه السلام محمد – ٣ ٻوه ٿي ٻيماري
مصطفيٰ – بنڌ ويٺي ٣ ڏيون ٽيهان ٣ جي
پاڪ – اکيون جي ٽپٽپ – ٢ چين ٿا
مثل مٺو محبوب جو تيندو اتو عجيبن جي

ڪافي ٢١٣

سان ڏوري وس ٿيا منهنجا
ٻلي ٻلنديس – ڪاڻون منهنجا هٿ هاڻ
ڪيئي توڙ بنده پاڻ – ٣ ٻرت هت هيف ادا
ڪمايان هت هيف ادا – ڪمون جدا
سليکين تنهنجا – ٢ بت پيتم ماڻ مثال وچي
ماءِ ڀلاءِ – سهون عمر آهي
بت اسان جي – ماڻ لجايان ٻلي
ڪيئن جي – ٻلڪي لوءِ ٻنگلاءِ
وڃني – ٻرديسي ٣ تنهنجون تماڻيون ڪٽن
ڪاڪ – ڪرت آهي جو مرڪ – ٣ ميو مم غاس
ماڻ بحيث – ڪيئن يون ڀيون جي ٻڪينا
ڏني شل واهب – ٻڪرهو عالم ونکاري – مڃاري ساڳي محمد ٣
مس ٿين
وهيڙيا ڪب

ڪافي ٢١٤

اُٿي ڏي مٿري آکيو
آهي نسوري – نوري – پرانئي
عدم ڪان هلي عشق اڳاٽيو – پرديس پيو
الست بربڪم قالوا بليٰ هو – دوست رکيو دستو
خلق الآدم – صورته – مرد ڪيو منظو
انا احمد بلا ميمي – منزح الحق مسو
محمد ڪونان منون ليکي ڪو معنوي مڪ ڪو

ڪافي ٢١٥

نيايا پنهنجي ٻتون ڏينهن – محبت منهنجي ماري تيا
نظاري توڙ محبوبي موڪ چشم جي چوکڙ چاري تيا
دلبر غيبُ الغيبُ لاريب لاثاني – نوري حضور تماه منهنجو پليتو پيو پيشاني
هو تجلي ٻري بجلي قائم ڪعبي ٿيان – عاشق ٿي فائق فضلي لم يزل جي لاري تيا
٢ دائم دلبر شوري پل شيرو ملڻ جو قيد جو ڏاري – وڪاڻو ڪ ٿيڻو ٿڪ
دڪانو وڪ تيڻاڻي تڪ لکي سوڻ لڪ لڪ واري – پتنگ پرواڻ شاهه شهباز
ڪري آڻاڻ اظهاري – رڪن ڏري جلائي جي وجود ڏونهين جي وساري تيا
٣ عاشق آڻاه ٻڪاهو ڪاه سرم ساه ستيان – نقي تابود حق موجود سڪ مجور

ڪٿي، ڪاڏهون ڪاٿين
۵ حجت منجهه ستر ڏين ڪٿي ,, محمد نه توکي جسم ,,
٦ ڏيهه ڏيئي ڏي بند ا اچي

ڪافي ٢٢٤

پنهنجي موج مچاءِ - ڪنهن جي ٻڌ تون ڪينجي
,, ,, سيني منجهه سما ,,
١ جيڪي پسين پاڻ ,, ,, ,, لوڪن کئون تون لڪا ,,
٢ معني مخفي راز کي ,, ,, ,, جو سخنن جوت جڳا ,,
٣ ٿيون ڏي ڏيهاڻ ,, ڏوح ,, ,, وهاءُ ,,
٤ محمد چرخ چوءِ ,, تون - تکي تند وهاءُ ,,

ڪافي ٢٢٥

متان مٺهن موڙين ,, ندن واري راه کئون
١ ويهه وري واهيرو ڪري ,, جي ,, جاءِ جهوڙين
٢ تهنجو تون سان اٿئي ,, پاهرنا وڙين
٣ پاهڻ وانگي ,, ڪه ڀيڪتائي ,, جيرڪ ڇاڪي جهوڙين
٤ محمد ا ٺين پند ,, - ڪاٺ ڙيا ڪوڙين

ڪافي ٢٢٦ سر بيلو

جنجال سڀ مجهه عاشق - دنيا آهي ڏر ,, ٺڳي
١ صورت ڏسڻ ۾ سهڻي - حسن ڪنوار ,, من کي موهڻي
وجهي دام ۾ دلبرن - آهي نسنگ نٺنگي
٢ فعل عيبن ۾ ساٿي - ڪرنا ڪئي دساءِ - ايها بيوفا
آهي بالفعل آهي بالڪل ئي ٺڳي ٣ محمد ٺهري تون سرکي
ڏي محب يار مرڪي - وچ نان تون يار ,, رڪي ڳڻ ۽ درسار ٺڳي

ڪافي ٢٢٧

ظاهر ڀلو سي علم جو - نڪرا عشق سان - خلق جي خوار ٿي سمند وارا عشق
مڪرجا مڪا ٿي هي جو خلق ۾ ٿين - معتبر
١ موڙي صفائي سان ٺڪ وايا ,, عشق سان
٢ عشق وارن سان اجايو - جو مچايو هل مشب
ايئن مناسب نا اڌا - ڪيو وچار عشق سان
٣ موڙڪا سمجهن جي ڏکي - ايها ماءُ ساهي سر بسر
محمد جو ميثاق کئون وهنوار عشق سان

Gul Hayat Institute

اسرار سڀ الاهي - سڀ ٿا اٿي ناهيان
مرشون دهي مان آيم % خوش ٿيا ڪي پاسيم ٢
ڪن هن گهوري سان گڏايم % سڪڙي سيني سمايان
موسيٰ آ وا ز ارني % والا لن ترانيٰ
نجلي آ ميني طور اني % حبل طور حبلا پان ٢
بلاول گهائي پيتا ني % شمس جي ڪل ڪلا ني
منصور ڪي ماڻ ني % صوفي جو سر ڏيا ئان
مجنون مست موئي - عبادت دليا اوڻي - ليلي مرقيا
پيلا محمد تي ٿاپ ماهيان

ڪافي ٣٢

هوجود ڪر وستار و هوحق خيال هوهو
دم دم ڪماءِ قلبي والا والا وصال هوهو
٣ نادر نظار و ديهي ديهي دلال هوهو ظلمات سونت ظاهر ڪر حق جمال هوهو
٣ محمد موج محل - پتشڪ نعال هوهو متنهائي جو آ ساقي قائم ڪمال هوهو
٣ احسن عروج ازلي هي خيال هوهو جلي آ حلا شد ترجوش جلال هوهو
٢ نازان طل توحيدي دائم ذمال هوهو محمد مقال مولا قربي ڪمال هوهو

ڪافي ٣٣

درد دل ۾ دائي هادي سندي حسنين جو
هردم حمايت هاشمي ڪامل سندي ڪونين جو
احسن جي آهي هدايت مرون دنيا ڏي نصيب
قدم ڪوثر ڪان مليو آ مرتضى ثقلين جو
٢ رازن هبرجو آ ندي - من وار ورا هنما
٢ ذوق زين العابدين قرت العينين جو
٣ باقر جعفر جماعت سار ي جو امام حق
آمين اڪبر آهي اصغر اصل عاشقين جو
٣ تقي نقي جو طالب آهيان - موسى رضا جي نام
قرب ڪاظم ڪيو قديمي - داتا دارين جو
٥ مم مهدي جي مدد عالم ۾ احسان تي
ماڻ ڪندو آهي مصطفى - محمد مرسلين جو

٢ ماياب ڪي نور نمايان نظره اٿئي احمد في الله باهر ÷ انّي مغلوب فانتصر ڏنيم شو

٣ هسين رنگن ٣ سهڻل سايه ÷ ماحو ناظر هر هنڌ جا جاين گفت رفتم ٢ رمز ڪيا ÷

٣ سالڪ سڀ سڃي ڪر ساڻ سرت ÷ پاڪ پکو پيوند پرت محمد قائم ڪامل آهي

ڪافي ٢٣٢

صلّ علىٰ ـ صلّ علىٰ ـ صلّ علىٰ

١ ٿاڪي بلند آهين ÷ آفتاب الوريٰ ٣ تارن چنڊ ٣ صلّ علىٰ ـ صلّ علىٰ

هر دو جهان ٣ سُهڻين سوو ÷ نون عربي ـ هيئڻ جو هراه نعت

برتر صلّ علىٰ ٢ احجواتين آڪا ٢ ـ صلّ علىٰ ٣ صفت ثناء ڪرڻ

مسڀ آهي ٢ دمائي رازن ٢ ٻي ـ بس فقط ٿي محمد جي رحمت

جي ڪا طاقت ـ ناهي زبان کي ضائي همت ـ

صلّ علىٰ ٣ انا احمد ارشاد ڪرين تون ٢ عشاق ٢ امداد ڪرين

محمد ٿي ميعاد ڪرين تون ـ صلّ علىٰ صلّ علىٰ ـ صلّ علىٰ

ڪافي ٢٣٣

مست مست قلندر لعل جوان ÷ حاصل حال مستي خيال جوان

١ موج مستي ٣ ڪاملنگ نچن ـ هستي نغز نينهن جانا نما نچن ـ لڪين

تنهنجي ٿي جاچي اهين ـ شوق شادي جي هر سال جوان ٢ تنهنجي عشق

جي آتش بازي آ ـ آهي ٢ بخ ڌ هرڪو ڪٿي آ ـ واه شوق برهه جي بازي آ

قصو قرب وارو ڪمال جوان ٣ وقت ميندي جي معراج تو سو ـ ڪائنات يا

ڪيئي اچي ڪاج تو سو ـ ٻين ٻين پريت جو باج تو سو دائم درد وارو دل

جوان ٤ الله احمد جو هڪ اٿئي ÷ بيحوت بحر بند و بست ١ ٿي

مستي حسن الست اٿي ـ سرمست مولا علي جو بال جوان

٥ عرضمند ٢ ن عرض پديش پرين ـ مرضمند ٢ ن مرضي ميڻ پرين

قرضمند ٢ ن قرض ڪاٽ پرين ـ معاف محمد مون ڌهه ملال جوان

ڪافي ٢٣٤ (اردو)

عاشقونڪا اپني دل مين آستانا بنا دي ÷ مخمور منڊل محفل ميخانه بنا دي

١ مجبور هون ميلاپ تيري رات دن بي چين هون ـ اپني حسن کي

شمع پر پروانه بنا دي ـ ٢ ذڪر الفت کي ڪرو ـ دو ماغ دانا دلبر

دو نو جهان گذر سي بيگانه بنا دي ٣ خيال خاطر هي مري

من فلوس هر جا مهلقا ÷ دلربا اي درد ڪا داستان بنا دي

التجا اي آرزو ـ درگاه عالي اي جناب ـ محو محفل محمد مستانه بنا دي

Gul Hayat Institute

ڪافي ۲۴

شاهه ميلان ڏي سُڌ ٻڌائي دلربا ڏي ڏسگير ٹ ڏس سوالي حين حالي دائما تون دستگير
صاحب حُسن جمال جو. قائم قرب ڪمال جو. عاشقن احوال جو. ثابت تون ڪري ٹ تنهنجو قدم سڀ ڏس ڏس سند ڏس. پيارو آهين پر ڏس ڏس سند ڏ بغداد ۲ – اعليٰ عجب ارشاد ۲ واصل ولايت آباد ۲ بالا بلا شڪ بي نظير ۲ ڪيئي ثناگر سيد ۲ – خاطر اوهان جي خير ۲ – تني ٿي بدل ڪو غير ۲ – باندي
بند و عاجزانه ٿي ٥ محمد مدح تنهنجي ڪري – ساعت گهڙي هڪ نه سري
تاري لڳا تنهنجي تري – ڏس تنهنجي وسيع واهه تون ڏير ٤ ٤ ٤ ٤

ڪافي ۲۵

عشق شهنشاهه آنڪ راڳ اتاري ٹ مچ تو ٻاري
۱ شوق شمع جي ۲ ٻيا پروانه پيارا – جلدي جلدي جلڻ سارا ٤
تجلات جي تابان ۲ پاڻ وسارين – مچ تو ٻاري ۲ ٹ هد نعوذ
طاعت سڀ ترڪ ڪرائي واهه پاڻ پچائي – دهشت دائم ديدي ڏنگ ٿئي
مچ تو ٻاري ۳ ڪاهو ڪاهه ڪو پاڪ نه ڪيائين ٹ – اصلوت ٿيا ۽ آري
نفاق سات ات موت وياسين جي اشاري مچ تو ٻاري ٪
۴ ڪيئي تدح ڪلال پرتوت تو پياري – مُو تو تو جيا ٻاري ٪
محمد مدام موج ميخانه گدا ٿي مچ تو ٻاري ٤ ٤ ٤ ٤

ڪافي ۲۶

سمجهه ليو تم سارا سا ڏو ٹ اور هين ڪوئي رو جهارا ۴
اپني آپ دو ني اڪريئي – اور ڪاڻ دنٻن ڪيسا ڪام ۴
۱ وڪ ليو تم ديکهه دا تا – دور ڪر دواب ڏوئي دام – ايڪو ايڪ
سماوين سيني – خارج خوف خطر سي هي خام ۴ ۲
همت نال هوشياري همدم ٹ هيبت ناڪ هڪل ڏي حام ٹ
خاصان خوب خماري – الست ڪرڪ اوڙن عام – ۳ محقق
موج مدا ٻي معني غازي غيب گذري گام – ناطق نوڙ
دنيا يا نرمل – ناله هاٿ اسڪي نام ۴ محمد ڪو ملا در ڏ
السٽي جابر جهنگ جما جم جام ٹ حاصل هوئي حقيقت سارو
مرشد مهر ممتا کهي مسام ٤ ٤ ٤

ڪافي ٢٦٧

مونسان محب ميناقي پيارا اٿم ٠ تهن ڏي ٿيهن لاکون قرار اٿم
پرت منهن پيالو پري ٠ هادي هنار کون پرکري
زيادهِ ذوق هميشه ڏري ذري ٠ مستي حال ۾ مقدار اٿم
وجد وجودي پيو هلي ٠ جان جسو جي او ٿو جلي
پيو چارو ڪري ڪونه چلي ٠ شغل شاهي شمار اٿم
پي وائي مون کي ڪان وَ پي ٠ ڪمال حقيقت هام هڻي
ملڪ توحيدي ڏي ٿو ٿڻي ٠ هڪ وحدت جو وهنوار اٿم
قل قال الطائف ۾ ڪم آهي ـ لوڪ لاڪما پا چڏ يم لاهي
قرب منجهان توڻ ايهو ڪلاهي ـ محمد جو فخر يار اٿم
سرڪنيان

ڪافي ٢٦٨

مسافر يار تون جيٽا ڦري ويندين وطن پنهنجي
سمي جو ڪرسلت سعيو ٠ ابل تون اجهو آيو
اهو ئي ملڪ پرايو ٠ هجين تو واسطي هنجي ١
رهيتون ڏي پنهان ٿما هن ۾ ٠ پرائي جي صلاحن ۾
ودڙين تو توون دغا ٿن کان ٠ نيندو شل گهر ڏهن سهنجي ٢
محمد چو تو هڻين غوطا ٠ پنهجي چڏ ڏي سندا بوٽا
هيڏي هو ڏي وچو چوٽا ٠ وڙي پنهنجي دوست کي هنجي ٣

ڪافي ٢٦٩

يڪا يڪ يار ۾ گم ٿيا ٠ رهيا هوشيار هيڪاندا
مدامي محبوبيت محمل ـ ناهن سي ورچ کنون واندا
برلا جو باب بيچوني پڙهن تا خوش عجب خوانندا ١
جهڙي ڪلي جذب جوشي ـ ازل کنون عشق هت آندا
خفي جي خيال ۾ آهن ـ ستدا ئي سوڙ پيا سهندا ٢
سمي سورن سندو سوڙي ـ ڪڏ سي ڪين ڪي هندا
محمد ۾ محبوبي عاشق ڏالا ۾ پوندا ـ ڦلايا سرمد
وارا پيکي چاڙي چوندا ٣

ڪافي ٢٧٠

بحر توحيد ۾ بيخود ـ وهن تا باهر ا بيشڪ

Gul Hayat Institute

ساڳي سو حبي سچي سڀ منٿون- لهن ٿا لعل سي لاشڪ
چوڪڙ چاه ستان جهنبان- هٿن ٿا ڪنگ ڪوشا ڪنا زب
1 دسن پاڻ ناپيهي دو دير ڪن حق ٢ قد عجي
وڪين قلن ٣ ڦي جهاڳي ويا جوان جوشيلا ڪوڪا
ڪن ڪڙڪڙ ڪا- لتاڙي سيلو وياسي لڪ ٣ تڏي
تهو توڪل جو- حسبي الله چئي هليا- محمد سي ٽون ٿيا
جهڙ تون محمد هڪ ٿيا وڃي سي حق

ڪافي ٢٧١

درس ڪرن ٿا دم د يدار
صاف صفائي سو فني سالڪ
1 اگر عجيب جنن جي آيو- سر س ڪري آيو سو سينگار
2 جلوو جوش جلالي جنن ۾ عين ۾ آيو سو اظهار
3 سر ڏين ٿا سو رهيه مست نينهن ڪياسي ناڪا نروار
4 محمد دام ڏني جا توڙ ي وحدت جو ڪياءِ والا وايار

(سو پيالي) ڪافي ٢٧٢

وه والا حسن تهنجي حيرت ۾ مست رهن ٿا مدام ميان
1 بيمثل بيچون بحر ۾ غازي ٿيا گم نام ميان
2 عبادت هو بولو يگانو تون- احديت انعام ميان
3 اصل الحق ڦي عرشون آيا- پلپل جا سعنام ميان
4 محمد مولو تمام مست ڪامل ٿيا قتلام ميان

ڪافي ٢٧٣

سو تلياڻ

جاڳي سڄاڳ جا ٺ- مرد مدامي محبوبي مسلڪ
1 جادي جوءِ جانب جي آهي- تاڙي ڪرن ٿا تاڪ- ان شمع او رجهاڳي مڪ
2 لاڪا پالا جهلائن تاڪ- اوت ڪن ٿي ڪاڪ- باقي بلا شڪ بره مند
3 شوق شمع جي ۾ ٿيا شاغل پرت وفا سي پاڪ- پروانا پيو ملهن پند
4 محمد مست فرد ممشتاقا- محڪم مٿي مهرپاڪ- صاف صفا جي مڪمل
عشق والن کي عتاب

ڪافي ٢٧٤

1 مرد سدا مدان ملهائن دم قدم هڻن ۾ آهي
شهر پريات شتاب ڪويا آچن قستون ڪاهي

Gul Hayat Institute

موڄ ۾ اهي تہ منصور ٿيا دي ٻج ۽ خاصل الخاص خطاب - هوئي تا نگر سو جولاهو
پڙهيون پڙهت ناپرت وارا - قلب اندر ۾ ڪتاب - سچ صفائي جو سبق سڄو سلام
سرمستن وارا ڪي محرمتا - ڪوڙي نينهن نقاب - ٻ ٻ سڀئي ڀاڏ ڀا هي

(سرڪلياڻ) ڪافي ٢٧٥

مشتاقان دي ماري ٺڪيتي - جهٽ پٽ جادوت لا ٻيا هي
آدم حوا ڪي گندم تهانا - بهشتون چالو ڪرايا هي
ابراهيم خليل ڪون آڳ چڙها ڪر ڦ گلزار بنا ٻچا هي
زليخان ورت بنڪر تہ يوسف مصر بڪايا هي
ڪربلا وچ مسين ڪها علي تہ سر شاهه حسن پلايا هي
شاهه منصور حلاج حسيني - سولي سر سلايا هي
شمس تبريزي شاهه شمس الحق تہ ڪهيون ڪهڪي کل ڪلايا هي
شاهه صنعان يهودن ڪيتي تہ سڪ وچ سوئر چرايا هي
ڏي ڪالي ليلان والي - مجنون ڪر نگه سکايا هي
محمد حبيب لکين هزارين تہ گهر گهر گهوٽ گهرايا هي

ڪافي ٢٧٦

بلي بري جو بار - آدم سر تي چاهئون چايو
پهرين قدم ڪني هت آيو - باغ بري جو تنهن برسايو - پنهنجو طرفين چوڌار
وت تن تي آئي ورلا وسايو - چپ چپاتي منهون اٿائي - ظاهر ڪيو ظهور ذاتي
بيحد جي تہ شمار ڪيئن عقل ۾ ڪنهنکي آيو - شاهه منصور حلاج حسيني
هنين نہ حق جي دم زني - والا تبريزي تڪرار - قم باذني تب ورتايو
انا احمد بلا ميمي - رهبر ٿيو آ ز رحيمي قادر لکي ڪري گمار - محمد
تي اچي حڪم هلايو -

ڪافي ٢٧٧

بي ٻلي ڏي ٻات - عشق لڳو آ نور مشتاقي
سڪ وارن کي سوز ساڙي عشق اعلا آفات - خون جگر جو پي
خوراقي - ٢ لحني هڪ ۾ لمل ڪر ٿيو تن سڀ تجلات - منهنجا
شي تر باب ملاقي ٣ قرب مجهنسان پاڻ ڪريو ڪان جيئو ذات
ٻه جي خوف آهي باقي - ٤ نوران نوري اچي ٻو ٿيو منجهه
اوقات پاور يقين يعنو آيا قي

Gul Hayat Institute

تو آچي ساقي ڪرائي سير ملاقات ساڻ محمد حقيقي دم

ڪافي ٢٧٨

حق جي آهي حد، وجيتي

تن منجهه تار ٢ سنڌ مطلب جي وا وجهه ٢ ڪر توڙ آهيان تار - پل پڳاڙ ڪل
حد ساڻ هڪ ئي ٻڌهان هيڪانهو - ڪر دڙ دي ڙ ڪار - پيٽ پوريئين
پچيتي - ٢ دل منصب جي ٢ دائم آهي دڙ - جوش جمال جي جار - رمز
پچيتي ٢ مئي دل محبوب سنهي جي - آهي لات لطيفي - ساجن جي ٢ ٿيا
دم ٢ ٢ لون لون - محمد ساڻ معشوق
٢ ٢ ندائي راز پچيتي ٤ لطف ڪيا ئين
هي وري خيال پچيتي ٥ لکين لائق
قرب قديمي قول ڪميتي

ڪافي ٢٧٩

ڳل پٽي دب پڪاري

دم دم درد ڏمال ڳل
١ نفسي حال نابود نفي ٿيا - خارج خام خيال - عشق جڏهن آندو آ وڃاري
٢ ٻره ٻهادر جڏهن آيو وسهي - ٿيل تمال - ساه پساه ٢ ساجن ساري
٣ دو وڪو ٿيل آهيان ازلي - جڏهن جوت جمال - نازڪ ناتي نور نظاري
٤ واعدي وصل ويا اڳي ڪيو - اصل الست انجام - پيت ونل فاپيل پياري
٥ رمز ندائي بدن هيئو - محمد وصل وصال - ڳماڻ وينو تون ڳهاري

ڪافي ٢٨٠

آئي ساڻ رمز

شوق ڇپايو شور اندر منجهه
١ آهين من اسرار جي ڪل ڏهنڊو ڪو - سڪ سوڙين کي ايها پسي
٢ ماهيون ماري ماس پنهي تو - چالاڪي ساڄو - جاڻ ڏيان سومان ڪي
٣ لهون لوڏا اهين ديرين - جڏهن دريا هي دور - جڏهن لهر هائي لس لئي
٤ ٻره برابر غير کي ساڙي - محبي ڪري توڙ ٢ - وٺ تياڳي ثابت تسڪي
٥ حال محبوب تون سڪ ڪيائين هو - دل هٿان تون ٻيوس ويئي
٦ محمد آئيو مست ميثاقي - فدا فوز فوز - لا اجايا تيار ڪي

ڪافي ٢٨١

پنهنجو پاڻ سنڀال - ڪيئي انهين بول ٻيلا ٻيا

١ وفي الله سڪم نشو نهودو - ايهو آهي اجهاڻ - فرقان آهي فرق وڃايا
٢ نحن اقرب وقي نه ڪائي - اجهان رهين انجاڻ - تو تو ڪاڏي خيال اڀايا
٣ من ناهي رمز سڃاڻ - ساڙ ڏيکي تو ساڻ - لائق ٿي لک لکايا

Gul Hayat Institute

ذات صفت ۾ فرق نه ڪوئي - هميشه هڪ حالت - روحاني اهي رنگ لايا
جيئن منجهان نور ڪوجهه ڦيرايو - نيم ڪري سو ماتڙ - مرجاءِ ڦي ميل ڪلايا
محمدي ڪنگرو آهي قديمي ، بارو چلو جو پاڻ تيامر بيٺي پند ست ڄمايا

ڪافي ٢٨٢ في صورت ناسوتي

رانجهن يار دي آوت ڪيتي - تڪ تڪ شڪر ڪريندي هان
محمد هان دا جاني جام پلايو - تڏا هان نشي وچ رهندي هان
زلف رنجهو دا پيچ پيا هي - صبح شامين ول چڪندي هان
محمد ڪيڙا ايپڻا هنا دج - رانجهن وچ ڪمائيندي هان

ڪافي ٢٨٣

سئين تا بره بيرنگ ڪنئي هان - آپ پيش پيا دي پيئي ڪلن
١ راتيان ڏينهان رانجهي خاطر - دو نيئان پيي ديان لڳيان
٢ هير ناڪ نرت متيان ڏيندي يان - سنگيان تي سهليان سيان
٣ محمد تخت هزاره آيا - هير سهاڳڻ ٿيان

ڪافي ٢٨٤

ميري جان جو شان وچ جلندي هي - جيڏانه بالا بره والي ڪلدي هي
١ بيرهن جو اهين وچ پيئي هي - ول ڪنهين نا ولدي هي
٢ رهم ربوجي ادوين پاوين - جيوين تين هوا في ڇلدي هي
٣ ڪهيا پاڪا هيا رهبر واليان - اورس ڪنهن سلدي هي
٤ محمد دو تو ازل ڪنو دا ، پالوڪ پاونا هم ڪلهدي هي

ڪافي ٢٨٥

لا مذهب لات لگاءِ آهيان ، بيرنگ بحر بقاءِ آهيان
١ ڪن جون فيها ڪل جوڙ سندس ، احد احمد سماءِ آهيان
٢ بازيگر في بازي پٺ ليم - سنه عي سڪ بيناءِ آهيان
٣ هر صورت ۾ سير سمايم ، راهبر راهه نماءِ آهيان
٤ قلزم ۾ ڪين ڪنارو ناهين ، درياهن دريا آهيان
٥ موج محمد هر مظهر ۾ - تڪ ڏيکاريندڙ تناءِ آهيان

ڪافي ٢٨٦

عشق آيا آفات الاهي - ذات ڪڏان نه ڇيندا هي
١ جس گهر آيا عشق حقيقي - راهي يان گم ڪريندا هي

Hayat Institute

سڀ ڪون تمار منيند اڃي
٢ پادشاهه وزير غريب اميران ۽ سوري صاف سڻيند اڃي
٣ شاهه منصور غلام حسيني ۽ سوري اڪ ڄڳا مُنڊ اڃي
٤ سانگهه جوڳي، آديسي آڏو ڦي ۽ ڏري ڏري لڙ ڏينڊ اڃي
٥ محمد تال ملائي هو ڪر ۔ ڏري ڏري ڏاڍ ڏري

ڪافي ٢٨٧

عيش ٢٣ آرام اُهن ڪي نا مِلن

تاب محسن جي تايا تايا ۔ آڙاهين منجهه آيا آيا
١ تڪيل عليه السلام عاشق ۔ جوش ٿين جي حلايا حلايا
٢ شعاع شمع ڦي ڦيتائي شائق ۽ ڪائي جيڏ يا لُون ڪايا ڪايا
٣ پڇيد ويهه ڏرد خانا ٻيهي ميو ۽ ملا ملائي ڪل مايا مايا
٤ سڀ سڄڻ ٿون گهور گڌيا لُون ۽ گهور هزارين گهايا گهايا
٥ محمد مرد ميدان اڃي ۽

ڪافي ٢٨٨

ٻيڙا جو بادل وسي ميان ۽ سڪ وارڻ ڦي سر تيرن
١ ڏرڏن ڏري سان ڏبر جي ۽ ڏيو ڏيو ڪي ڏسي ڏسي
٢ از غيبي آيا ڄمان ٿيو ڄهڻ ۽ ڏاڍ اهو لڳو تڏسي تڏسي ميان
٣ ساعت هڪ ۾ سون ڪڙي تو ۽ لوه سان پارس گسي گسي ميان
٤ بيود بچ ڄاڏ باقو ۔ خام خودي ڪي ڪسي ڪسي ميان
٥ محمد موج مدهوشي مستي ۽ ڏرڏ هجر ڦي ڏسي ڏسي ميان

ڪافي ٢٨٩

سر جي دعوا سڄي سڄي ميان ۽ مرد اڇي ميدان ۾
١ سر ڪون سوا سر ڪين مليتو ۽ هرگز قدم نه هٽي هٽي ميان
٢ ڄايائي ڏس متون پاڻ ۾ جهڄا ڦي ۽ عاشق اڳيان بتي بتي ۽
٣ اڃي رمالع آرادي ڦي ۔ ڪشن ڪائي سان ڪٽي ڪٽي ۽
٤ شاهنشاهه شهباز شفاري ۽ جهام ڏڻي تو جهڻي جهڻي
٥ شمس عطار منصور مقابل ۽ ٻروچي بازي ڪٽي ڪٽي ميان
٦ عشق امام حق هادي ڪئون ۽ محمد منهن نا مٽي مٽي ميان

ڪافي ٢٩٠

١ ڪيم ڏي ڪاهيون ڪاهه وري ميان ۔ هيڙي تهنجا ڏوري آيم
ڪيم ورڻ جي ڪرتياري ڏيئي پنهور ڪي ٻاهه ڏي ميان

ut Hayat Institute

٢ ڏکڙا ڪيئون آ ناد ڳي تون ۽ لاپا سپ لالا وي ميان،
٣ هن گهر کي وساري ڇڏ تون ۽ اڇا او ڏهن ناه وي ميان،
٤ ڪفرت ڪوت حيرانيءَ ڇڏ تون ۽ ڍنگ سڙيئي داه وي ميان،
٥ محمد ڪي باجهه بار وچل ۽ ۽ ۽ روزانيءَ آلا وي ميان،

ڪافي ٢٩١

ڪيهه بره بازار وي ميان ۽ سود اگرڻي سود ور في،
١ سودي هن جي قيمت ڀاري ۽ ٻئي جهان وسار وي ميان
٢ هستي وادا حجاب هٿائي ۽ مٺي ٻنهني کي مار وي ميان
٣ شڪ سڀيئي ساڙي ڇڏ تون ۽ گهڙيون ڪوڙ رڳهار وي ميان
٤ هڪ تاڙي سان ڇڏ سم ترائي ۽ وڃي اڏامي ڊهار دي ميان
٥ پرتون پنهنجي هردي اندر ۽ ميچ مدامي يار وي ميان
٦ محمد هوندين هردم حق سان ۽ دوستاڻي دربار وي ميان

سرجوڳ ڪافي ٢٩٢

چو ويچي منهن متيون متيون ۽ تنهنجي درد فراق تاري آهيان
١ ڪاڻ پيش خواهش خوشيون ۽ پايان وه سنڌ يون ونيون ويو
٢ تاب دست جي تامش تعزي ۽ بره بارين کي ٻنيون ٻنيون
٣ محمد جاتون ناني مولا جي ۽ روح ڪشالا ڪتيون ڪتيون

ڪافي ٢٩٣

ڪيچ ڏٺين جو قافلو - خانز ويا ڪي ڪنيون ڪنيون ۽
١ ڏک ڏولا وا پاهوڙ پتيون - پلئي نناڻ جي پيون پيون ۽
٢ ڪرهل ڪيچ قطاري هلپا - ڙ بندن جون جهپيان ويون ويون ۽
٣ محمد ذوق منجهان نُون ظاهر ۽ نيروهايان نيون نيون

Gul Hayat Institute

ڪافي ٢٩٤

عشق سنڌ وا احوال - معلوم تيو آ مه دن کي ۽ ۽
١ ذوق وارن پاڙيهي پسيو - هردم حسن ڪمال
٢ سر ڏئي سودو صاف ڪيو سي - ٿيڙو بره بڪال ۽
٣ عشق وارن کي علم عطا ٿيو - لدني لا ذ وال ۽ ۽ ۽ ۽
٤ محمد رنگ نه ڍنگ نموننو - بيشڪ بي مثال ۽ ۽ ۽ ۽

ڪافي ٢٩٥

ٿوڏي ڪتي

عاشقن لئي عيد ٿي جيئن ٿوڏي ڪتي ٢ پيالو پرين پيا
دل مرهنجي اهادا ٿيا - وڳي ور ٨ - ٻاري برڪ ستي
١ مستي موج مستي - ٣ وحدت سان وجود ۾ - ٻاري برڪ ستي
مستي موج مستي - ٣ وحدت ٨ گتي ٥ غازي
٢ جنهن نه سمجهو رازي تنهن جي تحڏ ٨ گتي
گم ڪر غيري لاءِ جي ماري لتي - و محمد خاطر خيال ۾ رنگ چيري

ڪافي ٢٩٦

حسن ڏيڏي هتيار ڪنهن کان ڪين سري ٿو

حسن ڏيڏي هتيار ڪنهن کان ڪين سري ٿو
١ حسن کي هردم هاج اهائي - تيز جهلي تلوار - ست ڏ ٿي سر ڏري ٿو
٢ هيبتناڪ هڪل سان هڪدم حسن اٿو هموار - ڪستون ڪان پري ٿو
٣ سڪ وارن کي سون ۾ ساڙي - ترس ناهين تڪرار - ماس هڏن تئون پري ٿو
٤ محمد بشري بيڪ بنائي عدم کان ٿيو اظهار - هت سلطاني سير ڪري ٿو

ڪافي ٢٩٧

اڄ اديون ڪنهن کي چوان - تجهه اندر جيون گالڙي
سهڻي صنم جي سڪ ۾ - سندي کنار ريم سالڙي
١ چوٽا پچو مون ڪتون سور جي - محبت سندي مذڪور جي
ٻيلڻ پرين جي پور جي - سيني اندر سينال ڙي
٢ خم مبارڪ يار جي - ڪيفي ڪجل جي ڌار جي
مثل ڪيڏي تلوار جي - ترس منهنجا سياهي جي لالڙي
٣ جنجو آهين تن جو ٿيندي - پيالو شوق جو دم دم پيندي
نانو نيهه سان پيا پيندي - ٨ ڏ ڪيئي ڏيا يا دالڙي
٤ رمز رهبر جي ڪيئي - ٨ ڏ خاصي خيال سان محمد بيٽ
پرين تڏ هن پنهنجو ڪندي - توحيد هن کي صوبدي تنهنجي الڙي
سنگر ميراديندي ڊيال

ڪافي ٢٩٨ اردو

١ سنگر سامين پيدا بنايا - يعني پيرن در تا هوت
شڪر الاهي ڪرتا هون ٢ نڪ آهي عجب وکايا - هم گيا سب جنجال
٢ ايات سنائي - ڪيفيت عيف - ڪلال ٨ تمام اهين وچ مرتا هوت
٣ محمد آج اسيا تنهنجي ڪيا - ڪب سني هي ڪب شيعا - برڪ اسان ۾
سنگ اهين وچ رهتا هون - هرجا وکيها حسن ڪمال

ڪافي ٢٩٩

سرڪي سر ڏاڪر واپار، مرد آهين ميدان وچالي
سي انهين سرڪي ڏيندا، پيوڙ سيتي سرڪي ويندا
١ تن ڪنهن پڇيو تيا اظهار، آوٽ جاوٽ ڏي ڪا ٽالي
ڪنا مستي ڪونا ڪوفي، آڪيان ڪول صفا اندر وني
٢ عاشق آهين ڪر اعتبار، باتيان بيحد بيمثالي
جوڳي آهي سرڪپاوي، رازهاڻي بيٺڪ پاوي
٣ واقف والي تيا اسرار، پيت پريت پيارجي پالي
٤ محمد ماماميان ڪيتي، لاهوتيان دي لات لڳين
چمين چشمان چاوين، يار محبوبا ڏي نازنالي

ڪافي ٣٠٠

ناهي ڪي نابود تمان نڪري عاشق سر اتفاق تون، سڄڻ صفاتي سنگ مناف ظاهر آهين ناتون
اڃا تون سمجهين ڪا ڪجهه اتفاق سو ڪون ڪين مشتاق تون، مولوي واري مام سمجهائي حاصل حال
حياتي تون ٢ تون تون طالب حق جا ترت، صبح ڏسلاتي تون، يار يقين
سلاتي ثابت منجهه ڏي مسلاتي تون ٣ مرشد مرغان جي محبت
جيهه ڏئي جدا چاتي تون، ڏيان ڏيهان ويرو عالم قلب اندر ڪاتي تون
٤ هيڻ متي هر جاءِ ڪي حاضر، هر شي جو آن همراهي تون، ڏيڻ سلائي
ڏس تون محمد پاڪ پائي جهاتي تون

ڪافي ٣٠١

دل ويچتي ڦاڦي اڃي هون درد واري دام، سا خوشي شاڪن گذاري سارجي پهي پام
دوئي درٽ ڪان ناهي ورچي، قابو قيد ڪمام، اڃ نه سمجهيو ٢ وڪوڙيل السني انجام
٢ ڏينهن ڏيکا بقراري عين اڃي آرام، نيست نازڪ ڪي نقي، ناقي نيائڻ نام ....
٣ وهڻ متهنڪي وه ٿيو، ڪٿي سدا گام، واسطائي گم ڪري مهي ڏيئي تيام
٤ موجود مخفي آمدائي، محمد قرب ڪلام، سنت محموري، سنگهي جاءِ ڏاڪي جام

ڪافي ٣٠٢

تارڪ الدنيا واجب سو موج، مرد آن ٢ منهن مني جو مرد عاشق رمز دنلان ٢
١ خوف رجا ڪوٺ پاهر پيو، خوف رو سو هتڏان ٢، ويا متي پولاڻي، اهو شوق شادان ٢
٢ حق ڏهر جاتي پسي ٽيغير غلطان ٢، هيڪڙائي ڪان سوا پيو ڪجهه جو ڏامان ٢
٣ محويت منڪي جو صف سلاڪن سامان ٢، بجي وحدت وڪوڙيل غازي سو گردان ٢

Gul Hayat Institute

ڏهاڙا جن جي جلوي جو جلال تنهنجي اهي ديکيا جن جي ديدار جي مشتاق ٿيا سي اهڙا تيئن اعلى الانسان ٢ - قلم ڪي قابو ڪيو جي عاشق اهي تنهنجا جلوي جو جلال تنهنجا

ڪافي ٣٠٣

٢ محمد محقق جي ڇهرو ڏسي عاشق ٿيو تيئن عين عجب انهن
٢ اوهه جي اسرار عاشق ٿيو ٿي رنگ تي سالڪ ٿيو ٿو فخر فنا
بره جي بازي - محبوب ٿيو مست ساڪ - عاشق ٿيو دلڪار ٢ - مقصد لا مقصود
۱ نفي اوره جي اثبات اوجي - ايمان پڙهي تي پڪ - عاشق ٿيو قول اهو دلدار - صاف صفائي بجر
بعد ڏاڙو فقر دائم دم ديدار - عاشق ٿيو ٿو ڪيڪ ورق - صاف صفائي بجر
ڏسيين ٿيو - اوراد تي عمل ترڪ عاشق ٿيو ڏي ڏوڪارج ٻار ٣
بقائي - صندي ناهي ڪنار - عاشق ٿيو ٿو ڏوڪارج ٿيو ڪا - خيال
ذاتي اوٽو صفائي جولو - ٻهري ويس ڪا - عاشق ٿيو ناهي محبوب نروار
ڏاڻو مذهب سارو محمد سان محدار - عاشق ٿيو ناهي محبوب نروار

ڪافي ٣٠٤

سوچ سجاڻ تي سر جهڙ ڏکين سير صفا سلطاني
سبحاني ماعظم شاني - تنهن واليان نليشا ڪي
طالب شوق چوڙ ڪراهين فكر اهين وچ ناني - ڪم تي ڪو غازي ڪن وچ ڪردار
ڏهين ڪيائي ٢ شوق شهنشاه مليا مثليه - اعلى الانساني - شبها
شڪ ڏنائي تنهن وچ ثابت سر سبحاني - ٣ دم دي دوڙ دوائي
دلبر ناوت ذڪر ڏيائي - خيال حقي قديم ڪي قادر عين عطا عيائي
٤ منوڙ مطهر منوج محڪم محمد موج معاني - لا لطيف
لادم لا احد - لا خوف لا ثاني

ڪافي ٣٠٥

ڄڃ عجيب ڪوئي آيون آيون - سي ته اڳ نه ڏٺم تون سي اهڙيون
۱ ماري ميٺي جو ماس پچائن - روح اندر ڏين رايون رايون
۲ ترس نه آڻن تن جو ميان - بيحد بيهي واهيون واهيون
۳ سڌڙين ايها سا ڪا پيئي - ڪامل ايندا ڪا هيون ڪا هيون
۴ عاشق تون هن ڏي ڪي - لڳا ياسب لاهيون لاهيون
۵ محمد سان محبوب مڪڻ جو - ٿالاهين ٿا ٿا هيون ٿا هيون

ڪافي ٣٠٦

جو ڳن ساجي جتي - اڃي مليا تنا هيئي
۱ لا هو في لا شئ لا مڪاني - ماڳ نه تنهن کي ٿو هيون
ڏهيڪ - تنبي ويئي

Hayat Institute

سڪ ۾ اکيئين ڪيا - ڇريا پاڻ تاڻي پيون - سڪ ساڻ ان تا سڏيئي ۽
۲ ڪاهيون ڪوهيارل ڪاڻ ڄي - ترندو ڦي ڪن ٿيون - پيش پريت ڄي پيئي
۳ محمد سا محبوب مڻي ڄوت - اکيون السيءَ تي اٿيون - پاڄه پريون سي پيئي

سرسونهڻ ڪافي ۳۰۷

جڏهن بلاڻا ناهيان طعنه ڦي قوڙ پچلو ڪيئي - علم عقل او جهون ٿيو ويا آئي فوق بي
۱ عشق جو آرانيي لاڳي - جسم سارو ويو جلي - اسم سڳو اثبات ٿيو ظاهر ظهور د عق بي
۲ عشق ما فطرت ڪان - آڻا د ٿيس آزادگي ۽ عشق موت استاد ٿيو ڪل ۾ ترميدي ظق بي
۳ عشق الحي جيو سو ڪي مٿي سوار بي ۽ مام سان منصور جي نيڙي نظر آئي بي
۴ محمد سرد ميدان ۾ جهانگي حلق ناجهري - وره دارن جي مٿان سرپيا وسن ميته ڏجي

ڪافي ۳۰۸

موج زن دريا وحدت يلڪي بقا بالله آ ۽ نا فنا ٿيندو ڪڏهن جز بي جلال الله آ
۱ وحدت جي وقت جو صنم ادماڻ آ ۽ لس طرن ڪن ڪر ڪن او ڄ الا الله آ
۲ بيا پا قوي جادر - بيتم نادر ناموس - ظاهر ظهور د ذوق زاهر قائم ڪليم الله آ ۽
۳ ڪل شاهو صادق صدق ثابت سرهس ۽ گنج مخفي گوهري قول ڪلام الله آ
۴ ڪل شي قرب سان محمد معراج ٿيو ۽ احمد محمد مظهري ڪلهن ڪمال الله آ

ڪافي ۳۰۹ فارسي

من تو بيمار خواهم اي صنم سرها زمن - دوري يڪدم نا شوي ميشود آزار من
۱ شب و روز ملامت درد هجر فراق تو ۽ هم دم طلب وصال وحدت بر ڪار بيمار من
۲ شمع را يڪبار ديدم - شده ام پروانه تو - بيخودي در آمدم حيرت حسن بازار من
۳ داعي اي دلربا آه و ناله ڪرده ام ۽ پيشواي رهنما محمد ام مهدار من

ڪافي ۳۱۰

موجودگي منجهه تماڻ تون ۽ اصليت اسرار ميان
۱ الي مع الله سُخن سُبحاني پاڻ ۾ پنهنجو پاڻ پڇاڻي - ڇاڻ اهو خود ڇاڻ تون
ياور يڪو يڪ تا رميان ۲ جسم عجبي لحمڪ لحمي - ڪرمل دمي رو ملڪ رهي
ڪنهن جي ڪُدين تو ڪاڻ تون - محض آهين مختيار ميان - ۳ انا احمد بلا ميمي
قائم قادر قول قديمي - اڻ ڪٽ خدا جي ڪاڻ تون او ره تهنجو يار ميان
۴ سُبحاني ما اعظم شاني - الانسان سرّي راز باني - طرف ذي ڪنهن
ڪاڻ تون محمد سرمهدار ميان

Gul Hayat Institute

ڪافي ٣١١

ذڪر فنا دا ذڪر قبول - رک بقا دا خيال ٻي
١ ذڪر اهين ڪنون فارغ ٿيوين - ذو نون جڳه وچ ڪڏهه جيجو مت
مرد ذ هووين تون محض ملول ؛ جذبو جوش جلال ٻي
٢ عين وجون چا عين ڏيکين دل ؛ غير غرور چا دور ڏکين دل
ڏٺي دغا وچ ذڪر ڏخول ؛ خلق ڏکين خوشحال ٻي
٣ لاانسان سري آ صفاتي ؛ ظاهر ني ب باطن بقا ٿي
ٿي تني سر جمع اصل اصول ؛ قائم قرب ڪمال ٻي
٤ ڪعبه ڪونين دا تون هين والي ؛ ٻيو رنگ نگان وچ ٻيو منا لي
هر معنيٰ دا تون هين مول ؛ محمد ڪيف ڪلال ٻي

ڪافي ٣١٢

ذڪر ذو ذڪا ء ؛ ذو آ نور مڪون نڪا ء
١ مو ي سر سڪايا سار و ؛ لا هو ي لقا ء
٢ موتو تبلا تت موتو ؛ تا ٻي آ بقا ء
٣ اذا تم ف بلا ميمي ؛ وحدت ڳهلو وا ء
٤ روز ازلي رهبر ٿيس ؛ وڏو عشق جو ٻيا ء
٥ محمد مست ملا ٽي مالڪ ؛ يڪو يڪ يڪا ء

ڪافي ٣١٣

عين ڪي ڏس عين ؛ - ٢ - عين سان عاشق عليل ء
عين ڪي منجهه غيب جي ؛ ڪهه غرق دانا حدّ دليل ء
١ ف ذڪر جي فهم سان ؛ فذڪرنا في الله فنا فرو
ق قائم دو دائم ؛ جاودا في
٢ لام لطيفي لات ڪرونا لون الله ؛ يا ٻي جليل ء
ميم جي موجودگي معنيٰ ؛ نذر لاشڪ لباس ء
٣ نون نا يا ٻي نظر ؛ ناميا نشنگ نادر ؛ اصل اعلي ٢ صيل
وحد واصل منجهه وجودي واه ؛ واو وحدت
ح حڪايت حق حقيقي - حال سان ؛ وڪيل ء
ي سر يڪا مست محمد ؛ خالق خلقي همتشڪي ؛ هتليل ء

ڪافي ٣١٤

Gul Hayat Institute

قسمت اکیان تنهن یان یار ، عاشق مار شمار کریندیا
۱ آدن چوت چلاوت کٿهن موت ، باري آئاون بار - لحظي وچ لاچار کرینداٿا
۱ شور کري شعبا ناو نگر - تیز تکیان تار تار - باولي وچ بیمار کریندیا
۲ ماس هڏان توت رهڙ سٽیندیا ، جبر بکیان کنوت کچا رقم قرار نا کریندیا
۵ ظالم نموري فقیر چڏ نیند یان ، محمد ملا مارو مار نیه نیا ردار کریندیا

کافي ۳۱۵

ته هڏي کاتار - پنهنجو سر صاف ته نائون

۱ محبت میچان تبن کي آیو - سي تملیا هیکار - دري دي جي کاڻ کیا ٿون
۲ دبار ۽ ته ياچ جو لایو - بيجل کي بيقرار - سلاقت سک سدا ٿون
۳ عشق جي منزل بيحد بارى - کٿ ٿا در بار - جيئن سو چاهون چايون
۴ سرپر ساز آواز جي سيني - کٿو لئو منجهه لغار - نکي کنز لعل لڌا ٿون
۵ پرون کر ٿون یار سپر ٿئون - محمد ما مختيار مخود مير مدا يون

کافي ۳۱۶

جماني ياڻي جماعت ۾ يار سپر يت پر نور ترت - غير تركي غور بالا بلند پر نو پر نوت
۱ قت نالان طور تجل - آهين سمو ر و سور ترت ، چاک کي کاکر پرانين چاه شاميف پور توت
۲ آون نا لمؤ جي - مرد شين مغرور توت ، سيح سمجهي سرلب سوري اچي سقي توت
۳ تين تجلي تار ٿا بش - طالب طور توت ، رب اچي راز سان کوکلا کند ترکو طور توت
۴ دلبر بادر دائما - دلبر د لي دستور توت ، ظاهر ظهور ذات آن ناهين منام مستور توت
۵ حقيقت جو حال حق - حاصل مج حضور توت ، محمد معنیٰ موج ۾ مالک مدا مسرور توت

کافي ۳۱۷

شي قبل ترحيد ترمان پنهنجي جي نزبت وجار ، سوز سيني سار نکي تار تدن جي بار
۱ انگ روحي راز جو - هر دي الله رهبر ۾ هلاءِ ، کل تو ڦي تان قرب جي کامل قديمي تون خمار
۲ اگهاڙي تون يار کي - گهايل کي گهوٽ گهار ، جوگ کر تون جاڳ جاڳ - سٻ نينهن جي تار
۳ تذکرو في فهم نائو ، فکر جي فرهي ڦيراءِ ، وصل ڏاڻي وات ۾ دير وحدت کي وساءِ
۴ بار باري بره جو - عارفن وانگي اٿاءِ ، جوڙ سستي چاک جيستي جوت مان جيئن جلاءِ
۵ پهه پيتگن وار ويلل کي گهوٽ کي تون لڳاءِ - دم قدم آئيني وڌت انهي ته موج کي محمد چاءِ

کافي ۳۱۸ في سرکنيات

مارن ري ته مانام - عمر موت کي محلات ۲۱
۱ کانم کاڄ ماکي ۾ مصري - کين ولي تنهنجو طعام

Gul Hayat Institute

لذي ڪبش ت لام - ٣ چو جعلين ۽ يائُف

٢ پيرين جو نب بند سڀ پاتا ۾ ڪيڏي جيڏ توڻ وجود ڀنڀن

ڀڃڻ جي جهانگيا ۽ - سو مير اقسام ۾ اصل ڪنُوت الحبام

ظاهر لڪي غام ۵ محمد متي سا ڪيت جو آهي

ڪافي ٣١ وَا سر ڪنيات

معنيٰ ٢ مَعبُود ۽ ڪيئن اچي توعبد سَدا ايو

١ هِت ڪيو تو وجود دا هيرو - هُت هئن لا وجود

٢ هِت رهين تو ساجد سڀ جو - هُت هئين مَسجود

٣ هِت آهين نابود ۾ نازل - هُت هئين بهبود

٤ هِت رکين تو مقصد ڪيئي - هُت ۾ لا مقصود

٥ محمد نانءُ بنشان نظارو - ڪبحار حق موجود

ڪافي ٣٢

توهين پين ڪوهِ طور - نور نظارو نتو ۾ ڪيهي

١ رب آدي ڪن تراني - حاصل حال حضور ۾ وَنحن

٢ اقربُ ويجهڙو - دلبر ناهين دور ۳ ڪل روح رب سوجي

٣ ڏس توڻ ۽ پوءِ سمجهين موڙ ۾ روز ازل ڪنُوت آگ لڳو

٤ برِ سڪو پريو ۵ محمد پنهنجي موج ۾ ڪوه ڪيو قصور

ڪافي ٣٢١

ساڻي جيڏ توڻ صفات ۽ ذات سُبحانهُ ظاهر پنهنجي

١ ناز نياز سيوف تنهنجو - توهين آهين تجلا ت

٢ خلق الانسان علىٰ صورت ۽ دائمي ڪرجات

٣ وفي انفسڪم سمجهه اشارو - تحقيقي تسلاهت

٤ جين نڪوٺ ۾ ڪنهن کي آهي توءِ لاهوت جي لا ت

٥ محمد عين عيان ... مجهل موجودات

مرسل مير مٿائين

ڪافي ٣٢٢

١ ... - لا تڌا تنهنجي (رسهيو)

٢ عرب عجم ۾ جت اٿن بهار ۾ ۽ صفت ثناءُ ڪيان

٣ سير سُبحان الذي ۾ مت نائي تنهنجو ۽ سجدا ڪيئي زمين ۽

٤ گهوٽ وانڊا نوريءَ گهمان مون چايان ۽ توڙ وٺ لاه قرب قاب قوسين ۽

مثنون (ادبون) ڪهوت ليئي ز نيور ز بن

لذي کيئن ت کام - ٣ جو جهلي
٢ پيرين پوندي پنڌ سڀ پاتائين ۾ پائي، ڪيئي ڇڏ توت وجود ڀنڀور
ڀڃڪ جي جهاڳيائين - سو مير اقسام ۾ ... اصل ڪنوت الحبام
ظهور ڪئي ڪنام ٥ محمد مٿي ثنا ڪيئي جو آهي

ڪافي ٣١٩

سر ڪنيات

معنا ٢٠ معبود ۽ ڪيئن اچي تو عبد سدا ايو
١ جت ڪيو تو وجود واهيو - هت هئين لا وجود ۽
٢ جت رهين تو ساجد سڀ جو - هت هئين مسجود ۽
٣ جت آهين نابود ۾ نازل - هت هئين بهبود ۽
٤ جت رکين تو مقصد ڪيئي - هت ت لا مقصود ۽
٥ محمد مان ۾ بنشان نظارو - مجاز حق موجود ۽

ڪافي ٣٢٠

نوڙ بون پڇين ڪوهه طور - نور نظارو تو ۾ ڪيئي آهي
١ رب ادني ڪن تراني - ڪامل حال حضور ۾ وَ نحن
اقرب ويجهو - دلبر ناهين دور ٣ ڪل روح رب سوجهي
ذرس توت ۽ پيو ... مجهير مور پرو ذازل ڪنوت آگ لگو ۽
برق سڏيا پر پو ٥ محمد تنهنجي موج ۾ ڪونه ڪيو ڪي قصور

ڪافي ٣٢١

سان ٿي ڇڏ توت صفات ۽ ذات سڃاڻج ظاهر
١ ناڪ ذنار سوڪ تنهنجو - تون آهين تجلا ت
٢ خلق الانسان علي صورته ۽ دائم ڪئي ذرجات
٣ وفي انفسڪم سمجهه اشارو - تحقيقي تسلات
٤ ڪين ڪوٽ ۾ ڪنهن کي آهي تو ۽ لاهوت جي لذات
٥ محمد عين عيان اندر ۾ - مجهي موجودات

ڪافي ٣٢٢ (سهري)

١ مرسل مير مناني - لا ترا تنهنجي صفت ثنا ڪيان
٢ ملڪ ناهيد جن انس بهار ۾ سجدا ڪيئي زمين ۽
٣ عرب عجم ۾ مٿ ناهي تنهنجو ۽ توڙي گهمان مون چلين ۽
٤ سير سبحان الذي ثيو واه قرب قاب قوسين ۽
ڪنت وآدم ... لڳو (ديون) مثنون ذنيور ذنين

Gul Hayat Institute

نازل ٿيون، تبارڪ، مزمل ۽ تعريف طٰهٰ ياسين،
محمد جي ڪر مهر مدامي، امت جا تون آمين،

ڪافي ٣٢٣

ڪٿي ڪڪڙجان آر و ڀيائين، تون آهين شهباز،
ڳجهي وچ اوڏهين، پر ٿيون ڪري پرواز،
وِرد وظيفا صاف سيڙايو، نيه جي پڙ تون نماز،
رڙ جي ڪان ٻيئا رقيب، فانق فڪر جي نيا صاف،
پهڄاءِ جي حق پاڪ پسان تو، تو ري ڪيان ٿو نياز،
پاڻ نه پاڻ جي پاڻ محمد غريب نواز،

ڪافي ٣٢٤

حسن جهلڪار دم دم دار سپهه ستار هو و ڪا- ٻره بازار نسنگن وار ڀڪين پيدا
هستي ڪا حال- ڪوئين پامال فارغ في الحال فاحش سي- مونجهي منون
نار نڪي تلوار- رهين هر شيار مرهي ڪا- ٢ آيان مون ڪول پاهر ڏن قول- تيري
مي قول قائم بي- ڏر ون ناڏار، وڃي ناوار عجب اسرار انوار ڪا- ٣ صفت ڪا،
سير رهيا نا غير، وحد ڪا وير واصل بي محمد مهڏار صنم سهڏار پرين پڪڙا پيدا

ڪافي ٣٢٥

جهوري عشق جي جهنيا- سا نگولا ٿئون سا لا گهنون
١ جن کي ناوڪ نيڻهن جي سڪ تني سٽيا- معشوقن نا مٽيا، ندا حي ل لا ڪنون،
٢ لوڪ ملامت سر ڪي هرگز نا هٽيا- وحداني ونيا شرف مليو تن شاه ڪنون،
٣ مانجهي مرد ميدان ۾ ڪوين ڪند ڪٽيا ÷ فيراق ڦٽيا وصل ٿين ويساه ڪنون،
٤ رڙهي هليا سي سهڄ ڏي پنگ پريشيا- لا آيا لٽيا سڀڻ جي سا ڇاه ڪنون،
٥ محمد مست مقيم ٿيا، ڪُهر دسي گهٽيا- ڪين ڪٿي ڪٽيا امه ٿيا الله ڪنون،

Gul Hayat Institute

ڪافي ٣٢٦

اٿ پڏيون پڏ جهن- ٻره باد شاه جهون
١ واجهين چره مون طرون لس ونهن- سيڪائنا ٻه سٽهن- درڏان هن دريا جهون
٢ وچ ۾ ويرون وٿ داٿ پيا بيحد بلائن- باگن ڪان ٻچين نگيون جڏ پائون ناه جهون
٣ ويا عوشاق پيا طالب تار ترن- پرين تو ڪهين منيان آءُ وا ڪا جهون
٤ جهڙي مونيا ڪن ڏهون گهمس گهوڙ نه ڪن- مسجها سبران تن ڪار و نيار ڪا جهون
٥ ار لهي هن او اگهر لاڙڪ تا نگهن- محمد کي ٿيون ميان مهرن ملام جهون

ڪافي ٣٢٧ في سُر ڪاموڏ (هندي)

ستگر ستنت سائو پيو ساهي - آج مو ٻ گهر آيو ري!

١ والا ڳر وچي ڪر پاڪر ڪي - گوبند نام ٻتايو ري
٢ الک بيک بناهي بشري - لون لون بيچ سمايو ري!
٣ انگ ڀڀوت لڳا لاهوتي - جوڳي جوت جڳايو ري
٤ ميم موڪي منهجي مندر - باجا بين بجايو ري!
٥ سمجھ ٻيو تم ساري ساڌو - سا چو شبد منايو ري
٦ محمد نام ڪرون ڪي آڳي - چرنا سيس نوايو ري!

ڪافي ٣٢٨

هردي هري هر نام ديکا جب باهر ڪيب ديکيگا

١ ڪاشي دوارا دسوا تيرت - ڳنگا مول نه جاويگا
٢ بت خاني ڪي پوجا ڪي - ڪيسا مقصد پاويگا
٣ پنڌ محل ڪي آشا آگني - صاحب ڪون سماويگا
٤ ديکا جس ڪي آپ ڪي اندر - دين ڪفر اُڏاويگا
٥ دوزخ ڳوچ نام ستي گئي - الٽا قدم اٿاويگا
٦ محمد منشا موج مصلح ڪي - دل مل رام رنجهاويگا

ڪافي ٣٢٩

عوشاقن کي الست ڪئون تنهنجي ناز نوايو

١ سرصد تو سودا ٻ ڳيائون - هوٻ حسن جي گهايو
٢ عين اڏي في اُمالڪ آيا - ڪوين ڪند ڪيايو
٣ سچا سي جي دعوا ستيندا - ڪون قدم هٿايو
٤ مُشتاقن جي محبت - عيش ۽ ٣ ٢ تيو
٥ مهر محمد جي منٿار مُنو ٻ محمد مدسب پايو

ڪافي ٣٣٠

اڌر ڪي وچ واهري پنهنجي

١ اصليت اشيان اُٺي ٿي - جاڳي تنهنجو دسيان
٢ پڻ ٿون سڀ في شاهي سٿلو ٿئي - عاشق تو آبيس ميان
٣ بيرنگ بي بيچون ٻاقا - وحدانيت وتيس ميان
٤ محمد ماڳ مُڏامي محرم - ڳونا ڳوني ڳئيس ميان - لاهوت لڌيس ميان

Gul Hayat Institute

ڪافي ۳۳۱

ستانگ صفاتي سير بناءِ ۽ آپ ڪون ويڪرڻ آيا هي
ڪيتا ذات ظهور ظاهر ۽ صورت وچ سمايا هي
هادي مهدي هر دي اندر ۽ هر هر هل مچايا هي
دم منصوري دائم ديکي ۽ انا الحق آکا يا هي
قم باذني دا تبريزي ۽ شاهي طبل وڄايا هي
شاه صنعان ڪاڻ يهود ڏي ۽ جنيا ڪل وچ پايا هي
احد منجهان ون احمد بڻجي ۽ محمد نام ڌرايا هي

ڪافي ۳۳۲

(سرصبحي)

ڪر عاشق اسرار اِت جي ۽ ڇڏ ريت رسم سمجهڻ جي
چوري چرخو چاه مان الا ۽ ڪر تون ڪار ڪتڻ جي
سنجهي وياتي سڀئين الا ۽ تون نه ڪاڻ ڪئي ڄاڻڻ جي
سٽ وارن جي سامهون الا ۽ تنهنجي تون ترٽ ڄڻي
محمد پانڌي نه ڪئي الا ۽ هر ڪنهن ڪا من جي

ڪافي ۳۳۳

هٿ ڪاهي ڪاڻ ڪتڻ جي آهي ناقي نيه نيڻ جي
چرخو مٽي ڪي چيش تي ڏي تو ناهي طاقت تند وڃڻ جي
سڱند وسوڙن ناپوي الا ۽ تيون ڏينهان ته رڻ جي
ڪنهي ڪڏهه جي ڪاٿي الا ۽ سر تيون نالا سٽڻ جي
محمد ستان ڪئي سر شد سائين اهڙا ڪاهه ڪنڌڻ جي

ڪافي ۳۳۴

سڌ سڌ ڏين ڪي اهڙا ڪئين ٻڌي ۽ عاشقن جي ته اندر جي
عاشق ويڙا او ڏهين جاڳي بوسه ناهين نه بستر جي ۱
موتو قبل ان تموتوا ڪاڻ رڪن نه قبر جي ۲
آيد وحيد اندر وفي انفسڪم جو ڏيجه چڏ پائون پيڌر جي ۳
محمد لا مقصود سڌ اءِ ۽ اتي حاجت ناهين حشر جي ۴

ڪافي ۳۳۵

اکيون اڙيون اکسيٽي عجيبن سان ۽ دل نه ڏيدل ناهين رقيبن سان
وايون سڀئي وسريون وڃن ۽ هنيون لڳو نه ڪبيبن سان

Gul Hayat Institute

ناتو نيهن نجيبن ساڻ
٢ لوڪ لاڳايا لهجي تني پيا - تان چڱن نه طبيبن ساڻ
٣ زخم جگر جي چاڪ چڪن ٿا ♦ محمدؐ مست محبين ساڻ
٤ وار وڃي پايان نه هڪ بي

ڪافي ٣٢

ڇڏ غافل غفلت تيان ڏرين
تون عاشق ڇو نه الله ڪرين ♦ مٿو قبل ماگ مرين
١ دم ڪر ويٺ دور پڙهو ستان ♦ محبت ۾ ميدان ٻرين
٢ غير کي ترڪي تخ هادي ڏس ♦ وحدت ڏي ورورين
٣ ڪثرت ڪرت کيرائي ڇڏ تون - وک وحدت ڏي وڌورين
٤ بيخود پيالو پر ڪري پي ♦ خام خودي جو خيال ڇڏين
٥ محمدؐ سد ميخانه مغان جي ♦ طلب توحيدي تار ترين

ڪافي ٣٣

پڙهه سبق پرين فنائي جو ♦ پوءِ ماڻ ملڪ بقائي جو
١ پوڙهي پيائي پاهي ڪر تون ♦ وحدت ورد وفائي جو
٢ سودو سر جو آهي سر سي ♦ عاشق عشق ادائي جو
٣ اڪل بازي ڪين هلي ٿي ♦ صوفي سير صفائي جو
٤ ماڻ من و محبوبي مٺن ♦ رهبر رنگ رسائي جو
٥ رندي راز ربوبي رليو ♦ محمدؐ مهر يڪائي جو

سر - ڪافي ٣٨ - ٣ - ڪنگڻو

اکيان سهڻيان رنگ پريان - شوري ڪرن شڪار سائينيان
مشتاقن مست ڪريندڙيان - باري انا وٺ بار سائينيان
١ ظالم فوجان چڙهنديان ♦ طالبان تکيندڙ سائينيان
ترس تهانون مول نه آوي - ڪري قتل ڏي ڪار سائينيان
٢ غمزي باز غازي فرنديان - هر هنڌ هٿ بازار سائينيان
حشمت نال ڪرينديان حملہ ♦ نازنين نوار سائينيان
٣ نظر ڏنيان دي مهر ناڪيئي ♦ لڪ ڪون لک هزار سائينيان
عاشق اهان نوا دام نه آوي ♦ بلشڪ هن بيدار سائينيان
٤ محمدؐ دلڙيان ڏيندڙ سالاون ♦ ڇانينديان تد يار سائينيان
غازي هوڪر عود سيو سڪن ♦ لڳاڙهي اسرار سائينيان

ڪا ف علا ٣

اهڙيون اکيان مستان سو آتش لائي، روز نون روز سوائي واه واه
دل اندر اسانن ۾ قرار نه ڪا ڏي، جذبي جوش ڄمائي واه واه
اکيان اکيان وچ اڙيان تير لڳا، خون ڪريندي ڀان ڄاڻي واه واه
ڪم اهڙا نون ڪا ادائي، ڪي ٿو هڻڻ دي وائي واه واه
صنم نال عمان ڪرڪي، ڀيڄ مرڙ لائي واه واه
اکيان جه غمان نون جوت جلائي، سڌ ڪتا نون ستائي واه واه
ٿوڪي نال ڏهائي ڏيندي يان، فيض فهم فنائي واه واه
بعد فنا دي فڪر ڪيتي، بيشڪ خير بقائي واه واه
دام اکيان وچ او ڦي آدي، صوفي مرد صفائي واه واه
ڪل مبارڪ محمد ڏيندا، وه والهان والائي واه واه

ڪافي ٣٢٠

شاهه حسن شهباز تون مستان کي ساري مستائين
پير تون ڪري پرواز تون - جو ري ڄڻان ۾ ڪيئي ڄائين
ذ تهنجي ڪئين ليلا هن - ڀاڄ مصر ۾ پيا تائين ١
ذ تون ناز غماز تون - نازڪ ناز نينهن ڏيائين
ڪيئي حيوانا ڪيئي مستانا - ذات ڪلاڙ ڪئي ديوانا ٢
عجب تمام مجاز تون - حقيقت تري يار ملائين
جهري تهري جو ڪم نه آهي - سس جو سانگو جو ئي لاهي ٣
سوري سينگار ۾ ساز تون - سڪ وارن جا سر سلائين
وک وڌائي ڪئين هنا ئي - جذبو جاني جوش جڳائي ٤
آهين الست آواز تون - قالو بليٰ جو قرب ڪمائين
تمام سهائي محمد مستر تون - وحدت ڪثرت ور ٻه تون ٥
بيشڪ بي انداز تون - ڪو ٻين وانگي قدم ڪٿي ڪمائين

(٣٢١) ڪافي سُر ڪلنگڙو

بيشڪ آهي بقا ۾ ڪامل حسن تڏهن ئي تنهنجو
لاهوتي آ لقا ۾ قادر حسن ڪريمي تنهنجو
گهور حسن جي ڪيئي گهايا - مرڙ ندائي ۾ ديا ١
فرق نه آهي فنا ۾ - رهبر حسن رحيمي تنهنجو
ڪاڪ حسن جي جهت هڪيا - پتڪن جا سر ڪئي هليا ٢

Gul Hayat Institute

ڏسي ڏيج جو شغل - پرو حسن پيهي ٿهنجو
شاهه ... جو شغل ... بيم تڪ ٻالا ... ٢
اصلي عين اپار - ذات حسن ڏهي ٿهنجو
ظاهر باطن اول آخر جلوو ٿهنجو اندر ٻاهر ٤
... آهي جار - قائم حسن ڪايي ٿهنجو
محمد صالح فنا سچان - فيض لڌي تڏهين ٻانو ٥
ٿهم ذات تڪار - هادي حسن حلي ٿهنجو

سر - ڪافي ٣٢١ ونسا مونڪي

ڪنڌا وياڪوڪار - ووڪيج وس ڏي ڪا ٻڙي
١ الست ڪان - پر تڙون پر جي جڏا
٢ ... عشق ... [illegible]
٣ ديناڻي ... ڪين تڪن ...
٤ ديوان جي دل ... ادي ... تنوا
٥ محمد ... تيان تڏهان - فيض ... تا

ڪافي ٣٤٣

... دوهست ... ٽا ملڪ
١ [illegible]
٢ ... پينڪ ... تا ... تيا ...
٣ وهي ... پاڻا ... لازم ڪا ... وا
٤ ڪل ... تڙڪي هليا - يڪا نا تيا
٥ هيڏ ... نال هم ذات ني - محمد مسڪين سٻ ...

آڏيسيا ... موت دراوا ... ونا الڪ سان
١ ... هتاڻون حمد ... مٿو ... تيا ... ڪوري
٢ تڙڪي ... ٻاڻون تڙڪي ... ٻاڻون ڪوريا
٣ هيڪ ... الي مهڪ ... ليگ ...
٤ وحاڻي تو ... مهڪ ... جو ... ڪو
٥ محمد ... ٻاڻون ... ڪل ڪو ... هالي ...

ڏسي ڏيج جو شغل - پرو حسن سي پيهي تنهنجو
٣ شاهه حسن جي شغل ڏٺي بيهي تنگ تالا پيهه واڳ
اصلي عين اپار - قائم حسن ٿيهي تنهنجو
٤ ظاهر باطن اول آخر جلوو تنهنجو انڊي ياهر
حاضر آهي هر جاءِ - قائم حسن ڪلهي تنهنجو
٥ محمد صالح صاف سچائي - فيض الاهي تنهنجي پاتو
تنهنجو ناتو ڪار - هادي حسن جلهي تنهنجو

سر - ڪافي ٣٣٤ - ساموندي

ڪنڌ ويا ڪوڪار - ودڪيچ وڻ ڏي ڪا پڙي
١ انهن کي ته الست ڪان - پر تنون پير جي پچار
٢ وڃار ڪو پيار عشق سان لائي [illegible]
٣ ديناڻي ٽڙون - ڪين تڪن [illegible]
٤ ديوان جي دل [illegible] طالب [illegible]
٥ محمد نانتيان ڏيهان - [illegible]

ڪافي ٣٣٥

[illegible] رو مست ترن تا ملڪ
١ [illegible]
٢ [illegible] - ڪا [illegible]
٣ وحي [illegible] ڀاڳ مڻ - تالزم ڪا ورنيا
٤ ڪل [illegible] ترڪي هلپا - پڪا نا تيا پا
٥ هيڊ [illegible] نال هم [illegible] محمد نا مستنسب

ڪافي ٣٣٦

١ آڌ بسو [illegible] موت دد [illegible] وينا الک سان
٢ چوڙي ڀتالون جهڙي متو [illegible] ڪولي ماريا لون ڳوٺ
٣ ترڪ [illegible] تالون ترڪ [illegible] لگڙت جوٺ
٤ هيڪ [illegible] الي مهڪ تيا - [illegible] جا ڪوٺ
٥ محمد نالتون آئي - هاليا [illegible] ڪل ڪوٺ
[illegible] هوٺ

ڪافي ٣٢٥

ڀاڳين ڍولڻ ڀاڳ ڀاڳ - ور جاڳي جس جاڳ ڀاڳ

ڄاڻي جو ڄلوه - سيني ناه سڄاڳ پرتھن وڃاڻي نيتي ٿي ناڪس نيڪ

دست ڪر - محڪم منوي ڀاڳ ٣ تو ٻندڙن کي ڏيهم ڏيندو

٥ محمد ماڻي محبن سلطاني تو سهاڳ

ڪافي ٣٢٦

وب بنا ڪل ڪين - ڪنهن کي پوي ٿي ڪٿ

١ آزوق ته اندر ٣ - سره وڃاڻن ٻان

٢ محبت جي موج ۾ مهي ٿيا مست مڪان

٣ هر بولي هر راز کي عاشق ڪن اعيان

٤ لهه ٣ لو ٿي جڏيا ٻ درس ديان

٥ محمد جي واهه ڪنديون امت ڄا تون امان

ڪافي ٣٢٧

شوق واري شڪ مشيوه - مارن تا مردود کي

١ دنياڻن تا دپوس ڪي دانا کي سب ذليته

٢ نانگا نظر تا مست ٻن جو طرفين جوقته

٣ هر طرح پڻ هوشيار ڀي - ماڻن هنيون ڪهيه

٤ سڄا ماڻي صاف ٿيا ٻ مف مٿون ڪيڏيا ٿيون

٥ عامل اپنا ڪي ڪي - محمد مراد مشتبه

ڪافي ٣٢٨

سناسي سبحان - ساري سبق تا پڙهن

١ ڦن ڪوري ٢ ڏڪ ڪم ۽ ٢ جو ڪنٽ ٿيا ٻ

٢ هڏ ڏم ڏهڪ ۾ هٿ ڪيا ڳوڙهي ڪروڻ وا ڳر ٿيا

٣ هڪ ٿيا وجي حق سٽان ٿ ڪيدي ڏي ڏا مار ڪ

٤ محبت جي موج ۾ ٻنهم ٿ سلطاني سا مان

٥ محمد نعري نيڻن جي ٿ لاشڪ ڦي ٿا ڏ ان

ڪافي ٣٢٩

اُونڌي ڪندا ورين ڊو عاشق پيهي يار ٢

١ ماڻهن پڙهن تا مڻ ٣ - سڪ سنگ سورن

٢ ڪاڏي ھاڙ ڪينڪي، چرخو چِٽ چوريِن
٣ وسارئي وا يو ن سيڻئي، ھند طلب تو ريِن
٤ منجھين ڪئن موھو ڏيئي، ڏوڻگھہ فنا تر وريِن
٥ محمد مناروساھ سر، گھوٽ مٽان گھوريِن

ڪافي ٣٥٠

سرياس

١ آءُ لا عشق جي ٣ بيشڪ ڦي بريان
٢ سڪ ته سُھڻل يار جي - عاشق ڦي عريان
٣ خوشي خواھش ڪيلي خوار ئي - گوش ڪين گريان
٤ تُنسري نادر پنھن ٣ سيان ۽ ناڪافي نيشان
٤ ڏن ڪئي آڏ ڪرم ۽ فيض اڻي فرمان
٥ ماسوا محبوب جي - ڏار ون ۽ پيو ڪُرمان
محمد اھي ٣ موج ٣ غازي ڪئي ڪندران

ڪافي ٣٥١

اڻي اُدر الگ مٽان عاشق - ساٿ اڻي نقشان

١ الڪو ٣ محب حڪوم - سو تو ن يا مت - بيان ٣ ياد ڪين
٢ توبقين ستان - ڪرو نواو ويلن ٣ سن ڀڃن - ن ياد ستان
٣ سوڻ جو سامان ۽ جو دم غافل سو دم ڪياس - ديد ڪين تو
٤ ذيان ۵ - ھٺ ڪرينھنجي خيال ڪي ميا - سو ھيه ڦي ڏو سلطان
٥ محمد منڌ ماڻ تون ميان لا شڪ ڦي لا ثان

ڪافي ٣٥٢

ناٿ ڪا پنا منڊ ڪي ميا ۽ ڦي ھد بي ياپان

١ ئي ٢ پڙھيانون ڪيتروميان ڏرڌن جو راستان
٢ بيرت ساڪي پنڊم ٣ ميان ۽ گما ٻڌ ويا عنلطان
٣ توڙ ڪوٽ طالب حق جا ميان ۽ ترڪ ويا طوفان
٤ جوڳي آيا پنھنجي جوءِ سمون پنا ۽ آئي ڪنا ڪون آشنان
٥ منڌ دن محمد سبوط ڦي ميان ۽ ملھايون مسڪيان ان
محمد لتيجي شڪر مترڪي - آري ھئي اسان

[illegible]

ڪافي

ھندا اسان گُوڻي گُولي گھاتو گھراھي

Gul Hayat Institute

تَڪ تَڪ ٿئي اُن تي آهي ٿيرهين وچ ڦرندا — سُڃيءَ جي اُنهيءَ
ويراهين وچ جو ڪي آوي — ڪنهن ڪيچ وچ ڪرندا — سُڃيءَ جي اُنهيءَ
٣ اُدَمان اوچ دريا ۾ ڏهشت — ڏيلي اهين وچ ڏرندا — سُڃيءَ جي اُنهيءَ
٤ سڪا سير سمو ڪي ثابت — ديا ڪوئي ورندا — سُڃيءَ جي اُنهيءَ،
٥ هين حادي سان جهردم — محمدؐ تاروُ ترندا — سُڃيءَ جي اُنهيءَ،

ڪافي ٣٥٤

وهم وجودي سارا وسارئي — اوهين ۾ اوهي آيا
١ ترڪ دنيا واجب ڪيائون — مال مڏيون ڪُل ماريا
٢ ماس هڏيون ريت ۾ رڳان — ڪائي ڇڏيا ئون ڪايا
٣ خيال هنڪي وساري ڇڏيائون — سيرا انهين سَعيا
٤ سان سهجيئون سر پنهنجي تي — برهين بار اُٺايا
٥ احديت اسرار اصل جا — محمدؐ ماڳ مٺا ڪيا

ڪافي ٣٥٥

عشق جي آتش جان جلائي — سوز سماڻي اُهو ڪيئي
١ غير غرور جي پاڻ پٽي تي — صاف صفائي سار وسيري
٢ ڪيهي جو ڪامل ڪاهي — پُرهي هند ايا پي — پيئي
٣ پنهنجي ۾ پورا رهيا — ڪي تهنسان ناهين تجو ويري
٤ آهي اُهڏسان ڏين ازلي — شوق شتابي شامل شيري
٥ علم عقل ايمان جو اوڏ — هيٺ محمدؐ اين (٥٦) — پيئي

ڪافي ٣٥٦

دردن جو درا ستان ڪوليان ٿو — انت نه ڪوئي تهنجو شمار
١ سرن سو اخاسالا مُنهنجي ڪي — وڃي ناهين ڪو مڪر وار
٢ اچي پيو آساري بدن تي — باري بره جو بليشڪ بار
٣ ڪڏهن مرن ڪان ڪيئ وينڊو — عشق مسند و آزار
٤ وس ناهين منهنجو بوس آ ڏيان — قرب وڃايو آهي قهار
٥ چاڪيان پيو ڪيا چوان ماٺ — محمدؐ مادي مهم ميار

ڪافي ٣٥٧

حال حقيقي حاصل ڪرتون — غير وجودي وهم وِسار
١ لطفي پريان لاجي لٽ ساڻ — هووٽ هستي پت پچار

Gul Hayat Institute

کلھي تون نہ لکا
٢ ذوق منجھان تون ظاھر ڪر، تون نہ لکا
٣ نقل نمازون، ورد وظيفا، پاڻ دم دم دوئي ڪما
٤ نہ ھئا، تقرب ترڪ ڪري ڇڏ، محمد پرچي جاچي لا
٥ محمد ياء کي سيو ڪر، سچ سچائي سان پڙھ

ڪافي ٣٥٨

[illegible] تون ناڏيہ
١ پيئي الهيت جي نانہ پچائي، ڏيجي ڏيھ تون ناڏيہ
٢ تم پي غازي غيب ۾ پنھنجي، مارئي پار ۾ پيہ
٣ پريم رس جي چاش چکي ترس، من مندي
٤ جندي جوش جولان سان جنگي، ڪان ڏئي جيڏ تون جيڏ
٥ صاف صفائي سيني اندر، محمد شاھ ورسان

ڪافي ٣٥٩

ھيٺ مٿي ھر جاءِ ۾ حق آ، غيرن نہ آئين سمجھ سڄاڻ
١ اندر باھر ڏسڪو ڇاڻين ۾، محبت محبان سما
٢ ھر رنگ ۾ تون ڏسجي روح، [illegible] توحيدي تري تون
٣ [illegible] سالڪ [illegible] بيخودي تون
٤ تون سالڪ [illegible] مٿان تون [illegible]
٥ محمد جي ڏس ھادي جي، [illegible] اڱڻا

ڪافي ٣٦٠

ھر جاءِ پاڪ پسڻ ۾ آيو، ڪنھن کي چوان سر بستہ
١ [illegible] ھيون، مندر، درس، دوار، ميخانا، مسجد
٢ [illegible] شيخا، صوفي، سامي، آديسي آدو
٣ [illegible] مسلم، ديدا شعاري ھيم
٤ [illegible] مظھر وچ حاضر ناظر
٥ محمد [illegible] عنايت، عرفان جي

ڪافي ٣٦١

[illegible] وحدت وچ وڌا ور
١ [illegible] ظاھر زيب نہ ٿي، دوري دي [illegible] ڪرين
٢ [illegible] ھستي واٽون [illegible] حال ھتا
٣ [illegible] ميان
[illegible] ميان

دِیدِ درہ وصال دی وچ ہے ۔ نینہ سنگ نا سور میان
بھوری منظان سُنائی ۔ مُحَمّد مٹی مسر درمیان

کافی ۳۲۲

ہو رنا قاندی اندر وچ ہویا ÷ خاص خیال خُماری دی ٪
نگاہ نال سینی وچ ہوگی ÷ سرت سرا سر سکاری دی ٪
مشتاقان نون مست جو کیتا ÷ نینادی نَرواری دی ٪
تینانا عُرو وچ الستی ۔ آکو عینی اظہاری دی
مُحَمّد باغ بہار سدا ہووی ۔ صُوفیاندی سرداری دی

کافی ۳۲۳

باد خزاندی گذر گئی ہن آیا بسنت بہاران جی ٪
لولاک لما خلقت الافلاک ÷ تاج پایا سرداران جی ٪
خاتم الاشیا او ہو ہویا ÷ ہر جا حسن ہزاران جی ٪
کونا نون ہویا گل پیدا ÷ روشن بلاں تکاران جی ٪
ہر دو جہان وچ محرم ہوگئی ÷ مُحَمّد مینگھ ملہاران جی ٪

کافی ۳۲۴

عشق لگا آدا ملا سن ۔ نینن مندنہ آوی ـــــ نینہ جی ÷
الست یلت دی منی آون ۔ سوز سینی نہ ساوی ـــــ نینہ جی ÷
بگی جنھاں نون سدا تتھاں نون ÷ پر مکنا او نہ تا وی جی ÷
جسم کریندا فانی فی اللہ ÷ مک ہنداں دی کاوی جی ÷
بہہ آدی میداں راہیں وچ ÷ سردا سانگا چا وی جی ÷
مُحَمّد کدہاں مُول نہ مُڑندا ۔ کُدّ کُدّ کنند کیاوی جی ÷

کافی ۳۲۵

سن میاں نی پی سنوری سیاں ۔ بولا اُنیان برساتیان وی
پڑھدیان لھد یاد کرتا نا ویریاں ÷ لاٹھریان دن راتیان دی
بوڑ وچ غوطا کاوی ۔ سمجھے سُوگی سُر ساتیان وی
بلبل یار بریت دیاں آندیان ÷ سک کوایان سوغاتیان وی
مُحَمّد اندر کار کیا کُل ۔ پرہ قنیان پر پاتیان وی

کافی ۳۲۶

عشق شہنشاہ کت ضین چیندا ۔ ہر جا حاضر ہوندا ہے

Gul Hayat Institute

شهباز دم پرواز ٿيا - ڪافي منجهان ڪون کين جي
جي کين ڏيا سي کين ٿيا - وڃي پيا اصل اشيان ۾
٢ موجود حق موجود جاني پاڻ ۾ پڌ پچائين
دم قادر ناگهه وڃي پيا ڳر سندي ڳيان ۾
٣ سرڪيي جي صاف ٿيا معاف ٿيا تن مڙئي
خام خطا خوف خارج بي رنگي بيان ۾
٤ ماسوا الله منجهه محبت تن کي بي پناه ڪاتار
دارين جون داماڻيون محمد امن امان ۾

ڪافي ٣٧٠

هر جو خود ڪي آ خمار مست ... مئي عرفت جو آ مختيار مست
١ حلاجي حقيقت ۾ هوشيار مست ... نانگو ناٿ نرنهي نروار مست
٢ زهد ذير - پائي گل ۾ زنار مست ... ڪفر عشق جي ۾ آ اقرار مست
٣ ميدان مذهاڻي تو موجدار مست ... الوهيت آ اسرار مست
٤ عالي عين احمد ٿيو اظهار مست ... محمد مڙئي آ مختار مست

ڪافي ٣٧١

شريعت، طريقت، حقيقت حسب ۾ ... معرفت مسقط مقامت منسب ۾
١ سخاوت، شجاعت، مروت ملائي ... ٿيات لطافت، عنايت عوائي - صداقت
سلامت عجابت عجب ۾ - ٢ ناسوت، جبروت، ملڪوت منازل، لاهوت ياهوت هاهوت
هر دل - ساجد مسجود لا حد لقب ۾ - ٽو نانگون ۾ جوت - باطون ... ناٿ، مجنون
مفتون مسڪون هر رنگ - محمد احمد انا احد ادب ۾

ڪافي ٣٧٢

سالم سر آ ڏي ۾ سٽنيان تو سٽنيان تو، قربون ڪند پنهنجو ڪنيان ڪنيان تو -
١ سوري اچان تو سامهون - منصوري ميدان ۾ - دائم دم قدم ۾ هنيان هنيان تو -
٢ مئي مرڪي صاف سرڪي - پريت پياري پرت سان - محڪم منهن مئي ۾ منيان منيان تو
٣ چڙهي چو ڏيل پريم جي ۾ سنگ ناد ٿيس - جهونڻ شڪ دار جهنيان جهنيان تو
٤ رڌهي رنگ آ رهبر رنگ رنگ ۾ رهنما، ور ڏير وحدت ونيان ونيان تو
٥ محمد راز رندي رهبر ڏنو آ رمز سان - بازي بره واري ڪتان ڪتان تو

ڪافي ٣٧٣

الڪين جهڙي سٽ سابره ٻاڙه ٻري ... ڏاڍي تاب تکي سان ڪاڙهين ڪين نري

Gul Hayat Institute

۽ تنهنجي دردِ فراق مرڻ کي ڪيو نا ڦِي
١ پڻ تنهنجا جاني حُسن جوابي ماڻي ٢ مارن مُشتاقن کي ناز ۽ ناز تنهنجا
وصل واڳ واري وهلو ويرو ڏي — ٣ ڌسڙ ۽ ي تنهنجيون ناهي جي مُرڪ
ڪوڙي ڪر نگهت ٻه جي ڪنڌ ڦوٽ ٻيٽ پهنجا — ڪوڙي ماڻس هڏان ڪير ڪر نگهه ڪار
٣ ستارا ٻه حسن تنهنجي جهڙ جسم ستارو — ڪنهن آپرت [illegible]
جگر جهڙو جيجو ٻچڙان ڪري ٢ قدم قرب ڏاڍو جو ڪيا لڳيون —
بيلا پڪين — محمد ستارن مل ٿون ڪامل قرب ڪري —

ڪافي ٣٧٤ سر ديهاڳ

اڏي ٻي اڃڻ عاشق آر ڪهڙو ۽ ڪ قتل بن قتل ڪاه ڪارڙ ڪهڙو
٢ ديرت قدم دم د شوار ڪهڙو — مرڻ مس د ميدان مختيار ڪهڙو
٣ شمع ٻي پتنگ چل پرو انڪار ڪهڙو — جلڻ ري ٽ جاڻي جو جڏنسار ڪهڙو
٤ ملائي همت نالا سر هوشيار ڪهڙو — سوري سيج ثابت شاهه سوار ڪهڙو
٥ محمد تمام سمجهه ٻنا بيدار ڪهڙو — خفي خيال ها جهڙن اظهار ڪهڙو

ڪافي ٣٧٥

عاشق ڪرامين — ذاتي ڪافي جي ميان

١ هُو الظاهر هو الباطن — سالڪ تا سمجهين ٢ ذات صفت ٣ فرق ۽ ڪوفي نڪر ڪائين
٢ سُڌ سپاڻي سيني اندر — موج مڃنا ماٿين ٤ پيري مُغان جي پيڙ جو — اعتبار الاڪين
٥ محمد معني سمجهه ساري — طالب ڪر تسڪين

ڪافي ٣٧٦

شوق سر تو ٻن تا ٻره ڪان ڪجهه ۽ خالي خيال خاطر خامي ڪان ڪجهي وڃ
١ صراط المستقيم ۽ مجهه ٿون اشاره ڪيي ڪان ٻيري في سر سر سڄي وڃ
٢ رمز اڳي لذ جي لني ويشي اهمت حال هاڏي هدي هجي ۽ وڃ
٣ ٻره ٻجي ٻجي ٢ ڪهري پلو ٿون گهيا — ويره ويره وحدت ونا ٣ ونجي وڃ
٤ محمد منقطع ڪو ٿون مقصد معرفت — ڪ ندا في ڪعبي ۽ يا ٣ ۽ ٻجي وڃ

غزل فارسي ٣٧٧

اي طبيا گرم ترا تسڪين ڪن تسڪين ڪن — ڪن
١ اين سخن ما را بدان — گرشده دل باشد — باهيچ ڪس گفته مڪن [illegible]
٢ ها سواش ڪار ساني جي ٿون ٿن حق جلاه ٢ — خاموش هوءِ ن در زبان تسڪين ڪن
٣ سوز گداز دار محمد — ٿڪيا ڪي ڙست ۽ ڌ تسڪين ڪن تسڪين ڪن
بيدا ي غافل مشو — در بغل پيري مُغان تسڪين ڪن

غزل فارسي ٣٧٨

هر زمان اي عاشقا - هشيار باش هشيار باش
خوف مَتمَن قدم دم - هشيار باش هشيار باش

١ داغ در وفي پرده پوشي - هشيار باش هشيار باش
دو بيدن يڪ نظر - پيش دل ڪن زود مشر
٢ عمر باد مڪن در خواب غفلت - هشيار باش هشيار باش
بيدار بايد هر گهڙي نيستي
٣ بجر وحدت موج محمدؐ - بي پايان بسيار شُش
اين در غوطه ده هشيار باش هشيار باش

غزل فارسي ٣٧٩

من عديم غوث اعظم - داد ڪن اي داد ڪن
عيب مارا پرده پوسي - داد ڪن اي داد ڪن
فرياد رسي در توئي هر حالي حردم ڪم
تو شنواي شاه ميران داد ڪن اي داد ڪن
٢ مضطرابي دور ڪن هم - خيال ڪن يڪ جانشين
زرداني اي گيلاني داد ڪن اي داد ڪن
٣ سينهٔ محمدؐ ڪشف ڪن - روز شب روشن ضمير
هم آرزو بر پا ڪند - داد ڪن اي داد ڪن

ڪافي ٣٨٠

ڪي ڪپي ويا خان وي ميان عيش جي اثر سان
١ دُونڪي عاشق هن اڏي ۾ - سر ڏين سلطان سوري تي منصور جا دستان نيزي تي ٽنگان
٢ تاب حُسن جي تاب نه جهلي - جلا ياد جوان ۴ شعاع شمع تي آيا شتابي پاڪ پروان
۵ مظهر نور جمال مظهر محمدؐ ڪيا مستان

ڪافي ٣٨١

زنبريال
مين بلهاري تاديان - مهر جا جا اجا جا
١ تيري سوا هجر توئي نا ياوند ا - تون جلدي آجا آجا آجا
٢ دم دم داتا ديرنه ڪرنا پيچ پري يا جا يا جا يا جا
٣ لا تقنطوا من رحمتا - دو جڳ چا جا چا جا چا جا
۴ لا نظاني دنو در وفي دردني - بره بجا دين با جا با جا

Gul Hayat Institute

غزل فارسي ۳۷۸

هر زمان اي عاشقا - هشيار باش هشيار باش
خوف مكن قدم دم - هشيار باش هشيار باش

۱ داغ در وفي پرده پوشي - پيش دل كن زود مترا
دور بيدن يك نظر - هشيار باش هشيار باش

۲ عمر بربادي مكن در خواب غفلت نيستي
بيدار بايد گهٔ لري اي هوشيار باش هو هشيار باش

۳ بحر وحدت موج محمد - بي پايان بسيار شدن
اين در غوطه ده هشيار باش هشيار باش

غزل فارسي ۳۷۹

من عديم غوث اعظم - داد كن اي داد كن
عيب مارا پرده پوسي - داد كن اي داد كن
۱ فرياد زاري در توئي هر حال ي كردم علم
تو شنواي شاه پيران داد كن اي داد كن
۲ منظر اي دور كن هم - خيال كن يك جانشين
زداني اي گيلاني داد كن اي داد كن
۳ سينهٔ محمد كشف كن - روز شب روشن ضمير
هم آرزو بر پاكند - داد كن اي داد كن

كافي ۳۸۰

كئي كيي ويا خان وي ميان عيش جي اترسان
۱ دونهي عاشق هن اڏي ۾ - سر ڏين سلطان سوري تي منصور جان دست تيزي ٿيا
۲ تاب حسن جي تيز جهي - جلايا دجوان ۳ شمع شمع تي آيا شتاب پاڪيزا پروان
۵ مظهر نور جمال مظهر محمد ڪيا مستان

كافي ۳۸۱

زنبريال

مين بلهاري نادان - مهرا جا ر جا ر جا
۱ تيري سواء بجز كوئي نا پاوند ا - تون جلدي آجا آجا آجا
۲ دم دم دا تا ديز نه كرنا بيج پري پا جا، پا جا، پا جا
۳ لا تقنطوا من رحمة - دو جگ چا جا چا جا چا جا
۴ لنهاني دنودر دفي دردفي - بره بجا دين با جا با جا

٥ محمد نال مُنڌائي هوندين ۾ خيال الوري خواجا، خواجا، خواجا.

ڪافي ٣٨٢

نينهن نه هيب ج نڌ ب ۾ اڱڻ

پي جوڳي جاڳ ويهان - نيڻ نه ڇپن تون ڪڏهن ئي ڇپ ۾ روحي رنگ

١ پيو منجهه مون ٿي چڙهي آهي ٻڌ آ جهاڳ

٢ پرت واري پند ڪرڻ ۾ ڏهاڳ پيو سهاڳ

٣ ثابت صدق يقين سان شامل - ماڻيندي سو ڀاڳ

٤ فاذڪروني اذڪرڪم لاهوت جي لاڳ

٥ محمد موج محويت ۾ تون - پلو تنهنجي پاڳ

ڪافي ٣٨٣

شهر ٿي ميدان ۾ مستانگو سرجولاه تون

ڪوڙ مان ڪنڌي ڪوپاري گيانءِ تون

١ سر جي بازي سر فرازي - گوءِ تن کي غازي - درهادي ورژت

٢ نيازي - هوش وڃي هڪلاءِ تون ٢ بره باري بي قراري - خيال جي همدم

٣ هوشياري - هوش هلندي جوت جاري - جسم ۾ جاڳاءِ تون

٤ رندي جي مست جندي - مست عمر جي غافل گندي - هر بولي سمير

٥ سنڌي هندي - دماغ سيني سماءِ تون ٢ عالي اثر نظم و نثر

٦ نگوني پي ... حال محمد سچ بيس - لوڪون ته لڪاءِ تون

ڪافي ٣٨٤ اردو

شوق حسن شمع ۾ جسم جلانا جسم جلانا

دشمنون کي چاش تم چشم چلانا چشم چلانا

١ مجه دم دل ڪو ڪرنا - دلدار ڪي در سمن

٢ جان و مال بھي انکو، دل بھي دلانا دل بھي دلانا

هلاڪ حال پاياشي بتجلي تابش

٣ منصور شوري، اوپر سر بھي سيلانا سر بھي سلانا

اس حال ۾ رهنا هوشيار بھي هم دم

انا معي ذات مطلع رمز ملانا

٤ موجودگي مع الله محويت محمد رمز ملانا

فاذڪر اسرار واذڪر موت جگانا موت جگانا

Gul Hayat Institute

ڪافي ٣٨٥

سولي نہ سمجهيم وڃي ميان ۽ ٻيهر سنڌي هيءَ ڳالهڙي

١ ڪهليل تا ڪيون بند ڪيرتون — پرو پار در پسيم وڃي ميان

٢ ترڪ، تقوى، ملت، مذهب ۽ ان لاءِ رنڌي ۾ رهيم وڃي ميان

٣ شوق شمع ۾ شور مچايائين ۽ عاشق ٿي نہ آچيم وڃي ميان

٤ غير وجودي وهم وڃايئي ۽ حقيقت ڏي هليم وڃي ميان

٥ محمد پنهنجي پرک ۾ ميان — واهي ٿي نہ رهيم وڃي ميان

ڪافي ٣٨٦

پرتون پار پرين ڏي پڙين ۽ وِک وڌائي وڃان ۽

١ سڀ ڪهڻي ٢ ساه منهنجي ڪيا ۽ اڄ ٿيڪ اتم اچان ۽

٢ پري ساٿ سوين ٿا جيا ۽ سر پنهنجي ٿي سڄان

٣ ادبون عجيب ڏاڍهن — پيرو وري ڪين پڇان ۽ ن

٤ محمد محبوبن جا — منهن منڙيئي مڃان ۽ ن

ڪافي ٣٨٧

ناله مناسب ميندڙا تو کي ۽ موهل سان ماڻا ۽

١ ناحق ناله چيگون — او ٿان ترڪ آڻا ۽

٢ موهل هت — ڏاڍي ڏيت سڀئي آڻا ۽

٣ هتون هلندس سان هت جي — تا ڪي ڇا ڪي تاڻا ۽

٤ جي هلا سنس پنهنجو — منتون تو ترا ڻا ۽

٥ ڪاڪ سڀئي قربان ڪيان ۽ محمد ماندا ناڻا ۽

ڪافي ٣٨٨

وهي عين وسار — ويله وهيئي ۽ ٿي وديسلا ۽

١ ياد ڪين تون يقين سان — الستي اقرار

٢ سرتين جي سارهي ڏي — هر هلان هلڪار

٣ ڪتين هاڏڻين هنڌ اڀو ڪي — ور نہ ايندڙ وار

٤ نابود ڪوي نيستي — جا ڪن ۾ سان ڪي جبار

٥ محمد محبوبن جي ميان — مٿان اچيئي ڪاميار

ڪافي ٣٨٩

وڃڻ نہ ويرم ڪا — پچن پيادل پنڌ ٢١

Gul Hayat Institute

١ مدي ڇڏ مس وڍ کي ميان - هٿي ڪَتا ري ڪَنڌ ٢١

٢ آهي مون ۾ عجيب جي ميان ۽ سيد سڌ سَنڌ سَنڌ

٣ جبل جهاڳي جوش مٿون ميان ۽ هاڙهي هلاڪت هنڌ

٤ آءُ ازل کنون آهيان ميان ۽ قابو قيد ڪمند

٥ محمد کي منٺار تون ميان ۽ رهبر سجاڳ رند

ڪافي ٣٩٠

عاشق رهن اسير ۽ سڏ ڪي محبوب ٢١

١ لا الله اگر شير بهادر ۽ اد بيلا نه آسير

٢ گهوڙن گهايا سورن سَتايا ۽ فنا في الله فقير

٣ سر جلائن ڪنڌ ڪپائن ۽ پروانه نه پذير

٤ پوسيپ وسريو آفتاب اُبرڻو ۽ طلب سنڌي تاثير

٥ الموت اينڊ مُنڊات مَلهائيندا ۽ محمد عکي مهمير

ڪافي ٣٩١

عاشق عرش اقام - ڪر ڪام گذر سڀا لا ٢١

١ با قاتون برخير في - عرڪايا ڪون ۽ ڪلامُ

٢ ماءِ حصين تون هلڙي آئين ۽ اڪي عر آرامُ

٣ فعل قند قاساعط جو - دوست الا يو قي ڪامُ

٤ خاص الخاص خطاب سڀاڻي عام ۽ ياسج خامُ

٥ موجود سدا امي خانه - محمد دست مدامُ

ڪافي ٣٩٢

ڪاڪ سڀي قربانُ ۽ سوڊل تو تنون آءِ ڪيانُ

١ اسرونداصل کان آهيان ۽ مونوق في صهيانُ

٢ مال مَدامي آهي ملڪ اوهان جي ۽ ساد و سر سامانُ

٣ رستمُ رنج ڪٽ نا واجبُ - شاهن سنڌ و شانُ

٤ ويه مون ويران ڪيو آ - حيرت منجهه هيرانُ

٥ مٿون محمد ميهر مٿون ۽ رجه وسي بارانُ

ڪافي ٣٩٣

سالڪ ساري گالهه سڃي ڪر ۽ ذات صفت ڪامل

١ ڪاڪ ڊوليو آيت سڃو - سو ڏا ٺو مومل

Gul Hayat Institute

هٿي ڪتا ري ڪنڌ ٢
۱ مدي چڙا مس دود ڪي ميان - سڌ سڌا سڌا سنڌ
۲ آهي موهن ۽ عجيب جي ميان ۽ هاڙهي هلاڪت هنڌ
۳ جبل جهاڳي جوش متون ميان ۽ قابو قيد ڪمند
۴ آدَ ازل ڪنهون آهيان ميان ۽ قابو قيد ڪمند
۵ محمد ڪي منتار تون ميان ۽ رهبر سڄاڻ رند

ڪافي ٣٩٠

عاشق رهن اسير ۽ منڌاي محبوب ٢
۱ لا ڳگڏا گر شير بهادر ادر بيلا ته آمير
۲ گهورن گهايا سورن ستايا ۽ فنا في الله - فقير
۳ سرجلائن ڪنڌ ڪپائن ۽ پروانه ته پذير
۴ يوسف وسريو آفتاب اُبرهوت طلب سنڌي تاثير
۵ اڌ موت اينڊ منڌان مٽائينڊ ۽ محمد ڪي مهميز

ڪافي ٣٩١

عاشق عرش اقام - ڪن ڪام گذر گها ٢
۱ باقاتون برهنر في - ڪر ڪايا ڪنهون ته ڪلام
۲ جاءِ حصين تون هاڙهي آيان ۽ اُتي ڪر آرام
۳ فعل فند قاسائط هو - دوست اتريو في ڪام
۴ خاصُ الخاص خطاب سڃاڻ عام ۽ ياسنج خام
۵ موجود سدا مئي خانه ٢ - محمد مست مدام

ڪافي ٣٩٢

ڪاڪ سڀي قربان ۽ سودل تو تنهون آءُ ڪيان
۱ اسرو ندا اصل ڪان آهيان ۽ مونوت في مهمان
۲ ڪال ملڪ آهي ملڪ وهان جي ۽ سارو سرسامان
۳ سنگ نج ڪن نا واجب - شاهن سندو شان
۴ ورهه مون ويران ڪيو آ - حيرت منجهه هيران
۵ متون محمد ميهر منون ۽ بره وسي باران

ڪافي ٣٩٣

سالڪ ساري ڳالهه جي ڪر ۽ ذات صفت ڪل ڪل
۱ ڪاڪ ڍوليو آدت سڃو - سورا ٿو مومل

Gul Hayat Institute

شيرين فرهاد ليلى مجنون
٢ نانجهن هاجهڙو ڪرڇاڻ سو سڪ سڀئي سنڀال
٣ شهر نجهر، گوڙ ڪليون، پل نہ پي عشق پل
٤ هيت مٿي هجاءِ ڦي حاضر، سر في جهنگ
٥ محمد ڪي محبوب مُدامي، بيوڪل نام حل جل
٦ ڪري آ عشق اُحل
تمر ڪيئي آرائي جي

ڪافي ٣٩٣

سو نجهه مهري مو ساٿل
١ سنڌ، سنڌ ۾ ستار سڄڻ جي
٢ اچي ائيل اندر ۾ جاڳيا، تون جهوري ڏي ڏاڍ جل
٣ ڏٺ ائيون ڏيهان، ڀوڻ ڀوڻ ڀليل
٤ سڪ نہ سنگتي ساقي تيزا، ڀهان هيئي ڪي هل هل
٥ اچي ڪر تون اوچتي، سوڙ سوين سل سل
٦ نونتون سوا آيو سو دل سائين محمد ڪي، من ميندا محفل مشڪل

ڪافي ٣٩٥

تهنجي قرب ڪيو ڪرڙو، نہ اهيان جنگ جوان
١ تس تيون محمد تهنجي شاه ڪي، سوڙ سنڌ و سا ڙو
٢ لون لون ۾ لطف ساڻ، لا الہ تو لا ڙو
٣ اصل روز الست ڪان ڪيو عشق الگاڙو
٤ ويتہ تهنجي ڏرڙ ۾ وحدت واڙو
٥ محمد ساڻ محبوب تون
بولڻ نہ ڪوپا ڙو

(سو سنڌي ڪونسين)

ڪافي ٣٩٦

عشق اَحسن اوج اعظم تہ هم فضيلت
١ دور دائم قرب قائم، ور هيہ وصيت
مُدامي مٿان پريشان، جام جمعيت
٢ شوق شراب پئي شتاب مست محويت
لُدني آيت بره بات، حلم حليمت
بيرنگ بياض، روح راز، ناز نصيحت

Gul Hayat Institute

شان شريعت
٣ عشق امام دين سلام - علم عظيمت
سِرُ سماءُ تمو قطاءُ - بيناءُ بصيرت
٣ حقيقت حال محمد مقال - اصل احديت
عين اظهار سر اسرار -

ڪافي ٣٩٧

لدني لاذوال آهيون
بندي مست خيال آهيون
تيان گردن گو ڪمال اهيون
هوت باقي -
ڪلال آهيون
٣ محويت مئي جام صراحي - مستاقي ڪيف
قيل مقال اهيون
٣ وصل وصال هوت وحدة ذاصل - خير ڪالا ۾
مثال اهيون
٣ محمد قائم قديمي قادر - بي رنگ بي

ڪافي ٣٩٨

شب خيزي شاغل شور شامل آشتاب - بيدار بوسيا تا وَتن خارج ڪيا
١ عين واجهان تا غازي قرب ۾ ڪامل ڪتاب - وهي وجودي تا وجائن رخ
بندي رباب ۾ غازي غائب غيب ۾ - غورسان عزقي غراب
لوڏي ويرو حدت پيرت سان باقي حباب - ۾ جسم کان جاني جدا
تين ويو تهذيب - حق حال سان هميشگي - عاشقن کو نمو غذا
٣ طعم تالان ڪي نڪامي - ترڪ تسبب ڏو ثواب - موج سان محمد مليو نياز
نادر نو ثواب

ڪافي ٣٩٩

دم ديد جي خريد سان ڪيئي ملڪ تو مريد ڪيا
محمد تني جي گوش کان اهي يگانا سريد ٿيا -
١ شاه حسن واقع - بو حسين ڪربلا - منصور شمس شاق شاه
شوق ۾ شهيد ٿيا ۽ عطار، حافظ، رومي، جامي، رهبر بند ڪيا
سرمست سرمد شاه ڪلا - احمد ذڪر ۾ فريد ٿيا ۽ پيوند پيچ پايند ٿيا
ترحيد طلب تنهنجي -
٣ موج حسن محمد مستان ٿيا مدني - وَنحنُ وقّي نَنهُ يانڪ اهي حبل الوريد ٿيا -
هل مِن مَزيد ٿيا - انّا فتحنا لَكَ فتحًا مُبينًا اهي

ڪافي ٤٠٠

هل هڪين سان هوت ڏي هم دم نه وچ هيڪ هي
١ متان موچان مردي - تون حسن وارن جي هي
سرڪ متان صاف ساقي - ورهي جي ويتي و ني

Gul Hayat Institute

۲ پوڻ پُساڻ جي سري ساڃھن پنھنجي
کَسَنَ جي حقيقي ساڻ هيڪڙ ۽ جھام ڏھوڙي ۾ جھٽي ۵
قابو قفس ۾ رهي سا ڪنڌي ڪنڌي کئين کيا قفتي ۶
۳ نظر ساڻ نروار ٿي - اندر جي اکڙي پٽي
وَلي وجود تون نکري - پهه ٻالي جي ٻٽي - ۱۰ ۱۱ ۱۲
۴ محمد دل محبوب تا ڦٽن - سو کڏاھن ناماسي - سوز ۾ سالم
سر اسر - گهڙين گهاڙي جي گهٽي

ڪافي ۳۰۱

بڙه جو بقال ٿي صاف سود وڪر سچو
ٿي پکو پريم ساڻ - ڪين اينده وڪم ڪچو
۱ عشق وارث کي تا آجين - اوج الفت ساڻ اچو - ترڪ طمع تابعداري
ڏوهه ڏمر جو ڏچو - ۲ نفس مع ولي شعار تي - پتنگ پر ونهان پچو
فائق پاڻ فقر جو - بيشڪ باھمن ڪان پچو - ۳ خودي خاص خلاص
ڪر - خام خلل جو خچو - محويت جي موج ۾ مرد محڪم ٿي مچو
۴ محمد سر مد هوش ٿي - رمز رند ۾ رچو - پيري ٻُغان جي پلٽي
نه جان نا نکا پچو -

ڪافي ۳۰۲

اڳان جوڙي عشق ساڻ ڪريندي گڏي
تخت ٿيا هي سارا ڪرڪي - سڏ ٻڌين سيپاهي

انا محبوب بلا عيني - عشقون ڳاھ الا ٿي ميم دا برقا ملڪ ٿي پاڪي
ازل رمز رلاٿي - ۲ آدم دا اپني اولا ڪرڪي - ملڪان ڏ يني گواهي
وَنفخت فيها مين روحي رمزان آپ ڏ ديا بين آگاهي - ۳ جوتي دم گذاريئي
دردان سولان دي نا ساهي - سوز فراق سماديئي سيني رهنا صاف
سودائي - ۴ جاني صورت وڪيب سارا ڪي اهر طرفين هڪاڻي
ڪي ڪمنا هي ۵ مهدي ميرتخان
لکي پروريئي اپني پاجهون - ٿي سب هي
دي محفل محمد مام ملائي انا احمد بلا ميمي - بيحد بي پرواهي

ڪافي ۳۰۳

ڪافي هردو جهان ماين
شو شهنشاهي هردو جهان ۾ هوا هي - هر صنم ديدار ڪافي
هوا هي - ۱ قاضي تمين ڪيون مجهڪو - بلا ديا - ميرا معني سر دار ساقي
هر دو جهان مين هوا هي ۲ عشق ڪي جنگل مين جو في آپر لگا -

اظهار عين محمد اسم ٣ ـ هوا هي ـ
اور ذات و مدار معاني هر دو جهان مين هوا هي
کهيا ـ نسنگ مرزا ناظم هر دو جهان مين هوا هي ـ
سرود ڪاهو

ڪافي ٢٠٤ في

ڪل شيءٍ قدير مينون ذبح کيا هي
عشق کي تکبير مينون ذبح کيا هي ١ بولا بينظير مينون ذبح کيا هي
اقتل کي کيا ضرور رتبه هي ٢ عاشقون کو ـ هي تير مينون ذبح کيا هي
هي تيري يک نظر سي هم بسم هو گيا ـ دل هدف ـ ضمير مينون ذبح کيا هي
٣ صنو محمد دارين دوامي ـ ٤ رخ روشن

ڪافي ٢٠٥

تدنا غازي غزا کنا نجح
تن کي طنبور کر تون تاران رکون بنا نجح ١ من کي ملهه
بس ناهين هن بات کي قرب تون کما نجح ٢ لاتف لطيف هو ديهي وحده کيا نجح
٣ تحم في وچ هن غيب ٤ ناهي تون ناها نجح ـ پنهنجا تي پاڻ ٥ سيني اندر سما نجح
٤ خوف خراني کون لنگهي تون ورتي وسا نجح ـ پاتا لحال کرتون موج کي مچا نجح
٥ ياد گيري يا ربي هڪدم ٦ وسا نجح ـ محمد پيري مغان ٺاهيت ٧ رنج ٨ نجا نجح

ڪافي ٢٠٦

مکتب دراز ديهه تحقيق تعت شرابي ١ آتش عشاد هاتهي الواب تون آن آبي ٢
و نفخت فيه روحي مرزان ناز نوابي ٣ ذاهاب احد ا وهي شان کيني شنابي
٤ صورت محمد کي ڏس ـ سبحان سر بيتابي ٥ لاشک لبس پهري ٤ شان لا جوابي ٦
٣ ملک فلک مغرب مشتاق رخ نقابي ٧ شمس قمر ستارا تيز هو کتي بي تابي ٨
٣ موج هر مظاهر عين انقلابي ـ محمد مدام محکم خطرا و يا خرابي ٩

ڪافي ٢٠٧

عشق جو اسرار علي بردار في برسي آيو ١ آدم ذبيو پيدا هيرا قرار في برسي آيو ٢
عشق سون پيدا ١ الله کيو محمد مهدار کي ـ شوق سون شيدا ثيو شاق ـ
ازلار في برسي آيو ٣ کربلا ٤ قرب ثيو حسين هسوار ثيا ـ مرد ثيو محکم ـ قتل
جي کار في برسي آيو ٥ کمال شان حلاج ثيو ـ منصور جي مام في ـ ڪوڙ هرن ڪئي
آري جي آر في برسي آيو ـ ٤ شمس جهڙي شانتن سر لکلا في خلق ثيا ـ سرمت
سرمد شاه ـ علي عطار في برسي آيو ـ ٥ همراز في هادي هدايت ـ قرب شان
کامل ڪئي ـ موج سان ماهر محمد مختيار في برسي آيو

ڪافي ٢٠٨ في

عشق ازلي ثر قتاني ـ درد وارثي دام جه ١ في نسنگ ما نگو طايت کئي خوتي نام

Gul Hayat Institute

١ مشتوار ڏو ڏئي گذاري - موج مخفي مام ۾
٢ ذکر ۾ فاني ٿئي غازي سڌ ٿين گام ۾ - بلرسات بچندل پکاڻ ريڻ ورقي نثر ۾
٣ هن جهنجي ٿو پوي جهٽ ڏيئي شوجهام ۾ - خاص خاسن نثاحما رلي - عيف ڙجي کام ۾
٤ ٿو ريچ پيمد سڌائي محمدﷺ قرب ڪلام ۾ - ٿو ڪيا ڪالي جهد مئون سم توڙي شام ۾
ڏي جهپي ستائي سچو ٿو ٿيڪ ملاعب ڪام ۾

ڪافي ٩٠٣

مشتو جو مذاب ڏاڍو جين چڪيو تڪي خبر - درد دل سان ڪنهن سوا ٻيو ڪنهنجي هنڌ نه ڇپي
١ شق جي قبضي ۾ آيا - خام تن ڇپا يوحل حشر - ورلا ۾ جيڪي وڪوڙيا - تن پيو سار وقف سم
٢ سو جين سيني سمايو - خام ويا خارج خطر - ٿا عاشقن لئي عيد ٿي - غم ويا ڪلي گوند ٿ
٣ مهر معهدي جي مدام - عين الله ره في اثر ظاهر نه ظلمات جا - معتاف تيا محمدﷺ اڪر

ڪافي ٣١٠ سرمانجهه

مادر ري محلات ۾ گهڙي هڪ نه گهاريان اهين ۽ جهنگاران -
١ اٿ وڏا ڇنوار ڏٺ جيئن ن ڏنار - ٿرٽ ٽرٽ تنوار ان
٢ اداعم ۾ جام - سگهو ڇپاءِ سام - سانگي ٿي سار يان
٣ ڏنگي جيڏانج ڏاڏا محمدﷺ ناهه وسالا - تيون ڦهائي ڳهار يان

ڪافي ٣١١

١ اڄ جنجي آهيان - اڳڙا منهنجي اينداا جي ناچند يندا
١ سوهان تيا سوڀ - ٻلبل پون پيو - گهايل آهيان گهو - پرين پرچايندا
٢ سڪ وار سار - هنداا اچي يار - يوري جا ٻار - نتي ننگ پاليندا
٣ ديني ڦي وڃهايان - پڌي پئي باڏ ايان - نيهن نه نپايان - ڪولي ڪي لڏ سيندا
٤ محمدﷺ مو منجهه معافي - ٿيو سرشد شافي - هت هٿ ڪافي - هڻ سالا لڪيندا

ڪافي ٣١٢

ڪوهلي ڪونه پهياڙ
وڄ ورڪي تون واهه وسيا وهاڻي - مثل ڙم پيلو
١ اچي مرد ڦي تون - الا سههي تون - رنگا رنگي تون - اچي پيم رس پيلو
٢ جههڏ سون جاڳ جوڳي - ڇج ڪاين ٻه دڳي - ذڪ اوڻ - لازوالي ڦي اسلئون اصيلو
٣ حاصل ڪمال حالي - سڌ ڪنڌ زالي - لاشڪ - هستي هام هج تون نيڌي نه نيلو
٤ وحدت وسيب وٽ تون - غازي گام ڪٽ تون - ڪدم نا قبيلو
٥ محمدﷺ مڪوان - پرتئون پکوڙين يا سرڪوان

ڪافي ٣١٣

بينڪ سبحان ۾ ١١
مان ڪيا مُلائي ويڻ هيڇاون ۾

وينا تا وساري تکي کي ترن
۱ برهه باهه باري - اندر ويا او جاري - ٿيا اڳي ٿر ن
۲ مارون مال چارن - تڙ تڙ تُوارن - سانگي تا سنڀارن - ترن ڦي وات ٿيون - ڳنڍ ٻڌي ڳچن
۳ جهنجهل ماڙيون - سيڄ تا سانڍ بيدن - پيتي ماءِ ڦکي ترن - پچاءِ چڙهن
۴ دس آٽ هيم ترن - ڏکي دام پيم توڙن - جو نڙا ڦي ڇڻي - جهوڪ ڳل جهڙن
۵ محمد بن ربيو - کنهين ڪرين ڪڙي

ڪافي ۲۱۴ سر مانجهه

سڄائي تون سر کي موهيون ذمقامي اصل اثباتي -
سڄائي تون سر کي موهيون ذ - هردم حياتي
۱ اپالي بيخود پيو - ذات وحدت پي مستري دڪيگ ڀي - رندي درياتي
۲ ڪس تون ڪو سڃ کي - ٻنهجي پست کي - گرسان گشت کي - جماتي منجهئون تماتي
۳ ڪُڏي قدم ڪٽ - هسي ڪام هٽ - ڪاذي عين تٽ - ڪيتي ڪام غازي تيلة جز ناچا - تي
۴ بيحد بيک بازي - ستار تون رمتي - ملالي جمالي - محمد بي مثالي - هادي لنو لاتي
۵ وصل وصالي - ملالي جمالي - محمد بي مثالي - هادي لنو لاتي

ڪافي ۲۱۵

بت وچون چا پيد لذوسي - بت ڪتون بسنار - تيا مُئين
۱ بت اهين وچ بيرڪ بازي - ويڪڙ سي هوشيار تيا ڪمئين
۲ بت اهين وچ پاکر چاتي - اصليت اسرار تيا مسئين
۳ بت اهين وچ مفتي قاضي - قربان ڪفار تيا مسئين
۴ محمد معنى ميم سون - انا احمد اظهار تيا مسئين

ڪافي ۲۱۷ سر پوربيا

آدم دا رک بيک بهانا - مولا بنکر آيا هي
۱ اَلَستُ بِرَبِّكُم قالو بليٰ دا - هادي حکم ملايا هي
۲ وَنَفَخْتُ مِن رُوحِه دسنان - آپ کو آپ سمايا هي
۳ خَلَقَ الانسانَ عَلےٰ صورتہٖ - فائق ايهين فرمايا هي
۴ وَفِي اَنفُسِكُم وچ وسيندا - همدم آيا ڪمايا هي
۵ اَينَما تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجهُ اللهِ - محمد سر سمجهايا هي

ڪافي ۲۱۸

خاصا نندا هي خيال - اڳاه ناهين عام ڪنون
۱ خوابون خوب بيدار ي هوئي - دم دم - دم دي سنڀال
۲ عين عطا الطي هوئيا - آنڌروني احوال

Gul Hayat Institute

۲ محبت دی مت توں تو ستر کیف
۳ پی پیالا مستی والا - واحد نال کلال
محمد عینا نال مہر دی - تادی بره نجال

کافی (۱۸)

ہُن وچ کیہوں ہتھی وو یار - یار نے میں ہوں یکتار
۱ احدیت وچ چھپا چھپا - نہ کیتس نروار
۲ اَلَسْتُ بِرَبِّکُمْ قَالُوا بَلٰی دا ہوئی عجب ہکنسار
۳ آدم دا آیا او لا کر کے - والا صورت دا سینگار
۴ پول اہنیں وچ کیھو پلایا - حرف نال ہزار
۵ عرش فرش وچ ہکو ہویا - دوئی نہیں درکار
۶ میم محمد احمد اللہ ہے - دوئی نہیں کائی وار

کافی (۱۹)

سارنگ

تم تیوتّ ہم محبی موہت - ونیکم موہت صاف
دھری منجھ ہتھ ہادی ہو آئی کی عاں آبادی
وچی ستیاں ملک آزادی - سب مالک معاف
۲ بولی اہا بیو ہتھ بولی - قلب المؤمن عرش اولی
محمدی انجھ ہو نہ ہت کولی - ناہے غیر غلاف
۳ محمد عاشق مست تیو آ - خوش خنداں نت تیو آ
بیک اکھ ہم ہم بست تیو آ - کیا ئیں قلب کشاف

کافی (۲۰)

پی پیون عاشق نہ ستاگو - سر پنہنجی جو آئی لاہ - گھمن سان ہکدم گھر یا پی پر وچینا
مرج مستی جی ہتی توں - حال ہستی جا و نجاء - دم دلاور ساہ توں
سر صاف سوہاپی تمنا - عجا جو فقطرہ وایا ئی - حق کی ہجا
کلاء - ہیکڑائی ہم سدا جو - بیت بیائی کی توں لاء (۳) محمد بدیشک
لبذ توں - اہجاز نہ پنہنجی نہ قتاء - بازی بہادر و یا ایسی توں کی اجان
ناہے سماء

کافی (۲۱)

آشنائی

عشق اسان جی آلا - ان ڈینھن لاتون آشنائی
۱ چنگ چیانی - لاشک لائی بہہ برابر بالا جو شنیوں سادی تان جلا لی
۲ کن فیکونی رنگ رنگونی - دکا مظہر مالا - پریت پریمی ماہ پرچھائی

٣ سرچي ڌيئڙيئن سرڪ پينديون - تن آهين نهنڊي نالا - اڳ عجيب اهاڙي
٤ نڌ ڦرسڙ پنڌ پوڊ محمد اهاڙهين ڪالا - جو ڳين پنهنجي جوءِ وساڻي

ڪافي ٢٢٢

ڪيڙو

سارنگ شاه سڏايو - قرب ڪهي آيو مونسان ڪيڙو
١ سوني سوجهي برسي ٻاري - محمد ڳڀاهن ڪي ڳلزاري - هر جا ءِ باغ بهار
٢ سهوي راضي ٿيڙو - ٣ ڪاجن گونرا في آنگ جهڙو - بادل ميه ٻڳي ٿيڙو جنو
خمار جهرمر مينهن جهوري آجيئي - ٣ جنهن جي آئي عيد ٿي ڏيڙو ٿيو
٤ مير مداين معافي ٿيڻ ڏين - پوءِ لٿا پلڪار پيچ پريمي آئي ٿيڙو
٥ سوپ - محمد مونجهه ناهين ڪا ملولت - وحدت وجود وارا وصولت

ڪافي ٢٢٣

١ ستار لعل پانو آئي ليئڙو -
ڏهي ڌڪان دم دار ترڪ - شهبازي شهباز ٿي
١ قدرت اهڙيءَ في پرواز ٿي - في پرواز ٿي
١ منصوري ٣ جي مرج انالحق جو آواز ٿي
دم تنهن ثابت ٢ ڪي همراز ٿي همراز ٿي
٢ عشاق کي اسان سدا سوزگداز ٿي
مام مونجي ماريا مجاز ٿي مجاز ٿي
٣ الوهيت اسرار جو غازي کي غماز ٿي
سالڪن جي صف ٢ سرسان سرساز ٿي
٤ گوش گڪ گفتار محمد بيخودي جو باس ٿي
٢ رمز سڪ هن ٢ زجي اياز ٿي اياز ٿي

ڪافي ٢٢٤ سربيتس

نانو سو سهڻين نيا وٽ - پيرن پيچي پاوٽ
١ بيخود هو ڪي الو بحر اهين ٢ ٢ ميان - هو جي في جذب جانب
٢ غير وجودي ڏي وهم سپ وڃا ڪي - صاف صفائي ڪي آوٽ
٣ مرج منصوري وڃ عاشق آون - سوري سر پڙهاوٽ
٤ محمد سوسوري هو - ساڳو کي تو هين تو ميان گيت انا الحق ڳاوٽ

ڪافي ٢٢٥

هر ڪجا حاضر تو هين تون هين - هستي همايشه هم تهان
١ نهن ڪاڻي ڪي نيا نهايت - درس درازي دم تهان

Gul Hayat Institute

۱ هدايت هادي پاڄهون - بس بيهودا سڀ نهين
۲ شالا حسن چاشني مچايا - عزيز بيان صوفي علم نهين
۳ عشق اوير لاڙي جهيڙا - خيال اهين وچ حشم نهين
۴ محمد کون محبوب سڏيندي - طلب شادي تم نهين
۵ [illegible]

ڪافي ۳۲

رسا هانڊ يڪ کون نچاڻي - رند رهن سر جوشي
۱ پيالا محبت والا مست هون مدهوشي
۲ ياد اهان نون يار ديان گالهيان - فارغ هن فراموشي
۳ مونوا قبلا نت مونوا - گفتا گوشان گوشي
۴ وخت وت نه وار اهيا نون - دور ڪنڌهان نادوشي
۵ نانا وچون نروار نيا هن - پيا وا زبرده پوشي
۶ محمد مام اهي وچ ماهر - خلق اکيان خاموشي

ڪافي ۳۳

نيستي نناد نيهن في جوڳي سدا جاڳيا وتن - وحدت جي وطن ياد وڃ ڳايا وتن
۱ سر هست صوفي سر - الڪ صفا سڳيا وتن - جهڪي لڳي لنو لعل نيا - اوي
۲ لطف شالا ڳيا وتن - برسات بادل بيخودي - بره پاڻيا وتن
۳ دس دردي دور دائم دڙ دم ڳايا وتن
۴ ٿيانگي هلن تا جهوڪ جهنگ - جيمر مزيتي ڇالا وتن
۵ محمد دائي جدوه سڀ ڏپ اندر ڳايا وتن

ڪافي ۳۴

عين لئي اعتبار جا عاشق - بره جي ڏس تون بولي
۱ سڪ سُلي جي سيف اندر ياد وصل جي بولي
۲ شاه صنعان سا هو ڏاٺا ڪئي جهولي
۳ ٻنڪا جي بات انيت جتن موج درياء جي جهولي
۴ ڪربل جي ميدان وچالي - هئي هلي هسنا هولي
۵ روز ازل ڪئون آسان جي محمد جهاي جهولي

ڪافي ۳۵

عشق و عطا ڪر معاف خطا ڪر - تصديق ميمالم [illegible] سياح جا
شالا جي سڪ پوري في ترت تعزسان تمام - بول ٻندوي تي [illegible] باڄ قولا نجام

۲ وِهي ڪَڻ وِسَاريان تنهنجي نانءَ نوائو نام ٢
گھوري گھنا ٻو آسو رن سنائو، سيّد تنهنجي سام ٢
۳ لا تطيعي لوند هئيون ٿي - لون لون منجهه لغام
ياد اَهو آ ري وحمهِم ٢ هينئڙ - پرين تنهنجو پيغام
۴ خواب خوشي ٿي مور نه پاٽين - نيڻن نند حرام،
ري ري رڙو ساله ٿي سانت، محمد آ ما نام،

ڪافي ۲۳۰

هُرت يار وڃل پايق سان قول پنهل پنهنجا پاڙيون وڃ
۱ ستشي سيڪايل ماريل ٻ سورن ۾ نه سناڙيون ٭
۲ ڏُکي آلانبي عشق ڪاريي - عاشق تون نه اُجاڙيون
۳ ويئر هن وڃوڙي ۾ - ونگ هنيون نه واڙيون وڃ
۴ محمد پياسي آهي داسي - چانگل ٿي گڏ چاڙهيو وڃ

ڪافي ۲۳۱

عَلي ڪُل عَلي خود اسرار عَليءَ آ، وارث وَلي ور انوار عَلي آ
۱ تشري ڀا مزري ڪي آيون هڪڙ، ڪائنات ڪفر ڪي هڪل ساجد
هي نارو نادر نرو عَلي آ
۲ غلام حسيني آيو هار پاڻ - حسن مجتبائي ڪڏ اُئي ٢
قدم سالار نگي سينگار عَلي آ
۳ شهادت، سعادت، سخاوت، شجاعت - ياقت لطافت، مروّت مُدمت
عنايت شفاعت شاهه هسوار عَلي آ
۴ منڪر مولا جو ڪئن هن ڪين نگندو - وسائيل وسيل تنهنجي واٽڙ وڳندو
ڪوڙن ڪمزورن ٿي ڦها عَلي آ
۵ مختيار پڙهي مَصدر عَلي آ - مالڪ محمد ممتار عَلي آ
ياور بيشمن سدا يا عَلي آ -

ڪافي ۲۳۲

بالا اتقاءِ بر ترتيب نگ بيان ۾ - نزوقه تيو نظار والانسان ۾
۱ ڪردم تيو آ قائم چاهه ضمان ۾ ٻ ضعيف ذونو زليخا يوسف ننڌهم ۾
۲ وهاوالاولين وڪوڙ يو ڪاڦ ويران - اثرهِ شق ليلا مجنين مستان ۾
۳ شاهه شور منوڙ تيو شائت، انا حق الهانم - منصور تيو مقر رسوري سامان ۾

Gul Hayat Institute

٤ ستا نگو رکين نہ سر جو نہ جي نيشان ۾ - هسوار تير مسبين عقل سيدان ۾

٥ قادر قوي قائم محمد سبحان ۾ ... ظاهر ظهور ذاتي جن جن جهان ۾

ڪافي ٣٣ سوڪائو

دانا دلاور اگري منهنجي پنديون نه مريضن جو مولا دوا ڏيندين

١ تنهنجي در تي آهون - ٻه داهون ڪريان تو - ڏس رهي تنهنجي بيو ڪڙن نعو -

قربدار قادر غمزا ڪيندين

٢ سوالي منخالي در تنهن تون ڪڏهن - نکين دان دانا ڏيوارين تو ڪڏهن

نانين ٽانگا رهبر رفاقت رسائيندي

٣ ملڪ ملڪ تي تنهنجو نگارو - ديو پري ۽ بشر تي نظارو - توت ديوان دفاتر

عيب راز ڏيندي

٤ معافي پير مائل محمد مدامي - سردار سائين سدائين سلامي

ڪاري روز محشر رحيم وٺائيندي

ڪافي ٣٤

عجب عشق وارن جي الفت ڏٺي سي ٤ بيان نحب جي ڪان محبت ڏٺي سي

١ اتيون ڏينهان تانگهن تا طالب تمامي - سدا سوز سڄڻ جي عامل عوامي

سيني سڪ تن جي ثابت ڏٺي سي

٢ سچا سڀ جي دعوا رکن ڪان ڪائي - قديمي حسن جي اٿي وات واتي

سوري سيج سمجهن صداقت ڏٺي سي -

٣ هجر ۾ وصل ۾ گڏ رن تا غازي - رضا يار جي ۾ سدائي تيار راضي

لطف دار لا شڪ لياقت ڏٺي سي

٤ محمد مقيد زلف تار قابو - خلل خوف خارج حنترا حترا بوت

عطا عين احمد عنايت ڏٺي سي

Gul Hayat Institute

ڪافي ٣٥

ظهور وذات جو زاہر معني مستور ٿي آيو برابر آ بقا بالله بجا پرپور ٿي آيو

اعدم ڪان نمايان ۾ نماتل - صحيح سر صفات سڀ ڪامل - ظاهر حق آيا باطل الاهي نور ٿي آيو

٢ ڪاني نام تو آدم - پلائي عام تو عالم - سوري آ جي سيج تي سالم منصور ٿي آيو

٣ ڪاني بشرا جي عيسي - رهي پو مسجد عقصي - رب آرني چئي موسي تجلي طور ٿي آيو

٤ رهي هر ڪيل ۾ خاوند - پيوند آ پيچ ۾ پابند سراسر سر صمد احمد منگهن مخمور ٿي آيو -

٥ قائم قادر آ قديمي يگانو يار يتيمي انا احمد بلاميمي - محمد مسرور ٿي آيو -

ڪافي ٣٣ سُر ديڳاڙ

پوشيده پڳڙيءَ عاشق اندر سڳر ٢

١ پرم نگري پوچا پارس غيبي ڪن گفتار ٢ هوت منجهارون هي

ڪاهن شائق شاهه سوار - ٣ سرنوان ڪي سان صداقت سوري في سربار

٣ واقف ڪي ولايت واصل عين عطا اسرار - ٥ رلا حقيقت رندي رهبر محمد ٿيا مختار

ڪافي ٣٤

صورت الله محمد ايڪ ٿي هي ڏ جوڙ جاڻي اوي پڙا تان ايڪ ٿي هي

١ شب معراج گيا احمد عرش پور، ادهر پردي کي الله رو ديکھو تو ايڪ هي

٢ من رآني فقد رأى الحق - اظهار رمز بهر پهچا ڪي ايڪ هي

٣ انا عرب بلا عين، ارشاد عطا - فرق نهين ڪو دو نو مين آزڪي ايڪ هي

٤ لڪن دان ڪا واقف جو ڪوئي هوتا هي - انا احمد بلا ميم محمد ايڪ هي

ڪافي ٣٨

هيئين نجا هنڌ ناهه - ڪر تنڊ ڏ تون سُر سڌ ڪا سائين

١ ڏرد ڏکايا ڏونهان دم دم - پيش پڙڪي تناڪاهه

٢ آيجي ايل الله رم پيڙا تن تي نگري آڪاهه

٣ سبق سورجا ڪيئن وساريان ٿ سڀ سيبا تا تاڪاهه

٤ هتئون هلندس ڪيئن ٿرندس ٿ ڪندس ڪاهو ڪاهه

٥ پچ مدائي ڪين اجهامن - عشق سندو آڙاهه

٦ محمد سان ڪئي مهر پلائي - هادي شاهنشاهه

ڪافي ٣٩

ڏاهاڏس تون ڏيهه - ڇا تنجها تون ڇا ٿيو

١ باهر ڳولين ڪليون جو ٿر - پاڻ ۾ پنهنجي پيهه

٢ دم جي دُور ڏوراي دلبر - وسيلا تون پاڻ ويهه

٣ الله ڏي احوال جو ٿر - ڇا ڪي ڏي ڇيهه

٤ ذڪر ڏاتي ذوق جو ٿري - روح پنهنجي کي ريهه

٥ صاف صفائي رک سڄائي - لڪي کي ڏي نيهه

٦ محمد ترڪ معلم سُوري - سڀئي منجهه سا ڏيهه

ڪافي ٤٠

سن شهباري ثابت - بلاشڪ ٿري بيڙي

وڏي سر عاشقن ڪيبي خصالت خاص خونن تيري

Gul Hayat Institute

سوري سيگهار ثيو ثابت ملا جي مقال وارن لئي.
منصور ساڻ مقرر اچي ڪيا آملي.

٢ قدم الٽو شريعت جي نه شامل شوق وارن جو
ڪليائون ڪل ڪين جيئن شهنشاهه شمس تبريزي
صفت ۾ بشر جا سون — آيو ڦري پيرت وندن.
هي جو حال جو واقف ترت تخم حقيقي

٣ غدا ۾ ڪين غفلت ۾ محمد محبوب ساڻ محرم
هشياري سنڀال جي هردم هادي ۾ تون برخيزي

ڪافي ٤١ ۾ سُر سورٺ

١ عشق جي آڙاهه ۾ پتنگ سر پنهنجي ڇيو — موٽي تني ميان ڏيرو ما مڃي پڙهي ڏاٽون
٢ ٻاري جسم ۾ دهن — درد و وظائف ترڪ تن — آزاد منزل عاشقن هڪ جي سوا ٻئي ٻڌڻ
٣ سُنن واري باغ ۾ سير صفائي ڪيون — هر ڪلي خوشبوءِ جو واس ونيائي ڪَٽن
٤ هر رنگ جي روپ ۾ لاشڪ لقائي نا ڪٿن — ڪنهن کي ڪٿي ۾ نه اچي زر ڏهٽي چارنن
٥ ٻيڙي ٻاري ٻره جو سينو صفا پنهنجو ساڙين — وڃن ۾ پهاڻ ٻيون ڪنهن ڪا ڄاڻ ۾ ٻرڙها ڪاڙون
٦ محمد تون موجود ئي — سيگهار جي صفت سالڪن — عاشقن جي اصل مون عارف ٻيئي ٻلاءِ

ڪافي ٤٢ ۾ سر سورٺ

١ عشق اڙدو آ اصل ڪمون جوان جنگي ترجلائي — وچين نکي ونگ وجي قلندر ۾ صفي قلندرا
٢ جوش سُون جنگن کي جَاني — ور ڏئي وهلو دڙائي — ڦرب ۾ قابو ڪري ويا ۾ شامون تيائي
٣ منصور ڇهڙي سر جو سر سوري تي سلائي — منصور سون شاهه شمس جي ڪلهي تي ترڪلائي
٤ عطار جهڙي عاشقن جو ست ڏئي سر ڏرو دائي — شاهه بلاول پيٽ ڏئي محمود ساڻ ڪهائي پڙائي
٥ عشق شاهنشاهه جنهن ۾ اوچ ستان ڪ تو تراڻي — تو وڃائي غيب سبب تو ڪون هڪ ترائي
٦ محبتي ميدان ما مڃي — موج ۾ فنا محمد تَڪائي — رمز ۾ آرد زنب دم قدم کي نا هنتا ئي

ڪافي ٤٣ ۾

١ وسيلو هڪ ڏکي پيا وسيلا وارڻ تون
ٻي ڏهين هن ديس ۾ درد ڏڪا ڏار تون — هڪ وسيلو هڪ ڏکي پيا ڀار تون
٢ ابس جي آئين وفي پيس تون ستگا سنيار — طرف الله جي عظيم تون پهچين يار تون
٣ گهر گهري تون گهرت ستان گهار گهر ٻون دم گذار — انهدا ورعجيب جي ۾ مڃي يار تون
٤ عالم هستي جا و ڇاڻي — موج مستي تان ٿو تون — منه قبل انت مري تو — پات پنهنجو نار تون
٥ ساڻ سيني ڏک سهائي — ڏس ڏئي ڪي ڏڌ ما — خيال خطرا ۾ خراب ڪا ڏئي سنجم ڪار تون
٦ محبت موجد ڦي هادي وارد جمال ۾ — ست ڦي محمد ملائي — ڇڏ اڳي محبتا ڪار تون

ڪافي ۲۴

عشق جو آجرا وطون — ڪي گهرن گهيرا ڇي — تا ڪي تني تڪ تار سڻون ياطب ڪند تايي
ڇي ڏٺو مياهن طرم پيو تنين ڪنين آواز — جن ٻڌ دهڳڻ بنگيا رمز ۾ ويڙا ڏجي ۽
۲ درد هن جيجي ڏنيا تف ٻئي ساري خبر — سر بسر احوال جي ڪار ڪنڌ اسي ڪجي ۽
۳ شمع شعلي کي ڏسي هند لئو تيار ٿيا — ويا ماڪ او ڏهين پتنگ پروانا ڇي ۽
۴ لا غرض لا شڪ — ويا لنگهي ڪيئي موتيا ڪڏهه — تا ڳنا رن دم بدم مح محبت ۾ ٻجي ۽
۵ پيري سڄان ثنا پرت وار حرم ڪن محمد ڪلام — تا ياڻ نيڪ نيت نيه جا نانگا ڏ ڇجي ۽

ڪافي ۲۵ سرتوڙي

هر صورت سرس سڄان اٿي — ڪرتا ڀيڄي تو ڏ ڀان اٿي

۱ ڪاٿي آزي تو تارن آياتو — ڪاٿي سالڪ صاف سيانو ۽
ڪاٿي مجذوب مستانو — ڪاٿي پيو حيوان اٿي ۽
۲ ڪاٿي قاسم ملا اٿي — ڪاٿي عشق جا الا اٿي ۽
ڪاٿي بادل بلا اٿي — ڪاٿي شاه صنعان اٿي ۽
۳ ڪاٿي جوڳي سوامي سڏائي — ڪاٿي آنڪ پيرت لڳائي ۽
ڪاٿي لنگر لا لنگوٽي آهي — ڪاٿي ٻن ۾ ميدان آهي ۽
۴ ڪاٿي سود سودا گر — ڪاٿي قائم قرب ڪمانگر ۽
ڪاٿي گدڙ ڪري تو گداگر — ڪاٿي تخت طولان اٿي ۽
۵ ڪاٿي مست ميدان ۾ غازي — ڪاٿي آري نيازي راضي ۽
ڪاٿي رنگ بيرنگ جي بازي — ڪاٿي محمد سڄان اٿي ۽

ڪافي ۲۶

نالو تنهنجو نور نمايا — ملڪن ۾ مشهور

۱ هر دي بس رهبر دم هادي — حاصل حال حضور
۲ جن ملڪ انسان اندر ۾ — جنت حور قصور
۳ چوڏهه طبق سجود ۾ ساجد — وڏ ٿيا وهادر
۵ تابش تنهنجي تيز تجلي — ڪجهه ناهين ڪوه طور
۶ رگ رگ ۾ آ نهين تسا ئين — سدا پرنور
۷ در تنهنجي لي دادر داتا — محمد تيو معمور

ڪافي ۲۷

جوڳي جنگ ۾ جنگ ماڳا ڻ تا — وڏا برس هاڻ وڃائڻ تا

Gul Hayat Institute

تکين خاک ساهي آڏوت اچن - دردر دنيا ناچ نچن
ڏوهون دليءَ درد دکائن ٿا - پنهنجا پاڻ پڇاڻ پڇن
پڇي - ڏم ڏم جو ڏيان ڏري - صنم سلامان ٿيڪ ڪري - ورد وظيفن ڪون
خبر ٿي جو چاش چکي - پيءَ اُهين ستان ڏانڌ ڪي - بانگ ٻڌائن ٿا ۽ انڪ آهن حيرتي.
۽ هن ٿهن بنهيڪون ويا - ڏرڪي بجر وطنين ٿا - نهي لوڪن لعيقان ٿا
۽ پيا - حدهاب لاهي معنيا محمد بڪ ماڻيا

ڪافي ۲۳٣ ٽوڙي

ڪن هن اوچ ڏکون اميراهيون - ڪن هن فاني فقير آهيون
ڪن هن صاف صفا سالڪ سر - ڪن هن موج محبت مالڪ مر
ڪن هن پرت ونڌا پالڪ پر - ڪن هن ديرانا دلگير آهيون
ڪن هن لا دعوائي دعوا ڪون - ڪن هن چاش پريمي پيتي ڪون
ڪن هن برهه بيراڳي بيڪون - ڪن هن خلائق مهمير آهيون
ڪن هن طالب تقوي طور ۾ - ڪن هن دم دروني دور ۾ - ڪن هن شاه حسن جي
شور ۾ - ڪن هن قيد ۾ زلف زنجير آهيون ۾ - ڪن هن پابندي ۾ پورا هن
ڪن هن اموهي ڪون آڏو رهون - ڪن هن شاد رهون ناشاد رهون
ڪن هن محمد بخش گنهگير آهيون

ڪافي ۲۳٤ سورٺ

حسن هادي جو حاضر ناظر ياتو وصل آب چوان شرق شراب چوان
نرگس نيڻ بڙري ڪن پرت پوري - اهي نامياناياب چوان ڀي حساب چوان
حسن شمع تي شائق شامل - پتنگن پرتاب چوان سهاير شباب چوان
مست مستن مخموري محمل سروت واڙ سيراب چوان دوم رباب چوان
۽ لک لک پهرين ويک ڪرينڍون ترهرغم کي داب چوان ذهاب چوان
محبوب مشاهده ڪن پيا جاني عاشق شرابِ عتاب چوان شرف شاب چوان
۽ ستيون صاف سنجي ٿي بيدار ڪني - بحري عين عقاب چوان خاص خطاب چوان
سوڏ سالڪن سرپنهنجي سيڙ عاشقن عذاب چوان - مهم اهي محمد محڪم سيد ذي بابا
آفتاب چوان القاب چوان

ڪافي ۲۵٠ سورٺ باري ڪافي

۽ ڏم ڏم آهي دلبر لو تينا - الا اهي سوڏ ملي ملي مسن هزاري
چوان نيهن نواب چوان - حاصل ڪياڻون هو حسن هزاري
اصل عاشقن کي واهه بره بهاري - هر ڏيهه ۽ ڪا اهي هاير سوڊ منهن شهي سوڪ نياري
اعتقت ملاح ڪي ستي سوڙي هسواري - لکيان محمدن لعل تيرنهن ڏنس ڏيکاري
۽ هن کون مٿان ڪيو ڪنهن لاچ لاچاري

تکيون خاڪ ملي آڌوت اچن - درد دنيا ناچ لچن -
ڏهون دليم درد ڏکائي ٿا - ٻه مستم سلامتان ٿيڻ عريب - بھنبور ۾ پنھنجو نپن
پريي - دم دم جو ذيان ذري مرد جي بانگ ٻڌائين ٿا - ويندو نڪون
ٻار پهي جو جاش چکي - پره اهن ستان زانڌکي - انهي تي آهن حيرڪلي.
ٻين ٿي بنهيڪون ويا - دري جراوهني ٿي پيا - حد عاب لاڳو هنيا ٿا
لعڪاڻ ٿا ٿا - محمد بڪ لمان ٿا

ڪافي ۴۸ ... ٽوڙي

ڪٿ هن اوچ ڏکون امير آهيون - ڪٿ هن فاقي فقير آهيون
ڪٿ هن صاف صفا سالڪ سير - ڪٿ هن موج محبت مالڪ هر
ڪٿ هن پيرت وندا پالڪ - پير - ڪٿ هن ديرانا دلگير آهيون
ڪٿ هن لا دعوائي دعوا ڪون ... ڪٿ هن جانب پريمي ڄاڻ ڄڪون
ڪٿ هن بحر ۾ ٻيڙي ٻکون ... ڪٿ هن خلائق مهمير آهيون
ڪٿ هن طالب تقوي طور ۾ - ڪٿ هن دم ديدن دور ۾ - ڪٿ هن شاه حسن جي
شور ۾ - ڪٿ هن قيدي زلف زنجير آهيون ۾ - ڪٿ هن پابند عيم پورا جي
ڪٿ هن اموهي ڪون آڌورا رهون - ڪٿ هن شاد رهون ناشاد هون -
ڪٿ هن محمد بخش گير آهيون

ڪافي ۴۹ سر ڪانرو

حسن هادي جو حاضر ناظر يا وصل آب حيات شرتق شراب جوان
نرگس نين نوري ڪن پرت پوري - اهي ناميا نايات حيات بي حساب جوان
حسن شمع تي شائق شامل - پتنگن پرتاب حيات شاير شباب جوان
مست مستڪين مخموري محفل - سرت وار سيراب حيات دوم رباب جوان
۴ لڪ لڪ ٿرين وڪ وڪ ديريون ترهر گم کي داب حيات نحباب جوان
محبوب سنا هٿاد ڪن پيا جاني عاشق ... جواب حيات ... ناب جوان
۴ سٽيون صاف سٽي قيد بيدار رهني - جري عين عقاب حيات شر خطاب جوان
سوڌ سالڪن سر پنهنجي سٽو عاشق عذاب حيات خاص خطاب جوان
۴ دم دم آهي دلبر ٿو ٿيا - الا هي القاب حيات آفتاب حيات - موج اهي ۾ محمد هدم بسحرنيا ٢٠٠
سرود ٻاري ڪاند

ڪافي ۵٠ ... سر حسن هزاري

جوان نينهن ثواب جوان
اصل عاشقن کي واهه بره ڄاري - هر دي ۾ حاصل ڪيائون حق حسن هزاري
احقيقت ملاح ڪي ستي سوري هسواري ۽ ڪاهي ماهير ... مون تهس موڙ تياري
۴ ڄڻي کي سستان ڪيو ڪنهن لالچ لاچاري - ليلان محمد لعل تير تهن تو ڏس ڏيکاري

٣ سسئي سوز فراق ۾ ڪئي پنهور پيزاري - ڪاهي هلي ڪيچ ڏي پنهي پنهل پيا ڏي
٤ راڌ ڏين ڏ مز ٻڪي ۾ ٿي - ڪيا ملن تڏهن ڏي تياري - جنگ سيال جهاڳيائين سارو ڏهلو ڏي
هيڪاري ٥ سود ٿون هن سسئين کي تنهنجي نگا تاري - پيري ڳان جي حرڪاو ڪي محمد ڪڻباري

ڪافي ١٥٠

پنهن ۾ پيار پيو پرڻ - سنجهاڻ ٿون تست قدح مخمور آستان کي ؛؛
١ پيوڙ سان ڪلي پيا پردا - ظاهر باطن ظهور آستان کي ؛؛
٢ سنگهاد جي تت سنجهاڻ ٿون بيشڪ ڪياءِ پر نور آستان کي ؛؛
٣ هر دي اند رهادي واري تجلي تابش طور آستان کي ؛؛
٤ هڪ نگاه شان نر ٿون نرمل ۽ ناظر ڪيڙو نور آستان کي ؛؛
٥ پيري پر ٿون ياڻ ڇپايا ٿون - محمد سر منظور آستان کي ؛

ڪافي ١٥٢

ولڙيل ۾ ڪيئو والا جي ڏکو ڙيا - ناتي پنهن نزاڪت نانگا ڦوڙ يا
١٠٢ ڙتا ڙانگا هنيت آر آيا - ڪالڏي ڪيند ڪو پن پنهنجا ڏيڙا يا
پرت جي پساري - پيو پتي پتوڙيا - (٢) شرڪي سوا ڦي سڪ
جي ڏکن تا - پتيل پريمي پڪ جي پڻ تا - مستي مٺي تو ٿون منهن ڪين موڙيا
٣ وسو ڙيل ڏيپادا يا ڏويت يا ڪان - ڏيناڙو ۾ ورڻي داغ جهاڳن
ويتر سيپ ۽ تانگا ونڌ ۾ دوڙيا - ڏقاد ۾ ورڻي پڙهيا ٿون پرت سان محمد
نگا ڏيا قديمي ڪرت سان - وڌيڻ ڏهي سارا پايا جا پوڙيا

ڪافي ١٥٣

١ ڏي تيا مالڪ ڪهي عاشق جي ايندا - ڏي سر سو ۾ ستيا ٿي شان ڏ يند ا
٢ - تني ٿي سي مرڪي - ويندا قستتو ٿون ڪاهي - ساقي هٿاءِ ٿون شرڪي
پياسي - ٿي پيندا - مستي سي هلائي - مستي موج محرڪي - ٻقادا ٻتاقي
سي سر جيندا محمد ڪيا مه ڪندا - رموزت اري نياري ٿي
ناتو - نياڻي پوري نيندا -

ڪافي ١٥٤

دل تحصيل ڪال منور ٻه هي - دل مست تنگهن مخمور ٻه هي
دل ڪعبه قدسي عرش معلى - دل قائم قرب ڪلام الله - دل درج وسنان الله
دل دشمن دا دستور ٻه هي ٢ دل تيرت تخيا تاب تجلي - دل روشن ذات ڏبو جي
تجلي - دل قاب ڪاب قوسين ڪارهڪجلي - دل پرو رپاڪ پرنور ٻه هي ٣
دل طالب ڏي مطلوب مدا - دل عابد ڏي معبود مدا - دل ساجد ڏي مسجود مدا -
دل پيدا ظهير ٻيو ٻه هي

Gul Hayat Institute

لنڪو ٻاڪون ڪرنت چيرا ڪي - دل شمس الحق دي ڪل ڪلاڪي
ڪياڦ - دل سوري اتي منصور بيهي - دل محمل محمل ڪمر ڪسيتي - دل سرمد دا دل سر
تيا اٿ نال سيتي - دل سر ڪٽي بيخود دا لي پيتي - دل موج صين سعد بيهي

ڪافي ٥٥٣

دل دين بي هي ايمان ٻ بيهي
دل مسجد مندر نور نيا روه ÷ دل افضل اعلى الشان بي بيهي
دل نازڪ ناد نماز نظار وه ÷ دل گنگا جمنا دير دکا روه
دل دنگ وڪو - بين تگ و ڪو ÷ دل نيه والا نيشان بي بيهي
دل خاتومند ختنگ و ڪو ÷ دل صلح وڪو واه منگ و تيڪو
دل تپ فنا صرصي تلڪ ٧ ڪي ٪ ÷ دل پڙ وچ پهلوان ٻ بيهي
دل محويت دي ملڪ ٧ ڪي ٪ ÷ دل سالڪ والي سيلڪ تي ڪي
دل مشتاقي مفتون بڻي ٪ ÷ دل گردان گم گي دان بي بيهي
دل چون چرا بيچون بڻي ÷ دل لاشڪ ٿر لا ثاني بي بيهي
٥ دل حد بي هي لاحد بي ÷ دل جوشي جدل حد بي بيهي
دل محمل عاشق احمد بي بيهي ÷ دل دردان دا داستان بي بيهي

ڪافي ٥٥٣ آسا

وهم سڀ ٿي وسار - معنى مديس ٿون ٣ ٿي
١ درس دوا رجا جڻ جهنا - سڙو وچڻ سيار - ڪسڪا تيرث ترتن ٣ ٿي
٢ رام سيتا - پچ جهوڻ داجتا - بره بنا بيڪار - بنا دا بيدنگ تو بن ٣ ٿي
٣ قالو، قول وسار - صدڪن - السّتي اقرار - ڪوڪ قدي توڪن ٣ ٿي
٤ لاشڪ لڪ لڪ ٿي لاهي - عاشق کي اظهار - نوح فقري توفق ٣ ٿي
٥ محمد مظان بي مرڪب - شاهي ڪرتون شڪار - وحدت ساري تدون ٣ ٿي

ڪافي ٥٥٣ آسا

ڪان ڪنشالا -
آيا ميٺڙا يار قربون ڪرينداڪان ڪنشالا
١ لولاڪ لما خلقت الافلاڪ - شمس دا سينگار - دردا دُور نگي بيسرد شالا
٢ خلق الانسان على صورته - دم دم دا ديدار - هرجا جاهو حسن ڪمالا
٣ انا احمد بلا ميمي - تجليات دا واپار - قول قد بي قل شغالا
٥ بيسرڪمنڪليا ماء محبوب - محب دا منشار - ندين ندين رنگ نار مزالا

Gul Hayat Institute

ڪافي ٥٨ آسا

عشق ڪيو آزاد - خطري خوف خلل کون خالي
١ ذاتي ذڪر جي ذوق سان - اندر ٿيو آباد - راز لدني لاڪ ٻالي ٭ ٭
٢ فڪر سنجهه فاني ٿيا سي - بقا جو بنياد - بيرنگ جو بي مثالي ٭ ٭
٣ راضي رهي تو هر زمان - دائم آ دل شاد - حڪم آ مست خيالي ٭
٤ ايو بار بره جو ڀاري - بيحد بي تعداد - جذبي دار جوش جلالي ٭
٥ حق هدايت هادي ڪيو آ - محمد سان ميعاد - واعدو وصل جو واه والي

ڪافي ٥٩ سر لوڙائو

مست رهون ٿا يار وهان - سي ڏي تيڏيا سر مڪام -
١ ڪن ڪرو في آ ڪرڪم بيان - واعدي وصل سندا ٿيون ڪم ٿيا
آواز الست بربڪم بيان - قول قالوا وارا ٿي ويا انجام
٢ دم دم دلبر ٿي سا ريون - راتيون ڏينهان هنجهون ٿا هاريون
پارت عشق جو اندر ۾ باريون - سوز ٿيا اصل عيش آرام
٣ پاڙي واريون پوئتي پڪارن - پنهن وار ڪين ڪاڙي نهارن
گهايل گهور ۾ گهڙيون گذارن - عمر ڪٽن غازي گهري گام
٤ هو صورت سان هڪ هڪائي - ٻڙي تيڏيا لون ٻولي پيا ڪئي
رنگ رنگ ۾ آهي وحدت واکي - محمد معنان سان سرود صدا م

ڪافي ٦٠

قيد ڪيو ٿي يار اسان کي - دام ڏوالي دست درازي
١ قاتل آهيان قتل ڪيهو - روح منهنجي کي تو نوٽي ريهو
جيهو آهيان مان تنهنجو تيهو - نور ذهبرجي سدائين ڪامني
٢ آرا ڪين ۾ ڪيئي آيا - ترڪ تهيرين ملڪ مايا - ساجهر سانون ڪيڙا
سعيا تين تڪا ويا ترت تازي ۾ شوق شرابي ڪنتا نوشي - صد ميڙ
مان مئي مد هوشي - خيال اهين گيا خاموشي - ڪين ماڻ تا ما قبل وماضي
٤ سرمد ي محمد محڪم - تا سوا الله بيو نه ڪو غم - ويڙو جودي ڪل خدم
در هادي د جي عجز آزي -

ڪافي ٦١ سر هوڳ

اکيون سينگهه ملهار ٭ مشتاقن کي مادي مليون
١ قيد ڪرن ڪجليون ڪيف ڪڪوريون - شهبازن اچن ٿيون شوريون

Gul Hayat Institute

ترس نه ڪن تڪرار دست دليون ڪن ٿيون دليون

٢ ٻالن سان ڪيئي ناز نوائن – سهڻن سان سوين سانگ ڪنوائن

حڪم مست خمار ۾ ڳجهاڻ واڪا جي ڳليون

٣ هوش جڳائڻ جڏ ٻڌون ڄاڻي – تنهنجي ڌاڪاٽ وٽ نه واڪي

ٻولڙف چوڌار ملي ٻيٺيون گهوٽ ڳهليون

٤ روزازلي اڄ ڪله ناهن نيڻ نهن پريون ٿيون ناتو ٻڌائين

٥ محمد سان مختيار رهبر ڏا ٻيون ٿي دليون

ڪافي ٣٢٢ سر جوڳ

مارئيو آ عشق آزار آيون سمجهائي سڀ سهيليون

١ دم رکي اچن ٿيون ٽوليون – لکين هزارين ٻولن ٻوليون،

سهڻون ڪري سينگار – لاڏ ڪنديون لاڏ ڳهليون

٢ حد محاب جي ڪل حقي وئي – دم دم روزي پياڪي بتي وئي

راهي لوڪ سيار – سرتي ٻڌ ٻون سڀ سهيليون

٣ قرب جي ڪنڊ وڌائين ڦاسائي – خيال سجڻ جي ڄڌ ٻائين قيرائي

سدا سار سنيار – مام محبوبي تام گهڻي سان ميليون

٤ محمد ورڌي واهي واجهائڻ – گهورڻ سان ڪيئي گهوٽ لوائن

٥ چشمان ڌڪي چمڪار – آکين آکن سان اڏيون ادبليون

ڪافي ٣٢٣ سر سهروي

جهلي آيو تم جهو لي عشق شهنشاه روز الستي

١ سڪ ته سامل پار جي – راه سڃي سڀ روهي – حاصل ڪئي آخ جي هستي

٢ وحدت جي دريا جي – چڱي چلي آڻي – موج مهرباني جهالي سستي

٣ پيري مغان پهچي پورت سان – ڏلبي دي آڻي – واصل وي ولايت وستي

٤ محمد ڪئين ڪئي ڪڙ والا پسي ٻارڙو ڇل جي ٻولي – ڏي سرسود دست بدستي

ڪافي ٣٢٤

أَيِّ نَحنُ أَقرَبُ قول

تن اندر يان عين ڪول – آئي نحن اقرب ڦول

١ پائي ڏس تون جي ڏم جهاڳي – ٻاهر نا ڏي رول

٢ خطر خيال خرابي خارج – والا ڏنڊي هول

٣ دائم دم ڏئي نا داخل – حق هيڪڙائي ڏول

٤ وڃي ڪڙ تون وجود وا هيڙو – يار ڏولي جي ڏول

Gul Hayat Institute

۵ مستي مون ۾ مرس حيراني - ڇاڻ اهي ٢،١ جهول
٦ محمدؐ مست مغان پيو سڦري - محمود پيو سر ڳول

كافي ٣٦٥

شغلي شاه حسن دي ناز نيتا - مک ماه هڏ اندي ڏٺ پيتا
١ شاه حسن شهباز مثل - پرواز ڪرينڌ باه مثل - عاشقن
لئي ڌاڙاه مثل - هڪ پلڪ پٽي پاه ڪيتا
٢ مستي حال هويا منصور ڪنون - مئي جام قدح محمود ڪنون
حاصل حال حقي حضور ڪنون - سرسوئي سارا ساه نيتا -
٣ انا الحق آوازا هي دا - واه موج مدامي ماهي دا - بيخود بالا بيپرواهي
جوش مفبود وجگ جال جيتا -
٤ پتمان پريمي پاڻ مليا - عين اندر ويئي خوب کليا - محمدؐ هرجا
هوڪا هليا - پڙيو پيوم پاڪ پيتا -

كافي ٣٦٦ سر پيلو دي

مي هر ماگ اسان جو ٢ - سائين لاشڪ هون لا ثاني
١ عرش فرش سڀ ڪريون - واه پيت ونا ڦي پيي پريون
وحدت ٢ وير آڳ آسان - بالا بيشڪ هون باراني
٢ نازڪ ناتي پنهنجي نجن - ڪنهنکي لکڻ ۾ ڪين اچون
تم پزلي ٢ لاڳ آسان - اعلى عشق ڪيئي آساني
٣ سڀماني ما اعظم شان - رمز ديجي الانسا في - سرت
سڄائي سڀ ڪانگ اسان - صفا صو في صاف سلطاني
٤ احد سنجهار ڪرين احمد هون - بي ميم سان شامل محمدؐ هون
بيخود ديه پاڪ آسان - نازي پنيڪ نظر نوراني

كافي ٣٦٧ پيلو دي

جهڙون پنهنجو پاڻ سڃاڻ ادا - پره بيشڪ ڪرتون ڪام ڳنڍ ادا
١ سو دانو منصور في - بوه ٢ پر پور ڦي - ملڪ ايهو في ماڻ منا
ڏي سر سيگا دي سوري سندا - ٢ الانسان سري صحي -
سانجي ذات هڪائي دهي - اعتبار ازلي ٣ آڻ نمي - ناهين جاني تو ڪنون
موحد ا - ٣ خيال پنهنجي ني گر مستان گڏ پيد ڏئي دخل دامان چلا
نيت ورت نمي - ظاهر ڪرتون پنهنجي پلا ا -

Gul Hayat Institute

پنهنجو ڏين پورو ڪري ــ ٿو ٺاهوڙ
ڏئي ڏيئي ٢٠ وڏا ڪاٽ وصل ــ محمد ڪي ٢ موج مسلسل
گهوٽ گهوري گهوري

ڪافي ۲۹ ــ سر پوربا

تنهنجي ڏيڏن ڪيڪبوڊ ــ دوش
١ ڏنم فراق فوت کي ڦٽيو ــ رڳ رڳ ــ ڏوري ڏوري ڏانئم ڏس
٢ جيئي جهنيڙو جان ٢٠ نيو ڏينهن ــ ميهن جو ڏنڪڙو ڏيئي
٣ اوڏو ياڪرو سرير ميهن ــ ذڪا خواهش خويش
٤ ذنب ذون ٥٠ ولا الا تمڪي لوري ــ برو بلا بيش
٥ محمد جو مطلوب ملا مي ــ يارس بين ٢ ٠ ثوق بيش

ڪافي ۲۹ ــ سر پوربا

ديدار دلربا ڪا ــ معراج حي شان هي
مشتاق حسن هادي ــ جلوه گر جمال هي
١ عشاق هون ملت ازلي ــ ذوق ذوق وصال هي
ارشاد عطا اصلي ــ شوق ۽ جلال هي
٢ شهنشاه شوق شافي ــ عشق صاف هي
قائم قدح ڪافي ــ ڪيف ۽ ڪمال هي
٣ مزوار نام نوري ــ حاصل حيات حضوري
دم دم ڏين دوري ــ بالاجر جلال هي
٤ مملڪان ملڪ منادي ــ شادان شرف شادي
محمد مهر هادي ــ قرب دار ڪمال هي

ڪافي ۲۷۰ ــ سر پوربا

ڪبر ڪيمي ڪري سيڪي سڪي في جهد بي پايان
١ ڪافي حق حقيقت تالڪ ــ ڪافي عنبر عظمان
٢ ڪافي دين ايمان رکانئو ــ ڪافي بي ايمان
٣ ڪافي صافي صلح ڪيانئو ــ ڪافي شر شيطان
٤ ڪافي شڪ گمان ٢٠ ڪم ثيان ــ ڪافي بي گمان
٥ ڪافي ظاهر ظهور ذاتي ــ ڪافي غيب عرفان
٦ سهسين رنگ ٢٠ روپ رکانئو ــ ڪافي بيرنگ بيان
٧ ڪلڪ هيا اصل ٥٠ ڪمونڻ ــ محمد نا امڪان

Gul Hayat Institute

كافي ٤١ سر بروايا

ٿل ٿل جوت جريتان – جوڙ ڏنگي جو گهان ٢؛ ؛
حاصل حق نه ڪيو – اوکا اهين ايوان ٢؛ ؛

١ سڄڻ سڪ جي محبت – عاشق رکين ترڪ سر
سر ڪٽ سواءِ سر ڏي – پيئن نه ته سمان ٢؛ ؛

٢ قاتل ڪي اهين ڪات سان – گهات ڪيئن لکين هزارين
والا ڳهو جن جي گهايو – واقف ٿيا ويران ٢؛ ؛

٣ عاشق آڏي ٿي آيا – قربون قدم ڪڍ اڳي
سر ڪٽ سدا حال تن – ناڪا شڪ نه شان ٢؛ ؛

٤ اڳوڻ آيا تيا – سيسي سان پليل ؛ ؛
سانجهي ٿيا تتارا – محمد متا مڃان ٢؛ ؛

كافي ٤٢

ٿون آدم جي اولي – آهي آدم تنهنجي اولي
١ الانسان سري وانا سره – ڏس فرقان ٿون کولي
٢ وفي انفسكم سير سمائج – سوڌ رسي وڃ هولي
٣ ونحن اقرب واهل ويهو – ڪير ڳولين تون ڳولي
٤ خلق الانسان علی صورته – پل نه ٿي حسن ڀولي
٥ العشق نار يحرق – شوق چڙهايو شولي
٦ محمد سان موجود ملامي – هر هر پيون تو بولي

كافي ٤٣ سر بنس

اٿي جاڳ جوڳي ٿيو جين جيت – ڪرڪ غير وجود تمامي نيت –
١ تنهنجو ياد ٿي تون پيهر تون – وڪ وحدت ڏنا لکي ويه تون
ڏس ڏيل تنهنجي تو پيهر تون – وصل واحد وجه الله ويتر
٢ تنهنجي حقيقت ڳالهه تون – صورت سري سڃاڻ تون
ٿي ڪاٺ ڪي ڪلي ڪاڻ تون – نر تنهن ناميا ڪر تون تاز نظر
٣ محمد نه منصور تون – آهين ملڪ ۾ مشهور تون
ڏهين پيل اهڃي پر نور تون – هي فاصن خاص خماري خبر

كافي ٤٤ سر بنسو

ٻار جماني سما جهات وچون – ڏس جانب کي جسمات وچون

Gul Hayat Institute

۱ آواز مجي كرتون كير آ ٢ ٻڌو صفاسيني انهن رنو سير آ
جو غير جاڻي سو غير آ ٢ ٻڌو حق حاضر صفات وچون

٢ رمز رندي جي ڀهاڻ سان - ٻڌو پهرين ٻي مخان جي ڇاڻ سان
اسرار الستي اهڃاڻ سان ٻڌو ڪيئي فرق فريقات وچون

٣ ظاهر ظهور ذات ٿيو ٻڌو نفي سنجهون اثبات ٿيو
سر سانگ كر صفات ٿيو ٻڌو لحو محمد موجودات وچون

ڪافي ٢٧٥ سر بنس

ازلون لڳ ڪيبي نال رانجهي دي ٻڌو تڏان وڃ اليف اِن سپ سيانيان

١ شاه رانجها مي چور دليندا - دل نڳدا دم دواليان - ذوق شوق دا
طر ڪاهو نا قرد ا - ست سواليان - ٢ تخت هزاري اسڪل سائين
پيا ڪردا عجب چاليان - رنگ ڏي نڪ اهي دي نار نيازي وکي لا شڪلا ٻاليان

٣ وس هين ٻي وس باقيان - ڪردا ٻره جاليان - هير نماني نت هر دي ويڪيا
دائم دردت ساليان ٤ وچ وجود شهود شتابي واحد وصل وصاليا
اوچ عروج الاهي اڪمل خاص لخاص خصاليان - ٥ وچ مثلية جاڻ هو
هي محمد بي ت مثاليان - انا احمد بلاميمي تائم قرب ڪماليان ٦

ڪافي ٢٧٦ سر بنس

بيبي نڳي ڪرو روپ رڱينا - بار ٻره سر چاوندا ا -

١ جوڳيان والا ويس دتا هي - درد نانڪ جڳا وندا ا - مک وچ مرلي محبت
والي - دردان دود دکاوندا - ٢ ذوق ذليخان ظاهر ڪيتا - عاشق تي
آوندا - ماه ڪنعاني يوسف بنڪر - بردا مصر وڪامندا ا - ٣
مجنون محو ٿيا وچ ليلي - سوس برو ساوندا ا - ڪرنگ سڪايس
اپنا سارا - ماڻ جمي عجب نما وندا ا - سهني دي سک ميهر ڪون هي
هر بيت آپ لٽ ها منو ندا - عاشق تي معشوق پيا ڪر عجب ميل نبا وندا
دم دم ديوچ دائم ٤ - سادا رنگ رسا وندا ا - هادي مهدي محمد دا هي

٥ ڪافي ٢٧٧ سر بنس

قائم - آندا ول ول جا دندا ا -

ٻا ميپ ڪالهيان - مک ڪيا هڪڙ - ڪالهه هيڪا هڪ هر دي هي

١ سردا شا ڪا جوڳي ليهي - واقف ادي ڏ دي ٺي هي
اتان آوي هڪي عاشق ڪهي - اهين وچ ڪهر دي ٺي هي
ٻڌو تريزان وچ تر دي ٺي هي

٢ ڪالهه اهين ڪون جوڳي جاڻين -

Gul Hayat Institute

شمع ٿي پروانے وانگون ؎ ڦيرا هين وچ ڦردي ھي
٣ گرداں گرد غبار ٿي غازي ؎ صاف صفائي سردي ھي
ڪنڌي جهڪون ڪنار هين ؎ ڪيئي ولايت ڪردي ھي
٤ همت والا هردم هادي ؎ چست چالاڪي چردي ھي
محمد ڪون ھي رنگ رنگ ديوچ ؎ نام اهيند ادردي ھي

ڪافي ٢٧٨ سر بنس

دب جهلين تان ديو ڪرين چو - عاشق نام سڏائي پورا
١ گُلت ڪينو ڪنڌ پٺي تون - محبت مچ مچائي پورا
٢ محرسي پاڻو د نرم ناهين - جڳ جي جوڙ سڏائي پورا
٣ ظاهر جاتون ڳانا توڙين - باطن جي بنائي پورا
٤ تقوى طاعت ترڪ ڪري ڇڏ - بولا جي بانگ ٻڌائي پورا
٥ ظاهر زيب - زبان ڪهڙو - قلبي قرب ڪمائي پورا
٦ حق هادي سان هڪ ٿي وچ تون - غافل غير وڃائي پورا
٧ محمد دل رب حاضر ناظر - غائب نام وڃائي پورا

ڪافي ٢٧٩ تلنگ

يئو بشر جانو بول نبي الانس سر الله چوان
١ ڪي شوق شتابي شاهه آيو - والا بردو ٿي بادشاهه آيو - ساري ملڪ حسن
جو ماهه آيو - عين احمد عبد الله چوان ٢ لولاڪ لما جو تاج پائي سهڻا سب
صاف سيبائي - قائم قادر قدم ڪڍائي - جوش جذب جلا الله چوان
٣ ڪعبہ قدسي ڪير آهي - هن جي سوا بيو ڪين ناهي - ري سمجھ رڳوانڌو
هي - قدس ڌاجي ڪلام الله چوان - ٤ چٽو نڪنهن جو جاٿيو آ صورت
سيپ سماڻو آ - جت ڏاڪي منهنجي آيو آ - محمد قل هو الله چوان

ڪافي ٢٨٠ تلنگ

سانگي ذات سڃاڻ - جو پاڻ ڪنون - پاڻ پيٺين
١ ويٺا آهين وحدت وچ ئي - ڪثرت ڪهڙي ڪاڻ - غير غرور ڪنون واصل
٢ حقيقت وارا ري عالم - موجود ٿي ماٿ - جو آڪيا پيا ڏند رڙدين
٣ دام ڏئي جا دور ڪري ڇڏ - طرف توحيد جي تاڻ - رمز دلائي والا ڏين
٤ محمد محبوبي مام پچائي - اعتبار اهو ڪي آڻ - سڀ مسند ائين سالڪ

Gul Hayat Institute

كافي ٢٨١

تون ساڌي آن ڪين - ڪين سڄائين ڪاين ڪ
آسف عرش افلاڪ ۾ - تنهنجو زمن زمين
١ مذهب ملت ۾ وسيئين - داخل دنيا ۽ دين
٢ شرا شريعت ۾ رهين - بيه وحدائين بين
٣ هو مظهر ڪي آهين - ٻولي ٻولين ٻين
٤ محمد تن ساڌي هثارئون - پيري پيالو پين

كافي ٢٨٢

عشق وار آدموت - موتڻ تن کي مدار ٿيو
ڪوپا ڪاهن ڪست منجهارئون - چنچل تڏهن ئي چوٽ
مرڪ برابر بار ٿيو - ٢ ڪڍيا ڪهي ۾ ڪهاتر گهريا ڀيڙو ٻڌي سي
گهو ڪيڙ ڪن جهڙ تون بار ٿيو ٣ - محمد ماڻجهي ڪين سُتونتا
آت ڪياڻون ڀڃا ووٽ تيڻهن سڪڻ نروار ٿيو

كافي ٢٨٣ سر يمن

سر شاهي سڌلا پا وندا - عشق عملي ڇيا وندا
١ علم عقل زير ڪراهين - ناچو ٿيهن ڇپا ونڌا
٢ نقل دنمازان ورد وظيفي - پول اهين پلا ونڌا
٣ ازعيبي عوشاقان توڻ - ٻمزان خوب ولا ونڌا
٤ زو ژن نوڙي نال نبيري - انا الحق الا وندا
٥ شاه منصور شتابي شائق - سوري سر آلا وندا
٦ محمد ڪنهن مهيران توڻ - ماڌي تار تمنا ونڌا

كافي ٢٨٤ سر يمن

سردي ياجهوري سهتا سائين - يار ملان ادسور ڏهين
ظاهر ويک نظهور ذاتي - محب مدام شئور ڏهين
١ سيني وچ جوي سڌائي - دوست اهلان تون دور ڏهين
٢ پو پيالي پيوت باجهوڻ - مست اوڪي مخمور ڏهين
٣ تن نناايم پولي باجهوڻ - مستي سوري منصور ڏهين
٤ ذاتي باجهوڻ شوت اينيب - اصل قال حضور ڏهين
٥ حيرانيءَ مهرشيوت نااهادي - محمد اوڪي منظور ڏهين

Gul Hayat Institute

کافي ٢٨٥ سُر تُوڙي

سدا سُونهن سرڪار اِٿي

جي دل سڄي دلدار اِٿي - ڏيهه ڏسڻ سرڪار اِٿي

١ وهم وجودي وسار تون - عيان عيني آهي اڪتار ڪئي،

همت هل تون هام هڻي - پيارو ملي سيني بيڪار اٿي،

٢ پنڌ ڀڃڻ تان پرهيز مت ٿيون - بره جي بازي بديشي ڪمت ٿيون،

هر گهڙي هادي ٿي ڪاهڻ ٿهت تون - ساجن جي ته سنڀار ٢ اٿي،

٣ ديا وکيئي ڪيئن وريا - توڪل تره سان تار تريا،

ڏک تڏ اڙون ته ڏريا - تن مون تي مرد مڻيار ٢ اٿي،

٤ پنڌ غفلت غازي تنهن ته ڪر - عشق الله سوکم ته ڪر

ان طلب تمامي تنهن ته ڪر - محمد تو مهلدار ٢ آهي،

کافي ٢٨٦ سر پوربيا

عشق تنهن آذات - سڪ ستنگ سوز سنسمايو،

١ ازلي غيب منجهارئون - ظاهر ٿيڙي ذات - سانگ صفاتي بيک بنايو

٢ قدر ڪري في از ڪرڪم - قائي مري ڪاوات - روز ٿورون روز سور سوايو

٣ عظم رکي اوڏاهڻ آئيو - ترت ڪري تجلات - ڪوڙ سان اچي کوهايو

٤ محمد ڏينو ڪري واهايو - جهات ۾ پاڻي جهات - مام محبوبي منصب پايو

کافي ٢٨٧ سر تلنگ

عشق ڏي پيند اسو ڦيرئيان ڦيريان ڇڪر پيرين پيريان پيريان

١ جسم جان جلاڪر سارا - جگر ڏي پيند اجهيريان جهيريان،

٢ انگ پيوت ڪرماڻي ڦوري - تن تليند اکيريان کيريان،

٣ پيچ سرڪ سوڙي سانگ - مست ميخاني ڪيريان ڪيريان،

٤ سيخ پلنگ دي سرت نه کائي - خاڪ وسارو ڏيند اديريان ديريان

٥ جائي کانڻ اتا محمد سند کيسان ڪهيريان ڪهيريان،

٦ هر ويلي هر وقت هادي تون نه محمد پريتيان ميريان ميريان

کافي ٢٨٨ سر تلنگ

چا ڪهن فقر دي ڪمال کهون،، في حور ٽين قيل قال ڪهون

١ بوڙ بيائي اپني ساري - نيهن ۾ نازل ٿي نرواري،،

بيخودي وچ باغ بهاري - هٿ خام خودي دي خيال کهون

٢ قرب آهين قاصد دين - عين عبادت عابد آهين

Gul Hayat Institute

هرسانت وچ سدا جدا رهين

٣ ڙهه ڦ ڙ توڙ دور ڪرين ؛ جانب ڏي تہ جمال ڪنون

ق، ل، ق، ب تون آباد ڪرين ؛ ل، د، ق ن ڪرن ياد ڪرين

٤ جام هٿان تون ساقي پيوين ؛ ش ق ق ڪمال ڪنون

محمد واقف واصل ٿيوين ؛ موتوا قبل مرين تون جيوين

ڪافي ؛ نجي احديت احوال ڪنون

عشق تنهنجي ٣٨٩ آهيان اسرار سرتلنگ

١ ڪنهن ڪنهن گجهي گجهه وار ؛ جاڻندا مونکي ملان ۽ قاضي

ٻنهن سڃاڻي تنهن ناهين شتر وسار ؛ ڪل تہ ٻين تون ناهين تازي

٢ والا دنداڻي دسبو ڪولي ؛ دلتون تو تنهان يار ٿجي

عشق ازلي مهليم جهولي ؛ ڪيئن نجي ٿي ٻولي

٣ سر سانگو تو هي سوره ياسين ؛ ساقي سچائي سرتو ته ٿنداڻا

تو تنهن نہ ناهي نيندا ؛ گورو ڪٽي وتا گوهر غازي

٤ راز ڄاڻا مالڪ آهن اصلي ؛ ترڪ تني ڌڪ دل تسلي

محمد وڃي وڃي وصلي ؛ ڪئي ڪري تہ دست درازي

ڪافي ٣٩٠ سرتلنگ

بحر بحون وچ باقا ؛ مار تنبي موجود ٿي

موتوا قبل انت موتوا ؛ نابودي تہ مئون بود ٿي

١ وچ ناسوت تون نڪري ؛ ثابت سار ۽ سود ٿي

٢ ملڪوت تون پيہ منزل ڪي ؛ ملڪن جو مسجود ٿي

٣ جبروتي تون جو جيئن ڪي ؛ وڃ وڃ جلدي جلدي جود ٿي

٤ لاهوت مٿان توتون لا ؛ ناسوت مان بهبود ٿي

٥ محمد تمام سچائي نوڪ ؛ خيال اهين خوشنود ٿي

ڪافي ٣٩١

ڌ سوڀارن منهنجو ٿا تہ ڪري ؛ ڪڏهن ڪي ٿي ڪڏهن ڪي ٿي

١ اينما تولوا فثم وجه الله ؛ جاڏي تاڏي نظر نگاه

آهي هر جا هادي شهنشاه ؛ ڪڏهن ڪي ٿي ڪڏهن ڪي ٿي

٢ خلق الانسان علیٰ صورت ؛ ظاهر باطن معنیٰ مورت

پليل پرين پيهي پورت ؛ ڪڏهن ڪي ٿي ڪڏهن ڪي ٿي

Gul Hayat Institute

٣ رب ازلي تن ترائي - هيت تتي آ نور نورائي ؛
لا شڪ لائق آ لاثاني - ڪڏهن ڪهي ڦري ڪڏهن سبحي ڦري

٤ سُبحاني ما اعظم شاني - الانساني راز ربّاني
بيشڪ - بالا ٢ بارا ني - ڪڏهن ڪهي ڦري ڪڏهن سبحي ڦري

٥ محمد ڪي آسح مُدامي - عشق تنهنجي - تيو آ لامي
خطرا خيال وڃائي خامي - ڪڏهن ڪهي ڦري ڪڏهن سبحي ڦري

ڪافي ٢٩٢ پيلو

مَرُ ملامت ڪئون - عاشق کي سر ويچ

١ اصل روز الست کئون پيو پريحي پيچ ؛
٢ همدم هادي حق سان - ڪي توڙن هاڙهي پيچ
٣ پنهوءَ ٿون پيزار کي - ڪاهي ماڻهو ڪيچ ؛
٤ در تنهنجي کي ڪئين بيٺا آهن - محمد پڻ آهي ہيچ ؛

ڪافي ٢٩٣ سر آسا

ٻلي نه آهيان ٻلاءِ - تو تنهنجي ٢ ڪاج آسا جو
١ ڪڏهن اچي تو ڪيٺي - تو سوڌو مون سائو ؛
ٻيڳ ستائي راج آسا جو

٢ زور ظلم جهڏو تون زورهي - ڪر عمر نا انڪار محبت آهي منهنجو آسا جو
٣ سڪ سيبائن عديتوند عشرت - وڃي ڏ تنهنجو وا ء - توڪ ڏهگ ترج آسا جو
٤ حال محمد ۾ ڪي هيرائي - سانگي جه سنماء - لائق پالن لاءِ آسا جو ؛
٥ محمد جو روز ميتائي - ڪيت مڪيند وآه - ڪامل ڪيڙو ڪاج آسا جو

ڪافي ٢٩٤ سر پرڀاتي

سائي سيبا جهاسي پيت حق سان وڃي هڪ ٿيا ؛
١ ذڪر ٢ فاني في الله - واقف ٿيا واصل بالله
بيشڪ آهن ها بالله - مري جيڪي جاڳي جيا ،
٢ جوش جذ باتي جاڳيو - سر سيبا تا ئوت تاڳيو
خيال وحدت ۾ واڳيو - ڏيل ۾ بارن ترڪ ٿيا ؛
٣ رو پوش تا رمزان رکن - جاش - چشمن جي چکن
غنهنجي تڪڙ ۾ نا اچن - ٻڪڙ - غي يائق ٿيا
٤ هادي هتا ڪوف تا پين - پيا ٿين ؛

Gul Hayat Institute

مست مئنفاق وتن - خمر ٣ خمار يا کيا -
٥ شب دوز کاھو ڪاه ٣ - ڪ وحدت ويساه ٣ - محمدؐ
مطلع ملاح ٣ پيش پرين جي پيا

ڪافي ٣٩٤ سرڀ ڀيري

بره ٣ ٻا ڪا ٻهاريا - موج مستي تا ماڻن
١ بحر وطن منجھ پيا - وحي ياد سان يڪ رنگ ٿيا،
لا ءِ نفي ڪنون ننگهي ويا - اوج انهي ٢ ڏڻن
٢ سانگ صفاتي جو ڪري - منجھ عشق جي آيا آرف،
زياده ذوق زدي زري، جاءِ پنهنجي ڪا ڻن
٣ پنهنجو ڪات ٣ ويناڳولن - پر ڪي دي ڪائي ٻولن
راه اجايا روڳي رولن - ڪرڪ پوتند و ٽاڻن
٤ خيال سان خيال ملائي - حق کي هر جا ڀالائي
عين جو قطرو وڃائي - ڪرڪ تائي سٺون ڇاڻن
٥ ميم سان محمدؐ مٽا - اسرار الله روي عطا
٦ رمز هن جي رتا - وره ٣ واصل واڻن

ڪافي ٣٩٥ سرڪنڀات

صاف سيني ٣ سمادم سادر - تن من تار وڃايا نتو
١ روزازل ڪنون سنيا تم سادر - نسنگ هيڻ تم نيه جو نفرو
هلان ٻيلان پيو الٺ او ٻادر - ٻول ڏيو ڪو ٻايانتو
٢ زنجهي ڪي سمجهن شالڪ - علم عمل جا ناهن تعلق
ماڻهي ملڪ ساري جا مالڪ - ممي نيڇ ٻند آيانتو
٣ گوءِ ميدان ٣ سنده غازي - عين لحب تا پاڻ نيازي
ملان تورتي سوين قاضي - قربون قدم ودايا نتو
٤ سر ڏيئي مان سرور نتو آ - رهرو ورنڪ رنتو
پيو پرجو پاهين تنتو - محمدؐ ماڪ متهايا نتو

ڪافي ٣٩٦ سرپيرو

ڏس پيار ا پره ٣ نگر جي ڪلي - پالي پالي ٣ پالي پالي
١ پريم نگر جي پوجا پارس - سپ ڙي ڏي او ٹما ٣ رس
واھ تيند واڻي واڻي - عين عطا اسرار عڪي

Gul Hayat Institute

بيشڪ هن تون نيهن جو نفرو
٢ جي ٿئين تون ڪافر ڪارو ÷ آدي هڪ وار هاءِ
سانگ سوري تي سدا اسويارو ÷ قرب متنجهار ٿيون اينداوڪايم
٣ سڪ وارن کي سولو آهي ÷ خير الوري تي منهن حبابي
سينو سيني سان لا بُنديو ٿيا هه - بيخد تا قا باز بخي
٤ هل همت سان تون هام هڻي - محمد مقيم ميدان ملهي
دم قدم کي وڌاءِ تکي ÷ ÷

ڪافي ٢٩٧ سر ڏهاڳ

عينن جي ڪتل کي ڇا منجهه هاڻي ÷ ڪاٽيون ڪسي ويون ڇا سور ڀلاڻي
١ دل ۾ ڏکن ڏو هان محبت ڇاڻي - پرتون پرين جو پور پيلڇا ڀڃي
٢ سڪ جي سوغات ثابت سيني سماڻي - آنکي رندي رمز ڀير ڏڪاڻي
٣ هر دم هيئن هيرت - هيسيون هلاڻي - ويئون قرب ڪهي ڪامل ڪاٽي
٤ ذڪر اخيال خاني - دم دم ڏيڻاڻي - سالڪ ڪنار سمج قي - تالاءِ هڻايي
٥ هر حال ۾ هڪ تي ڌڻي سڃاڻي ÷ محمد مقيم ماهر لا هڻي هاڻي

ڪافي ٢٩٨ سر ڪامول

مرڪو پنهنجي خيال جو مالڪ - تنهن ۾ ڪهڙي ريس
١ محبوبائي مام سان - ٺوڳ پاتو ابليس
٢ ڪهڙي انکل سان آدي - هشت تا پيو ٢ ديس
٣ عشق اچي انصاف ڪيا - ڪربلا ۾ ڪيس
٤ سرمد پنهنجو سر وڃائي - صفائي سر جيدين
٥ سوري تي منصور مڙيو - اچي نوا پائين سڌيس
٦ شمس الحق جي کل ڪلاڻي - ڪان تدبير ڪا هڻيس
٧ شاه بلاول سوز منجهان ڪرتا - هائي تيڙي ٻڌيس
٨ محمد رکي تون صاف صفائي - ڪيڏي خام خبيث

ڪافي ٢٩٩ سر توڙي

مرح منهنجا تون ناظر - او هئين ملڪ الهي
١ حاڻي هل تون جوڙ اهئين ۾ - هيڙي تهنجو چاهه
٢ ديس اهي جو دلبر سائين - او تون ڪاهيون ڪاهه
٣ ڪاهاڻ جو ڪيم وساري ÷ ڏي پينور کي پاه
٤ وڻڻ ۾ ويم وڪ وڏا نج ÷ سڪ سيکوڪي ساه

Gul Hayat Institute

محمد محڪم سُڃاڻي ٿي لاڪا پاسي لا لا

ڪافي ٥٠ سرپوربي

واهه وطن جي تيند ين ٻه چورن ڪي ته ڇڏيند ين

١ هن نماڻي جي نجهري ٻه ٻه اجهاپاڻ اڏيند ين

٢ سواهن جو وسيلو ٿي ٻه ٻه اڏرا جي تون ڏيند ين

٣ عيب پري مون اهيان ٻه ٻه ڪامل تون ته ڪيند ين

٤ سيد پنهنجي ساٿ سان ٻه گولي ڪي ته ڪڍيند ين

٥ محمد جي ميرا ڪيا - ڏوهي ٿي تون ڏوڪيند ين

ڪافي ١٠٥ سرسوري

هرو نگم رهين تو - وري پول چو ٿيلا تين

١ ازلي ڪان تون احد ٿي - ڪليس بيڪ تو سائين

١ من خدا ايم موج سان عطار تو لائين - قم باذني وب شامس تو سدا تين

٢ سوري ٿي هسوار ٿي انالحق تو ٻڌائين - ترش اٿ ٿي نعره ٿي - شاهه طليب تو ٿين

٣ سُبحاني ما اعظم شاني - سحا ٿي ٻالائين - ظاهر ڪري ذات ڪي تو ڪين ڪاڍو ڪيا

٤ محمد پنهنجي موج سا محڪم تو ڏيکلائين - انا احمد بلا ميمي لا ڪجهه تو ڪلائين

ڪافي ٢٠٥ سرسو

پري پاڻ ڪيو ٿي پاڻ ڪي جدا - ٻه موجود منجهه اهين منڪ ملڪ

١ الست ٻڌ پائي پس تون پيهي - دليرآهين دائم تون ڏهي

وفي انفسڪم واهيهو وفي - نما وند خالق خامق منڌا

٢ هرجاءِ ٿي آهن تنهنجا ديدا - وٺ ڏٺ پيا وسي

ڪلي ڪلي پائن قيدا - والا ناز ڪ تنهنجي نيهن سند

٣ عام ڪنوڻ اولو ڪري تون آئين - عالم عاقل پول پيا تين

سڪ وارن ٿي صاف سڃايائين - رازجي پرين هوي ايان ڪي

٤ عام اهڃاڻي - منجهن سالڪ - موج الاءِ محڪم مالڪ

محمد پرت ونڊا سي ٽالڪ - نعرو نامن ختايت نڌر هندڪ

ڪافي ٣٠٥ سرپوربي

قول ته قديمي موزن وسارجو

١ سنيت ڪيو سس تيون ڏيهه وحيتي ٻه ڪاهيون ڪاهين

دوس جو ڇجا ونجو اوڏاهين ٻه دم دم

٢ پيابي تنهنجا نجهن آٿ اجها ريو

٢ ڇڏ ڙي ڇاڙي ڪجھ ۾ ناھين ڪو ڏکيا پاسي ڇل تون لاھي ع
ھادي سان ھيڪانديون ڳالھيون ٿيندي ديو
٣ ميادي ھوت وک وڌائج - ڳالھ ٻجھي تون ڪنھن نہ ٻڌائج ع
دل جي دلبر منجھ طلب تون ڌاريو
٤ محمد تان ڇھي ڪين مڙن تا - ڪھڙي وڏي سان جو شي جڙن تا
صدقو سيد تنون جھن سبق سيکاريو

ڪافي نمبر ٥٠ سر يمن

شاھ حسن جي شوق ۾ وھي جوڙ روئان مان -
دس منجھ ڪين بيوس - ٿي وريو جوڙ روئان مان
١ خواب غفلت ۾ گذاريم ڪل نہ پيئي اسان جي -
دم دم ۾ ياد ڪري پيو جوڙ روئان مان
٢ وصل جي ويچار و شوق ويڙھا ديان
الفراق اشد من الموت ڏسي جوڙ روئان مان
٣ سنگتي ساٿي نہ سور جو - دل وندي وارو نہ ڪو
پل پل اھنج ۾ پيو جوڙ روئان مان ع
٤ جن ٻکي ٢ تن ڪھڙي - بيخبر سڄڻ رٿيا
محمد آھي مونجھ ۾ مري پيو جوڙ روئان مان

ڪافي ٥٠٥ سر تلنگ

بيھين وڃ لا پار - حبيھي تيھي تون ٿيا وڃ اوڪار
١ سر دارا تڪاست ڪراھين نہ عاشق نا ڪر ٢ ر
بار ملامت پاو پيو جو ڪا
٢ قدم ھنا ورک ڪم ڪوٺان - [illegible] ڪ ھار ع -
سالڪ ھند ثابت سوڪا
٣ مسلم معد نہ آھيان ٿين - نہ قتل ھيري زنار
دم ڪم ڪريو نہ تڪيہ دو ڪا
٤ پاڪر حجاني پاٺ ۾ پيھي - تہ تون نظر نہ ھار
محڪم ماھر تن وچ موڪا
٥ محمد پانا نالي ھدايت دي - ھادي ڪل وچ ھار
وحدت وچ ھنڌا ڏوڪا

Gul Hayat Institute

ڪافي ٥٠٦
سُر بيلو

پرديا آهيان برهه جو - دور زادل ٢ ڏا سي
والا تشنگي تپايل پيالي پريم پيا سي
١ تنهنجي ملڻ سوا هت هيئڻ تيس همیشه
حسن باغ ۾ آ بلبل خوش بوءِ گل جو واسي
٢ من محب موهن مجنا خان - دارين ۾ ڪو دلبر
هردم هيئڻ ۾ حاصل هادي آ حق شناسي
٣ شب روز ياد ڪيو - هڪ دم وسارنا هئين
غمگين غم ۾ آهيان خلعت وڃي خلاصي
٤ بلبل پڪاري ساقي تو کي وينو ستا يا ن
پڙ ڪري پيار - محمد ٢ ميٺي محوا سي

ڪافي ٥٠٧
سُر پيلو

ري ملڻ محبوب - پيا سيڪار سر ما چا ڪيا
عشق جي آتار - پيا گهربار - گهر با چا ڪيا
١ درد جي دونهان ۾ - قائم آهي قائم فقير ٢
ورها جي وڃار - پيا وارڻ وار ڏا چا ڪيا
٢ عيش عشرت زهد سڀ هڪ جي سوا ئي هنج ناهه
برهه جي مشمار - پيا ديدار ڏي ڪلبا چا ڪيا
٣ زهد ناتيون ذوق گل - زابرا جي سي زير ڪيا
الله جي آزار - پيا ٢ زار - عند با چا ڪيا
٤ تعريف جي طاقت ناهين - شاهي حسن جي شان ۾
محمد جي مختيار - پيا مختيار مرسا چا ڪيا

ڪافي ٥٠٨
سُر ڪوهياري

حق هادي محلا تيو - راه مرڻي تيار ڪر ميان
١ پيالو پيار پاڻ پرت سان - مست منائي مد ميان
٢ جذبش ساري جهان ۾ - ذوق جو تنهن ڏي ميان
٣ ڪون پوڃي تو ڪنڌهن - ڪوهيارل سان قيد ميان
٤ محمد جي ميثاق ڪئون - ياري ڏي نوا ٢ نيڪ ميان

Gul Hayat Institute

ڪافي ٥٠٩

برهين بار آيا - ميڻون قسم الله دا
جگر جان جلايا
١ اڄ اندر وچ پڙڪا ڪوئي - دين ڪفر ڏٺا آيا
٢ عشق الله دوچ خيما کوڙيا - روز نون روز سوايا
٣ سنڌ سنڌ وچ ناسولان سالي - دردان دم مچايا
٤ راتيان ڏينهان روح ميڏي وچ - رهبر ٿي رستا پاتا
٥ هردي هردم هادي سائين - مدني بابا
٦ محمد عاشق روز ميثاقي شهري

ڪافي ٥١٠ سر سوري

اسان ڪانڌ ڏس دلبر ٢ هيون
شوق اڳي ٣ شير ٢ هيون
١ حق حقيقي حاصل هر دم - غافل غفلت غار آهيون
٢ منجهه وجودي دنيا ياري - بيحد بالا پير آهيون
٣ ڪج پيو ڪنو ڪج ٣ - ڪيو ڏي ڪير آهيون
٤ ساعت هڪ هي چنو سي - قند ذڪر قهر قا آهيون
٥ خطوا خام ڪياسي خارج - ذيل منڌي ديرا هيون
٦ صاف صفائي سيني اندر - سڪ سانگ اسير سائين آهيون
٧ محمد مظهر ستار و سهڻو واقف ويڌ تيا وير واهيون

ڪافي ٥١١ سر ڍهگ

چوان ديار في چوان دذ ته پنگي جا چوان
١ يار پيتو نا هيئن تيتر پنوڙ پنوان
٢ ڪئي رڪ اندر رطستان ديج ٿرو ڏ دوان،
هادي توکري ڏناسيي ٢ سيار سوان
وهيان چو تون ويسلا سيج راه ٢ روان،
٣ ورن تون روز روح ٢ - ته شاد ٿگ نوان
للفسان لطيفي لنو لا اشڪلات گنوان
٤ ڪام ڪتي غازن ولري - گور سنجهه گنوان
هردي هيڪو هادي آ محمد بيشي پوان

Gul Hayat Institute

كافي ٥١٢ سر پرڀاتي

جن عشق جو ڪيڙو صفت ٦ تن کي پيو سارو قدر ٦

١ عشق جي مڪتب وچ ۾ - سو پڙهن سبق جو ڪو پاڻون شهر

پڙهن گهڻ گهڻيڻ ٿليون ٦ ڪونه ڪو پاڻ ضرر

٢ مست مڻفانو ڪري ٿيا سر د محڪم معنوي

موج سان ماهر مقيد - عشق جو اعلى آ شر

٣ مقصد جيني مقصود کي - موجود ڪن پيا پاڻ ثم

سهنجي پسڻ ٢ پر ٿيا پنهنجي ڪرن ٿا نظر

٤ عارف بالله عشاق ٿيا - احسن طريقي طلب سان

ڇا ڪري تعريف تن جي محو ٿيو محمد مڪر

ڪافي ٥١٣ سر ڪوهياري

سر تيون ڪوهين سان - سهي پسڻ پنهوڄ جي

١ ڏني مون کي ڏکن جي سنگهه لوڻي ماءُ

٢ هاڙهي هلندس هيڪلي - هلندس سڏ سماءُ

٣ جبل جهاڳي جوش منون - ويندس سهندس واءُ

٤ سور پاڻي ڪرڻ ڪو - سهم نه ڪري جاءُ

٥ ڪان هن تيندو ڪيڏي - بنا عشق اباءُ

٦ محمد ڏي محبوب تون - اڄ يار وڃل

ڪافي ٥١٤ سر پرڀاتي

ڇا ڪريان وس ۾ نا هئا - پوس تيرسل ڄ بي آهي

١ تنهنجي وڙو ورن ڪري - سو هو آهيان سڪ جي سڪي

٢ وڙي تمسن ڪان بي - الڪوثري تيسان لعل آهي

وڃڻ مون کي وه ٿيو - لوڪي وسيلو نا پيو

تنهنجي قرب جي قابو ن ڪيو - تنهنجي تڏا آيس ڪاهي

٣ تو سرڪ ڏي سافي پيان - دو جڳان جانب جيان

تو ماتان لڪ سن ڏيان هڪڙو ڏيڻ مون کي ڇا هي

٤ تنهنجي بره جون بوندن اوسن - ڏيه پيا بيشڪ ڏسن

هڪڙا ڪنا ياني ڪسن - ادهو نا لا بيتي ڏون تا هي

٥ آنڪ ازلي ياڙ تون - گهڻ هيڻ کاڻ کهاڻ تون

Gul Hayat Institute

محمد ڪل ڪنهن اچي مارئون ◦ داوڪل دبڙا داهي ۶

ڪافي ١٥

بره ڀڳا دي ٻڌا - وڃڻ ميڪون وٽ ڏڌا

١ زور ن زوري تال ن بردي - عشق آما في ڪٽڻا

٢ تيون تڏ ڻ پنهان روح منهن ۾ وچ - طلب توحيدي تڻا

٣ روز ازلدي پولي چاڪي جاني ايهو في چٽڻا

٤ ترده ذوابان حد حجابان - چولا هين ٢ ڪٽڻا ٢ ۶

٥ اول آخر ظاهر باطن - ڳالهوڻي پيا اڳٽڻا ٢ ۶

٦ محمد مستي حال ديوچ - هام حقيقي هٽڻا

ڪافي ١٦

سڪنديون وتن سڳڳ ڪان - جانب لئي جاڳي ۶

١ فڪرون ذڪر ڪم - ولت اتن وڃائي ۶ ١١

٢ العشق نار يحرق - سڪ سمير ڙائي ۶ ١١

٣ بيخودي برحال ڪيائين - هام خودي ڪاڙي ۶

٤ ائين في عجب - سٽ صنم تا ڙاڻي ۶

٥ محمد پرين پيڪي - لئي هٿين الاستي ۶

ڪافي ١٧ ڪوهياري

عشق جو جو تو جهت تون - تو تو بيا ڦي جوڙيت تون ۶

١ بيغد وڃيتون جدا ونهين ٢ - هام خودي کي ستڪ تون ۶

٢ ظاهر ويت پئي تون اڪو يوت - الله دورني آک ڀيت تون ۶

٣ سرڪي صاف ڪيتا تون ساقي - جاش الاهي ڇيڪ تون ۶

٤ هر حقيقت وار پرورد ڪي - پرينم ٢ ڪيت تون ۶

٥ ٿيڪ پرسا ڪي ٿو ڪي پيو ڪاٽيا - جيون وڃين ڀي هنڌ تون ۶

٦ محمد پنهنجي موج مبات - لاڳيا پاستي نت تون ۶

ڪافي ١٨ سرڪوهياري

ڪٿين تڏهين ڪل تون

١ رتدن وارڙي ڙاڙ لا ٢ ۶ ÷ محبوب سان مل تون

٢ شيجي سڪ سلڪ ٢ ۶ ÷ تو رنجاني ڪل ستون ۶

٣ محبت جي ميدان ٢ ۶ ÷ ڪن رنج سوال تون

پا فاني تون بلڪ تون

Gul Hayat Institute

۴ وحدت واري ويڙه ۾
۵ محمد صافي صاف ٿي — تعصب نه ڪڪ تل تون
۔ ۔ ويڳم ڪوري حد ڳل تون

ڪافي ۱۵ سر پيلو

عشاقاند يان عام نه ڄاڻن اليان بلياب بوليان
۱ موج دريا جي چاڙهيان لاهيان — جوڙ جُڙ بيديان چوليان
۲ شهنشاهه شهباز شتابي — باطن ڪا ٺوند ٻوليان
۳ چشمان دي چمڪار چنبلي — ديد ڪري ڪوليان
۴ انا الحق آواز الاهي — لاشڪ ته بند الوليان
۵ سو مالڪي هند جان سيوڪي — نام تبدي تون گهوليان
۶ محمد جيهان لکين هزارين — در هادي دي گوليان

ڪافي ۲۰۵ سر ڪسوري

ڪنهي ڳالهه ڳوڙي نه سڳهه — توسمجهه آهي عين عيان
۱ انت منجهئون ڀي انت لئا — سيد بالا ت بيان
۲ ياد ۾ پاڻي جهاني ڏس تون — تو منجهه گهرون هوگيان
۳ مام محبوبي مخفي بندي — منجهه هي شاڪت سُرت سُڃاڻ
۴ خاص زيب هيڏي ڪن تون — يڪدم پاڻي پاڙ ڏان
۵ عالم عقل ڪوڙي ڪم نه ڏيو — پڙهن ننشا بر ڏيدفان
۶ محمد ڪولي چڱڌ تون من ۾ — دائم ديهي درس ڪڪان

ڪافي ۵۲۱ سر توڙي

شاهه حسن شهباز شهي جو ساهم سرسيڪار عجب
۱ حلي حسن حيران ڪيا — ناقابد ۾ بيان ڪيا
ناڪان تو ريشان ڪيا — نيو دحسن نه ناقا عجب
۲ شاهي ماري و نيوشا ماڻ — يڪدل ياري ناسار تهڻو
پر پياري ياري نيمانو — خالص خرمن خدمار عجب
۳ قامت قرب ڪرامت ڪمال — سنگ ملهار نه اکيون آمل
ابرو سڌ ڪمان مارن مشڪل — رانول تنگ رخسار عجب
۴ لاشڪ لب لاثان نعلي — موتي ڪر ندان بيت مثالي
حون ڪري ڪمان ناهن خالي محمد در دستار عجب

Gul Hayat Institute

كافي ٥٢٢

ڪنهنجي ڪرڻ ۾ ڪين اچيتو

آڏون جو انصاف -

١ آکيون آکين ۾ اچي انکاڻن سڀ ملون معاف - ۾ مدي مستنجيز

٢ شمع حسن جو شعاع شتابي غفلت ڪولي غلاف

پتنگ وانگي پاڻ پچي ٿيو

٣ وحدت وڪ تنهنجي ويڙي - ڪافي ڪشالو ڪاف - رمزائي ۾ يار رچيو

٤ محمد منهن ۾ نظر هادي جي - ٿيڙو مائن ماف

پنهن ۾ نادل ناتا گڏجي ٿيو

ڪافي سر پوروي ٥٢٣

دئي ڪرتين دور - وحدت منجهه وهلور

١ پاڻ سبحاني جي تون پنهنجو ؛ (آمين) نور اعلى نور

٢ قاب قوسين تون ڪعبو قبلو - هر دم ۾ حضور

٣ سڪ سيني ۾ يار سندڪيون - بيه آشني ين نور

٤ پرپيالو پاڪ پيئين تون - مس دڙهين مخمور

٥ انا الحق ٣ واز ڪرين تون - معني ۾ منصور

٦ محمد پنهنجي موج ۾ - ڪاهون حڪنا جور

ڪافي ٥٢٤ سر آسا

مئي دي مهر ياح وهون - پرپيون جام ڪهيون

سر ڪي صاف ڪيتا هي سيتا ڀيڙي دئي دي دام ڪئون

١ فرش ڪئون لنگهه عرش آڏا من ۾ خيال اهناں خاماں ن

خاصل خاص طريقت جاون - انت نه ٿيون عام ڪيون

٢ ڪالهه ڳهي نون گون قون - له حقيقي دسندا وي

ٿهن پيغام پياهن پڌرا عربي احمد جام ڪئون

٣ دم دي دور دوائي دل ڪون - وار نهڪ وانڌا وي

تيا آزاد اهي عاشق - خالي خطري خام ڪئون

٤ جسم ڪنون تيا جاهل جائي خون جگر دا ڪاهندا وي

محمد محڪم ماهد ٿيون - مرشد والي نام ڪئون

ڪافي ٥٢٥ سر ڪرهياري

١ سر سيالج سيج تون - ريي سچاڻي ڪڇ تون

Gul Hayat Institute

كافي ٥٢٣

كنهنجي كرت ۾ كين اچڻتو
آڳون جو انصاف - معاف - ج مدي مستيجو
١ آكيون اكين ۾ ابي اٽكائن سب ملاون
٢ شمع حسن جو شعاع شتابي غفلت كولي غلاف
پتنگ وانگي پاڻ پچي ٿو
٣ ويهڻ واك تنهنجي ويڙي - كافي كيئا لوكاف - رمزا ٿي ۾ يار ڏيچو
٤ محمد منهن ۾ نظر هادي جي - ٿيڙو صاف صاف
ٿيهن ۾ نازل نانگ ٿيچي ٿو

كافي سر پورب ٥٢٣

دئي كرتين دور - وحدت منجهه وهلور
١ يار سبحاني جي - تون منهنجو (آهين) نور اعلى نور
٢ قاب قوسين تون كعبو قبلو - هي دم ۾ حج حضور
٣ سك سيني ۾ يار سندائين - بره پيشي پر نور
٤ پرپالو پاك پٽين تون - من دو هين خمور
٥ انا الحق آواز كرين تون - معني ۾ منصور
٦ محمد منهنجي موج ۾ - كاهون حكما حور

كافي ٥٢٣ سر آسا

مئي دي مهر ياڻ وچون - پر پريون جام پيون
سر كيي صاف كيتا هي سينا چيتي دئي دي دام كنون
١ فرش كئون لنگهه عرش آدا من ۾ خيال اهنان نماتان
خاصل خاص طريقت هادون - نت نه تيون عام كنون
٢ كاهي لون كولن قولن - نه حقيقي دنداوي
محهن پيغام ٿيا هت پڙدا عربي احمد جام كنون
٣ دم دي دور دوائي دل كنون - وار نه هك وانڊا وي
ٿيا آزاد ادا هي عاشق - خالي خطري خام كنون
٤ جسم كنون ٿيا جاهل باكي خون جگر دا كاندا وي
محمد حكم ماهد ٿيون - مرشد والي مام كنون

كافي ٥٢٥ سر كوهياري

سس سياڄ سيچ تون - ريي سڄاڻ كنهن تون

Gul Hayat Institute

ڏکيءَ بادَ جِيا شِ ۾ صحبت وار و ميچ تون
تصوري ميدان ۾ — عاشق آڏي قياج تون ١
شمع واري شعاع تي پروانن جان پچ تون ٢
محبت جي مام ڏي ٿي خام خلل آن پچ تون ٣
رهبر واري راهه ۾ — رمز ڏنا في ذرهِ تون ٤
محمد حد حجاب گم ڪر — نسنت ناڳو نچ تون ٥ ٦

ڪافي ٢٦ ـ سر و بيهاڳ

دوستان تي ڏتب سان آيان اينديءَ سر ايان اينديءَ
عاشق آهين اڄ تون جهل جهپيڙ جهل جهپيڙ
١ عاشقن کي امداد ڏي — اندر ۾ اڪير اندر ۾ اڪير
وٺجي دنيا ڪيتري کي ايڪا سپجها تون سيڙ ها سپجها تون سيڙ
٢ موتي تنکون خراب وڃو نيشن وهايون تو نيشن وهايون نير
ڏ تون ڏيهان ڏرم ۾ رنگ ڏيهان ڏرنگ ڏيهان ڏيڙهه
٣ ڪڙ اکين ڳهڙي پيا ستيا آهن تا سير سيا آهن تا سير
ڪامل ڪار ڏنيا ۾ چڱي ڳالهه تون پيڙهه چڱي ڳالهه تون پيڙهه
٥ ترڪ دنيا واجب طالبن تقدير طالبن تقدير
هيڪاندا وڃي هيڪ تيا محمد مغان مير محمد مغان مير

ڪافي ٢٧ ـ سر ڪسوري

عشق جهلي جن سرتي آيو — تا تو نيهن نيائن قدم ورائن
١ آيا آڏي تي آ ماڪ آيا — ڪامل ڪنه ڪيا ئن نتا موٽائن
٢ عاشق اڙ بنگ اصل اويڙا — گجهي ڳالهه ڳالهائن جي ڏيکائن
٣ انا الحق آهي ذڪر تن تا — حق حقان حلائن ڪين لڪائن
٤ بيخود با قابين ڪجهائن — خودي نيهان سيڪائن
٥ محبت جي ميدان کي مانجهي محمد سد سلهائن وڃ وسائن

ڪافي ٢٨ ـ ڪافي تلنگ

معاف ٿين سب ماڻهي ڳالهيون
١ هيئين حقيقت حاصل ڳالهيون — سڪار ڏين ڇڪيون چاليون
٢ ايا دسد آئي ڪين ٿيون وسيون — پرت سنجهار ڳين ترڪين پاليون
٣ من ڪري لئي آئين آڪيون — عشاقن جن اڪيرن ڳاليون
٣ تن روئي ڪان ڪين اڄيڻ ٦

Gul Hayat Institute

دم قدم ۾ ديا ديت ڏ آهي - جان جميعت ڏينا ڇاليون
٥ عشق اسان کي ازلي آهي - تيهن وهن تيون ناڻ ناليون
محمد رمزان غمزان غازن - نازڪ نوڪان نازنر اليون

ڪافي ٢٩ ٥ سر پيروي

بلبل بوت تا پور - سور سڄڻ جا سر تيون
١ ونڊ ناهين هڪ وارجي، گهايو تنهنجي گهور
٢ اپريون سپريون پير کي پر تيون
٣ دردن ڏيکو ناهن ڪو - جهوري ڪيو آ جهور
بالا بره جي بالا بر تيون
٣ روئڻ زاران روح کي ڪيائين چڪنا چور
ربّ ڪن ۽ آڪم ار تيون
٤ فضل سان فراق ۾ محمد تي رمز سور - واهر وسيلا ونڊ و تيون

ڪافي ٣٠ ٥ سر کو هياري

چئه عشق ناهين آسان - جيئ جان ڪرڻ قرباني
١ عشق زليخا کي ڪيو - جيت ويڙس جواني
٢ يوسف کي منجهه کوه و ڌائون - ذوق ڏنس زنداني
٣ مجنون مست ليلان جي لاءِ - لهر لڳس لا ثاني
٤ حسن حسين شهادت پاتي - عجب سندي معاني
٥ شاه عنايت شوق منجهارئون - سر ڏنو سلطاني
٦ شيخ صنعان جو دڻ خاطر - واه و ڏي گل گاني
٧ عشق واهن سان ايها حالت ۽ نازيري نيشاني
٨ محمد کي محبوب موچارا - پاڪ پيارا پيشاني

ڪافي ٣١ ٥ سر کو هياري

بس ڪر بس ڪر بس ڪر - بيڪ ذڪر بڪوا ٿي
هٿ پير نه پوئتي هڪ ٿو - ٿون پاڻ دردين جهاتي
١ ڪاڏ هون جو ري ڪاڏ هون ڪاهين - ذات ظهور و تيم آهي
حق باجهو جهه بي ناهين جوڻ منجهيئي منزل ٿي
٢ علم لدني اعلى افضل - عشق واري کي آهي اڪمل
تار ٿو هيا ۾ طور تجلا - جيه ڏئي ترس پاتي

۴ دم قدم ديا دڙ نہ آهي - جان جمعيت ويا ڇاليون
۵ عشق انسان کي ازلي آهي - تهن وهن ٿيون نانگ ناليون
۶ محمد رمزان غمزان غازن - نازڪ نوڪان نازنراليون،

ڪافي ۲۹ ۵ سر پرڀوي

بلبل پوءِ ٿا پور - سور سڄڻ جا سو ٿيون
۱ وڃڻ ناهين هڪ وار جي، گهايو تنهنجي گهور
۲ ايڏيون سڙيون پير کي پر ٿيون
۲ درد ن ڏيکو ناهن ڪو - جهوري ڪيو آ جهور
باهه برهه جي بالا بر ٿيون
۳ روئڻ تاران دم کي ڪيا ٿين ڇيڪنا ڇور
رب آڪن ۾ آڪم ار ٿيون
۴ فضل سان فراق ۾ محمد ٿيو مسرور - واهر و سيلا و نيلا و ٿيو

ڪافي ۳۰ ۵ سر ڪوهياري

چيه عشق ناهي آساني - جيڪا جان ڪرڻ قرباني
۱ عشق زليخا کين مهيو - جوبن ويڙس جواني
۲ يوسف کي سنجهه ڪوه وڌائون - ذوق ڏٺس زنداني
۳ مجنون مست ليلان جي لاءِ - لنو لگس لاثاني
۴ حسن حسين شهادت پائي - عجب سندي مهماني
۵ شاه عنايت شوق سنجهاڙيون - سر ڏنو سلطاني
۶ شيخ صنعان ڇوڙ خاطر - واهه وڌي گل گاني
۷ عشق وارن سان ايها حالت - نازبري نيشاني
۸ محمد کي محبوب موچارا - پاڪ پيسارو پيشاني

ڪافي ۳۱ ۵ سر ڪوهياري

بس ڪر بس ڪر بس ڪر، بڪ نہ ڪر بڪوائي
هٿ پرنہ پوئتي هڪڙو - توڻ پاهه دروني جهاتي
۱ ڪاڏهون جوڙي ڪاڏهون ڪاهين - ذات ظهور وقتم آهي
حق نما بي وجه پئي ناهين جوڻ سنجهڻي مسئلاتي
۲ علم لدني اعلا افضل - عشق وارن کي آهي اڪمل
تار توحيد جي طور تجمل - جيڪو ڏٺي ترس جاتي

ڏين وظائف وهم وجودي ٭ ڪا ته ڪرتين تان سُجودي
نيهه مائين منجهه موجودي ٭

پير مُغان پرچائي پير ٭ الله ٢ اثباتي
يار ٻنهي تن عاين اندر ٭ محمد ملاقاتي
گهوٽ وينو تنهنجي گهر

ڪافي سر بلاول ٣٢

ياڻ آهيان ٭ ياڻ آهيان ٭ ياڻي آهيان ياڻ
ياڻ ڪوڻ ٻيو پيٺين تون ياڻ سڃاڻ
ياڻ ٢ لبي هيڪين. تون ياڻ کي سڃاڻ
١ ماسوا الله ملڪ. نا هئين موج ايما ماڻ
٢ راز روئي رمز تان رندن جي رهاڻ
ڪيئي آهين تنهنجي تون [illegible] تنهنجي ڪٿين ڪاڻ
٣ وادهائيندي [illegible] ١١ ڪاڻ
وحدت وصال [illegible] ياڻ اڀوڙي [illegible]
٤ محمد تون موجود آهين هستين تساڻ
انتهان [illegible] ٣ ڪاڻ

ڪافي سر [illegible]

سُر سُڃاڻي [illegible] ٢ وارثي الله ٢
سوز متون [illegible] اندر سرسازي الله
١ سُر نوائي نوبت ڪري [illegible] زي الله ٢
حب تو ماڻا ڪري [illegible] زي الله
٢ عاشق جي آواري [illegible] تي الله ٢
سٽ ڏئي سنهي وجهي شهباز تي الله ٢
٣ ڏي پرين پاپلڪري پيروا ازي الله ٢
وارجي وٺي ناهين دم سا ڙي الله ٢
٤ برھ [illegible] ڪ اهو ٻيا ڙي الله ٢
صدق متون [illegible] ڪري اياز تي الله ٢
٥ تو سڏائي مسڪ وڃي [illegible] ازي الله ٢
٦ سوز منجهه ستري ويهي [illegible] ازي الله ٢
سنهن ندري [illegible] روازي
منجهه [illegible] رهي رازي

Gul Hayat Institute

كافي سر جوڳ ٣٤ ص

اڍرايون اوڍج اوڙ - ٽڪئون لڪائي سيني سنڌائي
١ ڪوڪنن ھلي ڪوڪنن ھلي ÷ تنھنجو ٢ تنھنجو ڇاھي
پاڻ سيپارين پنھنجو توڻ ÷ تو منجھ تنھنجو آھي
ويڙھوڪر توڻ وڙ ونھ - جي ٢ ڄاڄائي ÷
٢ صورت تنھنجا صافي صورت - پائي ڏس توڻ ڄھائي ÷
ڦي نفي نابود توڻ ھيڪڙو - عين آندر اثبائي ÷
ساجن ساري سونھ - ڪامل تنھنجي ڪائي ÷
٣ ڏڳ ڏڳ راڻيل رھلائي - جان مڱ منجھ ڄائي ،
راتيون ڏينھان رھج منھنجي ٣ آھي وحدت واٽي ،
دعا واري ڏونھ عشق پيدي آ ڏائي
٤ ھت بالاريون ھلڇل ھادي - ڪليون ڪشف قلوبي
رمندن واڙ وراه حقيقي - رھبر ٢ ربوبي ÷
٥ ازلي ٽيڙو آڳو نه - محمد سنڌ سائي

كافي سر ڪوھياري ٣٥ ص

سوڍيون ناسوڍ ونڌون پي اوڙ - عاشق منھنجي الذي
١ جوڳي تنھنجي جي ٤ ٣ - ڏاھي ودي آ ڏور ÷
٢ ويھي وقت وڃاءِ نا - پاھئون چرخو چور ÷
٣ صافي صاف صفائي - ترميزان ٣ نور ÷
٤ قرب واري ڪات سان ÷ قلب جي ڪاڙھ ڪور ÷
٥ ڪاھي پي قلزم ٣ ÷ محمد ذوران زور ÷

كافي سر ڪوھياري ٣٦ ص

عشق نہ سمجھو ڳجھڙان - ڪائي خرش تي وھندو
پاروتيون ڪي سجران رمڙي راضي ٿيندو
١ سر جو سانگو - سوره لائي - پيو منيائي ٣ پائيندو
ساري ڳڳنا ڄھڙا جنيون - سرتي سھاڻ سمندو
٢ ستاڻين ڪي ڪاستة ڏيو جي جوري جوري ايندو
عاشق جن اسرار سڀي جي ڪل تي ھن پورو ھوندو
٣ مترڌا نالي مجلس ٢ سزدنڌي آ ھنڌو

Gul Hayat Institute

سنڌا پوءِ سڌ ڪري سوري سيني لائيند
۴ ڪسرت جي ڪاڪاڻ ڪو، وحدت ڏي جي وهند
ٻاهيون ڏي ٻنهان، روح پنهنجي ۾ - ڪامل ڪهي ڪهند
۵ ڪاٺا اهي ڏي ڳولي ڳولي - ڪاهوڙي ٿي ڪهند
محمد پير مغان جي اڳيون - ٿالا وڙي سان هند

ڪافي سر سهڻي ۵۳۷

رڪ تون سرت سنڀال - پيرن پوئتي هٽ تون
۱ ڪڏي ڇڏ تون قلب پنهنجي، ڏي وارو ڪمال
ماري ڪري ڇڏ مٽ تون
۲ بنا عشق الله جي ڪوڙي ٿيل مقال
بره جي بازي ڪٽ تون
۳ ڪوڙا ڪوڙ دغابون دلبا - دنيا جو ڙهڻ جنجال
چاهيون ڪري ڇڏ ڇٽ تون
۴ محمد هادي حال هيئين ۾ - ناموس تمامن سنڀال
ڪل ڪجهي پالج ڪٽ تون

ڪافي سر پرڀاتي ۵۳۸

جڏهن دنيا دور ڦٽي تو - تڏهن عاشق الله رکيو تو
۱ دنيا ڏوڦي ڏر ڳنجي - ڪهڙيان ڪري وفا نا
ڪاڏي سوهيري ٿو
۲ جيڪو قاسي مڪر ۾ - دنيا ڪيئي ڪيرا پيا - موٽي ڪمال تنجو
واٽ ڏنا وڪرم تو، واڳون تاڻي ٿو
۳ طالب ٿيا جي، تارڪ - عزو وڃا تارڪي سڀي
وڃا وڃا وصل کي - سڪ جو سڳو سڻي ٿو
۴ محمد منجهئي ماڻن - محبوب جي ملاقي
وانا انا هين وره ڪئون - جڏهن جو ش ۾ ڏهڻي ٿو

ڪافي سر سورٺ ۵۳۹

سڃ ڪي تون ڪاڃي - ڪولي ڪڏهن ٻڌ، انجي
۱ ڪسمت جي ڪاڪاڻ ۾ - وحدت وڪ ڏاڃي
۲ منصوري مڏان ۾ ڪا هي - انا الحق الانجي

Gul Hayat Institute

٣ هيٺ مٿي هيڪڙو آهي، ٻول ورڻي جو ٻولائي
٤ جوڳي اندر جيڪر ٻولي، تنهن سان ڏيرم ٻُجهائي
٥ محمد موجودي سامان، ٻاڏي ٻاڙ ڏسائي

ڪافي سرجوڳ ٥٤٠

علم عقل جي ناهين بات، عشق آويڙو يار هائي ٿو
١ علم عقل ۾ ڪين اڏيٿو، ذاتي اسم کي نور ڏسيٿو
نه ۾ توحيد جي تات، سو نه ڪنهن سان يار سليٿو
٢ عشق اويارو الٽو آهي، سير منجهان تون سر ڏيڪاه
ڏينهن هيڪي توڙي ڏات، ڪنهن جهڄاڻ ساڪين جهلي ٿو
٣ ڪنهنکي ڏکڙ ۾ ڪين اهيڃو، جو مڙ اڳي منجهه مڃيٿو
تون اندر ۾ لات، جوش اهي ۾ جوان جليٿو
٤ غير غرور وڃائي واڙ، عشق الستي ۾ آهي ڪافر
ڏاهي ڏينس ايها ڏات، ٻاڻي ٻنڌو ٻاٽ پڪيٿو
٥ فذڪروني فهم ۾ ڪائي، محمد موج الاهي ٻائي
وات نه جي ڪا وات، حال عجائب جوڳي جليٿو

ڪافي سرجوڳ ٥٤١

رواشي رام رام رام توڙي ڏيئين تو سلام ده
١ ڪفر ۽ اسلام جو، ور ڪن ٿا عام عام
٢ هر جاءِ تي حق ڏسن، هنگ پيتو جن جام جام
٣ ٻانڌڻ واري ٻالا کي، خلقت سمجهي خام خام
٤ ورد وظائف ايهو ڪي آهي، صبح توڙي شام شام
٥ ڏاڍا اجهو محمد جو، عربي احمد جام جام (صلي الله عليه وسلم)

ڪافي سرپرڀو ٥٤٢

اڪ ڏيکاريئي ٢ ور جيتو، اڪڙي ڪُلي ور ئي
رسم ريت پيار جي، ٻانڌي پلي ور ئي
١ حسن واري هاڪ جي، هولي هلي ور ئي
ور ڪي وانس آيو، واڌو گهلي ور ئي
٢ ڇاڇي اندر جوڙ منهن جو، هولي هلي ور ئي
ويڙهي آباد ڪيائين، ڪاهه ڪلي ور ئي

٣ اصلون روز الست کان پولي ٻالي وئي
سڪ سڀئي سرجاري جهولي جهلي وئي
٣ ڦهلوار ري رازستان ۾ روڳي رلي وئي
محمد مُغان جاء سان بيٺا ڦي ڄلي وئي

ڪافي ڪرنس ۾ ٥٤٣

مني يار مُعمار تنهن کهو ۾ يان هي هند ڏي
١ مال متاع پون محبوب تنهن ڪيا ڳيان هي ڪند ڏي
٢ ويهوح مُون ڪي وه ٿئو يرف ڏي تيڻ ڏي
٣ مڪڙ ۾ ي متار جي ڪنين ڪهڻي توهند ڏي
٤ اوهان موڻ ڪي جو جهلو ساري ٿو سنڌ سند ڏي
٥ ساهڙ مليو سير ۾ - محمد ڏي تو ۾ سند ڏي

ڪافي سر پاروري ٥٤٤

تنهنجي آچڻ سان ملڪ جاو ڻي ڻي باغ بهاريا
بلبلا خوش ٿي ٻوءِ ڦي - پخور وتن تا تانوريا
١ سڪ ۾ سڌ ٿين تاڙمن مور ڪيهان ۾ مرغ
طوطا مينا گفتار ڪن - قمري پون قمر ۾ همايا
٢ رفتار ۾ جيڪو جي ڏسي حيوان ڪل حيران ٿيا
تنهنجي قرب ۾ قابو ڪريا - سڪ ۾ وتن سيگهايا
٣ تنهنجي حُسن جو جهڻ ڏو نور شعلو عجب هي شو
صنعان ڀڄڙي سالڪن تقوي جاو ڻ ڦ وسارهيا
٤ دارين ۾ دلدار هان ۾ هي آهيو روشن ضمير
تنهنجي تنا خوا ۾ ٻين ۾ منا محمد دم ڪڏيا ۾ ييا

Gul Hayat Institute

ڪافي پيرو ٥٤٥

دردن وڌي دلڙي ڏکي - سوين سور سو هنا ڪرن
١ سڪ جي گهڙي گذري نٿي - ڪين يار آيا مون مٿي
وڃڻو تهان سر ڦي سڀي - آ عشق او يارا احسن
٢ سو ۾ ٻاڦ ڪرنڪو - سُڪ جا ڪيئي سنگتي بنيا
هنگي لڳي تنگي خبر - ڪل ڪينگي ڪنهنگي ڏين
٣ ٻلبل پرين جي پور جي سُڌ سالڪن آهي سند

پنهنجي ڏيل ۾ ڏ ونگ ڏوري. ادهي ورهه ڪئون ته واندا وهن
تنهنجي عشق ۾ آيا جيڪي. مونيا نهل سي ڪڏهن هن ٣
ويا ڪاهيندا ڪيچ تي رند نه هلڻ ڪي نه سڻ.

ڪافي سر پوربي ٥٣٦

سڀ ٿيون مونسان ڪانه ڪلهي ڦي سور نه وار ي سيڪا
ڳهڻ منهنجي ڳاڙهي ويني هام هنڊي ي هرڪا
هڪ جي ماڻهن هيڪل هلندس. ترڪ ڪري ترڪا ١
هيڏ ٿيون ويا هن جي ڏ سنهنجي مون فرق متيئي فرقا
ڙا ٿيون ڏينهان روح منهنجي ۾ بر تير ٢ بر ڪا ٢
ويجهو منهنجي ڪانه اچي ڦي [illegible] پيڙڪا
ڪين اچي قلب تو مون کي [illegible] ڪا. ٣
دم دم ۾ ٢ پي ساريان دلبر جان وڃي ڏا [illegible] ڪا
ڳل ڳچي ۾ پانا مون هن خوف وارا [illegible] قا ٤
محمد جي محبوب موجانان وارا ڪريون ور ڪا

ڪافي سر پوربي ٥٣٧

عشق لڳو آ ڙي سان جر ٿيون ڏيو ڏهڪا
ويندس ماڻين مون ڏهندس ڪانه رکان اٽڪا
لون لون اندر ۾ لاشڪ [illegible] جانب جي هٽڪا ١
سرمدي جمال سجڻ ڪانه هڏ ۾ هڙڪا
دل منهنجي ۾ ڏوڏ ڪي ٿو [illegible] ڏيئي بڙڪا ٢
صاف سيني ۾ سيڪ اجن ٿا سڄڻ جا سٽڪا
تنهنکون ڪڏهن ڪين ڏجاني [illegible] ڪڙڪا ٣
ڪاهيون ڪاهيان پنهن [illegible] ڪيچ ڪيان ڪڙڪا
هادي ڪيڏيا قلب منهنجي [illegible] ٽڪا ٤
هردم آهي حوت پنهل [illegible] ڪا

ڪافي سر پوربي ٥٣٨

صاف سيني ۾ سپر سڄڻ جا جي ڏس ترين جارهي
ڳالهه اهڙي [illegible] تون [illegible] سري

1 ڇو لڳي اندر جيڪو ٻولي ڪا نه ڏس تون ڏيان ڌري
ڪيرائي ٿو ڪير وهي ثابت سر جو سير ڪري
2 هڪ منجهان ٿون ٻهر جو سمجهي تار ڪڏاهين ڪين ٽري
وچئين آهي وير وڪو ڏيل وحدت ڏي سو ڪين وري
3 هستي وارا حال هٿائي آيل جيڪو عشق آري
دم هلڻ جي جاءِ نه ڪا موتو قبل ملڪ مري
4 آرا آهي ۾ ڪيئي آيا همت وارا هام ڀري
محمد موتيا مور نه او وهي ساعت تنهي ڪا نه سري

ڪافي ياروي ٥٣٩

سمجهه صفاتي آهي ذاتي تنهنجو ٿيو نا هين
هر جا ڏسين تون حق حقيقي هيت متي ڪو غير نا هين
1 الانسان سري آسا کو سالڪ ٻيو ڪو سير نا هين
جوءِ آهي ۾ جوان ڳجهي ٿو شاق ٻيو ڪو شير نا هين
2 اٿڻ ويهڻ ۾ محمد مع فرق ۾ پارس ري ٻيو پير نا هين
جان اهو ئي جي تون جاتي ابتي ٻيو ڪو پيٽ نا هين
3 خيال اهو ئي خلقت سمجهي خالق ري ٻيو خير نا هين
عاشق ڪن احوال سچو تا محبت وارت مير نا هين
4 هٿ عام کي آيو ڪين اهو ڳجهي ڳالهه تن وارو ڳهير نا هين
محمد واهه وارئي هر دم ويري ٻيو ڪو وير نا هين

ڪافي سرپوريا ٥٥٠

گم ٿيڻ ۾ نور نظارو نازل ٿيو نيشان
1 گم ٿيا سي وڃي ڳجها ٿيو پنهنجو شاهد شاه
وفضل اعلى شان
2 سر ڏيڻ ۾ سرڪي ڏيٺو نشو نيهن جو تنهن ٿيو
سر ننگ بات بيان
3 هستي وارو ڪين هلئو جوش اڪثر ۾ جوان جلي ٿو
پتنگ سو سڙوان
4 لوڪ سچو ئي وڃو هوا ريءَ عاشق ويڙ والڪ اويارو
سوڙ ڪي سامان

محمد مليو معنىٰ مالڪ — پرور پيارو پارس پالڪ

هادي فيض رسان

ڪافي سُر پوربي ٥٥

مٿرڻ مهنو

مرڻ جي تون ڪر متي ٿڊٽي پوءِ مٿرڻ مهنو

١ مري جيڪي جيئا مُٺا — هٿ هُٽ سڀئي حيات هئا

مرڻ ننڍي تهنو

٢ سڪ سڀي تون سڄي ڪٽي — ٿي هوشيار تون هام هڻي

سو صداقت مهنو

٣ بار ملامت مٿي ڏن چاتو — ٿيائي خوشي جي پرين پاتو

ڪل جي ڳهنو

٤ ترت طمع کي ترڪ ڪري ڇڏ — خيال پنهنجي کي گوم سان گڏ

فانا جي ڦهنو

٥ ڪسرت جيڪا ڪوٽ ڪيرائي — محمد سڀنهو منهن ڦيرائي

ويرو خلقت وهنو

ڪافي سُر پوربي ٥٦

جان ڪري تون مار من کي — پنڪري جان ٿي پيڪو

١ هنڌ ڏئي تون ڪيترو هنڌ — جو تو ڪن ڏين ٿيڪو

٢ عشق سندي آڙاهه وچ — پلي اچي تو پيڪو

٣ وچ پيلي شاهه جي تون ڦڪار ي نه — ڦيڪو

٤ شوپريو شهباز شڪار ي — پلي ٿي نه — مٿيڪو

٥ محمد ڇڏ تون دوئي پائي — اڳي پڙهج ٿئي اَيڪو

ڪافي سُر بسنت ٥٥

مرحبا مرحبا يا سيد — ميم سندو هِڪ دم جدا نا مٿ اسرفدا

١ وصل وات والي، ان اهاسدالي، تهان ساري مُڪ اٿي — ڪرتان مان

سودائي، پليل اهين پو ڪمال آهيان ڳوري — ڏي پنهن نا سود نو پهدا

٢ تنهنجو حسن جمال قائم قرب ڪمال سهڻي جي مثال لا شڪ ملا آدال

عاشق وتن مست ٿي ڏيک الست — دست پا بسته ڏيو گدا

احديت احوال خاص لخاص خيال — ٻره سدا لجال — ڪيئي ڪيف ڪلال

مئي منگهن مخمور — پريو آهيان پريو عجب ڪيو منظور — عشق ادا

Gul Hayat Institute

٤ تن ۾ تنوارياں متان ويٺو پڪاريان، دم دم سنياريان مور ڏيو سارياں
هڪڙي سان هڪل، ٿئامڙ ڦي مل، محمد بخل ناهي حد ڪ ...

ڪافي ٽس بنس ٤٥٥

ياسڻ وري شاه توڻ - مرشد ا ماه توڻ، هيٺ همرا هوتوڻ ڪر مهر
دو جهان سي ڏاري آڻ اي منا محه ڌرٽن غمگين، ۾ غمخوار آهين غور ڪر،
١ تنهنجي هجر ۾ ويٺو ٻاڻايان - دل جي دل ۾ ڪنهنکي ٻڌايان - پلپل اهي
پور پڇ تپڇاڻيان، ڏکڙا سيني ۾ نه ڪي نيايان - هن منهنجي حال جي
ڪيل ڪمال جي، اندر دڪي احوال جي خاوند خبر ٢ داهن ڪري دلبر جي
ويند س، سو پيرا سرزو قربان ڪندس، جهاي ڪنهنجي مان عين
هلس، ڪل هنواري هيڊ توڻ هلندس، نيڙي ٺيٺيا ٿ
ڦي اهنگ جوان ڦي ٿو ۾ پهلوان ڦي زوري زبر سند ڏيا ڪيئي سڙيا
اچن، ڏسي داب دهشت مريا وڃن، نسنگ - نا لڳا نات ڇڏن، پتنگ
پروانا، پاڪ - پچن، ڪل ڪهين نا ڏين، دڃي ۾ مرن، ڪوري منجهه
ٻرن، سر دسي ٣ پنهنجي ڏيل ۾ پيا پاهن ڏيڪو - لوڪن لکي
پانن تا ليڪو، خيال منه اي دڪن ٿيڪو، حق سان هڪ ڦي ذاتن پيو،
قائم اهني ۽ قول ق، هڪڙ اهي ڏيل ڦي، ڦاڻو نهين ڳول تي

ڪافي سهيڙ دي ٥٥

محمد مگر
پوري چڌا توڻ پيائي - پر ڪ خيال هڪو هيڪڙائي
١ اور يون اور ج اسم ؟ ؟ جاري ڪر توڻ جسم
ترڪي جڌ طلسم ؟ ؟ صوفي مٿان صفائي
٢ اڳي جو جاڳ ؟ ؟ سنجهي ڦي شبهاڳ
پلو تينڌ ۾ پاڳ ؟ ؟ ۾ ؟ ؟ ؟ ؟ وسنائي
٣ غازن وا ري ڪام ؟ ؟ مڻ توڻ هيڪڙ هام
مرشد وا ري مام ؟ ؟ جي ۾ ٣ جا ڳائي
٤ صحيح ڪر توڻ سلي، ؟ ؟ پائي ڪڍ توڻ پير،
گهات وار وگهير، ؟ ؟ جاچي ڏس توڻ جائي
٥ سندرو بت توڻ شاهه ؟ ؟ قربون وڃ توڻ ڪاهي،
نيهي نيهن نياهي، ؟ ؟ محمد رمز ڙا ئي

Gul Hayat Institute

ميم دا بُرقا پاتا، اُڪنا پير بتايا، عالم وچ ايها عبرت هوئي لوڪون لکھ اوسار

١ احمد وِچون چا احمد بڻڪر - والا جو چين ڇيپا يا
ظاهر، باطن، حاضر هو ناني دي راز نه ڪيا
موج اهين مستانا جو ڪيتا - بيرنگي نه رنگ لا يا
٢ وَل ول ڏي نا ڪل ڏهنڪوت - بازي جوڙ بڻيندا
لک لک بيک بناڪي يارو - اصلي نا ڏسيندا
ڪاهه ڳجهي نون سمجهين سالڪ - وهي تباها يا
٣ عرش، ڪرسي، افلاڪات اتون بالا هي بادشاهي
ديو، ملڪ، جن، انس، بهائم، در تيڏي بڌا سپاهي
حوران ڪل قربان ٿيون - ڪمل سهرا نه ڳما يا
٤ صفت شادي طاقت ناهين - ڪيوين ڪوان مُکين پوري
اَنت ڪنون بي آنت و پکوسي دُور ڪنون هي دوري
قلزم ڪين ڪنارو ناهين محمد هي بي پايان

ڪافي سورٺا ٥٧

يار جو جلوو ڏسان تو صورت سارِي سو بسو
بيقرار يار باري - تو قربان مان ڪو بڪو
١ پئي وادها يم مان جهين لئي سو مليو محرم اچي
ديد ۾ ديدار اڄ آئي دوست آيو در بدر
٢ واٽ تو موڙهن ڏي پڪاري گهوٽ گهٽ ويرا و ڪز
رهنما ٿيو رند رهبر - منزل ۾ آ ويو سر
٣ ويو هجر جو حال حيرت - عين عبرت آ اکين
مان ڪون نا هيا جدا اُلي - محض محفل مو نمو
٤ بزم ۾ پر نور سجدو - مست ٿيو محمد مَنگهن
خيال ۾ خاصو خلا صو - حال حاصل هُو بهو

ڪاتب غلام رسول
از حسين علي ...
قلم ... شفيع
اول ماه محرم ١٣٨١ سے لکھنا شروع ہوا تا اول صفر ١٣٨١ھ یہاں تک پہنچا

ڪافي سُرُ سورٺ

ٿي واقف حقيقي حال ڪنون، عين احديث احوال ڪنون
ٿي پريم دا پرڪر پيالا ⁂ مست رهين مدهوش متوالا
سورٺ سرا سر رکين سنيالا، مست خام خودي دي خيال ڪنون
٢ مئي مٺ وڃون جين سر ڪيتي، نيهن نماز قضا نه ڪيتي
رسم تنهان دي رندي ريتي، جذبي دار جلال ڪنون
٣ رهيون اڌي ڏي عاشق آون ⁂ ڪڏهن ڪيا ڪيا ڪنڌ ڪپاون
سورهه سر دا ساک ڪنگا چاون ⁂ چٽ پئي جسم جنجال ڪنون
٤ محمد مانجهي ڪڏهان نه موڙين، قدم اڳون واه جوڙ رهسن
پليل پيش پرانڊي پوسن، جانب دي جمال ڪنون

ڪافي پيٺو وي

حور جا هيرا ڪ حرصي ⁂ شودا پڙي ڏي تون چڏي يا
مهن موڙي محبوب ڪان، چاپئين تون هن فدي
تال تسبي جا ڪري تون لوڪ جي لائي لڳين
مڪر جا مسافر جي ايمان وڃي ڪسم حسن ي
٢ نفسي نمازان تون پڙهين، ناحق وڃائين عمر تون
بهشت جي دلبي دلاسي، چاروئين تون اڏي
٣ روزو ر ندا في جي، رتبو رهي تو رنگ رهي
خاص خاصن جي اڳيان، ڪام گوهر سان گڏي
٤ دئي جي ديوار بيع، ٻڌي ڪري پهرين پهر
ڪين سمجهين تون ايمان حيران ڪئي هي هيڪڙي
٥ هي حقيقت حال هٿ ڪر، مرشد محمد تون ڪڏهن
ڪيئي وڃا هادي هدايا، هٿان تون وڃا الاهوتي لڏي

ڪافي سُرُ کوهياري

ٿي ڪو ياڙو سان پڪيل وٺيو
پوک تنهنجي ٿي پيالا ٿ وٺيو پڪيل سان ڪو ياڙو ٿي
اکان ڪيئي چو ڏاري جهڙيون، جهار هڪل تون جهاڙو ٿي
٢ شاب نيا ڳئي ناس ڪري حيد، دم دم ٻه داڙو ٿي
ٿيون ڏيهان ڏوڙي ٿي
٣ ڪيئي مسلوت ڪانيا ڪري توهي

Gul Hayat Institute

٤ چائِي تِلا چالا منجھان تُون ، گھٽ گھٽ تِي گھاٽ دِي ،
٥ محمد سچي آمو نه هر ايهائي ، ساله اندر هيات دي

ڪافي سُر ڍهاڳ

مٿاڻي ماڻ ساڻ مهدي ، لکين ڄاما تون پائين ٿو ،
پاڻي هڪڙا ورهي هر هر ، پيا منهين منائين ٿو ،
ڪيئي عاقل ڪيئي عالم ، سمجھن ڳجھ ڳجھي کي ،
ٻڌاري پول ۾ بشڪ ، ٻيهان کي ٻلائين ٿو
٢ عو شاقن کي ازل ڪائين ، سڄاڻپ ۾ آکين سُڃاڻ ،
ازل ڪائين ابد تائين ، نيهي ناتو نڀائين ٿو ،
٣ لڳي سر حيرت آهي جنهن کي ، وصال ان کي نه ڪي دم ۾ سي
ناهن سي وحدت واندا ، وري وارن ڪئين ٿو ،
٤ برڪا هي باه ۾ باقي ، ٻڌاريا موج مستي ۾ ،
دما دم ديد در سن ۾ ، محمد مڪرو ڏيکائين ٿو ،

ڪافي سُر ٻلاول ٢٦

ڇل وي سيان ڇالا چمن وچ ، چڙهيا ونگ مشهاني دا ،
رنگ برنگي ناز نکوجي ، بهزان وينگ روڪاني دا
الانسان سري وانا سره يوسف پڙهيس انسانن د ا
هر جائي هي حاضر ناظر ، جلوا نور نوراني د ا ،
سنجاڻي ما اعظم شاني - سبق پڙهين سبحانين د ا
جان اهو في دل وچ جاني ، نازپري ٻني انين د ا
٣ دم بدم دليري دائم ، قدم ڪين فرقانين د ا
فهم فنائي فڪر آهين وچ - هنئين جسمانين د ا
٤ ذوق زليخا ظاهر هويا - ويک حسن ڪنعانين د ا
يوسف يار دي خاطر هويا - من سارا مستانين د ا
٥ مام محبوبي مست مقيمي محمد موج معانين د ا
لطف لطيفي هي لياقت - لا شعور لات لاثا نين د ا

Gul Hayat Institute

۵۲۲

ڪافي سر بروو

ڪيئي برهه بجايا - لگن مان ڪوهه ڪڙو ڪيندو

١ شوق ۾ ڪي شتابي شائق - آرا ڏي ٿي آيا - باقي بيس ڪو بهندو
٢ منصور پار موج اٿي ۾ گهور حسن جي گهمايا - سر ڏي سيدن ماڻهندو
٣ سورن جا سامان ڪٿي هت طلب تڪيي تايا - سور صدن مان سوري ٻهندو
٤ عشق وارن ڪي اوت ڏڪائي - پيچ پڌ رهڻ پايا - سالڪ سرفي سر ڏئي ڏيندو
٥ محمد ما نهي مير محبت ۾ دائم دم گرايا - انگ عجب تنهن جي ايندو

۵۲۳

ڪافي سر بارو

هادي آ منهنجو حال - قال ستر وڃي ڪونه ٿئي

١ هر جائي آ حاضر ناظر - ڪائي جو تجمال، قرب ڪنهن قائم ڪئي
٢ شور متجهڙن شعبان ۾ آيو - جذبي دار جلال - جوش جلابي سار جنهن ٻڌو
٣ وحدت وجودي واجب واڻي - واحد وصل وصال - سرگ ڪي ۾ آرمي رچي
٤ سڪ ڏيئو ساقي ساغر - ڪيفي صيف حلال - نيه تنهنجي تهنجي نيهه
٥ محمد جو آ مهدي مولا - محرم حسن ڪمال - پيچ پريمي جهنسا پاڙو

۵۲۴

ڪافي سر ماجهه

جوگڻ پنهنجي جوءِ - منا في مان سڀاڻي

١ اصل ۾ وڏ الست ڪئون - ڪامي تنهنجي جوءِ (عادت)
٢ وڃي ناهين هڪ - واءُ جي - محڪم مو ڄوءِ (وداع)
٣ رند ۾ سيا دعي ٿي لاڪي - ٻهلر ۾ ڏبر و
٤ گوهي لذا ئون گهجه ۾ - ڪامل سندي ڪوءِ (گهلي)
٥ آئي تنڪي عجيب جي - برنا ۾ ڪابو
٦ محمد ڏني آهي تڙه ۾ - صورت سو بسوءِ (؟)

۵۲۵

ڪافي سر بسنت

حاصل حال حقيقي هي ڏي ٿا شاهي شور شهانا وي

١ هر جا هڪو حاضر ناظر - بول گيا بهانا وي
٢ چوڙ گمان گدائي والا - شوق ۾ ڪيس شهانا وي
٣ ڪل اهين نيي ڪل ڪمينن - رهبر رندانا وي

Gul Hayat Institute

٣ وڃ وجود شهود جو ڪينا - اڌو تن استانا وي
٥ عوشا نخا عين وڃ - موج مُد مُنخانا وي
٦ همه هويا نال حيرت دي - محمد سرمستانا دي

٥٢٦ ڪافي سر مال ڪونسيو

تن من تند تنوار - تو منجهه آهي تون هئين تون
تذڪر دف آ ڪر ڪم - گويا ايها گفتار
٢ تم تي گوهر پات وحدت - ڪئين وسار
٣ تند نهوڙي نا سچي چئي - جاڳڻ سان ڪ ڪار
٤ منجهه مشاهد و مات مولا - دائم دم گفتار
٥ روز ازل ڪوٺ راز پهوڻا - ٻڳ ٻڳ دم رفتار
٦ محمد تي تون ځيان شا - سبحان باري تبار

ڪافي ٥٢٧

گهوٽ گهريو آ تنهنجي گهر - هٿ سهوا جاڻنه
١ اسڪ سٺون توکي پاسڌي تو - سيج سُهجي پاتنه
٢ بار بره جو سبحان باري - هاڻ منجهان تون چاتنه
٣ باهر چوتق گرليئن قوليئن - سڀئي ڪتان سُڃاتنه
٤ واد ڪون ويجهر ونحن آه - جنهن سان نينهن ولاتنه
٥ محمد ترسان قرب ڪيائين - ٻڌ هادي جو ڳاتنه

٥٢٨ ڪافي سر ڪوهياري

ڳگوار هو ڳگو جنهن کي دور نه آهي ڳگو
٢ اتيرون ڏيهان دم ڀنهنجي سوهي ويسو سڳو
٢ ساعت هڪڙي ڪين سڀئي - توري ناهين تڳو
٣ سند سند ساري سوري - سڀ جو دردن لاتيو ڏڳو
٤ ويڇو تنهنجي وه ٿيو آ - ويرو حدت جو وڳو
٥ محمد تيو آ سو ذرميثاقي - ڪنز هادي جي اڳو ڳو

٥٢٩ ڪافي سر پرڀاتي

جنهن پاڻ پيهي يار تون - تنهنجي سنڌ تي وڃي آ دم تند

١ سالڪ سنجهي سڄاڻ رهن – جهڙا تون منجها ٿون جوان جاڳن
پي ڪلڪ هنڪي ڪاڻ ڏين – جن هنجي من وسي تو محب وسئو
٢ ديا ور ٿ ڪئون ڪين ورن – هلي همت وارا هام هڻن
ڪاهيون جوڙ منجهار ئون قدم ٿئي – ڏسي چشم سند وڃن ڪارچئو
٣ چپ جيائي حال جو رقئي – پيت پريت پالن پرائي
جانٺ ڏينا او هي آصلي جائي – سو رستدا تهن سر تي سنئو
٤ محمد محبوبن سان سدا – هڪ دم نه آهي تنکون جدا
جند جان ڪرينو سر فدا – ڪيائون قرب قديمي سان ڪنئو

٥٧٠ ڪافي سر ڪسوري

شاه حسن شهزاد آيا – هادي شاهنشاه وي ميان
١ الله ايا انساني اولي – ڪامل ڪاهو ڪاه وي ميان
٢ هردي همدم ڪل هدايا – باقي بقا بادشاه وي ميان
٣ هر ڪاڪاظر هر مظهر وچ – ماه بقا سوماه وي ميان
٤ گمراهي کون گم ڪراهن – رهبر ڪيا راه وي ميان
٥ سر صدق قربان سهڙي تئون – سادا شاه پساه وي ميان
٦ محمد رسند روز ازلي – وحدت داويساه وي ميان

٥٧١ ڪافي سر ڌهاڳ

شاه جهان جلوگر – جادو جمال تو
ڪابو قفس قيد – حسن هادي ڪمال تو
١ شمس شبستان ڪيو جاه جلال تو
ڪونو مڪان ڪيڪي – ماه مثال تو
٢ اطهر نور انور – خالص خيال تو
رخ مٿئون رنگي روان خوني خال تو
٣ لالي لبن جي لالڪ لطف لعل تو
زلف جو زنجير ڪاڪل ڪلال تو
٤ حاصل ثيو آهر جا واهند وصال تو
پير ميڻان محمد دائم دلال تو

Gul Hayat Institute

ڪافي ٥٧٢ سُر لوڙائو

جو نڪيان پيو دانه ميان آيس عشق اوير ٿم
١ وار و ٿي ھڪ جي ناھين - رھن جي ته وير ٿم
٢ عشق اڇي و يا وچتو - جھپي پس جھپٽ ٿم
٣ جت منجھان تون چرخ چري تو - غم گوندر جي گير ٿم
٤ ڪانگ آھيا ڪان نتو - ورڪڙ جي وير ٿم
٥ پيو پڇان پيرن لئي - تابش تيڪ تڙ پيه ٿم
٦ محمد جي موتي پيا - تڪاسندا ٿين تيه ٿم

ڪافي ٥٧٣ سر لطيف تو

ھيڪل ھل تون ھوت ڏي ڪان سڄي سنگتيا ٿي
١ ڪاھيون ڪاڇ ڪيچ ڏي - مٿي ھندوڻي اٿي،
٢ جبل جھاڳي جوش مٿون - پيه ڪڍيا ٿي،
٣ سڄڻ ڪي سوڪو آھي، اڳيون اجھو آر ڏيا اٿي،
٤ متان تون ماندي ٿئين - يار وڃي پانيسا ٿي،
٥ اوري پون اوڇ اوچ سان - عشق سندي اڪا ٿي،
٦ محمد وڪ وير تو - سيد تيندءِ سا ٿي،

ڪافي ٥٧٤ سر ڀاڄي

ري عشق جي ڄاڻن نتا - عالم عقل انڌ سرڄا
ڪاملن ڪيو حق تنين - غافل گنتا آھن غنيه ڄا
١ ظاھر جوان باطن جوان - اول جوان آخر جوان
وينو ڏسان تڪي تون - ساڻون سنڌي سيڙ ڄا
٢ ھنھال جي پر تون جيه - جنڪي لڳي تنڪي منبا
لڙلات جي ڏسي لھر - گھاتو گھيرا تن ڪمير ڄا
٣ ڏيا پاڻ ٿي ڏيئي - وسري ويا تنکون سڀي
سڌ سرجي تن ڪي سي - پاڻ تڪا تھن پسي ڄا،
٤ ھستي ھئي ھنشيا تيا - مستي جي مئي خمار ڪيا،
لوڪون تڪي پاڻ لڌيا - پولا ڳن ڏي ڦيه ڄا

Gul Hayat Institute

٥ صاف صافي ٿيا صوفي سڪر، هٿيائون حرڪي ڪوڙي خنجر
پنهنجي پاڙ ڪٽون گاڏيءِ وڃا گهر، محمد مدني منتي مرجا،

ڪافي ٥٧٥ سُر ڪوهياري

جن لڳي جاڻ اُهي - سڪا نتا ٻي سڪڻ ور
١ رئند رهن ٿا رڃ ۾، ڇڏي آهو اڄ مرن
٢ اُهين لڳي عميق مٿون سُرڪي صاف چڪن
٣ پاڻيون ٿي پيهان روح ۾ ويٺا رب گهرن
٤ پوري پار وڃل جي - ڪنهنکي ڪين چون
٥ وائي سدائي وات ۾ - محمد محبوب سن

ڪافي ٥٧٦ يارو

نارڪي ناز ڪرينداآيا - مشتاقان کي منا ون لئي
١ پارس پيس پريتون پايا - محبت مچ مچاون لئي
٢ برهون ٻاهه پيٽ پڙڪايا - دردان ذرد دکاون لئي
٣ گهونگهٽ دوح آب ڇپايا - عاشقان کي آزماون لئي
٤ آزي دي آڻان آيا - راز رمز لاون لئي
٥ ساقي سُئه اڪر سُرڪ ڇڪايا - مستي موج مڇاون لئي
٦ محمد صاف سيني دي سمايا - اپني روح رهاون لئي

ڪافي ٥٧٧ سُر جوڳ

سس ڏيوڻ سوري چڙهڻ - عشق جو ٢ ڪم
پيش پاڙي پڪا جنکي هلڻ ٿا ٻم
١ عشق ڪم ڏي آنو ماس ڪاڻي هڏا ڇم
ڪيا سڪري توڪنيڪي هسي ڇڏي ڇم
٢ سڪ جنين سيني سمايا ٿن گڏيو گهو ندر غم
خيال مٿون خوشي وڃي دل اندر ٢ ڏم
٣ ناڪا نسنگ نڪيتان ٿيا - خوف ٿيو تنجو ختم
غازي گسن ڪينڪي قائم ڪيائون ٿنهنجو قدم
٤ نگهو ڪماڻ ئن گجه ۾ - تال نسيم جا ٿيا نم
مال ستان هينڪي فڪر فاني جو هم

Gul Hayat Institute

٥ محمد تاري محب جو مٿي ڏن ڪيا م م
وڃڻ ستان فقير، شل نه ڪي لڄ سرم م

٥٦٨ ڪافي سر بسنت

رمزاهين دي ڳل ڪهينڪون - عشق دا الا اوکڙا هي
١ راز ڳجهي نون عام نه چائن - جي اندر دا جهيڙا هي
٢ مئين رانجهن دي رانجهن مينڈا - ڪيڙا ساڏا بيڙا هي
٣ ڪسبت دي هي ڪان نه ڪافي - وحدت والا ويڙها هي
٤ انگ ازلي هين منڊ ڪا - پيچ پريمي پيتا هي
٥ محمد هادي هڪ تيوسي - محبت دا ول ميلا هي

٥٦٩ ڪافي سر بلاول

پڙ رحيڙي ٻنا پاڻ پسايان - راز ڳجهي ڪي ڪوکيان ٿو
١ هرجا آهيان حق حقيقي - پيو نه ڪجهه مان بوليان ٿو
٢ خلق الا دسان عالي صورت - پاڻ کي پاڻ مان ڳوليان ٿو
٣ تسن ڪون ڪالا ڪري ڪاهيا - پاڻ انهين ۾ هوليان ٿو
٤ خطرو خيال خرابي خارج - نالا رنڊي ۾ رولان ٿو
٥ محمد آهيان پيو نه چاهيان - چوه وڏي سان چوليان ٿو

٥٧٠ ڪافي سر تلنگ

دردائي ڏڏڪار - صبر سڪونت ڪين ڪجي
١ دائم پنهنجي دوست کان دم نه رکجي ڌار
پنهنجو هايت نياز نبي
٢ جوڳي ۾ پاتم جهاڳ - ڳڙ تيو ڳار
وچ پلي ۾ شيئو نجي
٣ رنگ رنگ ۾ رانجهي ويو - وڃ نه آهي وار
لوڻ پنهنجي ۾ پيو ڏسجي
٤ سڪ وڃائي صاف تيش تان - عشق سنڌي آڌار
پيو سيلو ڪو نه سڄي
٥ محمد جي ميثاق کون - سڀئي ڪي سمپار
سڀ سيڪاري چونه ڏجي

Gul Hayat Institute

ڪافي سر ڳوڙي ٨١ ﮦ

سرتيون مان سارُ ڏيه ✽ گهوري ڇڏي آڄان ماڻ تئون
١ شهر ڀنڀور سيپ زهر ٿي پايان ✽ تڏ ونگر منهنجو ٢ ڏيه،
٢ ڪاهي وڃ تون ڪيچ پنهل ڏي - منجهه پنور نه ويه
٣ دائم رهه درد فراق ۾ - ڇاتي ڏني ڇيه ڇيه
٤ محمد جي تون مهر منجهاران - پکي پرين آهين پيه،

ڪافي سُر ويهاڳ ٨٢ ﮦ 1.4.99

عشق جي لاري لڳيون سي ✽ ڪُن وهن واڻديون اوهي
١ پُرپل ڪان جهشڪ ڀڳيون ✽ ڇڏ لئي ماڻديون اوهي،
پيت وارا پور پلپل - پاڻ ته ٿيون ڇڳايئن ✽،
٢ يادگيري ياد جي ۾ - حق سان هيڪانديون ٢ اوهي،
سو ڏجي سُر ڪيئي هيڪي - مست موجان ٿيون وٺن
پيوند پابند پيچ ٿيون - ٻه ۾ پانديون ١ اوهي،
٣ نجي جهجاب جون ڇڏن - پڌ ٿيون پاڻ ٿئيب آهيي،
محبت جي ميدان ڪيڏن - مزسان ڙنديون ١ اوهي،
٤ محمد جنهڪي مام موهيون - سي وڃن ڪاڏي ڪينڪي
پيهي مُعان پنهنجي مهر ما - ازل کان آنديون اوهي

ڪافي سُر ڪاڪ ٨٣ ﮦ

سُڃاڻي پاڻ کي پوءِ تون - ڏهي پنهنجو پاڻ ڪر ظاهر
حقيقت حال ڪر حاصل وڃي ٿئي ڙ موج ۾ ماهر
١ پاڻي ڏس پاڻ ۾ ليئو - حساڻ ڏيل ڪيپ ۾ ڪيئو ✽
پري تو ڏيل ۾ ڏيئو - تکو ٢ آتينه نتر ظاهر
٢ همت ڪر ڪمال ملا جي ✽ انا الحق مام مزا جي
ڪڏهن تو ڪهنجي محتا جي ✽ وذاءِ وک ڦي نه تون قاهر
٣ هدايت حق حقي هادي ✽ مُدامت مئي مولا مهدي
انا احمد اعلى احدي ✽ جو ڪي انڊر سو ڪي ٻاهر
٤ اينده وقف عين جو ڪو لئين ✽ لکين لوليون وينو بولين
گجهي هن ڳالهه ڪي ڳولين ✽ محمد موجود ڪل مظاهر

Gul Hayat Institute

كافي سُر بنسم ٥٨٥

مشتاق ئي مُرڪي مُور ٿي روز ازل کان آيون اکيون

١ اتليون عوشاق ئي آمالڪ آيون - ڪيئي ڪن ٿيون ڪهور
بازن وانگي اچن ٿيون بڪيون

٢ سٽ ڏئي ٿيون سالڪ سيڻن - شاهنشاه شاه زور
ٻانڌ هيٺ آڇي ٻيٺي ٻکيون

٣ ڪنهنکي لکڻ ۾ ڪين اچن ٿيون - چال ٿکيائون چور
عام کان اولي ۾ ولڪ ڏکيون

٤ محمد لائق نور نيائن - احديت جي ٢ ور ور
يار ئي ڏڪن ٿيون اوهي بکيون

كافي سُر تڙي ٥٨٦

جي ڏسڻ هرجاءِ ۾ موجود حق موجود ٢
غيرِ دل ۾ آڻ نا - موجود حق موجود ٢

١ اوج انفسڪم اشارو - سمجھ سالڪ تون سُوت ساءُ
نحن اقرب اوتو - موجود حق موجود ٢

٢ ڇڏ نار ٻئي طور تخمل - روز شب روشن ضمير
ثم وجه الله ويسه - موجود حق موجود ٢

٣ چو منجهين موڳا مو نجهاري - عين حق اظهار ٿي
جي سُڃاڻين سر ايهو - موجود حق موجود ٢

٤ احد احمد هڪ هڪوئي - وڃ سڀ فاني ڪري
محمد صورت صاف ۾ موجود حق موجود ٢

كافي سُر کوڙائو ٥٨٧

جو پُلي پنين پورل ۾ - سئين آهين سانگي و و يار

١ لا رندي وڃ رمزسان - پيئي ڪيئي پاڳي وو يار

٢ سو جي طرف سر معرور - جي اندر جاڳي وو يار

٣ لُون لُون انعام لات ڪر - لا هوت لاڳي و و يار

٤ اصل روز الست کان - رمهان رانڀي و و يار

٥ محمد نون مخموس آن - منضاني ماڳي و و يار

ڪافي سر لوڙائو ٥٨٧

دردن ڏکيا آ ڏڪ ٣٠ - ويٺو سور سهان ورديار
١ رتيون ڏينهان درد ۾ ٣٠ - قرب ڪها ڦي ٿو ڪهار وريار
٢ واڪ ناهين هڪ وارجي ؛ وحدت ٿي پيو هار وريار
٣ پنهنجو برجي ٻاڻ ٣٠ - ڪاهو ٿي ٿي ڪمان وريار
٤ سيڄ صفائي سيجر ٣٠ - ناله ٿي ڪنهن هان وريار
٥ محمد پنهنجي من ٣٠ - وڙتي لعل لهار وريار

ڪافي سُر پيلو ٥٨٨

سوز سُتي سان سُور - اوهان آهي عجيب جور
١ درد وارن جي دل ٣٠ - دُور اهو ڏسٽو ر
٢ بنا درد الله جي - ماڻي ناهي مُور
٣ شڪ شُمهين مُٽي ڪينڪي - دائم ڏهندي دُور
٤ سچن ڪي سو لوآهي - هر دم پاڪ حضور
٥ ڳجهي جي ڳالهڙي ؛ معني ٣٠ منظور
٦ مستان تون مانده وقتان - محمد ملند و مور

ڪافي سُر تلنگ ٥٨٩

ناهن ڪري تون نقل ڪي ؛ عاشق ڇاڻ آمل
پرڪي دس تون پاڻ ڪي ؛ اهين عاڻ آمل
١ پرڪي دس تون
٢ جزي جائي ناهن تون ؛ قديمي آن ڪُل
٣ هو حقيقي حرڪاءِ تي ؛ پول ٿي تون پُل
٤ منجهيي ٻي ممتاءِ تون ؛ شاهي شوق شغل
٥ آهي هر ذو جهان ٣٠ ؛ محمد تنهنجو ملهه

ڪافي سر توڙي ٥٩٠

نار ڏهند ور ڏوهم نڪاڻي يار ؛ ڪئي ورهيه ٿيا وڪاڻ يار
١ روز ازل دي ياجي آئي - سولان وائي سُرس سوائي
عاشقان نال خوشي دي جائي ؛ ڪُل تملامت ڪميئي يار
٢ جوم اهين وچ جو ٽي آوي ؛ موج اهين دا مزا پائي
جوش وائي جت جڳائي - جي الله رب جهنرڻا ٿي يار

Gul Hayat Institute

٣ آڏائي وچ ڦي آڏائي - مرض حوادي ڪيتي حنا مين
بهشت وچون ڇا بدنامي ڪ عزيمي ڪندم داڻي يار
٤ الوهيت اسرار احد - بلا ميمي آئا احمد
معنيٰ عين موج محمدؐ - ماڻ محبت دي مائي يار

ڪافي سر آسا ٥٩١

شوق ڪيا شهيد - ڦي شهادت ڪيندي
١ ديد ن ڪُنا ديدار ۾ - عين تنهنجي عيد
٢ شب روز شائق شوق ۾ - محبت منجهه مزيد
٣ اصل روز الست کان - جن ملڪ مُريد
٤ سالڪ وڇهاساه کان - حاصل حبل ورِيد
٥ محمد مانجهي مام سان ٭ وصل سي وعيد

ڪافي سر ڏهاڳ ٥٩٢

پاڻ پنهنجي سُمائين - اصل شاهنشاه تون
١ دير وحدت ۾ وکو ڪيل - وجه الله وسيلا تون
٢ ڪنهن ۾ ڪل نه تون - پرت وند ودساه تون
٣ روز ازل سان آڳي - عاشقن الله تون
٢ گهر پنهنجي ۾ گهرين - روحي ربنا في ربا تون
٣ ماڻ سان جانب آهين - فوق ڪيڏ فتاح تون
٣ رمزالڳي آ او بزي - مام سمجهي ماه تون
هي حقيقت حال هيڪر - قرب ڪا هو ڪاه تون
٤ محمد هيڪ سر بنهتبي في - قرب ربي ڪلاه تون
قلب موهڻ ڪوري ڪيڏي چڏ - تگي وار وتاه تون

ڪافي سر آسا ٥٩٣

بره بگو پر پور - سور سمائي صاف سيني ۾
١ ازغيبي عيت اندر ۾ - عشق ڪيڏ يره انگور
ڪور قلب جي ڪات ڪيني ۾
٢ حرف حقيقي حال هدايت - فناکيوه فطور
پيالو پرچي پر پيني ۾

Gul Hayat Institute

٣ خيال خفي جو ٻنهين نفي ۾ - هردم مَحو حضور ، ، ، ، ، ،
مرشد ڇيا تان پوءِ ڄيني ۾
٤ دائم دل سان دلبر هادي جي محمد ٿيو منظور ، ، ، ، ،
ڪين ڪنڊ ڪُڏا من ڇيني ۾

ڪافي سُر جوڳ ٥٩٤

الف الله ۾ اور - ڇا ڳولين چپر کوچور ،
١ ڏٺي جي ديوار کي - پڇي ڪر توڻ پور ،
٢ پيهي پنهنجي پاڻ ۾ - سک جو سگهڙ سور ،
٣ هادي هر دي حق جي - تر اها وڃي تون دور
٤ قرب واري ڪات سان - قلب جي ڪاهڻ ڪور ،
٥ درد جي دل سان - جي پنهنجي کي جهور
٦ سر صداقت سان تون - محمد ڪوهيون ڪور

ڪافي سُر جوڳ ٥٩٥

عشق ديان ڳالهيان اور - علم عقل دي بات نه ڪائي
١ عشق اويڙا عقل هادي - شوق اهين وچ شائق شادي
شاهي ڪردا شور وچ سيني دي صاف صفائي ،
٢ عشق اويڙا جهن گهر آوي نه دين ڪفر دا گيان گوائي
زهر پيالا زور جان جگر نون وينداڪائي ، ، ، ،
٣ ويرو وحدت وچ عاشق ويندا - لوڙ ڏي سالڪ سهند
ڀي ڏئي ڪر پور - هر دم هندا حق ميعڙا ئي ،
٤ رند رندي وچ رهندا رمي - محمد پڙهندا فڪر نياني
دم دم ديو دور - پير مغان تمام پر مجهائي ، ، ، ،

ڪافي سُر پيلو ٥٩٦

گهونگهٽ ڇوڙ کي تماڏي شيرا - لا لڳا ٻنهين ننسنگ
١ حاصل حال حقيقت هر کي - دڙ ي پنيا دلي ڏنگ
٢ شئي نفي نابود وچون - عين اتيا ئي انگ ، ،
٣ وحدت والي وچ وچالي - ڇورن پيا ڇنگ ، ،

Gul Hayat Institute

٤ پيو سنڌ پيم پريمي هويا - سامن واڳ لاسنگ،
٥ محمد کون وت روز ازلي - مليا مست ملنگ

کافي سر تلنگ ٩٧

مون دمامي کي پشا ٻر - پنهن ڪيو نازڪ سَرَم
سرمستي کي مون سڃاتو - ٻول ويو سادو ٻَرَم

١ کي ننڊ نا ٿکو هايت ووه ۾ وهلو قدس نُه !
نين نينهن ۾ اڏيا گوهري گهرا گـرم !
٢ سڪ مان ساقي ڏني تو - سرڪ ساغر ۾ سڌي
مئي مئي مدهوش معني جاڻ ويو جنتي جرم
٣ مون چنڊيو سلام اوري ابره جو غرور نئي
ڪفر جي ڪيميا ڪرت - دين دائم ويو ڪرم
٤ گيان گر وجو گيت ڳايان ناسهي هڪڙي گهڙي،
وصل جي ويسا سان قرب ڪيو قادر ڪـرم
٥ انحد جي ازلي اشارو سمجهيم ساڪ ڙني سمي
تام سان تاري چيئي محمد معنان جوڻي مـرم

کافي سر پرڀو ٩٨

صورت وار و سانگ بنائي - ڏولڻ آيو ڏ ول،
١ حسن پرستي ياڙ کيائين - مون کي ايهو دسني وڏ نائين
مون سڃاتو سا نگو تائين - متان پائيرن پيو ڪو ٻول،
٢ هتوڻ هلي هوالت او ياهو - مشتاقن کي ڪيائين مارو
الست بربڪم عيان اشارو - قالوبليٰ جو قول،
٣ مام اهائي مرديپائي - ڪل قديمي کوکو هائي،
موج ملائي محڪم مائي - سو ياڙ ينڌو ڀڳو ٻول،
٤ مڃ اهي ۾ جوئي پيش و - وس پهنجي کان پيو س تيش و
سان خرشي جي محمد ڪارو - سر هادي تئون گهول گهول

کافي سر بلو ٩٩

غايت پنهنجيم ناڪا - ڪيا مزدور شر نيارا ڳ هلايي مال شاهنشاهم نا الحق جا مڪڻ نند

١ هو مُنڊ مستي ۾ ويو ڳل، منهن مستي مُڪمل ڪُل،
ڏين ٻاڪا بيحد سي ٻُل، وڃي ڪن عرش ۾ وتا را،

٢ مُون تُون مُل مري جيئا - خمار ڪيف ۾ ڪيئا، رار،
لاحد ٻاڻي ويا آئيا - هلي سي الڪ او ڇا ڏارا، را،

٣ نڪ ۾ ڪين دمن آيا - پرين سي پيئي مي چاڙيا، را،
ٽڪا، ٽگي رڪي ڏا يا - سرا سر سوڀا را، را،

٤ ڪُسن جي ڪار ٿي قاتل - مُحمّد موج ۾ مائل، را،
سوري جي سيم تي سائل، ڪُڏي ڏين عندُ ڪاپا را،

ڪافي سُر ٽلنگ ٧٠٠

عشق جي ڳالهه ٿي اُچي، فهم عقل ٿيمان ڪنون

١ ڏندن واري ٻارهه ۾ ڏاڍي، وڃي ڪيڏ ڏين ڪيئي سامي
رنڊا اهين وچ رچي

٢ پيو پيو پيرا ڏوڪٽ نٿون، حسن واري عام هڏ نٿون
ٺيال اهين وچ نچي

٣ دُنيا دور ڏُرنگي دلبو - غافل غفلت جو ٿي غلبو،
لاشڪ آهي سا سچي

٤ طالب ٿي تون اهل فڪر - قرب واري ڪيف ڪجهه،
سادُ مُحب

ڪافي سُر ٽلنگ مُحمّد مانُم جي عطا لاءِ

ٿل ڏاڍو ڏرنگ دقيق - ڏيئي بنا دم ڪيئن ٿو گذري

١ راهه هدايت رمز ڪمائين، هر دي درد محقق
نازُ منجهان مون نازڪ نڪري

٢ دائم درد ديوانا ڪيتا - رو نٿ راز رفيق،
ياد سندا اُلي ڪين ٿو وسري

٣ رو نٿن روز صحرا پوشن برهه شاق شوق شفيق،
ڪين انهن مان الله اپري

٤ سدا ٿين سار اهڙا نا پيٽري - اُو هنو حر عميق،
سر ڪمان جُدائي پوءِ ڪهري

Gul Hayat Institute

٥ محمد سوڌي سير ڪرائي، تجمل شان تحقيق
توڪل ترهي تار تري

ڪافي سر ڌناسري ٢٠٢

شاهه شهيد توڻ شير هادي — معاف ڪراءِ مشڪل منجهي
١ هر درد جي دوا آهين داتا — ڪل ٻي ٻيو ڪير هادي
٢ عرش فرش ۾ طبل توحيدي، ٻئي وڄي ۾ پيو هادي
٣ ٻاجهه آهيس پاندهي مرن — معاف ڪراءِ منڌ ميڙ هادي
٤ ٻجهيان چشمان ڇاهه سنجها ڪون — سر ڪان وفي ٻئي پير هادي
٥ محمد ڪدا آهي در آوهان جو، عشق جا بخشو آنير هادي

ڪافي سر ڪسوري ٢٠٣

حُسن حقيقي عاشق ناظر، پير ٻيدوح ناتا واه واه
١ آدم دا اول ولا ڪرڪي — بس نجي رنگ لايا واه واه
٢ غيب الغيب دا چوڙ ڇاتا، صورت وچ سمايا وه واه
٣ پا پشواز پيرت وچ پيس يان — تجلي تجلي وچ چمکايا وه واه
٤ صاف صافي ساغر سر ڪيتي — پرتون پيا پلايا واه واه
٣ منجي دي مست مدهوش معني — ويڙ ويکايا وه واه
پيوٺ نال هيندي هوڪا — سوڌ ڪر سوايا وه واه
٤ بيخد هوڪي بره ديان باتيان — الناس بنايا وه واه
هادي ساڏي مرحي اندر — هو دا هل هلايا وه واه
منفي ميدان محمد — مرجي منسب پايا وه واه

ڪافي سر جوڳي ٢٠٤

آهيان دي پاڻ آهيان — نه ٻيو ڪوئي مان ڇا آهيان
١ حقيقت جي حال سان — ڏنگ ترڪي ڇا ڏ آهيان
٢ ڪيچ پينور ڪلي ڪيچ — ڪاڏي وري تو ڪاهيان
٣ صورت وار وسانگ بنائي، ڇاهه منجهار ڇا آهيان
٤ خطرا خام خرابي خارج — ڪاهه ٻرهه دي ڪاهيان
٥ لاشريڪ لاثاني لاشڪ — ناهه ٻيو ڪو ناهيان
٦ محمد پخبي موج — لاڪا ياسب لا هيان

Gul Hayat Institute

ڪافي سر بلاول ٢٠٦

ڇڙي لباسُ خاڪي ٻاقي بقا ۾ آيو
لاثاني لا وبالي لاشڪ لقا ۾ آيو
١ لا لطيف لا مڪاني هر جاءِ ۾ سماڻي
پاڪي رکي پيشاني. پارس پسا ۾ آيو
٢ ظاهر ظهور ذاتي. ڪري سانگ تو صفاتي
جهاتي منجهان توڻ جهاتي. طالب تڳا ۾ آيو
٣ مطلوب موج مولا- آزاد ڪري آڪولا
ٻجي موڙمي ڍولا - عاشق آڀا ۾ آيو
٤ اڳي مام کي سڃاڻج - رندي رمز لاڻج
اڳتي ساڪ وتا ڻج - نازڪ نما ۾ آيو
٥ محمد مثال محڪم - ڪنم تن ڪي آن رحم
خمري خمار ختم - بندر تون الا ۾ آيو

ڪافي سر تلنگ ٢٠٧

مستي ڪن ٿا متعال - هستي واري حال هضم
١ سالڪ سڀئي سير ڪرن ٿا - گوهر غازي ڳام [illegible]
ثابت سوت سنيال - خالي خطرن خيال ختم
٢ لکي لوڪ کون ليُا پائڻ - هيا يا هوڙي ڪين ڪا نجم
دائم دم ۾ مال تن من تو هين تار ۾ ڪيم
٣ آر آڙي ۾ سڪي آيا - تن کون ڪين ڪتڪيا يا
موقوف نڪي محال - بيشڪ بالفاني البقي [illegible]
٤ محمد مان جي ڪين مڙون ٿا - جهد کون جوڳي جنگ مڙون ٿا
لو جي لذا کون لعل - اعلي افضل عين اسم

ڪافي سر ٻنس ٢٠٨

تارڪ الدنيا ۽ ڪل تصوير عشق جي
ڪري ٻڌايان خالص تقدير عشق جي
١ ٿي تون نسنگ نانگو حدان حجاب توڙي
فهم ٿي گيان گرم تد بيسي عشق جي

٢ جيڪي اڳڙي ٿي آيا - موٽيا نه سي ڪڏهن به
هٿدل وڙهي ٿي تن ۾ - تڪبير عشق جي

٣ ملان مُنڪ ٻوڙي ٻيو - جنڊي جا ڪا يا جوش ۾ وَرُ
والا وڳا ۾ ڏکوڙي - وحدت وير عشق جي

٤ قاضي قضا جا ڪاتب مسئلي منجها يا معلم
مڙد و ميدان ملي ٿي - تحرير عشق جي

٥ هر حال ۾ همايت - هادي حقيقت حيرت
محمد مڃي آ محڪم - ظهير عشق جي

ڪافي سُر تلنگ ٢٠٩

هتان اڳو
پارڻ پنهوں آهي پاڻ - پاڙان ٻين جون ٻڌ نه

١ اڙيل ڪنهن ۾ ڪينڪي آهي - ڪنهن ۾ ڪيڏي وري ڪاڻ
ڪهين کٿيون سپ کمڻ ٿيون سهنجون

٢ پاڻ ۾ پيهي پاڻ ڪريٿو - نندي ۽ وڃ ڍهاڻ
ڪين ڪري ٻيون ڳالهيون ڪنهنجون

٣ صحي صورت صاف سياڻي - محمد ڪري تو ماڻ
تان ڪتان ۽ ڪي پارس پنهنجون

ڪافي سُر تلنگ ٢١٠

معني ۾ مقصود - سالڪ سمجهن سر هي سارو

١ ٽوڙي ٽونگر ڏيه ڏٺا تن ۽ - منجهيئي معبود
وحدت ڏاهون ٿي نه ڏسارو

٢ علم عقل جا وهم ونجائي - عشق ۾ ره آسود
مسلڪ دوئي جهل جا هتون نيارو

٣ ڪيئي ڪاهل پيل پيا - تنهن تون کيائون جود
بي اسم جي اندر آنڌا رو

٤ محمد ڏسائون نيڪ نظر سان - هر جا حق موجود
پاسي ڪر تون ڪل پسارو

ڪافي سُر پوربي ٧١

ادري پري کي ڪين تون ڇانئان - ڏس دروني ديرو
پيهي ڪنهي پرين کي ڳوليم پيو پنهل جو پيرو
١ اڄ ڏٺم جو آرزان کي ايهو ٻاجهه جو پيرو
راز ڳجهي کي ڪير سڃاڻي - ڳجهه اهين جو ڳجهيرو
٢ علم عقل کان پنڌ نرالو - ايهو ڪيل ڪو نيرو
عشق اچي ڏيکي ڇانيون جوت پوت - وحدت جنهنجو ويرو
٣ ڦاش ڇڪي جو ڇهرو تيڙو ستل مار ٻي ڪيرو
جهڙي تهڙي جي جاءِ نه ڪائي - جوش جلائي جيرو
٤ ڪين لکن ٻي جنهنکي آيو - ڪامل ڪونڌ ڪيرو
موج اهين ٻي مست جو تيستو محمد مرد مشيرو

ڪافي سُر پوربي ٧٢

پنهنجو وس نا هين جنهنکي يار ڪري
ڇاهون تون چت منجهان پرهيز ڪري
١ تار طلب جي واه و ٻجي - خاص خيال خرابي ڏاهون بچي
هستي هوڙ واري بديشه پت ٻجي - سهڻون سڪ واري پيو سگهڙو ڪري
٢ سور بنا سڃاڻي نا هين - پيو لئي اول پوئين راهين - ساڌ ڪري پيو نا هيون
ناهين - اڳيون سراسر تورو تري - ٻاجهه ڪري قرب ڪيو قرار ويو - پليل پوري
٣ پيچ پيو - ڪيل تول جهوري جهور ڪيو - ڇاڻي تن جي جهوري
سري ساعت ڪٿي ڪان ڪڙو ٽيل - جوڙي جاد و جاد و ڳهان جڙي
محمد قرب ولي آئيندا ڪري - سو ڳهه شاهه ڪري پو دل قري

ڪافي سُر ٧٣

جوڳي ڪمائن جوڳ - سامهن سڻيو ڪيا هين سا ڇا
١ اندروني آوازسان ڏوهي ڪيڏيا ئون روڳ
وحدت ڇا و ڇانئن واڇا
٢ صحي صاف سڃاڻي سيني - پيو پائن ٿا پوڳ
دم دم دام لڳائن ڏاڇا

Gul Hayat Institute

٣ ڇنڊي ڇاڻي عنبر کي - ٿتي کياٿئون ٿوڪ -
ڏک منجهارئون ملين ڏاڃا
٣ محمد هڏ ٿيا هيڪانڊا - کيي ڏئي جا دوڪ
ڪاڻ خوب مڇا دل ڪاڄا

ڪافي سر جوڳ ۲۱۴

مَحلي منجهه آيو مير - سير ڪرڻ جو سانگ بڻائي
١ عدم ڪان اوقاڻي ٿيڙو - شهود ڏيائين سيرُ
سالڪ سارو سر سمجهائي
٢ صورت ۾ منجهه مورت جي - ڇانيه پارس پيرُ
لاثاني سير لڪ وکائي
٣ خلوت کي خوش حال خالق - ڪليون ڪيئي ٿوڪ رُ
ڏئي ديدار ڪي دس ڪرائي
٤ اڄ ڪلهه ناهين ازلي ڪي - محمد وارث ويرُ
وهاڻا هڻي پاڻ وسائي

ڪافي سر پيلو ۲۱۵

آيا ماهي ساڏي ويڙهي - خادم ڪيتڙي پيتڙي
١ مُٺن رانجهن دي رانجهن ميڏا - وسندا ساڏي ويڙهي
جُنڊيان سيڳيان تنگ ڇاون - لڳي جهڳي جهيڙي
٢ رو دا ازلدي گولي هويان - پيار والي هن پيتڙي
نک ڪيهون سين نا نگي ٿيان - چڙهيان عشقدي بيڙي
٣ چوچڪ دا جهڳ چاڪ ميسون - ڇاڪ پيڏ ناهي چيڙي
محمد موج ملدي هوئي - محبت والي ميڙي

ڪافي سر پيلو ۲۱۶

رانجهن جوڳي آيا - ڪن وچ ڪنڊل پايا
١ احد وچون ڇا احمد بنڪر - ميم دي مرلي وڄايا
ازن نڌا نا هيبر وڃي - تڪبير راج وسايا
٢ شاهي ڇوڙ شاهنشاه - ماهون ماڪ سد آيا
هير خيج هلاس هويا - ماهي منجهيان چرايا

٣ بڻمي لاکي وسيب وڻاکي - دَر ڦِي دوھان لايا -
پڻھن پتنگ دي ڏنگ اڦ - محبت مڇ مچلايا،
٤ ڇاک دي نال پماه لڳا، وڙنون، وڙ سوايا،
شوق دي شولي ھيڙدي اولي محمّد ھنا چپا يا،

سر پيڙدي ٢١٧

ٺنڊ ڌکن پڻجي ڏيئي اکڻ کي عشق اوجاڳا،
١ ساڙيون پاٺيون سوديم - وير اگڻ ويھي
محيم سيڄا تاسپرين ساڳا،
٢ سڙو ماٺيائون موج تسان - پاڻ مڌھان پيھي
لذالاھوتي لاشڪ لاڳا،
٣ مرداڻي مجلس ٢ - مزشين ۽ بيھي
سرت ۽ کي تياصاف سڄا،
٤ ھڪ تياوي حق سان - ڏيه اڻي ڏيھي
جيڪي ڇڏيا ٻون ڏڦيھا ڏاڳا،
٥ محمّد مخفي ماڻ جي ڀاله کيان کيھي
وير وحدت ٢ واصل ڏاڳا،

کافي سُر پيروي ٢١٨

قالُو وا ۽ قول ۽ ياد کياٺين يقين سان
١ اياڻ يائين نه پريت سان - ھڪڙ وا ۽ ۽ بول
اھُلي عشق امين سان
٢ ميٺڙي ڳالھ ٢ پڇي ڳجھ يائين بول
ڪا ٿم دا وردين سان
٣ ويجھي ڪان ويجھو ٿيو ڪلي آيو ٿول
معني محب ميان سان
٤ ميم جي موجودگي - ۽ ڳي الف جي اول
ظاھر ذيا ذين سان
٥ محمّد جي محلات ٢ دولت آيو ڏول
ڪين سياڻين ڪان سان

ڪافي سُر بِلاول ٦١٩

عشق وارن کي اصلي - قبر قيامت ڪين آهي

ڪاله ڳجهي کي جي ناجاڻ ايها نظر نايان آهي

١ منجهه وجود جي واه وڃائڻ - بالا بيحد بيان آهي

تا طلب توحيد ي تڪڙي - ڪفر نا منجهه دين آهي

٢ هڪ ٿيا دي هڪو جاڻ - ٻي ڪي ٺهنڪي پي نه آهي

رمز رمز ني راه اوڙي - زاهد زهاد زمين آهي

٣ جڏهن اهي جاري جاڳن - هر هين ايهائي يقين آهي

سڪ وارن کي سدا سمائي - محمد عشق امين آهي

ڪافي سُر سوهاڳ ٦٢٠

ياد ڳيائي ياد جي نا وسارڻ عين

غم زده غوروسان غم ڪرن عين

١ قد ڪر وفي ذهم ڪرن فتو مان ناڻي جو فضل

دور دوري دائي - دم کي سمائن عين

٢ پلڪ پاسي کي پرين کان - سمجهه سالڪ سال مٿ

رڪ صداقت صاف سيني - سر ٿرڪن عين

٣ پر ساڙو پي پريمي - غمن غمن

ٿيڻ جي نا ياب شي - کي سڃاڻن عين

٤ محبت جي ميدان ۾ - مست محمد ڪر مقال

محبوبي مخادن منصف - تي قلم ڪن عين

ڪافي سُر ڪوهياري ٦٢١

غير غرور جي ياد ٿيني - صوفي صافن صاف ٿيا

ذوق ادموت اصل کان وياوڙي کان ڪين ويا

١ لاهوتي لاحد ۾ پائن لاثاني لاشڪ ليا

ٻُه پيالي پيرايمي - خمر خمارن منجهه پيئا

٢ سير سيو تين عين عيان - موتو قبلل سري ٿيا

لا تيرن ڏيهان ويا باري - ڏيل پهنجي منجهه ڏيئا

٣ هر جا هر ڪو حق هلائن - ڪين رکن تا رنڊ ريا،
بول الهن کي ياهر جيڪي ٻڌل ٻيائي منجهه ٻيا،
٤ محمد موتيا ڪين ڪي مانجهي نازڪ - ناقي نيهن نيا
بي دياڻي بيخود ٻنڊر - ديرو وحدت وهلور ڪيا،

ڪافي سر ڪوهياري ٢٢٢

ٻڌ هيڻي جو ڪمال تون - لعل لطيفي لعل تون،
١ منجهه وجود واهي وتنهنجو - خاص لخاص خيال تون
٢ سالا پساه سند اٿيئن سائين - ٻڪائب جان جمال تون
٣ جابر جبنگي ڪيف ڪلالي - ڪئڻ بو جوش جلال تون
٤ اول آخر ظاهر باطن - هر جا حسن ڪمال تون
٥ اندر باهر هيئن مثاڻن - محمد جو ته مثال تون

ڪافي سر آسا ٢٢٣

عاشق پور ب يار تڏ سو - آڏو ٿين اڏار تڏ سو،
١ ڪنڌا ڪولا يا ناد نڀلان - ڪسنا ڪڙ ٻين ٿن جنبيلان
ڦيري الهيون عشق اسيلان جوڳين جا جنسار تڏ سو
٢ ڪوپا قسن ٿئون قدم ڪُڏئا ائن وير اڳي ويران وسائن،
نازڪ نا تو نيهن نيائن - طلب سچي تن تار تڏ سو،
٣ راز رنڌ اڃي رڌ پ رهيي - يار ٿن پرٿئون پور پريمي
قالوا ٻلا وقول قديمي - الستي اقرار تڏ سو،
٤ اندر ادر پيي اکب مڪيائن - ثابت سچي صاف سمان
محمد مانجهي ماڳ ملهاڻن - بيحد ٻرهه جا ٻار تڏ سو

ڪافي سر جوڳ ٢٢٤

دنيا، عقبا ڪون بيزار عاشق لا مقصود رهن تا،
١ ذاتي ذوق زياده زابر - رنگ رنگ ريو رندي رهبر،
ازلي عشق سند و آزار - سند سند سور سهن تا
٢ ورد وظيفا، جڏهن يائون وسادي - نقل نماران ٻه زاگذاي
طلب توحيدي تن ۾ تار - پڇل پور پوڻ تا

٣ قبر قيامت حل حشر جو - بهشت دوزخ ڏوه ڏسر جو
وهم ذات کو ويچار - لون لون لعل لهن تار ١٧
٤ جڙ سڀ جوڙ جيکي ڄهڙيا - پاڃي پيهه پوشيئي تا پيا
محمد مٺنگهه متلهار - وحدت وير وهن تا ٧

ڪافي سر تلنگ ٢٥

سوز برهه ديان سرڪيان ياد ڄهن پيٽيان هتڪون هنجرن
١ حسن ڪمال جهين سوآيا ڄهن مشتاقان سڙايا يا
مرج اهين وچ موڪيان يار ڄهن ٿي هاند يان تبرن
٢ عشق ديان ڳاڍيان هرجاهڪيا - عام عقل ديان ٻاتيان ڳليان
جهام جهوري وچ ڄهر ياغ يار - مڪ ڳيان زيران ذبران
٣ اڪمان الت اويريان آون - ماسوا هتڏا احمد ڪارن
لون لون ديوچ لوڪيان يار ساعت گهڙي نا صبرن

ڪافي سر آسا ٢٦

ڪوپا ڪشتون ڪدم ڪڍائي - بغد برهه جي بازي ڪر
منصوري ميدان ملهائي - ڄهر ڳهرت جي غازي ڪر
١ رک وڏائي وبهه نه وڃيتي - ترت تياري تازي ڪر
لاڳا پاتون لوڪ ٻالا هي - رمز رندي سنجهه راضي ڪر
٢ دور دروفي دائم دم ستان - ڄابن ڄان ڳدازي ڪر
هستي وارو حال هٿائي - ڄهن غايت نيازي ڪر
٣ فرق ڪڍي ترت فارغ ٿي - فهم فڪر جي فياضي ڪر
حال حقيقي هر دم حاصل - قبل ناتون ماضي ڪر
٤ خام خودي جا خطرا خارج - ناتون دست درازي ڪر
پيري مغان سان پيري محمد عاشق آزي ڪر

ڪافي سر ڏناسري ٢٧

رانجهن منڍي سر دا سائين - بن ڪيتا اندي ذات وي يار
١ دم دم ساڏي دل ڄي ميان - رانجهن وائي وات وي يار
٢ رانجهن آوي قيدا پادي - مٿين مٺي محلات وي ميان

٣ ڏٺيان ڏيهان نير ڪريان ـ ٻروڙي ٻرسات وٺي ...
٤ ڏٺ ٿي اور آزلي موڪي ـ تن ميڻاڻي وڃ تات وٺي ...
٥ ڏال سڀئي ڏي عشق ڄاڻان ٿو سي ـ محمد ملاقات وٺي مئڻان

ڪافي سر تلنگ ٢٢٧

وڃين ويارا ويهه نه وڃئي ـ ڪوڙ منجهارئون ڏج توڻ ماءِ
١ تعنا طعنت سهه ملامت ـ تڏهن عاشقن جو آهي آهي
٢ غفلت غير گم ڪر غازي ـ سڪ وير وڃين سڪ ڏس تا آهي
٣ ٻاقي ٿي هل يار يگانو ـ لوڪ لڄايا ڇڏ تو ب لاهي
٤ هستي واري هول هوال تها ـ ٻيڙ سڀيئي ڇڏ تون ٻڙاهي
٥ ڏر هادي جي لٽڻ لٽاءِ ٿڻ ـ محمد عاجز هر ٿو ڇا هي

ڪافي سر پوربي ٢٢٨

واه عشق ازل الله تيو ـ بحر بي رنگ بقا بالله ٿيو
١ عدم ڪان پرجي آيو قدم ـ حضرت نفل قائم قائم
سر سات سري ساڻ رصنم ـ وحدت جو ڏيساه تيو
٢ صورت منجهان مورت بڻي ـ عين امر علي اذني
ونفخت فيه من روحي ـ شوق م شاهنشاه تيو
٣ حسن حقيقي ڪئي اظهاري ـ جوش منون جانب تارن جاري
حب الجمال جي جنساري ـ فائق ثنا في الله تيو
٤ خاق ... عالي جو ... پنهنجي ڪيائين پورت
صمي سڀ ڪائي معنيٰ مورت ـ بيخود بي پرواه تيو
٥ انا احمد بلا ميمي ـ قائم قادر قول قديمي
محمد ڪليو راز رحيمي ـ حبيب رسول الله تيو

ڪافي سر آسا ٢٢٩

ذات صفت هڪو هڪ ڄاڻ ـ ادهه اعتبار آيتن وڃ
١ ڪل شيءٍ يرجع علي اصله ـ ماڪ سوئي ما نيند و

Gul Hayat Institute

٢ وَفِي أَنْفُسِكُمْ وچ وِچالي ـ طرف ٿي تا ٺيندو
٣ خَلَقَ الْإِنْسَانَ عَلىٰ صورته ـ ڄاڻ ايهو ئي ڄاڻيندو
٤ وَحْدَهٗ لَا شَرِيكَ لَهٗ ـ وير وحدت وَ ٺيندو
٥ مَاسِوَى اللهِ مام پڄاڻي ـ محمد ڄاڻ ڄاڻيندو

ڪافي سر ٻيلو ٦٣٠

دَم گُذا دَم دائم دم سان ـ درد جي ڏُوڙان م

١ ذڪر فڪر ذوق ذاتي ڀارو ـ فيض فقر فرمان م
٢ اونهو ٽره او هو آهين ـ غازي غيب عرفان م
٣ نر نشابر نانگو ئي نچ ـ عشق سندي ايوان م
٤ صورت وار وصاف سمن ۾ ـ فائق فن فرقان م
٥ محمد مير معان سان محڪم ـ داتا جي دامان م

ڪافي سر ٻيلو ٦٣١

عشق اعظم اچي هيما ڪوڙ يا ـ دل درون ديس م

١ اُهم رکي اُماڪ آيو ـ واه لاڳو جي ويس م
٢ ڪين لکم ڪنهنکي آيو لا ثاني ته لبيس م
٣ ڳُم نام ۾ ڳفتگو ـ گوهر گيا ۾ گوناگوني گيس م
٤ قائم قيد ڪمند قابو ۾ قرب واري قيس م
٥ محمد معنيٰ ٿيو ماهرُ ـ آدوفي آبيس م

ڪافي سر ٻيلو ٦٣٢

ڇا هي اڳيون مُنهنجي پير ـ ماڪي مصري ڪند ۾ کير

١ جاني هيئي ويو جان ـ تن من تڪا تير
٢ ڪيي ڪوري ودي چڇري ـ ڇاڪهون تڏنائين چير
٣ جس روئي ڪان ڪين اچي ٿي ـ نينهن وهايان نير
٤ آهي اصل ڪان آسري ـ واهي وارث وير
٥ محمد کي ميثاق ڪان ـ سچي ٿيائي سير

Gul Hayat Institute

ڪافي سُر پورِبيا ٦٢٣

عرش فرش دا مالڪ مولا - ٻول اهين ڪيئن ٻولندا هين
١ آپ ڪيتوئي پرت پسارا - هر رنگ ديچ هلندا اين
٢ وير وحدت وچ وهيري - چوهٺون چولي ڦلندا اين (ڪهڙن سڌو)
٣ آپ سچا مين غير نه آئين - ورا هيل ڪيئن رلندا اين (بيرسڌو)
٤ گهور تيڏي ديان مزان غمزان - نر عجائب تلندا اين
٥ غيب الغيب دا چوڙ ڀانا - گهر نگهٽ گهنڊ ڙا ڪلندا ڏا اين
٦ محمد تيڏا مُلهڙا مُنهانگا - تو ميزان وچ تلندا اين

ڪافي سُر توڙي ٦٢٣

درد دلبر جو آ دائم - چين هون بيچين هون
دل لڳي دلدار سان - ڏن رين ڏن رين هون
١ ذڪر ذاتي جو فڪر - ورهيم وصالي هجر
يار آيڪ نظر - چين هون بيچين هون
٢ ڪنيم ملامت سرمتي - نرمت سرمتي
بره بشارت سرمتي - چين هون بيچين هون
٣ بيقراري بار پيو - ننڊ نينن قرار وڃو
سرت سان بي سرت ٿيو - چين هون بيچين هون
٤ حال هادي جو سدا گهور آسرو سدا
محمد مدامي آ سدا - چين هون بيچين هون

ڪافي سُر جهنگلو ٦٢٥

جن لڳي آ جان - سور سما ما نا
ويئي ساريان - ڪين وساريان - ادين آبا نا
١ وزان بي ڏنا آهن آيل اورا نا - اتيون ڏينهان ريهان
ڏيهان ڏي ڏيم جهورا نا - سور ٿيا هن سنگتي سا ڪي سيئبا نا
پڪي مون کي ڏاج گيا يو - پڳي گهما نا -

٣ ڏ مس پلڪني ڏ يه ڏي، نيڻ نماڻا۔
بره جي بيءَ ن ڪيا وتن ويگاڻا۔
٤ محمدؐ جيها ڌ هادي جي لکين وڪاڻا
پاڻهه ڪندا هن پاڻهي تي۔ محب جڏهي ماڻا

ڪافي سر توڙي ٢٣٦

دل قري وڃي دست ڪئي۔ تون بيٺين ڪس ڪوه تي
ڪل مون کي ايها ڪانڌ پئي۔ ڏاڍي ڏي ويٺين دوه تي
١ دل موئي کي وئين جياري، ناز مون ڪيو نظر
ڪاس ڪئين گهڻا ڏي۔ پارس لکو آلوه تي
٢ جي گهر پامن ڪيي ٣۔ تت يئي سادي خبر
ڀرجا لوڏا ڏئي۔ جوليون اچن تنون چوه تي
٣ ڪونه ڪرپا ڪوڏ مون۔ ڪاهي ملپا ڪا ڪيون ڪنسه
وسنون وڃها وڏيا۔ ٿي جيڙهيا ندن وه تي
٤ ڏه هاري وات تي سک جو ڪنيا ئون سمر
محبتي محمدؐ تماهيا۔ موج ملت موه تي

ڪافي سر پيلو ٢٣٧

تيڙ وعشق ا ساسم ڪانيو ڪل ڪمام
١ حال حقيقي حامل تيڙو ترتو ڏئي هو ڪرام
٢ هتئون هادي جي پريتو سي۔ جنگه مليو ا جام
٣ خاصل خاص خيال منجهاريون۔ ڪين جاڻن تا عام
٤ همدم هادي هردي آيو۔ عربي احمد جام
٥ ندي ره هدايت وارو۔ خلق چوي پئي خام
٦ محمد جيپو جمالي۔ نيڻهن نسرو ڌ ماام

ڪافي سر لوڙائو ٢٣٨

سانگاسپ جڏهي۔ ويا لعل لڏي۔ تيا بره ڀهادر جي ٻلي

Gul Hayat Institute

1 اِري عشق اچڻ - باقي ناهن ٻچڻ ، ڪاڪي سان ڄڃڻ ، مَرڻ ناهن مَٺ
اُڳي وڪ وڌڻ ، پرڪي ڏهڪ متان محب سندي ميار مَلي ء ء

2 ڏيا ڪين ورِيا ، ڪيا چاش چريا ، ڪنهن ڪون ڪين ڏريا - وڃيج ٻريا
ٿَما توکهين ڳهريا توڪل تار تريا - نازڪ ناتي نياڻ نام نلي ء

3 شاهي شوق شغل ، هادي هو هو حل ، اعلي عيق اَصُلُ - تهن ناهن ڪو
مُلهه ، اَڳو ناڳوفي ڳل محمدؐ ڪُل ء

ڪَافي سر توڙي ٦٢٣

مان ڪرتون موڳا مُلا - ترڪي وهم هي ڪيڻ پيو ء
عشق وارن سان اجابر جهيتي وجهڳڙو ڪين ڪيو ء

1 علم لدني جن پڙهيو - تنکي پڙهڻ پيو علم ڇا ،
قلبي ڪتابن جو مُطالع روز ازل کان هي ٿيو ء ، ء ، ء

2 توڪنون ڪه ني حبن پاتم - الشڪ پاتولا جو ڪيو ء ء ء

آللهٰ اثبات ٿيا - تن کي تڪلير ناهين پيو ء ء ء ء

3 هُن صواحي متون پين - سرڪ هڪ شوق شراب ء ء ء
مَسلا مصلا ، ترڪ تسبي ، وتين خمارن منجهه ڪيو ء

4 صوفي صفائي صاف ٿيا - رڌڪن رڳي ڏيئو ء ء
عنرق ڪن تاغير ڪي - حق جو پاري ڏيئو ء ء

5 محمدؐ سو من ڪان آ - مُوتو قبل مَري هيئو ء ء ء
موتڻ تن کي محال ٿيو - وَري ڏي وڃڻ ڪان ٻي وِيو

Gul Hayat Institute

٢٤ ڪافي سر ڪوهياري

ري آللهٰ پيو ناهين ء ، سُني شيعي سان ڳاهي
1 هرجاءِ في مون حق سُڃاتو ، لاڳاپا سَپ لاهي ء
2 ساڄن سارِيان ڪين وساريان ، سڪ جو سڳڙو ساهي
3 هڪ ٿياسي هڪ هردم - دام دُئي ڄمادا هي ء ء
4 رمز حقيقت ڪير سُڃاڻي - نيل تنگهيو منجهه ڳاهي ء ء

٥ آدم جو ڪري آيو اولو - تاهه ٿيڳي جو ناهي
٦ محمد ڪي ميثاق تون اڳي - ڏس ڏنو آ ڏاهي

ڪافي سُر جوڳ ٢٤١

هڪ ٿيا ڦري سي هڪ - خطرا وحيائي خامي
ٿ قالو بلي ٿي قائم - الست ڪان انجامي
١ مٺي ڪيا مياتارا - خالص خُما حُما يا
ٻا ڦاو تن ڇها يا مشتي منگهن مُدامي
٢ ديدان ترڪن تا ڏم - دم ٻي ڏي ڪم
غازي رهن تا غم - برهه ٻي آرامي
٣ ڪاڏي تنا وڃهائن - آڪر يون آڪن پائن
نا ٿي سي نهن پائن - نا ڪا نسنگ ناامي
٤ محمد محسي ٻج ٿي - سالڪ سترن تا سچ ٿي
ترهار سندي ٻرڃي - سوره سبا جهاسامي

ڪافي سُر ڀنڀ ٢٤٢

ٿل يار ميڏا اسُنو دي سيان - ترڪندا اشوق شتهانا
١ ڪڏهان محل خوب ڪريندا - ڪڏهان يار ٻيگانا
٢ ڪڏهان سڏ ڪول پڙهيندا - ڪڏهان بتڪ بيگانا
٣ ڪڏهان مسجد واعظ ڪريندا - ڪڏهان وچ مےخانا
٤ ڪڏهان گدائي گدر ڪريندا - ڪڏهان شاه سلطانا
٥ ڪڏهان سالڪ سلوڪ ڪريندا - ڪڏهان محمد مستانا

ڪافي سُر ڪنيات ٢٤٣

مسلي ورالي ڳاله - قاضي ڪيرن ڪريندين
١ طول تجمل نا ڳڙيوئي - حرف حقيقي نا پڙهيو ٿي
چوڙ چوڙائي چال - وحدت ڏي نا وڪ پريندين
٢ معني داهين منڪر موزي - مُنڙ چهني ڏاڍين پوزي

Gul Hayat Institute

پرت پريمي پال - مرڻ کنئون ناگ مريندين

٣ ظاهر روز پرين پاڙي - متا منا کي ڏکي ڏاڙهي

وچ جمعيت جال - ڏوهه کنئون ول ناڏ ريندين،

٤ محمد ميلا مرشد مولا - اولاد ندا کي کردا سولا

هادي ساڙي پال - محبت والا مير پريند ين

ڪافي سُر جوڳ ٢٢٤

عشق ڄڻين وٽ آيو - پيو ڪلن سڪ سهڻي

روز ازل کان اٿئي يار نگا منڊ نه ڪين ؛

١ جي آند رجهور نا جهوري منجهه جهڄن

راتيون ڏينهان روئي - بوندان بن سڄن بريسن

٢ وره ڪيا ويراڳي - ويس آهي پيا وسهن

لنو لڳي لاهوت - لون لون لعل لڳن

٣ پورب پنڌ پيا - پليل پاڪ پسن

اڏو تي پيا اوڙن - ڪلن ڪنهن کي ڏين

٤ آهي وات وائي محمد ڇڏ سڀ بونن

قربون قدم ڪٽ پرين ننل پنهنجو ڪن

ڪافي سر پيرڙي ٢٢٥

چوري چوري چال ملان تون مذ ندي رس مات

اسم الاهي عين انڌ ارجو تڪري جو ثبات

١ شاهنشاه شوق لڳو آشور شرف شفقات

ميم الف جي مام ملائي - مظهر موجودات

٢ هڪو آهيان هڪو هونديس فرق ڪيڏي فرقات

باطن سون تي ظاهر آهيس هيڪا ذات صفات

٣ عبديت جو اولو ڪي ديو ڪيم ڏرجهات

بقا سنجهون تي فنا بقا - بحر بالا برڪات

Gul Hayat Institute

٣ ميم محمد مالڪ مولا محبوب مسلات ۔۔۔ ؛
معنوي جي موج ستان منجهه آهيان محلات

ڪافي سر يمن ٢٣٢

حُسن صورت سينگار هجي - موج مستي دل ٺهار هجي
١ فَذڪُروني اذڪرڪم - وصل وُجُود وفي انفسڪُم
آواز الست بربڪُم - قالو بلي اقرار هُجي
٢ مئي قدح محبوب مثل - بيءَ تنگ بالا بي مثل ؛
احاديث اثار اصل - ٿئون نيهن سنڌو سنوار هجي
٣ ڇُپ ذڪر جيت ڪول پرين - محبت منٿي بول پرين ؛
گهونگهٽ کنڊ ڪول پرين - عاشق اڳيون اظهار هجي
٤ پنڌ ايهو وٺ ذنڌ سنڌا - طلب ٿوار جي تنڌ سنڌا ؛
پيم پريمي پيوند سنڌا - وقت ذهڪري وار هجي ؛
٥ ري احسن پيو ڪالا ناهين ؛ ملڪ مجال ڪو ٿالا ناهين
الانسان سرالله ناهين ؛ محمد سرمختار هجي

ڪافي سر ڪلياڻ ٢٣٧

مرحبا آهي حق حقيقي - دُئي دغا وارو دام ناهين
١ ڇتو پيئم پڪو آبريشمي ، خارج خالي خام ناهين ؛
٢ خاص الخاص خيال آ خالق ، عبديت سان عام ناهين ؛
٣ ظاهر باطن عين عنايت ، تنها تنهنجو نام ناهين ؛
٤ الاالله اثبات ازل ڪان ، لا الٰه جو لام ناهين ؛
٥ قائم قادر قول قديمي ، محمد صبح و شام ناهين

ڪافي سر تلنگ ٢٣٨

صوفن وار وسار - جن ڪيو سنڌ تن کي ساري
١ حق هيڪڙائي هڪ ٿيا - ڪافي ڪلئ غيرو ؛
وحدت تن ڪيئي وساري

Gul Hayat Institute

٢ سامن سو جهڙي سهڻو، ابتڙ الٽو پنڌ
ڏين صفر کان عاشق آڙي

٣ ڪين لڳن ۾ ڪنهن کي آيو ڪيئي جو پير
هنگ جلائي جوشن جاري

٤ قلزم ڪار ونيار جو گهاٽو طوفان، گهيرو
جهر او هين جهن تپي ماري

٥ محمد ملڪ الهي ۾ ماهرُ، ويري ناهين ونئر
يڪدل ياور سڀ ساٿ ياري

ڪافي سر سهڻي ٢٦٤

ڪليو ناز وجي ناگ تڪڙ، ڇانئي جوت جمال جو عين عڪس

١ آفتاب روشن اظهار آثر، انوار عيان بهار پنڌار
شعلو شاهنشاهي شب قدر قرب ويراهين کان آهن عبث

٢ تنها تڪي تابان تجلي، راه بيهي تڪي بيان بجلي
طور جبل وير سارو جلي، ڏسڻ کان ٿيو موسي بيوس

٣ حقي حسن حيران ڪيو هر دو جهان کان هٿ کيو
پڪو پور پريمي پيچ پيو، هليو هيرڙي منجهان ويو هوس

٤ عدم کان پيري قدم آيو، الانساني پوش پايو
محمد صورت منجهه سمايو، قسمت قيد المان ۾ قفس

ڪافي سر جوڳ ٢٦٥

Gul Hayat Institute

آهو تن جي لڳڻ لاشڪ لاته مڪان ۾

١ ادوين پر آواز نا، ٻيون پر تي سڏ
٢ سڪ ۾ ساه پساه آ، هلي هوت ڏي هڏ
٣ پڪو پيچ پريت جو، پنڌ رهن تار تڏ
٤ هلي ويا هوشيار تي، متي پڌائون مڏ
٥ پڌراتي پرڪار ۾ محمد تنهنجا پڏ

كافي سر كوهياري ٧٥١

ماروئڙن پنهنجي ملڪ جا - سانگيئڙا اسان ساريان ۽

١ رهيا آهن روح ۾ - سي ڪيئن وساريان،

٢ مِن قضا جي ڪوٽ ۾ - ٿمايل ٿي ٿماريان،

٣ ذات ڏنائون جيئڻ ٻيا - جيلاڙئون جياريان،

٤ عمر ابائي پار جا - واڙئون ڪيئن وساريان،

٥ سرت سان سڏ ڪهي - هنجهون سيئي هاريان

٦ محمد پنهنجي محب سان - گڏ هي گذاريان ۽

كافي سر تلنگ ٧٥٢

اسلامي اسباب - عشق وڃايا هر ڪلام

١ ڪنز قدوري ناڻا ڪم ٿيا - ڪاٿيا ڪليءَ ڪتاب

٢ صرف نحو جا صيغا سڀئي - روحي وڃايءَ رباب

٣ لا حاصل سي لعل ٿي پيا - لکيو مَدّ حجاب ۽

٤ وجدت ڪاڏ تيا وارن وانڊا - جڏي حرف حساب

٥ محمد روز ازل کان آئي - پڙهيو ٿوت ڪتاب

كافي سر جوڳ ٧٥٣

ماروئڙن ملڪ ملهيءَ جا - ڦيرئون ڇپارن فقر

وسنو نا وِيڇا ويا - پلئون پيا پرڻ ۽

١ پلنگ پتسي ناسا ڏهيا - ٿيا پڙهيا ر ليڏ ر ۽

ويڙهن ڪي ورتا ڏئي - جوڙن ڪينڪي ٿهر ۽

٢ بوڙ پلاڪي بيٺ پيا - ڏرڏا مثل ڏهر ۽

قوت انسان جو قيام تان - سڀ ٿيون ساڳي سگهر ۽

٣ عمس توت انصاف ڪو - ڏوٿن لاءِ ڏمر ۽

بونگءِ ڪر ڪرم سان پاڪ - ڏئي پرور ۽

٤ آجي امتزوال ڪر - اڳتون مليد ۾ آمر ۽

تمارن سان ميلو ٿئي - گڏ هي ڪيان مان گڏ ۽

٥ محمد ﷺ جي ميثاق ڪئون - ڪندا ميهن مهر
دست ڏينڌا ڌاريءَ ۾ - وارث وير واهر

ڪافي سُرُ پرڀاتي ٢٥٤

دَمُ غفلت ۾ نه گذار تون - سڪ جو سبق سنيار تون
١ اَلَستُ اقرار ڏسي ٿو - قول قالوا بلىٰ نه وسار تون
٢ فَاذكُرُونِي اَذكُركُم - ساندهه اندر پنهنجو اچار تون
٣ وَفِي اَنفُسِكُم وچ وچولي - منجهه وجود ويار تون
٤ مُوتُوا قَبلَ اَن تَمُوتُوا - مرشدن اڳي مٿو مار تون
٥ رڳ رڳ ۾ رک ذڪرِ الٰهي - توهين سندُ تنوار تون
٦ محمد معني سڀ مجهي - ساري دل پنهنجي کي ڏنار تون

ڪافي سُر ڪوهياري ٢٥٥

آرياڻي اڳواڻ - ڪاڻ آهن حال ۾
١ ڪاهيندس ڪيچ ڏي - جاچي اُهو جياڻ
٢ لکيو لوح محفوظ ۾ - ڀار وهل جو ڀاڻ
٣ پنهن هوت بلوچ لئي - پيرن ڪندس پاڻ
٤ ڏينداڏ ڪايل ڪي ڏاتر ڪيڪو ڏاڻ
٥ ڪندو ڪيچ ڏي اچي محمد ڦاش ماڻ

ڪافي سُرُ پهاڙي ٢٥٦

بحر عشق جي لهر عيان آهي تو هلي
گرداب گنج مخفي در حباب تو هلي
١ تني هي تون ڏس - ڪنڌي ڪناري
وهين منجهان ني پاهر ست سيلاب تو هلي
٢ ذاتي صفات شاغل - هڪ ۾ في حساب
رنگ رنگ رلي ويو - وحي ۽ باب تو هلي
٣ رنگ روپ آهي - نڪي بالا بلند ٻيا صب
باطن بقا في بحد بده باب تو هلي

٤ محمدؐ پريم پياسي - سُرڪي جو آهي سائلُ
پيرَ ي مغان جي محفل - شاهي شراب ٿو هلي

ڪافي سُر تلنگ ٥٧

رندن واري ريت، اسان جي ڪوڪوس مجهي سالڪُ ساري

١ بلبل پرائي ياد آشانڪي - پر ٿئون پاليون پيت، اسان جي بار بره
جو بيعت باري دين ڪُفر ڪئون ٿياسي آڌري
٢ الٽي چال چلون ٿا چوڪي - نانگن واري نيت - اسان جي
٣ بازيگر ڪا بازي پٽڙي - جنگن واري جيت اسان جي جوش جگر ۾ ٿيڙ ڏيکاري
٤ محمدؐ روز ازلي آهي - پر جهلو سان پيت اساجي گهوٽ ڏو جهنڊ مونڱا

ڪافي سُر تلنگ ٥٨

عاشق ان الله اُڏيڻا ڪنهن کي ڪچ ۾ ڪين اچن ٿا

١ گم ٿي ڳيان ۾ گوهر غازي - جنگ جڏ پاڻون جهنا جهيڙا
ڪهنسان اوهي ڪين ڪچن ٿا
٢ رنجهن رمز حيکائي تنکي - خادم پاڻ خاصي ڪيڙا
رنگ اهين ۾ رس رچن ٿا
٣ سر ڏين ٿا آزادي تي - محبت وارا ڪنڌا مسيتڙ
بابا بيسر ڪين بچن ٿا
٤ محمدؐ معني سمجهي ساري نحن اقرب ٿيڙا نيڙا
نيهن ۾ نانگا ناٿ نچن ٿا

ڪافي سُر جوڳ ٥٩

ڪُن فيڪون ڪان اڳي - لعلن سان مون لا وان لڏيون

١ ڪين ولايت ڪين هُئي - دردن وڌو آ ڏڳي
رمزا هين ۾ رڳان ر ڏيون
٢ ونگي ورا وڪوڙي واڳيو - سعد صداقت سڳي
جهگڙ سان مون پولان پڙيون

٣ ڦري دل نہ فقير ٿيو - ٿاهہ ٽنگي سان ٽنگي - ڏک اُٿين پيو ڏاڍي ٻيون ڏڏيون وڏيون

٤ محمد هر دو جهان ۾ - تون هادي جي تنگي - وير وحدت ڏي ڏکان

ڪافي سُر تلنگ ٢٦٠

خداوند خالق خيال سان آيو - هتي ٻيو مخلوق

١ پاڻ منجهان ڪيائين پاڻ کي پيدا - سالڪ سلڪ سلوڪ ؛

٢ اول ٢٠ حز، ظاهر، باطن، معنيٰ منجهہ مملوڪ ؛

٣ الانسان سري وانا سره - هرجا حق معشوق ؛

٤ وصل فراق جو فرق نہ ڪيائين - ڪُنتُ ڪنز ڪنوڪ

٥ انا احمد بلا ميمي محمد جو معشوق ؛ // ؛

ڪافي سر سورٺ ٢٦١

پاڪي چوڌو سائين ؛ وجهہ الله ويساهہ تون

ديد ملاقات ديد سان - اندر وفي ۱۱ و ۲ تون ؛ ؛ ؛

١ جي سڄائين پاڻ کي پرت وارو ويساهہ تون ؛ ؛ ؛

نہ هنائي نہ زستان نہ لين رهبر نہ اهہ تون ؛ ؛ ؛

٢ دل سندي دريا ۾ - ڦرٻون ڪاهو ڪاهہ تون ؛

پاڇهہ سان پيئو تاريون معنوي ملاح تون ؛

٣ چوطرف چشمان ڪرين - چوڌري چاهہ تون ؛ ؛

نازستان نزمل هارين مست منجهہ نگاهہ تون ؛ ؛

٤ هيت متي هر جاءِ تي - محمد مظهر ماهہ تون ؛ ؛

هڪ آهين هر دو جهان ؛ هادي شاهنشاهہ تون

ڪافي سر سامونڊي ٢٦٢

پاڇهہ پيري پولي - پاروچل ڪئي پي نڪا ؛ ؛

١ ڪاهيندس مان ڪيچ ڏي - گام پيري گولي ؛ ؛

٢ ٿو نگر ڏاڪا ڏکتہ اجهلي پيا جهولي ؛ ؛

٣ وڏ پنڌ ويساسان - گوڻ ۾ گولي ؛ ؛

٤ جاري ٿيڙي جي ڏم هئي هئي جي هولي ؛ ؛

Gul Hayat Institute

٥ محمدؐ جي محبوب آ - دل ڏري ڪولي

ڪافي سر ساموندي ٦٦٣

دم دم منهنجي دل ۾ - ڏر ڏن ڄا ڏيرا
١ وڃ واري وات کي - ورو ڪڙو ويرا،
٢ ڪنڊس سان خوشي جي - پرين ڄا پيرا،
٣ پرتل آهن پيه کي - منڊاءِ منيرا،
٤ ڄلام مان جوش ۾ - ڄمان جگر جيرا،
٥ محمدؐ جا منارا توت - پلاڪر پيرا،

ڪافي سر پيروي ٦٦٤

٢ شاهؐ ڪنيم قسم بندي سچ آ رالا منهنجو،
لوح قلم عين عالم صليٰ وسلم ساه منهنجو،
١ ذاتي ذڪر فهم تڪر دم گڏ ٢ ڪاه منهنجو،
٢ علي اثر نام نفي نام تڪرو آ نا ٤ منهنجو،
٢ بين بصوت ڪيم ڪسرت ويرو حدت آ واه منهنجو
عين عبرت حال حيرت ڪدم قدرت آ ڪاه منهنجو،
٣ نرت تاس عجز آس، پرم پياس آ پاه منهنجو،
گرهستان گاس رمز راس چست چاس آ چاه منهنجو
٤ عشق اميئه حيات، شوق شهين آ شاه منهنجو
يار سچ پير سچو سيد محمدؐ مير آ ماه منهنجو

ڪافي سر پيروي ٦٦٥

عين اضم فيض فلم گم ۾ گم ٢ گام منهنجي
پول پرم مالڪ عدم هرشي، هضم آ هام منهنجي
١ آهيان اصل ناهيان نقل لنو لنگل آ لام منهنجي،
پاڪ برت نيڪ نرت صاف سرت آ سام منهنجي،
٢ گويا گودڙن مفتون گت فيگون آ ڪام منهنجي
رنگ ۾ هر ڪيف قهر ماڪ مهر آ مام منهنجي

Gul Hayat Institute

٣ ڏيہ وڃي رنگ رهيٺ جهوري جهجهڙ آجام منهنجي
شهر خبر صاف صدر دل اندر آ دام منهنجي
٤ بيم ٿالي ھئان ڀِٽالي جنگ جلالي آجام منهنجي
خيال پوري سک سوري منجهہ کوري آ کام منهنجي
٥ درد الم ڏکي دم دم ناه نم نم آ نام منهنجي
محمد مئي هو هئي شور هو شئي آ شام منهنجي

٧٦٦ ڪافي سر ٽلنگ

عاشق مست عليل، گم رهن ٿا گهر غازي
١ دانهن ويڙا ديس اطيٺ ٣ – دوڙاڪي ٣ دلنيل،
رمز رهنما م تيرا ٻاريجي
٢ محبت جي ميدان اچين تا – ڪوڙن منجهہ قليل
ٻاٿا ڪين ٻا ٻره جي ٻازي
٣ حد حجابن هيٺ عيش – روان ٿون ذور ڙ تلنيل،
تمام رهيا ملا قاضي
٤ دست ڪيتائون دانهن ڪان، جڙيا رب جليل،
طلب تشنگي آهي تازي
٥ محمد ٿماٿهي مرد مڪمل – خالق خلق خليل
هر صورت سان ڪن پيا ٻاري

٧٦٧ ڪافي سر ڪنيات

مستي موج ممتا سي – گوڙ هي رنگ رتا سي
١ منجهہ ڪوري جي ڪا مرض حيران، توڙ عشق تتا سي
٢ سڪن وارين سيت لهي ٿي – غمن منجهہ ڪٿا سي
٣ ذڪر ذاتي ٿذران ٿوري – اهڙو خيال ڪٿا سي
٤ محمد روز ازل کان رهبر – ونجي ويو وتا سي

٧٦٨ ڪافي سر ڪنيات

Gul Hayat Institute

آري عشق جي آيا هون ـ صورت منجهه سمايا هون

۱ هر جا حسن حقيقي جا منهن ـ ڇاڻ اکين ۾ ڇايا هون

۲ ٻاهه برهه پرڪي ٿي بدن ۾ ـ تابش عشق تپايا هون

۳ پتنگ جان پروانا پچي ٿي ـ جو شعلن جي جلايا هون

۴ آرا ڏي ٿي آماڪ آڪسن ـ قربون قدم سوايا هون

۵ محبوبي معراج محمد ـ ناز نواز نوايا هون

ڪافي سر پيلو ۲۷۶

هردي وچ هر دم ـ رام رم نچاين ۽ نچايون

۱ آتش عشق آزاد پيا ٻلدا ـ وچ ڪوڙي دي ڪام ـ جان جلاوين جان جلاوين

۲ هر ڪا ڏيون حقيقت والا ـ نور دي دا دام ـ حق سماوين حق سماوين

۳ وچ سيني دي سبق سنيائين ـ مشتول مدام ـ آپ گنواوين آپ گنواوين

۴ قلب وچون ڇا ڪوڙين ڪڍين ـ خطرا خارج خام ـ وهم دکائين وهم ديائين

۵ محمد معنيٰ وچ موجودي ـ عربي احمد جام ـ احد الاوين احد الاوين

ڪافي سر پيلو ۲۷۷

معنوي عشق اعليٰ دانهن ڪيئي ڏکايئي ـ ظاهر زهد ۽ خوشي لاغرض لڳ لنگهائي

۱ ورد وظيفا واقف ـ وهمو خيال خاطر ـ باقي بقا بيسر بازي مچي بنائي

۲ آتا الله ريا ريءَ ـ پڳڙن ۾ خوب گاري ـ گهرين ڏکي ته ڳاريءَ ـ تم تم پيو ڳمائي

۳ اسي عشق ۾ جو آيو ـ دين ۾ درم گوايو ـ ڳل ۾ زنار پايو ـ وڪ وحدت ۾ وڌائي

۴ سرمد جو سر ساي تو ـ شمس جي کل ڪڍي تو ـ حيران عجب چاڙهي تو منصور کي ماري

۵ محمد معنيٰ في مرڪي ـ پيرا ڏکي ته پرڪي ـ تقوا ۽ زهد ترڪي ـ محبت جو مچ مچائي

ڪافي سر پيلو ۲۷۸

منهنجو مالڪ تون ـ تو بنا ٻي واهه نه ڪا ڪي

۱ پياسي ڪار ريم ولاهو وسيلا ـ آهي هڪ تون

۲ هيڻي ٿي همتا ڪيئن تو ـ در در ديدار ڏين تون

۳ عيبن ڏي ڏي ڏس ڪينڪي سائين ـ ميرا ڍڪ ڍڪين تون

Gul Hayat Institute

محبت منهنجي توسان ناهين، ڪرم ڪندين اچي تون ٤
دم قدم ۾ دائم دلبر، قائم ڪندين تون ٥
محمد تنهنجو ناهين بيجو مٿي حامي تون ٦

ڪافي سر سريراڳ ٧٢

جن پيتو آ جام - مست رهن تا مدام ۾
اَلَسۡتُ بِرَبِّكُمۡ ياد تنهنکي، قالو قول ڪلام
عاشق عشق ۾ ٿيا آرام ۾ ١
فَاذۡكُرُونِيٓ اَذۡكُرۡكُمۡ جو - دل اندر آرام
خطرا ناڄ ويا اُڏامي ٢
هر دم ٿا توکان حال سان - قال ڪلي ڪيا سڀ ڪام
سک سيني ۾ سانيهي سامي ٣
ويس جو توکان وهم و ڳالهه ڳچي - ڏسڻ وڃي تون نام
خالي خيال جڏهن تري ملي ٤
محمد ڪيو پائي - دم واري ڪم ڪرام
هادي توسان هر دم حامي ٥

ڪافي سر جوڳ ٧٣

آهيان اپو محمد عاجز هيون آ حال منهنجو - ڪنديون پيو ڪنديندين ناهين ١
پنهن شان تنهنجو - اعيب ڏي ڏس تون - گولي سان گست ترن
رهبر اچي رس تون - وارث وسيع تون منهنجو ٢
ڳس تنهنجي لاڙي - پٽي آهيان پيا ڪهي - اڳينج ناوساري
تو در سوال منهنجو، ڪيو فراق فاني جنبش لڳي آ جاني ٣
پسان پاڪ پيشاني جلوو جمال تنهنجو ۾ محمد تنهنجو ملاحي
سيد سدا سپاهي - گاهين سند و آگاهي هر دم خيال تنهنجو

ڪافي سر کوهياري ٧٤

سور سان سور - او ريند يون اچي عشق ڪارون ١

Gul Hayat Institute

١ جڙ ڳجي جن جان ۾ – جهوڙائي ڪين جهور

٢ والہ ۽ واڪ ڀون هڪڙو – پلپل پيو تن پور

٣ ڦرهان ڏيئي ڦٽن ۾ چڪن – چاڪن ڪيو تن چور

٤ هت ڪياءُ ن هادي ۽ تان محبت وارو موڙ

٥ سمجهه ناهي سنڌ و – محمد ۾ مڏ ڪور

ڪافي سر ڪوهياري ٧٥

ٻ ڪوڙ ڪيئڻ ڪوڪام تون – ڪم ڪم رهيا نہ هٿ دم تون

١ وڃي ڏيهه ڪنڌاري – رند رڻ هي ڏم تون

٢ هلي ٻيءُ تون هوت ڏي – طلب نہ ڪيان تم تون

٣ ڄي جسو قربان ڪر – ماس هڏ و چم تون

٤ هر دم تون هادي هٿان – گوندر و ڦڻان ۽ غم تون

٥ محمد رئي محبوب ڪر – خالي خيال ختم تون

ڪافي سر ڪوهياري ٧٦

قائم اسانجي دل ۾ – هو دم هر دم حال

١ ويٺو آهي وجود ۾ – خاص الخاص خيال

٢ جاڳيو آهي جي ڏ ۾ – جذبو جوش جلال

٣ پسڻ ۾ پڌرو ٿيو – هر جا حسن ڪمال

٤ جوڙي جادو موهن هي – ماڻي جوت جمال

٥ محمد جو محبوب ٢ – بيرنگ ۾ مثال

ڪافي سر تلنگ ٧٧

انجاڻ ۽ ڦي پنهنجو اصل سڃاڻ – وري وڃي ڪيڏين تون ڪنهن جي هاڻ

١ ڪل شيءٍ يرجع على اصلها – وري وڃه تون و تاڻ

٢ الانسان سري وانا سره – اعتبار اهو ٿي ٢ ٻاڻ

٣ ونفخت فيه من روحي – طرف اهين تون تاڻ

٤ خلق الانسان على صورته – پنهنجي ذات پڇاڻ

٥ وفي انفسكم افلا تبصرون – منجهان منجهين موڄاڻ ماڻ

Gul Hayat Institute

رُنِھُن اَقرَبُ وَنَحنُ ڏٺا ويجھو ٢ منجھ وجود جي وانٽ
محمّد احمد هڪوئي - خود مُندائي ڪانٽ ٢

ڪافي سُر پوربي ٢٧٨

لڳي عشق وار وڃڻ ھِن بي ڇڙھي تو - سبق سور وار رتڻ ھن ھي پڙھي تو
ڪنائي ڪيئي تو ور ٢ ڊکوڙي - ڪُنڌي قرب وائي ٢ قابو ڪڙي تو
فرقت ٢ فرحت وفي ڪينڪي تو - وصل لئي ويچار ورھان کيون ڙي تو
حَدّ بدار جُوشي ڦاسائي ڦکل سان - لا غرضُ لاشڪ لاهوتي لڙي تو
اچي تو مالڪ ڀري بازو وانگي ٢ ڪري سور شاهي ڪنهين نا اڙي تو
ڏُئي جون ديوار دون پي تو پيرم سا - محمّد وحدت ٢ وڙي تو

ڪافي سُر ويھاڳ ٢٧٩

پيشوا پڳدار سَنھنجو اَزل کان ئي عشق ٢
ساقي سرچار منھنجو ازل کان ئي عشق ٢
مئي ڪشي جي محفل پريشان ٿي ملو - خوش خمار منھنجو ازل کان ئي عشق
منصوري ملڪ جو سر سر آهي - سر بردار منھنجو ازل کان ئي عشق
الست بربڪم قالو بلى جو - اھو اقرار منھنجو ازل کان ئي عشق ٢
سنگي سامان جوڙي جوش مان تيو جبار - سپه سالار منھنجو ازل کان ئي عشق
پني ڪِگسر جن ھنجي جو چيڏيان مان ھنکي - محمّد مددگار منھنجو ازل کان ئي عشق

ڪافي سر ڀيروي ٢٨٠

محبوب باڦ مام ستالڪ سمجھن ڦاسڪ ٢
١ فڪر خبر نا مڃن ڪي - ڪل نه آھي مام - پيئي تي ٺپڪ ٢
٢ عاشق سودا وڃي اوڃتو - دوست ڦاسايا دام - لعل الله ڪو لڪ ٢
٣ هادي ھتار لوٽ ھوت جي - جنگ پيتا لوٽ جام - پريتيا سي پڪ ٢
٤ اصل رونا ازل کان - نانگا ھوئيا نام - نازڪ نا توڙيڪ ٢
٥ وار وقي نه ھڪڙو - محمّد مدام - ھميشا سي ھڪ ٢

ڪافي سر ڪوھياري ٢٨١

جوش جمالي جن ميان ٿيا قربان تن تئون

١ هردي هئي هوهڪ ٢ - پيو ڏيان مون پڻ ميان

٢ ٿيون ڏينهان ڏم ٢ - طلب تڪيري تن ميان

٣ آهي روز الست کان ڪرڪ - قديمي ڪن ميان

٤ گذر منهن جوڳيان ٢ - فقيرائي ڦن ميان

٥ وسري عين وجود تان - محمد محبت من ميان

ڪافي سر بدنس ٦٨١

جوڳين کي ٢ ٻڌ ويڇي ڪن ديس - ويا وهيري پنهنجي

١ چوري چوڙ چاه منئون - چانڪ آهي جي سڌ

٢ رندن جي ڏي ماڻ ٢ - ناٿ آهين جو ڏس

٣ وڙ واري وات جو - غازي ڪنڌا گس

٤ لکيو لوح قلم جو ميٽ نه آهين مس

٥ پيهي پنهنجي پاڻ ٢ - پسن تا پاڻ سڀ

٦ هادي واري حال ٢ - ڪانڌ اٿن ڪاڪ سر

٧ محمد اوهين ملڪ جو - ڏاهي جو اٿن ڏس

ڪافي سر سهڻي ٦٨٢

ڏيکي آدم جي اوٽ - آيو پاڻ الله ٿي

١ هر طرف هوملا ڪري - ڏيئي نقا ري چوٽ وڃو وجه الله ٿي

٢ عشق اسلام ٢ سامي آهي - ڪيري عمر جا ڪوٽ - باقي بقا الله ٿي

٣ ڪيڏي محمد دين قلب مئون - ڪاهوڙي ڪل ڪوٽ - وينس ويعو ديسا ٿي

٤ محمد مستي موج سان - ڳڙلي ماري ڳوٽ - هادي شاهنشاه ٿي

ڪافي سر کوهياري ٦٨٣

صوفي سچ ٿي سڙ تون

١ ڪيڏي ڪوڙ قلب منئون - چکي عشق جي چڙه تون

٢ ڪل ڪتاب وساري وافر - پيل آهين ٢ سڙ تون

پرت پيا ايجي پڙه تون

Gul Hayat Institute

۳ منصوري ميدان ۾ ڪاهي، لاهوتي وڃي لڌ تون،
۴ محڪم ٿي مردانا مانجهي، خيال الهيءَ ۾ ڪڙ تون،
۵ رڃ رمز رکي رهبر سان، تراهه رهندائي رڙ تون،
۶ محمد وڪ وڌائي ويتر، ويرو وحدت ۾ وڙ تون،

ڪافي سر سريراڳ ۲۸۴

خيال هڪو هڪ ڪوڙ - ڏاڍ ڪمائي هماتو ڙ
۱ هِنَ ٻڌي هوشيار ٿي - جيءَ ۾ جانين جوڙ
۲ ڪل جو توڙهو ٻڌي - هوءِ حقيقت اوڙ
۳ ڪين ڇڏ ٻنڌ ڪڏهن - تاڻي ٻنڌ ۽ توڙ
۴ ذڪر ذاتي ذوق جي - گجگاڙ ۽ گوڙ
۵ سهي پنهنجي وجود ۾ - واڻ ٻنڌ جي ووڙ
۶ محمد اهي ڳالهڙين - محمد هن نا موڙ

ڪافي سر تلنگ ۲۸۵

توحيد ۾ تعليم - ڪاتب ڪئي آهي مون ۾
۱ ڳجهي اڌيون ڳالهه جي - تون توڻي تسليم، محبت احاطي ان ۾
۲ ٻند رضا تي رضي ٿيا - ذات ٿيو ترڪيم - فوج فڪر جي مون ۾
۳ هيڪاند همنات ٿيا - ڪامل قرب قديم - دڪ قديمي ڪن ۾
۴ محمد محڪم محڪ ساري - معلوم ڪئي آديم - قائم آڪڪ ٿيڻ ۾

ڪافي سر سريراڳ ۲۸۶

Gul Hayat Institute

سُڌ سيئي منجهه پيش ساري - ڏين ڏکن کي پاسي آڙي
۱ پنهنجي نماز پڙهان تو ٿي سر ريءَ ورد وظائف ويڙا وسري
سني سُبحاني اعلى اسر ريءَ، تمام مٿو تي جو شيون ماري
۲ روز و روزا ڪيرڙو آهي - ديپ چڙا ياسي سڪيءُ ڏاڍ هي،
ڏس ڏکن آ ايهو ڏاڍ هي - بار ٻره جو بيحد ٻاري،
۳ بار ملامت سر تي آيو - ساڻ خوشي جي چاهيون چايو،
رهبر جو ايهو ڳايو - گهور ٿيڻ وڃهند وڃون ڳالهه ڳاري

٤ جوڙ دستان ھي ڪيئن ڇنيئي ٿو، گھوڙن ڏئي پيو گھوٽ گھمي ٿو
ڏکي حڪم ڪمل لئي ٿو - ڪل ڪجھ ۾ ٻئي آ، ڳاري
٥ محمد عاشق ڪيئن سڀ ٿو - جوڙا عيني ۾ جا ڪي جڙي ٿو،
سڪ سڳو وري ڪين ترڙي ٿو، يادرستان آھي يڪي ياري

اردو ڪافي سر ڪسوري ٧٨٧

تيرے حسن ڪا نظارا - جا بجا ھوا ہے
خورشيد مثل ماه ستارا ھوا ہے
١ مئي ڪشي ڪي محفل - مدام ہے مغان سے
پيمان پر قدح سے خمار ھوا ہے
٢ مشتاق حسن تيرے ملڪ و فلڪ زمين
حوران پريان ميں اپنا قرار ھوا ہے
٣ جن و بشر ھائم ديدار ڪا پيا سي
ڪونين مڪان ۾ قائم اظھار ھوا ہے
٤ دامن تمھاري ڪيسي - شب روز محمد
دونون جگه ۾ ڪوئي نہ سھارا ھوا ہے

ڪافي سر پوربيا ٧٨٨

لکين پوشاڪان پهري آيو شاه حسن شاھزادو
١ ڪاٿي سوار ھلي ٿو ھاڪم، ڪاٿي ھلي ٿو پيادو
٢ ڪاٿي [illegible] - ڪاٿي ھلي سادو
٣ ڪاٿي ھئي ٿو نغو ظاھر، ڪاٿي اندر [illegible]
٤ ڪاٿي پدر پيدا ٿيندو - ڪاٿي مادر زادو
٥ ڪاٿي مونجھ مري محمد - ڪاٿي شوق ۾ شادو

ڪافي سر جوڳ ٧٨٩

آباد عشق افضل - ويران گھر ڪري ٿو
روز ازل کان آيو - بي نشان نر ڪري ٿو

Gul Hayat Institute

ڏم ۾ ڪمال ڏي پت ،، وه واه ڏي وجودي ،،
١ دائم دلبر دل ۾ - ديوان ڏي ڪري ٿو ،،
سڪ ۾ وڏائي ثابت - سيني صفائي سهڻل
٢ سالار سيف جنگي - سامان سڀ ڪري ٿو ،،
حڪمت هلائي هادي هر دو جهان ۾ هاڻي ،،
٣ ڏملو حسن هزاري حيوان هر ڪري ٿو
٤ جاڳائي جوش جلدي حيرت نه جائي ڏي ٿو ،،
جملي جفا جي جابر - جولان جر ڪري ٿو
٥ مهمير مرد مانجهو - مهميز سان نچائي
موڪي مڪائي محمد - ميدان سر ڪري ٿو

ڪافي سرآسا ٧٥

هادي شاهنشاه آهين ،، منور منير ملاح آهين
١ وارث وير ولايت تون ،، سالڪ ساقي سخاوت تون
اعلىٰ عشق امانت تون ،، پرواهن بادشاه آهين ،،
٢ خواهش خوشي غم تون ،، ماس هڏ وچم تون
ڏوهه ڏاڙ دم تون - سيني ساه پساه آهين ،،
٣ قادر قرب ڪريم تون - رازق رزق رحيم تون
افضل اسم عظيم تون - بيشڪ بقا بالله آهين
٤ ثابت سميع بصير تون - ڪُلِّ شيءٍ قدير تون
فاقو فڪر فقير تون - ازلي الا الله آهين
٥ معنيٰ ۾ مختيار تون - صاحب سڀ سرڪار تون
محمدﷺ جو مددگار تون - جذب جلال الله آهين

ڪافي سرپربي ٧٦

يار ڪنهن پاسي ٿي - پنهنجو پاڻ سڃاڻ
١ ٿي ڪانڌ ڪيئي - ڪنهن ڪڏهن ڪاڻ

Gul Hayat Institute

توُن هَاٽ
١ هِڪُ ھُئين هِڪُ آهين - هوندين هڪ - توُن هَاٽ
وحدتي ويساهه ڪر - اوج اهوئي آ ٽ
٢ ٻاهر ڳولي ڪينڪي - منجهه وجود وتاٽ
هَر ڪو ٻي توُن ٻاٽ ٻه ويئو منا مَاٽ
٣ ٻول ڪيئُ تہ پلاٻا - وَائڙا ڪن وَاڪاٽ
ڳُهوڪ ويئو ڳُهرم جاٽ ايهوئي حَاٽ
٤ ذات صفت فرق ناهين - لوٽ ٻاٽي مُوتن جَاٽ
حقيقت - جِهال جي ٻرتٿون ڪَرجَاٽ
٥ مُحمّد اعين امام جو تند ڪينڪي تاٽ
خدا نو ڳهوٽي - مَنجهه مَنائي ڪماٽ

ڪافي سر جوڳ ٧٠١

وَتُ عشق جي - آڦي ٻياڻيال جَهڙا ڪيتي
١ سوري سر جي اڄن - ٻره واري ٻيڪ ٻه
رَڪُ رضا منّي رَمني - اشي ٻاٽ ڇپا سيي
٢ منصوري مَيدان ڪي ٻاٽا توُن جَال ڪَسِر
سوري واري سيج ڦي - وڃ هَام توُن هَسي
٣ رَنگ رَنگن ٻه رُوحي - شب روز هلي شُوق سَان
مَنجهه وُجود وچارِ تون - تند توحيد تَي
٤ واري وصلا ٻاسيئُ - هڪ وسيلو جي وائي
هادي هر وحقان جي - ٻاڪ سيت جي پي
٥ مُحمّد مَستي موج ٻه ڳم سدائين تو رَهين
ترڪ تسبي جو ڪري - ٻاڻ ڪمال ٻه حَبي

ڪافي سر ڪوهياري ٧٩٣

سا ڀڙڪي وَتُ سَعيو - پيغام پرين جو آيو
١ ڪَيل سُول قبوليو - جو ٻَاني رايو ١٠٠/١٠٠

اَلَسْتُ روز الست کان گهور حسن جي گهايو
٢ نحن کُمْ وفِي اَنْفُسِڪُمْ هارجي ۽ پايو
٣ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي جان اهين ۽ جايو
٥ محمد موڙ نه وسري — نت هادي جو گهايو

ڪافي ٩٣ سر کوهياري

سُڻ جي لهه سار — جاڳ جاڳن جا تر
١ ڪامن سر سنباهيا — عاشق اڏي جي آ تر
٢ جُهين جنس ۾ ڪياتون — ٻاري برها ٻار
٣ رهي رنڏائي راهه جا — وڃي پايندا پار
٤ لکن لوح قلم ڪان — تت اندر ڪا تار
٥ محمد رائيون ڏيهن تانيهن — وهائن نار

ڪافي سر بنس ٩٥

عدم کنون چا قدم اڳاهون سير دي سانگي آيا
١ ڪن فيڪون دا قلما پڙهڪي محبت ۾ مهايا
٢ بي صورت وچ يار پيارا — صورت سانگ بڻايا
٣ وَنَفَخْتُ مِنْ رُوحِي رمزان الله — بڻايا
٤ لکين رنگ ۽ روپ رلائي — اهين بولي بلايا
٥ انا احمد بلا ميمي — محمد نام ڏرايا

ڪافي سر بنس ٩٦

سو ڳجهي ڏي دليا اوليا — ڪوئي ڪوئي منزل پاوي
١ اول آخر ظاهر باطن ۽ هڪڙو هڪ الاوي
٢ ايڏون اوڏون هيٺ مٿاهين — هر جا آوي جاوي
٣ آپ وچون چا غوطا مارين ۽ سيني يار سماوي
٤ دم منصوري مار ڪرامين سوري سر چڙهاوي
٥ انبي نشابر محمد ڪيوين — آپ ڪون آپ لکاوي

Gul Hayat Institute

ڪافي سر ... ٢٠٣

عشق ڪيا اهي اوچ الستي ۔ مام مڻاڻي محبوب مستي

١ حاصل ڪمال حقيقت ٿينءُ وَ ۔ وڃي ولايت وحدت وسيتي

٢ پر پريمي پيالي پيءُ سانن ۔ هالڪ ٿيڙي ڪام هستي

٣ موٽي قبلل انت مونو تو ۔ پاڙس عنيءِ آپاسي ٻڌستي

٤ هيٺوون هادي جي محڪم مڻي وڃي ۔ سر ڏيئي سرڪي سنستي

٥ محمد ثنا محبوب منڻي جو ۔ سر دو ٿينءُ دست تڪ سستي

ڪافي سر جوڳ ٢٠٥

ويساڻ جي وات سات ۔ ونيراڳي تا وَ حسن

١ جاڻي اهين جوءِ ڪان ۔ پيءِ وڪين پچين

٢ الستي اقرار ڪي ممر دانائي محبت ...

٣ راهي ٿيا ازستان ۔ رحمت ڪين ٿي حسن

٤ محمد محڪم ماڳ تي ۔ مٺوڻي مڪان شد حسن

ڪافي سر ڀيروي ٢٠٦

وَحدت منجهه وادي ڙڙيا ۔ ڏير ڙڙيا ام احين

عزنغر عزالي ۔ گهري ڪام ڪئين

١ بره منجهه ڀڳا ريا ۔ باقا ڪين ٻحين

پرم پهلوان ۔ نا تڪا نات نحسن

٢ منڻي محبت وار ۔ مجنزا پيا محسن

پتنگ پروانزي مختا ني محسن

٣ راهي ٿيا وانا ريندي ... حسن

... سعد وارهي مڻي مڪان سمن

٤ محمد ميدان ۾ ڪم ناهين تڪ حسن

درياهين واسينگ ور تل سي وحسن

ڪافي سر ڪوهياري ٢٠٧

ڏکاين ڪي تڪ تنگ ۔ گگو روزا زل ستان

Gul Hayat Institute

ڏيهي پنهنجي وجود ۾ چورت ڏينا چنگ
١ ڏيهتي ڏينا ڪينهي ڏوڙي ٽپا سي رنگ
٢ دم جدائي ڪينهي - صوفن سان آهي سنگ
٣ چيني چٽ ٻيندا ڪينهي ڏنيا پئيندا سي تنگ
٤ هيبه واري مرزجو وقائي آهي رنگ
٥ محمد ناهي چنگ جوانجي ويڙو انگ

ڪافي سر ڪوهياري ٢٠٨

سر جهاڳ جهاڳن پيا جوڳيئڙا - سوهان سير اڻين جا ساٿيڙا
١ ڪاهي هلياڻ ڪين ڏي - تانگهه تاڻي نيٺڙا
٢ وسن پيا واحد جا - مشتاق محبت منهنڙا
٣ اُتي دهر الهو تلن - پور اُڪير ۾ پيئڙا
٤ ڪيا اُن منهن محبوب ڏي - ويري ور ڪان وڙا
٥ محمد جنهنجا هنا - وجهي تن جا تيرڙا

ڪافي سر پوربي ٢٠٩

ڄاڻ پيو آهو نکي ڄاڻ - هئي سڄاڻ پنهنجو پاڻ
١ خويش قبيلو وڙو ويڙو - پاڻ نڪل آهي پاڙو
سر تيون ساهه اندر ۾ سانڍو - وسر پو ڪينهي واهه وٺاڻ
٢ ڪامل ڪال حقيقي تيٺو - شرم ميا ڪل وهم ديڙو
بلبل پو پريمي پيٺو - سڪ سچائي ثابت ساڻ
٣ روز ازلي هيبا تيو عشق اماڻت آسان آيو
قول ڪم هي امر ربي سر تبو پاڻيو ارحمد اوج ايهو اڄاڻ
٤ سڀي پيتم صاف صفائي - وڃي وجود لونءِ پلي پاڻ
٥ اتون ڏينهان وحدت واڻي - محمد موج ملي تماڻ

ڪافي سر پيلو ٢١٠

وڪ و ڏاڪي ديم ٽون وحدت - ترن ههڙو ترس

Gul Hayat Institute

وچ ويھڻ واجب ناھين - وڏي ڪجّان تون وس
١ دم قدم تون دائم ڏيھي - پنڌ ڪري پرين پس
جانب ڏينديءَ ڄاڻي ڄار يوءِ - پنھين ڏھاڻ حس
٢ چوري چرخو چاهه سنڀاھ تون - چال چڱي ونءِ چس
رمز ڀنڌائي لا ستان - ھنبر ڪي ويچ ٽس
٣ منصور جي ميدان ۾ - علم کڻي تون هس
وھم وجودي وڃاءِ تون - ڪاڏهون ڪاٺين ڪس
٤ اصل روز الست کان - ڏاھي ڏنئه ايھو ڏس
محمد تون محبوب ڏي - گوڏن ڀر ٻيھي گس

ڪافي سُر جوڳ ١١

مار ۾ غا شاھي دا - بيحد بنيئه واهي دا
١ ھيٺ متي ھڪ ھڪوئي - ھو تماشن ماھي دا
٢ اول آخر ظاھر باطن - شور شاھنشاهي دا
٣ حاصل حال حقيقت ھريا - غمزا نگاه ماهي دا
٤ لاخوف دا مرڪا پايم - قائم ڪم ڪلاهي دا
٥ محمد نام تراييم تو دا - رمز رباني راھي دا

ڪافي سُر تلنگ ١٢

خودي ڪر تون خلاص - بيخودي ۾ تون جهڙو
١ بيه نڱي جو برقو پائي - رنگ اھي مستي راس
٢ پاڻ کي ٻيس تون پاڻ وڃائي - داسن جو متي دا
٣ متي خواطي ڪا تون پنھنجو - مرشدي اندر تون ماس
٤ عام جو ادلو پهي ڪريو - خاص جان تي خاص
٥ محمد بول ٻيائي ٻوڙي - وحدت وٺ تون واس

ڪافي سُر تلنگ ١٣

صاف صفا جو سيس سڃاڻي - اشڪل ڪم عو شاڻ ماھين

Gul Hayat Institute

١ دائم دم جي ڪيڏ ڏ مال ۽ ڄاڻ ايهوئي اُٽلي ڄاڻ ٿ
٢ هادي واري حال هر دم ۽ اعتبار ايهوئي ازلي آ ٿ
٣ عجم ۾ وڃ تون گوهر غازي مرد مرد ابعادي محڪم ما ٿ
٤ ويهي وڃاءِ وجود پنهنجي تار توحيد عدل تا ٿ
٥ محمد مخفي مام پروڙي ۽ داخل ٿيو منجهه ڏآ ٿ

ڪافي سُر جوڳ ١٣

بيمثل بادشاه - معنيٰ منجهه مثال ۾ آيو
١ هجر فراق جو حيلو ڪلا ۾ هادي شاهنشاه
وارث وڏو مال ۾ آيو
٢ غيب منجهان تون گوهر غازي - ازغيب ازوا
احديت احوال ۾ آيو
٣ بيهاري بار اٺائي - نيڪ ڪري ايهو ناه
لاثاني لنو لعل ۾ آيو
٤ ڪيئن لڪ ۾ ڪهنگي احيتر - سڀني ساه پساه
ديهي درڪ دلال ۾ آيو
٥ محمد نام ڏاڏي ڏر ڪان - اصل ۾ الله
لدني لازوال ۾ آيو

ڪافي سر جوڳ ١٥

وش ۾ ندا ۾ ڪر تون مزاهي
١ پاڪ ويهه پريت ساڻ قرباني ڏ ڪي الا
٢ سڀي ڏس تون پاڻ ۾ - سوجهي ساه پساه
٣ غني وحداني عنو ڪبير - تسبيح پاڪ الله
٤ فقر فنا تون فارغ ٿي - باقي بقا بالله
٥ محمد هر جا هڪ وسي ٿو - هادي شاهنشاه

ڪافي سر تلنگ ١٦

Gul Hayat Institute

نيڻن وهن ٿيون نڪان نڪان - بس ڪرن ٿيون ڪينڪي

١ اصل روز ازل کنئون - پرين پيار پيون پيڪان پيڪان ؎

٢ فقر ياقت فراق جا - چاڪ چڪن ٿا چڪان چڪان ؎

٣ يادڪريان پيو يار کي - ڪين هن ٿيو سڪان سڪان ؎

٤ محبت جي ميدان ۾ - ڏڪ ڏئي پئون ٿيون ڏڪان ڏڪان

٥ پيڙ روڪيو پيڪڙ اچي - لوڪ کئون ڪٿن مان لڪان لڪان

٦ محمد مهن محبوب ڏي - عيڻ وري مان ٽڪان ٽڪان

ڪافي سر پوروي ١٧

وات اهين جو ورُ - سمجهي ڪر ڪو سالڪ

لا مقصود الا شيءِ ڪون رکي ڪو تعلق

١ خام خودي ۾ رهندو - هردم سو آ هالڪ

منهن کي ماري ميڪو - ملڪ ساري جو مالڪ

٢ صورت پنهنجي سمجهي - خلق رکي تو خالق

خلق الانسان علىٰ صورته - پرت ونڊو آ پاڪ

٣ جوڳي جوڳ ڪري جو - اهين ۾ جالڪ ؎

محمد موج مستي ۾ - ست رهي تو جالڪ

ڪافي سر جوڳ ١٨

سنڌ ڪنهون پيو ويو پنهل ؎ جهاڳيندي آئيم جهنگ ميل

١ جاڳيس ڪين کي جاڳ ڪري - ويا پنهل پنهل ڪئون ڏيرڙي

ست سر عشق جي آري - سولا [illegible] ويا سمجهي سنل

٢ ڪل کهين مونکي ڪانه ڏني رهت ۾ اچي رات پئي ؎

هڪ منهنجي هت ويا ڏينهين ؎ ڪيچ ڪاهي ويا ڪر هڪل

٣ بلبل پنهنجي يار پڪار پيا ؎ باهين يار وچل پا ڪار پيا

سڪ تنهون سيني پئي سنيارنا - قرب ڪري ايند وڪوهيار

٤ جتن مونسا جفا ڪئي آ - وس منجهان دل ڏ وئي آ

محمد بيش پرين جي پڇي آ - ڪڏهن ملند ود وهيڙ يل

Gul Hayat Institute

ڪافي سر پيرڀوي ١٩

پاڻ ڪيڏي ڇڏ پاسي - ره رنداڻي راسي

١ هلي پئُ تون همت سان - خيال خمار ڪل خاصي

٢ هادي واري حال ۾ - ڪاس گهمي وڃ گاسي

٣ آتش عشق اڙاه اندر ۾ - تو بجهه نهين ۾ لحمي

٤ دم دم وڃي دور ڀجي - پاس پيهاپيو پاسي

٥ محمد بول ٻاڻي پوڙي - وحدت وڏو آواسي

ڪافي سر تلنگ ٢٠

عاشق الت عميق - سو پير سامهون سُرڪون ٿا

١ اصل سچائي امين ٿيا - جيءَ سان ريت
وياويرڳي ڪين ورن ٿا

٢ اشڪ آهن عاشق اکين - ديوانا دمڪ ٿا
مو تقبل ماڳ مرن ٿا

٣ حرف هدايت ڪيانون - حق سان ٿيا حقيق
محبت واري مچ ٻرن ٿا

٤ محمد ماڻجي مست ٿيا هن - شائق شوق شفيق
در هادي جي دست ڏرن ٿا

ڪافي سر پيرڀوي ٢١

اچهو آڊياڻي عربي واهر وير ولهن

معاف مدايون ڪنديڻ تون آڏر آهين اڙيڻ

١ تو ڪون سوا سو ڪينڪي - مون پاپان وسيلو
ويچاري جهڙوات ڪي پيو تعالي آهي ساڻو
قرب ڪنديئن اچي قادري - شل ڏسين نا عيب

٢ سڪ تنهنجي ۾ سنائي ڪيئي در دڪياديوانا
مرد مدامي ماڪل ٿيڙا محبت ۾ مستانا
در تنهنجي تي دادلا بشارت سڻن

٣ بره بشارت ڏي اشارت - هر دم هوت اچي

Gul Hayat Institute

موٽ دنيا ۾ نظر ڪر، تماڻجي مس ڏنجي
توڻ ابوجهل آسڻ ڏ - احمد موٽ عام ٿين
٣ قدم قدم ۾ قائم رک توڻ گهوٽ ڏ وجهان ٻگاري
اسم الاهي عين انڌر ۾ قلب ڪجان توڻ جاري
محمد بي سڪ پوري ڪر توڻ - عاملين آن هيئن

ڪافي پيرو ٢٢

پاڻ ۾ آهي پڪ لاهي سڀ شڪ مٽي سچ پڇايان
تنهنجي لا شڪ لڪ - حق مليو آ حق لوڪ ڪون ڪن لڪايا
١ هلان پنهنجي حال ۾ - چڙهي سجودي پڪ پڇي ڏڙ دق وحدت وک وڌايان
٢ پري جام جمعيت - پرتون پيان پڪ - پنهن سنڌي پڪ ويرپون ڏ ڦي وهايا
٣ بيخودي بر حال ستان خودي خام ترڪ - منا تو فرق انا الحق الايان
٤ مندي ۾ دهان تقوي ۾ تخت ٿڪ - ڏڙي ڪي هن ڏڪ محمد ماڳ ملهايان

ڪافي سر جوڳ ٢٣

١ نوران حضور سرور سنڌسي پنهنجو سچ پاڻ ۾ پادر سچ پڇي
سمجهي وچ توڻ سخن - تنهنم ناهي ڦيرا - ڪم ڪري ڇڏ عين
دلال ڏرڪ ڏيهي - ٢ مهي سچ پڪا لوڪ ڪون ڪين لڪاءِ - هيئن
مٿي هر جاءِ ڏيه تنهنجو ڏيهي ٣ مذو موج - طرف نه ڀي تابع
اعتبار ايهو اٿم - ٤ مزد ندا في ريهي ٤ بول بيائي بوڙ -
خيال هڪري ڪوٺ - وهم وجودي ٽوڙ - وحدت اندر ويهي
٥ محمد نام ڏ اُ يم - سيني صاف سکايم - نا تونيه پيايم
گالهه کيائين پيهي

Gul Hayat Institute

ڪافي سر جوڳ ٢٤

اکيون پٽين بي ڏ سين حقيقت حوال
لاخوف لاثان ٣ - لا شڪ لا ڏ وال
١ پالڪون پوري ناهين - ويجهو وچ وصال
بيمثل بادشاه ۾ - موجودي مثال
٢ قادر قربان ڏس جذبو جوش جلال
جاءِ جماعت ۾ لهي - جاڻي جوت جمال

٣ پر پيڙي پرت سان - ساڻي ڪيف ڪلال
پينڻ سان پروانا ٿيو هردي حاصل حال
٤ نيهه ۾ نازل ناهن ٿيو - نوري ۾ نهال
هنئون هتي جي آيو ڪري ڪاڻ ڪ شال
٥ لا نفي جي لت سان پاڻ ڪري پئمال
محمد محڪم موج ۾ هر جا حسن ڪمال

ڪافي سر ڪوهياري ٢٥

پير ناهين پار وچل - ڪاڪين ڪيچ پنيور ۾
اڄا ڪئون ويچي جو پيئي - جهاڳ ڌهنگ جبل
٢ پاهر گولين تي اجايو - پاڻ ۾ آهي پنهل
٣ هڪو هڪ - ڪلاهه تون - ڪيڏي خام خلل
٤ محمد جو محبوب آ قريبون ڪوهيار ل

ڪافي سر ڪوهياري ٢٦

سيد تنهنجي سار آئم - پلپل پرين پڪار آئم
١ دم دم دلبر ڪين تو وسري - سيني شاه سينار آئم
٢ فذڪروني اذڪرڪم - گويا هاڪنتار آئم
٣ اصل روز الست کان لون لون ۾ لنئار آئم
٤ ليئون ڏي بنهان روح ۾ - پرت واري پچار آئم
٥ محمد مخفي موج ۾ - معنيٰ منگهه ملهار آئم

ڪافي سر تلنگ ٢٧

سوري ئي هه سوار - عاشق اٺ موت اصل ڪان
١ ڪوڙ سئون ڪوپاڪ - سئون ڪيا پلڪ پل نا ڪي نظار
٢ هد محاب جي ڏا هي دوڙ يا - فاڪيا زوار
٣ قالوا بلى جو قول سچائي - الستي اقرار
٤ ڇا هئون سرتي جمين جمائن - باري برق جو تار
٥ قائم آهن قرب احمد تي - صوفي سخن سچار
٦ شوقئون شاهه شملو - سرتي در پلڙي دستار
٧ محمد ماڻهي ماهه تيشا - دوستا في در بار

Gul Hayat Institute

مَداح پيرن جي پير حضرت سيد عبدالقادر جيلاني مُرشد
المُسلمين - عليه الرحمت از محمد فقير ٺوري مرحوم حسيني

كر مدد منهنجي اچي **ياغوث اعظم** دستگير

تو كئون سوا وارث ولي ناهين نمائي . بي نظير
يا سيد! اسرتاج عالم عاجزن امداد كر
بيكسن جو پير ڀلو تون دائما دلشاد كر
هن ولهي ويران گهر آقا اچي آباد كر
تو مڱڻي منگتو آ هان تون عشق جو ارشاد كر

كر مدد منهنجي اچي ياغوث اعظم دستگير

ٻڏڙي سند وبڙو تاري ٻاجهه سان ڀڳو اچي
ٻي مزسان ٻڌي ٻي هاءِ مهر ۽ حكم تون ڇڏي
سال جو پيڙ وبڏل كئن جيءُ مئون آيو بچي
ملڪ ۾ مشهور ٿي ايها ڳالهه سيد جي سچي

كر مدد منهنجي اچي ياغوث اعظم دستگير

سنيري هتئون معراج تي مير مرسل جي هليو
تو قدم قربان ٿي پاك حضرت جو جهليو - صلي الله عليه وسلم
تنهنجو قدم ڪل پير تي ڇاهتئون چوٽ سائين چليو
جسم جي ناهين جدائي روح رهبر سان ري گليو

كر مدد منهنجي اچي ياغوث اعظم دستگير

ڏانهن دليما مان تو ڏوڙيو كيا ٿيون اڏيهان
كن پون قادر اگيون هن كيميائي جو كنيهان
بس كيا تو كئين كي رنگ رنگ اندر ڏيون ريهان
سٺ سڄڻ تون سيكهم هي وڻيون والي ويهان

كر مدد منهنجي اچي ياغوث اعظم دستگير

صاف سينو غير كئون كر قلب جو كارهن وِهاءِ
خيال خطرا وهم وائتا حال سان هادي هٽاءِ

Gul Hayat Institute

نيهن جو نازڪ نشو ڏي ننڍ نيڻن جي ڦٽا
ٻره جي ٻاڦا ٻيهي تون جوش منهنجون جلدي ڇٽا ٿٽا

ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

ٻول ڪِٿن ٻڪرا رسان پاڻ ٻيو اچي تو ٻهر
وير تون وهلو آئين قرب سائين قهر
جو منهنجون تنهنجي ڇڏائي هو ويچارو ٿهر
جيڪي هُنا ميلا منا الوڙهي ڇڏيا تو لهر

ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

مرشدي ازل آهين منا محبوب رب العالمين
وار جي ڪا وٿ ناهين، واصل بالله تون واصلين
مٽ ڏ آهي ڪو تنهنجو احسن اعلى تون عمار قلين
دار ين ٻيو ڪو ڏيا يان سيد سچا تو سالڪين

ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

دست مون آهي سيد ادو سيت تو دامان
ترڪ شرم تون شير ناهي موڻ ڪي رکيم ارمان
توکي نناجيڪي جاڻن غافل رهن گمان
توڏا هن جيڪي آهن سچا فائق رکين فرمان

ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

شرف تنهنجو شان شاهي اعلى آهي افلاڪ ۾
منجهه مرن عرش پکن ۾ خاص خلقت خاڪ ۾
ديو، ملڪ، انسان، پريون، حيوان ٿيا ڪلهاءِ ۾
نالو نشا بر آدميان لائق سڀ لولاڪ ۾

ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

سوال جي سوالي ڪيئي تو در، متي ڪڏا تا اچن
ڪنهنکي خالي ڪڏهن مُفت سي موٽيا وهن
هر هراچين تا هيم منهنجون - هرگز ڪڏهن نا هئن
فيض يابي وفضل سان ٿيا جيڪا گهرن سا تا لهن

ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

Gul Hayat Institute

تو سندا اسرار يارن وسار يارن نا تو جيلاني محبوبن،
سو صدق ڪيان مال مٿان يون جسم تو تئون هي جان
هن ڏکيءَ کي تون ڏيار جو دوست داتا ڏهر و ڏان
ڪر ڪرم ڪامل اچي ڀي مشڪلي منهنجي آسان

ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

مئن مٿون تو معجزا لکين ڪيا اظهار سڀ
عالم سڀني ۾ عجب تان نادر نسنگ نروار سڀ
طالبن تو سان ڪيو ڪيئن وکٽي تڪرار سڀ
صنعان جهڙي سالڪن پاتو گهڻي ز نار سڀ

ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

حاتم سخا ۾ پيا لڳي تنهنجي اڳيان ڪجهه بي ناهين
نوشيروان عدالت اصل سارا ٻيٺا آهين،
طاليس، افلاطون، لقمان بقراط بر ڪيتر آهي
تنهنجو قدم ڪل جي مٿان بالا بلند برتر آهي

ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

ترت ڪيان طواف تو کي ڪعبو سمجهي مٿان ڪسر،
مان ٻه هڪڙو ناهيان ڪيئي ڪندا بندا دشر،
تانگ تو نوا ٿيا تنهنجي شوق ۾ شائق ششخر،
هر جنس تي سجدا ڪري شان کي شام و سحر،

ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

مولا سڀئي مذڪور جو سڀ رتو کي سڀ عيان
بيهي نگي بالا بشارت باطن بيحد بي بيان
تعريف بي طاقت ناهين ڪهڙي ڪري ڪهڙي ڪيان
لون اندر ۾ لطف سان لات لاشڪ بولٽوان

ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

شمس و قمر، قربان ٿيا تارا ڪيتون تابش حسن
تيئن تجلي آ تنهنجو جانب بري تجلي بتن

Gul Hayat Institute

ونڊ ڪر زمين افلاڪ تي رنگ رازي رونق روشن،
مشاهدي محبوب جي دهشت وڌي درد عدن

ڪرم مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

مون مٺي محبوب جا نيڻ نازڪ جن ڏندنا
ڪند، مصري، ڪيه، اماڪي ڪٿون آهن بيشڪ مٺا،
سي سدا اساهون آهي ڏوڏ ستان ڏگ تي بيٺا،
سڪ وارن کي سدائي چاهه مٺون ڏن تا چٺا

ڪرم مدد منهنجي اچي يا غوث دستگير

رستم جهڙا ڪيئي در تي گدائي پيا ڪرن
بهرام ۽ آقا ڪن پيا واقادارا توڙي سڪندر رهن
شب و روز ذاتي ذوق ثنا سين نوابون پيا پنن
يگ تنهنجا تيا پلا ديدار ۾ ديدان ڪرن

ڪرم مدد منهنجي اچي يا غوث دستگير

هرحال ۾ حاضر آهي ميٺ مٺان هنن ڪي
دير دم هڪڙو ناهي پڇي اچي يا نه سڀي
ڏي سڏي سڏ ڪجي توسان ٿي چاش چاهئون چوڪي
تيا مڙئي مقصود تنهنجا الاتِ لغات اچي لڳي

ڪرم مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

تون سي ڏي پاڪي مونکي قربون اچي ڪامل ڪري
سائر سبحان الذي ثابت ڪيان سارو صحي
توسان همجان گڏ گفتگو مز ۾ رهبر ري
وڪ وڌي اچي وهامان ويرو هدت ڏي ڦي

ڪرم مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

ننگ پال ري آن لڄ پال آن راه ۾ رهبر رسين
سندي اسمي سڀ جا سائين بغداد ۾ وارث وسين
تون ئي لين جو رهنما پارس پرين پند تا رسين
آسا هو ونه وري ديوس ڪي دلبر رسين

ڪرم مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

Gul Hayat Institute

پرت جو پيالو پري ڏي مٺي سنڌ و مخمور ڪر،
ڏي پنهن جو ناياب سئو برڪ پريو ڪر،
هي سدا اسائل سنڌي اي مٺا منظور ڪر
موج مستي حال سان تماه لقا مسبه ور ڪر

ڪر مدد منهنجي اچي ياغوث اعظم دستگير

وحدتي ويساه سان والي ولايت وير تون،
وزي ازل کئون تون آهين پارس پيار ويه تون
ڏي سچائي ڪيد ڪڇائي ثابت، ڪين شل سير تون
آهين اچوجهن آسرو دانه سدا الله يرتون

ڪر مدد منهنجي اچي ياغوث اعظم دستگير

دفتري ديوان تون متصف ار آن مختار آن
ڪل پين جو پيه تون پايرون پکد ار آن
تون دنبه ي داتا دلاور دل سنڌ و دلدار آن
تنهنجي مثل ناهي ڪو بيو سو ٿلهه پريو تسه دار آن

ڪر مدد منهنجي اچي ياغوث اعظم دستگير

سور جو آهيان ستايل غمگين، ڄاغ مرا ڪتين،
ڏي خوشي تون خيرستان اندر جي اگڙي ٻتين
ڪر نظر تون هين ڏماڻي محبوب تون منهنه ناممتين،
عيب مون لکين ڪيا تون دلطف سان لعل ڍ لتين

ڪر مدد منهنجي اچي ياغوث اعظم دستگير

درد جو دارون ڏي بيو تو بنا ڪو ڪهن طبيب
هت منهنجي حال جو هادي فقط تون حبيب
اهديتي املاڪ جو عين افضل تون عجيب
تو جهڙو جڳهن پيه آ تنهنجو سدا اڳي خوش نصيب

ڪر مدد منهنجي اچي ياغوث اعظم دستگير

تعريف جي طاقت ناهين ڇا ڪريان ظاهر زبان
ڇا لکي ماٿن ڇا لکان بنيعد ڇا لاتيو بيان

Gul Hayat Institute

قلم شاڙا شجر ڳيا مس ڪيان ڪون و مڪان

انت ممون ٻي انت احسن شرف اعليٰ شاهي شان

ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

تنگ ستي لاچار سڀ بندا در وانا تون ڪول

ٿيان ڪئون پاسي نه ڪر دم هڪ سدا پنهنجي تون ڪول،

اوجهڙ ا ويڙهي راه ڪئون ڪاٺ پنهنجي تان تون جهول،

لا سدا هر ديم هر دم هڪ مٺي ٻولي تون ٻول،

ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

شڪر تو جي خيال پوري هئي تان ٿيڻ و حشم

هن دنيا ۾ ڪيترا ڀيڙو آيا هنتي

ساب پڻي سائين اڳيون هن نڪاري جو نعيم

لڪ امنيڪ ات تو ڪان قائم ڪند و قادر ڪرم

ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

منظور ڪر مقبول ڪر هي ثنا ڪر جي ثنا

سڀ محتاجي لاچار تون برهي ٻاري بناء

محمد مدد اچي تنهنجو يار هنڪي تون هجاء

ڪوڏ مٺون ڪلي ثنا هادي همت ڪر هنتة تون هلاڪ

ڪر مدد منهنجي اچي يا غوث اعظم دستگير

جاء سو ستڀ هر سال جڳ هن - تو لدا ٿيو آڱل تئين هن سخالي ذڪڙو خيال ڪلم ٣٤٠

لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمْ

هڪ الف ڪر اختيار ميان!
پِڪي ڏي جِند پُڙي

١ پيرِ مغان جي دستون دلبر، پرت وڏي پِڙي،
پوڪين ايندءِ آزار ميان

٢ ڏِٺَن ڪُوڙي آڌ ڪُرڪُم ڪُهُه ٽون ٻيه تون جُڙي،
ڪيل قول قالوا اقرار ميان

٣ جَلدي جَلدي جُوش مَتُون، حَرڪي حَرِڦُون ڪُڙي
سڪ سيني سگار ميان

٤ هَلي پَيُ تون هوت ڏي، مُحمّد وحِ نامُڙي
مارِي محب جو ميار ميان

ڪافي سُر ڪوهيار ۽ ٢٩

صوفي تيس سيٰ سانگ سَٰتي، سچو سيد جو سير ڏنم
وهم وجودي وافر ويتا، ڪل سين جو بيه ڏنم،

١ درست آهي دارين ۾ دانا، اعلي علين اڪسير ڏنم،
علم، عقل جي ڳالهه پتيا ئين، عشق سند و مات اميد ڏنم

٢ نازڪ نيهن ۾ نادر نيهي، نازيبو منظيقه ڏنم،
واصل بالله وحدت اندر، واهر و سيلو ويرڏنم

٣ ساقي سر ور ثابت سيني، ساجن شاه سديد ڏنم
محڪم ماهر مرشد مولا، محب شاه منير ڏنم

٤ هڪ پيدا ۽ جيلاني جابر، قائم قرب قدير ڏنم
پول جي ويا بدبشڪ برحق، محمد مڪر ڏ فقير ڏنم؛

ڪافي سُر ننگ ٣٠

هستي هام ڪري هضم، مستي مام ٢ مستم مُنهنجو،

١ عشق جي محفل مُدامي، سدبدي جي وڃي سلامي،
عمر سندي غُلامي، ڏين دام ٢ ڏي دم منهنجو

٢ ڪعبي ڏي ڪن مان ڪاهان، لوڪ لاڳا پاسي لاهيان
نيهن ڪان نابر نيهي ناهيان، هر دو هڪ ٢ حرم منهنجو

Gul Hayat Institute

۳ ذوق سان هلي ذڪر ذاتي - جوهه ٿوڻ ڇلڪي سارِي ڇاتي
جهات ۾ پاڻ ويڙهس جهاتي - ڇاڻ ڇام آ جرم منهنجو

۴ صورت صحي جو سبب آ - ويڙهه هيو ناغيب آ -
پوند پرين جو پيبب آ - شان شام آ شرم منهنجو

۵ ٻوڙي ڇڏ ٻيم پاڻ - هرجا آهي هيڪڙائي
بيحد ٻي ريائي - قرب ڳام آ ڪرم منهنجو

۶ وڪ وحدت ڏي وڌايان - پيرَ نه پوئتي هٽايان
نسنگ ناتو نپايان - گهڻو ڳام آ گرم منهنجو

۷ محمدؐ معاف محبوب اڳيان - تڏهه هادي جي تو ڙ توڻ ٽڳيان
تڏهه لا ثاني لا شڪ لڳيان - نياز نام آ نرم منهنجو

ڪافي سر تلنگ ۲۲۱

ڪين رسائيندي ڪيم ڏي - قاصدا ڪار وي ميان

۱ پاڻ ڳوليند ڙ پاڪيڳوليان - منهنجو پاڻ سپيار وي ميان
۲ ونهن واري واڻ وڻ تون - وهم ذڪر وچار وي ميان
۳ وَفي انفسڪم وڃ ڏچوني - گوناگون گفتار وي ميان
۴ مَن مذام موج سان منهن جو نعرو مار وي ميان
۵ محمدؐ تون موجود آن - وحدت ڪي نه وسار وي ميان

ڪافي سر تلنگ ۲۲۲

ڪي ڪيڪر ڪوڙ ڪوڙ - پونڪر ڪان بس ڪين ڪري ٿي

۱ تڪر ٻاڦي تڏتڪي تيئي - سٽري ڪي آسور سور
۲ اڙان ڪري ٿي او تڙا ڏماڻ - بلبل پرند وانس پور پور
۳ تڙيل ڏ نوا تڪ تپائي - لنڊي ڪري ٿي لور لور
۴ اتڙ وبهور ڪان لاعذليتي - جهوري ۾ ٿي ٻهور ٻهور
۵ محمدؐ ڪيو آمنڊ هڪ ۾ - چنڊي ڪي هڪ جور جهور

لعلي - دل جو بدڙيون گهڻو ان جهڙو لالچ - عزت مرتبو وعلاوه نفر محمد رحيم

Gul Hayat Institute

ڪافي سر جوڳ ٣٣

اڍيج عناصر ويا ڇالي ٻاقي رهيو هيڪ خيال ٻي
خيال ڳم ٿيو خيال ۾ حاصل حقيقي حال ٻي
١ قال قائم ناد هيو ۽ هم مظهر خارج ٿيو
ٻول واري ٻوڙو بره بر حق بحال ٻي
٢ هت حال کي جاڻ ڏکيو ڄاڻ وارو ٿيو سکيو
بيخبر بيشڪ ٻکيو سڪن جند ۽ لعل ٻي
٣ پنهنجو ڏسڻ پنهنجو پسڻ پنهنجو ٿيو پنهنجو ڪلڻ
رمز ندي ۾ رهڻ موتو بنا بحال ٻي
٤ بي رنگ ماهي رنگ ٿيو ڏولي عجب هلي ڏنگ ٿيو
انا احمد ڏرنگ ٿيو محمد ﷺ معني مثال ٻي

ڪافي سر تلنگ ٣٤

هر جاءِ حق حقيقي سن وارو ٿيو نظر
ٻو ٻول سڀ ٻجهي وڃو ٻگداري ٿيو پڌر
١ الست بربڪم آواز ڏو - قول قالوا بلیٰ ڪهٿا ڏو
پسجي پيو پاڻ مندو - اقرار ٿيو اڪر
٢ آدم جي آيو آوڪي - پاڻ ٻوليون پيو ٻولي
دل جون ڏرر ٻيون کولي انوار ٿيو اندر
٣ لکين ٻيشا ڪيا پاڻي - انوو ٻي رمز ولا في
ڪيئي ٻول ۾ پئا ڪي - سينگار ٿيو سفر
٤ اصلوڻ الله واحد - اظهار انا احمد
موجُ زن محمد ﷺ مفرداري ٿيو مندر

ڪافي سر سارنگ ٣٥

عبديت وارن کي اوت ٿي توڙ احديت اظهار ڪر
ناهي منجهان نسنگ ڌهر ڪي - ماڳ کي نرواڙ ڪر

نبي عبد

Gul Hayat Institute

١ هر دم حال حقيقت جو باوفا بسيار ڪر

باطن تر حال ۾ - بيخبر بيدار ڪر

پاڻ ۾ پنهنجو پاڻ ڇپائي ڇنتو ۾ پسار ڪر

٢ هيڏي هوڏي ڪين هار ۾ وجودي وايار ڪر

٣ راتيون ڏينهان رمز ندائي - ڪيان گرون گلزار ڪر

ماڙ تنهي در ۾ دلبر دائي ديدار ڪر

٤ برکا واري برسات وساڻ - محمد سنگهه ساهار ڪر

لا ثاني آن لاشڪ لا احد - لا هوتي للهڪار ڪر

ڪافي سُر تلنگ ٤٦

؛ طنجو مرُونت تنهن مار - ۾ مارڻ مئون هنجا ۽

١ هرديءَ اندر محمد ڪار ڪري ٿو - ترڙي ۾ تون تار

٢ ڪاهت عشق جي ڪاهلي ڪاهيون - ڪيڻ سان تون ڪار

٣ سرت رکي هل صبح ثابت ساجن کي تون سار

٤ اسم الله اوج سان - اندر کي او هار

٥ محمد تون موجود ۾ - گرمت پنهنجي سان گهار

ڪافي سُر جوڳ ٤٧

؛ تڪ تڪ ، تون تڪ ڪرنه تڙا - بار بره جو نائو ۾

ڏيان ڏري هل ڏيرج سان - سو ڪوڏاڍو سنائو ۾

١ ڏو ۾ ڏياڻي دور ڪري ڇڏ - خيال پنهنجي سان گهر ڪي گڏ

اصل اڙا نا او ڏا هين ا ڏ هماري روح جو رائو ۾

٢ ورد وظيفا جات تون وافر ؛ ۾ سڳهو تون عشق جو ڪافر

نيهن جو نانگو مُو تون نادر ؛ کهڙي پول پلايو ۾

٣ دم سُڃاڻي دم جو درسن ؛ پرت پرين ساه پڙ ۾ پرسن

عشق الاهي اعلى احسن ؛ فاق الف فرمايو ۾

٤ خيال اهو ۾ خاص خاصل ؛ وحدت سان ۾ ويجهو واصل

همت هادي هر دم حاصل ؛ محمد مچايو ۾ -

ﺷ : الايمان ... [illegible]

ڪافي سُر جوڳ ۲۲۸

عشق امانت آهي الهنڪي - ترڪ ڪيو آجن سڀ ڪُجهه
گجهه جي ڳالهه جهڳا ڪي ڳولن - سي ماڻن تماشا وڳجهه
۱ شان شريعت صحي سڃاڻ - طور طريقت پرت پڇا ڪر
ماڳ معرفت موجان ماڻ - حال حقيقت تون هُو ج
۲ ظاهر ڄاڻن تن کي توڏ ج - ٻول ٻاڦ وارا ٻوڏ ج
خيال هڪڙي هڪ ٿوڙج - رمز نه ڏاڻي تون ٻُجهه
۳ انهن روڻي نتڻ اکيون ڏاڻ - هوندي زبان گونگو گنڌار
ٻاهر ٻاٽ ڪين ڪريان بڪار - ٻولي انهين جوڙي تون ٻُجهه
۴ محمّد تون ٻولي - ٻُڌ ائين راز ايهو ڪي ڪو لڪي ٻُڌ
لوڪن کون تون ڪين لڪاءِ - ماڻ اهين ماڻ تون منجهه

ڪافي سُر تلنگ ۲۲۹

تهين ڪيو نشان - سنگ تيس - تمان نانو آهي
۱ بين نک باطن بات نه ڪافي - ظاهر ڪوڙي نه ٻان
هر ديس اچي ڏانو آهي
۲ ڪُن چئي ڄمان قلزم ستار ونه جوڙي زمين آسمان
ڇُوهُون چڪين وڃانو آهي
۳ وَفِي اَنفُسِكُم وچ وچولي - الاِيمان انسان
رحمت سيم داتو آهي
۴ ڏس تون آهيان دار يم محمّد مهربان
گڏ ڀيس اچي ڳانو لڳي آهي

ڪافي سُر پيلوي ۲۳۰

ننگ سڃاڻيندا پاڻ پاليندا - حُجت جي ناهن جاءِ
ناتو نڀائيندا موٽ جاليندا سڪان ڪي جهن ساءِ
۱ آسر ونديءَ آسري گهلي گل لائيندا وڪ وڌائيندا
وحدت واڪي واءِ

قربدا ڪڏهن منهن نه مٽائيندا - ملڪ نه ساٿ ئيندا رهبر پنهنجي
۲ مرشد پنهنجي مهر سان - پرڪي پچائيندا - سمي سمجهائيندا
خيرت ولري هاءِ
بيخودي جي بحر سرُون بره لڇائيندا - رنگ نه رچائيندا - ڀڻ هاءِ عجب جا
۳ محمدﷺ هن مشتاق کي پنهنجو پاڻ ٽپائيندا - لکن لکائيندا -
ليڪيان جن لاءِ - وريا جهلي ٿي ڏي پنهڙا ورهه و سائيندا هوت
هسائيندا لاهوتي لڪاءِ

ڪافي سر آسا ۲۲۴

۱ عشق جنين وٽ اعليٰ اينده و ڪوري ماه لڳن تون ينده و
۱ سري سڏدا ان ۾ سر جي بازي نه گهيس ۾ گهرندا صي غازي
اصل اهن وٽ آزي نيازي - اجها اولا اهين سورا ڏي ينده و
۲ نيهن جا نانگا ستگن سانگا ۾ بره جا بانگا اصل اتا نگا - ۽
لاحد وارا ليڪي لا نگها - سوري سر ڏي سٽيند و ۽
۳ نسنگ نعره وهنڻ نيهي - پوب ۾ وِيا پر تون پيهي ۽
وجي واهيره ڪيا تون وجهي ۽ ڏوٽرا اڏاڻ متين ڏ ينده و
۴ جن لڳي آسيڻي جانب - طرف اهين سي ناتا ڌڻن
محمدﷺ موج سدائي ماڻن - هادي منهن نه مٽيند و ۽

ڪافي سر لوڙائو ۲۲۳

گهڙ گهڙ يال وڃن منهنجي اندر ۾ - بدشڪ جمال آهن نقاڻي بندر ۾
۱ تار طلب وجي تن من سواري - سينو ماڻ طوري ثابت سنواري
رڳ رڳ ۾ رب محبوب مندر ۾ ۲ ه وڏي جهره منجهان ڪون طي ڪنڊي
تي چاڻي - هاڻي حيلي پيوند ڪر ذوق ذاتي - وا لا جو وقت ڪنڊي
وحدت وند ۾ - ۳ محمدﷺ ملامي مياو منجهيئي
صبح سدائي سرو ناو منجهيئي - تنهنجو آهي تو سان - ڏونين
چوڏند ۾

کافي سر پيروي ٢٤٣

وجود ويهي - پنهنجو پاڻ پيهي
١ روزِ ازل کان اکهين ته پنهنجي ديهي
٢ سنگ تون نيشان کي - ناگر نيهن نيهي
٣ صورت قاري ساتنگ ساداتم وساي ڏيهي
٤ عزيزي وکي جان - منزل ندائي يهي
٥ محمد مخفي مام جي - ڳالهه ڳيان مان ڪيهي

کافي سر پيروي ٢٤٤

عشق سچي آرام جانم - مزه مستي پرجام جانم
١ عشق تهنجي ڪاري آ - هردم دل کي قراري آ
بي ڪابي ڪاذ مونجهاري آ - هر دي هوف هر تام جانم
٢ دم قدم ري کم ناهين - بي ذنا بي پرتم ناهين
خوش حال سدا ڪو غم ناهين - حاصل قرب سنده ڪلاڻاتم
٣ انا الحق جو نعرو ماري - سرت سيئي ثابت سڀنا ري
غيبه خيال دل تون گذاري - سڀ سوري سرانجام جانم
٤ وحدت جو ڪريادو هي - ڪذهن ڪاڇي جڙهي ڪڏهن لاهي
ويد و ذات ڪو صد مان سيهي - اڃي محمد مست مدام جانم

کافي سر جوگ ٢٤٥

دم ڪر وٺي دوستان وري وحدت وارا جان
عقلت ڇڏي هوشياري - سڀني سوين ساد جان
١ الست بربکم قول قائم - وسيلا ن وسار جان
موتوا قبل ان تموتوا - موت کان اڳ مار جان
٢ فاذکروني فهم ڪر - پرت مان پڪار جان
صفا سيني رک صفائي - سرت ساسنوار جان
٣ بره جو باقا پيلو - پارڻي ڏي دڙن کار جان
غنيه سها ساڻ ڏي وڃي - الله زتون اوجار جان

Gul Hayat Institute

٤ موڳا نه ٿيو مغرور ٿي - ڏيان عجز ذات جان
باجهه سان بيٺو ايهو - توڪل جي تري تار جان
٥ محمد مستي موج ۾ ڳوڙهه پنهنجي سان ڳار جان
پنهنجو ناتو نيبهه نياز سان هار جان

ڪافي سر جوڳ (٣٤)

ٽيپ عشق جي ايوان ۾ عاشق سچو ٿي آوري
پيش پوسٽي ناهتابم تام موتو وڃ مري
١ ويهي نه ره توڻ وات ٿي - تار مون ويندين تري
شوق جو شهباز ٿي پرواز ڪر توڻ پردري
٢ هيڪڙائي هڪ ڪري - بيشڪ پيي ڇيڏيدري
دوئي ڏڳايا ڪيئن - بيٺ ڌتيا ٻر سڀ سري
٣ جن چکي آچاش چهري - نا ذوق جي نياه زري
مئي محبت جو مدائي - بالا برهائن وڃي ٻري
٤ محمد اڏ جي آڙ ٿي - سالڪ ڏين سوڀ سري
موڙ تن مياڻ ٿيو - خاصي خبر خاصن ڪري

ڪافي سر آسا (٣٨)

وڃي هل ٻ فنار - هنڌ سيڻن جي هاج ڇڏي ڏي
١ منجهه منجهيئي سنا ماڻي تن اندر جي تار
گوهر سان دلڙي ڳنڍي ڏي
٢ عرش فرش افلاڪ اندر ٿي - ٻاهر ڪيئن هار
اصلي آڳاٽا اي آڏي ڏي
٣ ڪم ٿي وڃ ڪم ۾ غازي - ڳڻي ڪر ڳمتار
سڪ سيني ۾ صاف سڏي ڏي
٤ صحي سيڻ سڄائي سارو - محمد توڻ محتيار
لعل لاثاني لاشڪ لڌي ڏي

Gul Hayat Institute

ڪافي سُر ھاڙي (٤٩)

دردَ جو دُودُ ڏکي ڏيھي - دور درد ۾ وڃي ڊسن ڪري ٽُمُ

١ ۾ مڙ ۾ منڊ اڀي موڄ مچائي ؛ ڏکڻ باڻي ٿيو فاني

سنئي سنڌ سر سر سُبحاني - قرب قديمي قلبي قائمُ

٢ ۾ ڙتي ۾ مئي پاڪ پنھاڙي ، ھر دم آڙي اگھو بُغا ڙي

قبل ناھين محض مامني ؛ سوز سيني ۾ سدائين صائمُ

٣ خيال خفي ، نابود نفي ، ناز تني ، شان ، شفي ؛ ۾ ؛

وَحدت وارو ويروفي ؛ باد ٻيو ڪا جو سحرق چائيمُ

٤ نام محمد انا احمد - اصلي احد لاشڪ لا حد ؛ ۾ ؛ ۾

پيڊ ايھو ئي بالابعد نازڪ نا تو نيھن نبائيمُ ؛

ڪافي سر ڀيروي (٥٠)

ڏُئي آئي ڏگران - حال حقيقت ڪرتون حاصلُ ؛ ؛

١ ھين متي ھر جا ۾ ئي ھيڪ لعل لا ثاني لاشڪ ليڪ آ

لاھي شڪ گمان - وحدت وِئي ڪرتون واصلُ

٢ علم لدني جو آ عالمُ ؛ ثابت سر سر ئي آ سالمُ

ئي تون سرت سُبحان - بقول قائم ڪرتون ڪاملُ

٣ مستي وارا ۾ مچائم - ھستي وارو حال ھتائم ؛

ترڪ ڪري طوفان - شوق اھوئي ڪرتون شاملُ

٤ محمد معني مور مڏامي ؛ سمجھي ڪرتون صافي سلامي

صورتا جو سلطان ؛ مورت ڪرتون مئي مائلُ ؛

Gul Hayat Institute

ڪافي سر ڪوھياري (٥١)

علم عقل جي ياڙ پٽي ؛ عاشق عشق ڪمائين جوڻ

١ عشق بازي ۾ عاشق اڄ تون - نينھن جو ناڳ ناچ نچ تون

مچ محبت پتنگ پچ تون - جو شمع جي ڪلاڻين چوڻ ؛

٢ ورد وظيفا ترڪ ڪري جڏ ؛ غيب ۾ غازي غرق ڪري جڏ

دم قدم ۾ جو دمڙي ڪري جڏ - توبت نينھن وڃائين جوڻ ؛

٣ بِي ري بابِ اُجر بقائِي، هردم ڪر تون ڳالھ هڪائِي
ڪُونَ ڪُونَ ڀڪ تون لات لقائِي - هوڪو حق جو هلائين چوُنَہ
٤ محمد مام اطيف موجود ؛ ؛ وهم وساري وات وجُودَ
پنهنجو پاڻ ڪي ڪر سجود ؛ ؛ خطرا خام ڪيائين چُونَہ

ڪافي سُر ڪوهياري (٥٢)

دَر دَاتا جي دَمُ دَم - عاشق ايئن آهُون
١ ايندين مُون اَنُوجهہ ٽڙي - عزبي ايذا هُون
٢ پڌي باجهارا باجهہ ڪر - ڏکي جون ڏاهُون
٣ بيرنگي ڪي بره - ٿي هيبت ڏسي ڀاهُون
٤ قسمتون قربداري - ڪنديون تون ڪاهون
٥ محمد جو مدد ڪوئي هي تڏي ٿي ڀاهون ؛

ڪافي سُر تلنگ (٥٣)

عاشق ٿي اسموت - ڪوٺ جيڏي ڏي ڪاهوڙي ٿي
١ بنيءَ بره جي باري برسر - پچي ٿي تون روت ؛
٢ همت ساهو شيار ٿي سستي جيڏي ٿي سوت ؛
٣ چڙهہ چڙ ڏيل پريم جي عاشق - ڇاهون چلبل چوت ؛
٤ محمد مرد مستيدان ٢ اچ تون نگيتا وهپاري گهوت

ڪافي سُر آسا (٥٤)

رنڊن واري بيت - ري هيءَ سڪ ره آزاهي ٢ ؛
١ قالو وارو قول قديمي - هيءَ پاڻ بيت - الستي آواز آهي ٢ ؛
٢ صورت مرشد - معنىٰ الله - سينو منجهہ تن سيت - ثابت سڀ ڪي سات پرواز آهي ؛
٣ آهي ٢ - جوش جاڳائي جي ٢ - گيان گرون جي گيت - پتنگ ٿي پرواز آهي ؛
٤ محمد جو مند ڪوراٽ - نياز هايت نت - فرمودي نياز آهي ؛

ڪافي سُر سُهڻي (٥٥)

ذات ٢ جي ضبط ثبا - سي دست ڪٺن دارين

٢ پڙ ر ياڻي لڄر بقائي، هر دم ڪر تون ڳالهه هڪائي
تون تون تڪ تون لات لقائي - هو ڪو حق جو هلائين چونه
٣ محمد تمام اطيف موجود ؛ وهم وساري وات وجود
پنهنجو پاڻ ڪري ڪر سجود ؛ خطرا خام ڪيائين چونه

ڪافي سُر ڪوهياري ٥٢

در داتا جي دم دم - عاشق اين اهون
١ ايندين مون اڳون جهه ڏرين - عزبي اين ڏا هون
٢ بڏي باجهارا باجهه ڪر - ڏکي جون ڏا هون
٣ ٻير نڳي ڪي برم - هيبر ڏس ر اهون
٤ قسمتون قربدار ڪي - ڪنديس تون ڪا هون
٥ محمد جو منڌ ڪوڙ هي ، نڪي پي ٻا هون

ڪافي سُر تلنگ ٥٣

عاشق ٿي اي موت - ڪُٺ جيڏي ڏي ڪا هوري ٿي
١ ٻنيءِ ٻره جي ٻاري برسر - پيچي ٿي تون روت
٢ همت سانا هو شيار ٿي سستي جيڏي ٿي سوت
٣ چڙهه چه ڏيل پرم جي عاشق - چاهيون چليل چوت
٤ محمد مرد مستيدان ، ابج تون ڏنگيا وهپاري گهوٽ

ڪافي سُر آسا ٥٤

٢ ندن واري ريت - رهيو سڪ ره ر ازا هيون ٢
١ قالو وار و قول قديمي - رهيجي پاس ڏيپت - الستي آواز اهيون ٢
٢ صورت مر شد - معني الله - سيڻ منجهه تون سيت - ثابت سر ڪي سادا اهيون ٢
٣ جوش جاڳائي جي ٢ - گيان گرون جي گيت - پتنگ ٿي پرواز اهيون ٢
٤ محمد جو منڌ ڪر دا - نياز نهايت نت - فرمودي نياز اهيون ٢

ڪافي سُر سهڻي ٥٥

ذات ٢ جي ضبط ٿيا - سي دست ڪٺ دارين

Gul Hayat Institute

١ ڪَڏَ هن رهن ڪينڪي - ڪامل منجهه ڪونين
٢ هڪ ٿيا وِچِي ... سان - جن قابَ قوسين ؛
٣ قَدَ ڪُروڙي اَڌَ ڪروڙ ڪم ؛ داهون ڪن دائين ؛
٤ لا مڪاني، لا ثاني ؛ لاهوت جي لٽين ؛
٥ محمد مٿ ياڪيني - عين اُٿ آئي عين ؛

ڪافي سر سهڻي (٥٢)

وحدت جي دريا ۾ - عاشق ڪيَا آهيَن ؛ ١
١ دُنيا نادر ياڪوت ؛ ڏس لا ثانوت ديرا ؛
٢ سَنجهي ڪوسُبحان تي - ور وَڪڙ ويرا ؛
٣ سڪ وارن کي سير ۾ - ساهڙ جا سيرا ؛
٤ سُرڪي پي صاف ٿيا - جماري پل ڪيرا ؛
٥ محمد پر تاميها، ڪي - منڌ ڀاڳ ميرا ؛

ڪافي سر سهڻي (٥٧)

روز ازلي روح منهنجي جي - مهر سان محبت ؛
١ سر پيتون ساهڙ جام سان - سڀي آ سنگت ؛
٢ ڏم ڏهاڙي تو ڏٺي - ڪوڙي ري ڪي ڪلفت ؛
٣ دائم درد دريا جي ڏم - وڏي دهشت ؛
٤ سَهجون سر نوايات - نياز ڪري نوڙت ؛
٥ محمد مُغان جي ڪنڌي - شاهنشاهه شفقت ؛

ڪافي سر ڪوهياري (٥٨)

آهي روز ازل کنون - آديس کي اُڄَ ؛ ؛
١ وَسنو ناويجهاويا - ساميءَ جهاڳن سُڃ ؛ ؛
٢ ٻڪ وڏائون ٻگلي - جوڳين ضاني جُهڃ ؛ ؛
٣ مَني سنڌيءَ مٿ تنون - پيالو پي ڪيائون ڏڃ ؛ ؛
٤ اتون ڏيڻان رهزسان - رند رهن تا ڏڃ ؛ ؛
٥ محمد مُغان جي مهر سان - من ماري ڪيائون فڃ ؛ ؛

Gul Hayat Institute

كافي سُر ڪوهياري ٥٩

درد بنا دم هڪڙو - گذارڻ مُشڪل
١ بنا درد ڪ الله جي - ڀيو آڇايو هُل
٢ برھ جي بازار ۾ - ٻاقاڙي تون ٻُڪ
٣ يار ري رک يقين سان - پول ڌڻي ڪڍهن پل
٤ ويڇهو ڏسُ وجود ۾ - ڌڻي ڪڍهن رُل
٥ محمد جي هادي جيهو - ڪوهين ڪوئي تل

كافي سُر پورب يا ٦٠

ڪم ٿيو عنيب خيال - حال حقيقي عين عنايت
١ پيم پيرين پارسُ پيڙو - حرف حقيقي حاصل ٿيڙو
احديت احوال - هن ديئي هادي ڪئي هدايت
٢ گفتگو گيان گروڻ جو گوڙي - ميرنگ بالا بات بيجوڙي
جوشي جذب جلال - شاهي شوق ۾ آهي شفاعت
٣ ٿي پوڄاري پابند پيرجو - ثابت سو ڏيهه آهي سچو
دائم ديهي ڪلال - قائم ڪري ڪيفي ڪفايت
٤ صاف صفا ۾ آ صورت - محمد ﷺ معني موهن مورت
هن جا حُسن ڪمال - هماي هردم جهان همت

كافي سُر پورب يا ٦١

عشق بازي ۾ آءُ موٽي مر دهيان آئي
١ عشقبازي ۾ عاشق پيندا - سوري سر ڏڙو سوره ٿيندا
تن ڪري تڪڙ تاڻ - ٻاري ٻره جو ٻارو آئي
٢ ڪوڙ منجهان توڻ ڪوباڪا هن - ثابت سا تڪي سي جوڳا هن
ڪسڻ جو کهڪاءُ ڏي تنجو آدائي
٣ جنهن ڪي هيڙي جهه جاءِ نه آهي - سيڻو تنسان ڪنهن پيو ڪا
گهوڙن سان جهلي گهاءُ سوڙهي مٿي سوار آئي

Gul Hayat Institute

٤ محمد محڪم مينهان ملهائي - مهان ملامت سرتي ڇائي ٤
بيهي نڱي نه بنائون - ڪاملن کي قرار آئي ٤

ڪافي سُر آسا ٢٧٢

محبوب جو مکان عاشق سينه ۾ صاف سهڻن تا
اڳم ۾ گهر گيان گهرن ٻه - وڃون ڪيڏي پنهنجو پاڻ
لعل لاثاني لاشڪ هن تا

٢ لڳڻ روز ازلي جهو - يار ڊچل جو پاڻ ٤
تهمين ڏندائي ڏان آزيءَ هنن تا

٣ قدڪر دار وقعم نياڻي - ڇاڻي خود اهو ڇاڻ ٤
تل قديمي ڪلام ڪهڻ تا

٤ محمد محڪم مام اهي - سَيّد کي ڪري سياڻ
وحدت واري وڪ وهن تا

ڪافي سُر راڳو ٢٧٣

عاشق تهين عليل - مست مُدامي موج مانڻ تا
١ ياد ڪيءَ يار جي - دوڙائي ته ڪرلنيل - آب آتش الستي آڻن تا
٢ رنگ رستان رهي روانا - جاري رجليل - طرف ٻي ڪهن تاڻ تا
٣ اڪثر عاشق آهن اهڙا - عرشن منجهه قليل - وحدت واصل ويرواڻ تا
٤ محمد باقاتيبي وراه ٿيا - زيرڪ ناهن ذليل - ڇاڻ اهوئي جول ڇاڻن تا ٤

ڪافي سُر بلنس ٢٧٤

يار آسانڪ ايقين - جهولي پاکين آئي جهاليم
١ روز ازلي لاز رندائي - عشق آسانڪ امين - پيلا پريمي پيو پليم
٢ دُور در ديئي ديهي دائم - داور دم دم دين - رنگ رنگ وچ رهبه ته لسيم
٣ هيئن مٿي مرجان هاضر - حزمامين - سر نه کنهنسان ڪوئي سليم ٤
٤ محمد محڪم مام الخ ٢ اعلى عرش بدين - سر ڪا نه ميدان ماهيم ٤

سُر ونهاڳ ٢٧٥

Gul Hayat Institute

مئي ڪشي جي محفل مستان دل ۾ ٢
ٿي نبيدگي ۾ رازم شادان دل ۾ ٢
اينٺن جي نوڪ نظاري ۾ مشتاق وڏا ماري
سيفن سندي ستاري ۾ ديوان دل ڪ به ٢
٣ تيرن جي تين تابش ۾ ... مثل آتش ۾
برڇن وسهه بار شن ۾ نيشان دل ڪ به ٢
٣ ابرن جو اوج اعلىٰ ۾ بيشڪ بلند بالا ۾
چيلل ڏين حيالا ۾ ويران دل به ٢
٤ ساقي ڪلال قائم ۾ دو ڪلهه ڪلاڪ دائم ۾
ناز و ڪمال ناعشم ۾ خندان دل به ٢
٥ سوري سوار تيتا ۾ هن من ڪلون ويرا ۾
پارسُ پناري بيتا ۾ بي پايان دل بي ٢
عاشق آه سري دن ۾ وي رنگ ڏري ڏن ۾
دم ڏام عر ڪر ڪن ۾ داستان دل به ٢
محمد مقال معنىٰ ۾ فيض فياض فسانا ۾
علم تيار وانا ۾ سندان دل به ٢

ڪافي سُر ويهاگ ٢/٥

محبت جي ميدان ۾ عاشق ٿي ڪو آهي
ذهن جو نقاب ڪولي نانگو ٿي ڪو نهي
سندو تيبي آڏو ٿي وهمدي وارا ٿي
شمع جي شعاع ٿي پتنگ ٿي ڪو پاپي
آڏي سندي آر ٿي سين تڪي تاوار ٿي
پور وهمرين وار ٿي رند ٿي ڪو نهي
حقيقي حوال ڪان سره جمال ڪان
غازي غير خيال ڪان باقو ٿي ڪو نهي

٣ پياسَ پرم پيوري ٭ سِڪَ سندا پي سُوري ٭
ڪامِڻ سنديءَ ڪوري ٭ لاهڙ ڦي ڪو نجي ٭

٥ آذاتا او ذهين اڌي ٭ گوهرستان دل گڏي ٭
هستي جي حد ڇڏي ٭ هيڏي ڪو هجي ٭

٦ هادي جي هدايت ٭ شاهي آ سنڌ شفاعت ٭
محمد محبوبيت ـ مست ٿي ڪو مٽجي ٭

ڪافي سُر جوڳ (٤٦)

مُشتاق ـ جي محبوب جي رُخسار تي نظر ٭
روز ازل کان وري ٭ فنا تي نظر ٭

وحدت واري وصال ٭ خوبيون خاصي خصالت
بي مثل مثالت گنبذ تي نظر ٭

٢ الف واري اوت جي ـ نجمي نجمات ڪوت جي ٭
چشمن واري جوت جي منظار تي نظر ٭

٣ ڪيئن سنڌي ڪاهه آ ـ واه عجائب جمال ٢ ـ
جي اندر ۾ جمال ٢ ـ جماليات تي نظر ٭

٤ ڪُن فيڪون ٻي ڪُن جي ـ عشق ۾ اُن جي ٭
حسن ۾ حسن جي سندي دار تي نظر ٭

٥ اُصلئون الله احد جي ـ آس آ احمد جي ٭
مدد ۾ محمد جي منار تي نظر ٭

Gul Hayat Institute

ڪافي سر جوڳ (٤٧)

جانب جي جمال جو جهنڊو رهيو جهڙو ٭
حاڪمي هر دو جهان ۾ ـ هر هنڌ ڦهڙو ٭

روڦي نه هڪڙو وارو آ ٭ سوڪڻ ٻن سنڌ ڏي ٢ ٭
سڀ وسعت سالار ٢ ٭ مهڪار مٺو ٻيو ٭

٣ منجهه وجود وهاريان تون ـ ٻلبل ٻه بيت ٻيهار يان تون
٤ نيون ڏيهان ڪاريان تون ـ سنڌي سنسار سو سنسو ٭

٣ بولي ڀيڻائي بوليان ٿو ۔ راز الاهي گوليان ٿو
جهلي جهليءَ جوليان ٿو ۔ ڪلتار ڪوبجو ۔
٤ وصف ذات ور در ۔ دم دم ڏيهي ورد آ
شد شد مهدي مرد آ ۔ خندڪار خوبخو ۔
٥ محمدﷺ موجود آ ۔ صداقت سجود آ
معنيٰ موجود ۔ ديدار دو بدو ۔

ڪافي اردو سريروءِ ٢٨

عشق جي بيچ مين تب ۔ والله ڪيا مزا هي
دو جهان گذر بس ۔ والله ڪيا مزا هي
بره کي پرپوري بس ۔ نزديکي نادوري بس
مستي قدح خموري بس ۔ والله ڪيا مزا هي
٢ نشا تو شاهد شاهي بس ۔ بيچ بپرواهي بس
هر صورت سيپڪي بس ۔ والله ڪيا مزا هي
٣ گرو بيچ گم نام بس ۔ نام نام رام بس
ڪس سي ڪيسا ڪام بس ۔ والله ڪيا مزا هي
٤ احمد بلي بجگا بس ۔ ادهر ادهر نجا بس
خيال خوف ڇنا بس ۔ والله ڪيا مزا هي
٥ منجهي منجه موجود تبس ۔ سجود تبس
معنيٰ مين معبود تبس ۔ والله ڪيا مزا هي
٦ عين ڪو بچا بس ۔ اپنا آپ بچانا بس
محمد ڪو ماني تبس ۔ والله ڪيا مزا هي

ڪافي سُر ڀيرائي ٢٩

وارث وڏهن جو واهر ۔ والي ونا و سينياو
هن دو جهان هردم ۔ هادي حقيقي ميلو
١ بدذات ڪلن آهي ۔ امداد عاجزن جي
هر آه هن گهڙي آ ۔ ارشاد عاشقن جي
لطف ڪرم لياقت ۔ رهبر رهنما سيلو

٢ ديدار دلربا جو معراج معنوي آ - اسرار سر الاهي قائم قدم قري آ
بالا بلند بقا في انهن آ اعلى اصيلو

٣ ڪعبو قدسي تبلو قادر قديم قدرت
همهان ۾ همشيه هي هي ربّي آهي رت
جو شي مڻ ملال حق بو بيه نگ جو رنگ رنگيلو

٤ ابتدا انتها انجي نه انتها آ ڪيلو
بيچون بي مثالي سند وتا مين تنهنجو
ذات خود ظهور و ڪرم نه قبيلو

٥ احمد نون الله مان ٿيو - انوار عين احمد
مشهور ملڪ ماهر معد ڙ محمد
بگڏ پيشوا ٿيو صاحب صفا سبيلو

ڪافي سر ڪوهياري ٣

سناسي سادين - ستئي سنهان ڪي
١ راتيون ڏينهان روح ۾ - سنجهون تاڪاڙين
٢ تو هي پنهنجي وجود - ٻاڙ ڀروڪا ڙين
٣ السي اقرار جون - ڳالهيون ٻون ڳالهاڙين
٤ مُونو قُلُل انت مونو - مر نون آگي ماڙين
٥ دائم دم قدم ساڻ وحدت ورق واڙين
٦ وسيا محمد پنهنجي موج ۾ - گهوٽ ساڻ گهاڙين

ڪافي سر ڪوهياري ٤

عشق جي آيو آهي ڪري ٻي ٻي ڪم رِ ڀيا
١ سچن پنهنجي سِٽ في - ٻار ڀرڙ ڇپا ڀيو
٢ هر دم هادي پاڪ جو - سندا تن سنا ڀيو
٣ اصل روز الست کون - روح سند وڙا ڀيو
٤ ڪهڙو تن قرار آ - گهوٽ ساڻ ڳالهايو
٥ وهي ڪن وساري - ڪاڻ اڻين ڇپا ڀيو
٦ محمد محبوب جي در سند و دا ڀيو

Gul Hayat Institute

ڪافي سر پيرڀي ۲۲

مَن جي مانهان قَبر ـ منجهيئي منجهه مَوجُود ڪي
اُشلذ ساهه پساهه ڪي ـ هر دي اندر هيير
۲ راز رلايج روح ۱۱ ـ دم دم نگهه جي ديير
۳ اند وڃ آواز سان چوهُون پائم پيهه
۴ ڪهڙي قلبي ڪات سان ڪڏو ڪي ڪيهه
۵ محمد مخفي مام جي ـ گهاڙ پيندا گهيه

ڪافي سر بارو ۲۳

ڪوا فنن سُڄاڻو ـ صاف صفا ڪي سُون ڪي
۱ ڪسوڻي جي تاب سان ـ جات ادهو جا ستو
۲ ندي مٿ ڀڃائي ڪي ـ پات تير جهي ٻاٿو
۳ خفي واري خيال سان ـ ياد ٻره جا ستو
۴ لامقصود لقا ڏجو ـ الله هو سڻ لا ستو
۵ محمد پنهنجي موج ۲ ـ نياڻ تا ستو

ڪافي سر پيلو ۲۴

دائم قائم در د ـ ڏيهي ڏم دراز تيو
۱ آچي ڦي آسند ۲ ـ آلا عشق در ـ امداد امداد تيو
۲ ت سڄي رڪ ڪي ـ ور ڏي نڪ ڏد ـ سينو صاف سڄا تيو
۳ محمد ڪي مدائي ملو ـ مرشد مُعان مَنه د ـ رخ وارد تيو

ڪافي سر کوهياري ۲۵

هادي منجهي مرشد مُرشد منجهه وجود و هار ين تون
[illegible] ڏيه ڪي ڏيکار ين تون
۱ پار پيهي پيس تون پارس ـ ڏيه ڪي ڏيکار ين تون
۲ ساهه پساهه ساجن شهود ڪڙ تڪرڪي تنوار ين تون
دم دم دا تا ديهي دلبر ـ ويلا وسار ين تون
۳ فذ ڪُرو ڦي آڌ هُرڪم ـ ٻلبل ٻات پڪار ين تون
مرڪاڙ ڪي محمد محرم ـ ڪهه پنهنجي سان گهار ين تون

Gul Hayat Institute

ڪافي سر پيلو ۲۶۶

۱ شارا ڪن جا عوشا قتن اچن تا ـ ـ ـ
سنجهي ۾ محبت مدائي محبن تا ـ ـ ـ
۱ عاشق اصل ان کان نڳا ـ پاڻ ڪلا جا ڳما نڳا
نادر نيهن جا نانا سڳا ـ ناز ڪري ناتا نڀن تا
۲ نيهن نيشان ڪوڙ نيا ـ بول بيائي پوڙ ما
وحدت ور وڪوڙ يا ـ ناقاڪين بڀن تا
۳ ڪرپا قدم ڪڏا ئن ـ بيهي نوئي هنائن
والاجوڪ وڌا ئن ـ ڪانڊ وڪپي ڳجن تا
۴ عشق جي آزاد ۾ ـ رهبر سندي راز ۾ ـ
ڪامل ڪاه وڪاه ـ سنگ جوان بچن تا
۵ محمد معنان جي مام سان ـ غازي گرهر جي گام سان
اچن وهن آرام سان ـ دل رمز ندائي چڙهن

ڪافي سر آسا ۲۶۷

جت ڪين آئين سهڻا سائين ـ پار رهڻي پوش
۱ جهاتي ۾ جهلڪار ـ ٻيائي ۾ بيهي هوش
۲ من رائي فقد عرف الحق ـ گنجي ۾ آگوش
(ز رها) ۳ پيالو ڏي تون دلئون دلبر ـ پيئان نوشان نوش
۴ پيئڻ سان پيمان پرايان ـ جي ۾ جاڳي جوش
(زره دوست) ۵ محمد سائين محبوب تون ـ دوست دشان دلدوش

ڪافي سر ٽوڙي ۲۶۸

عشق جسم جو جلاد ـ تماشو هڪڙا ن تنون ڪجي ڪوري
۱ ورثائي وجود ۾ واڪا ڪري ـ فيض واري فولاد ـ ـ
لڇي ور ڇڏي ترڇي پوري
۲ روز ازلي رهبر سان ڪيائين ـ معنوي ميعاد ـ ـ ـ ـ
گهوري پون سر ڙو پنهنجو گهوري
۳ دائم دم قدم سان ڏهي ـ اندر ڪري آباد ـ ـ ـ
سڪ منجهان لون لون سڳڙ دسوري

محمد مهر مغان جي محڪم ۾ اڳڙا ڪئون آزاد - ڇاڻ منجهان چوري

ڪافي سُر ڪوهياري ٧٩

رنگ رنگ منجهه رب ٿي ـ جي تون سڃاڻين سب ٿي

١ جدا جانب ناهن تو معنوي مطلب ٿي

٢ ماهر مخفي راز جو - ڪُنتُ ڪنزًا تلب ٿي

٣ حقيقت ۾ هڪ آ - شريعت منجهه شب ٿي

٤ محمد محويت ۾ - معشوق مذهب ٿي

ڪافي سُر ڪوهياري ٨٠

خيال کي گولي خيال ـ خيال ڪماڄ خيال

١ ذڪر فڪر جي خيال ـ دم قدم جي خيال

٢ ورد وظائف خيال ـ نفل نمازن خيال

٣ ڪرد عشق جي خيال ـ هجر وصال جي خيال

٤ ناز نياز جي خيال ـ راز روان جي خيال

٥ اٿڻ ويهڻ جي خيال ـ روڻ کلڻ جي خيال

٦ ڪاڻڻ پيهڻ جي خيال ـ ڪتڻ ڪمائڻ خيال

٧ محمد موج جي خيال ـ جمل جهان جي خيال

ڪافي سُر تلنگ ٨١

وسي پيا وجودي برهه جي باران - لٿا ڪين لحظو عوشاان

١ ڪئي منصور سر سي ـ بيٺو بيخود برسي

تون هڪ ترسي - ملهيو منجهه ميدان

٢ شاهه سرمد جي نعرو ـ عاشق هليو اوپارو

لاحد کي لاتو - تو ڏنو نيشان

٣ سرمد سو ڏاڏيو - حق حڪم هلايو

مٺو ندائي ڀيو - شاهي وڌيس شان

٤ شمس الحق سنوائي - ڪلي ڪل تو ناهين

ڪيا مون عشق ادائي - قرب ڀي فرمان

٥ محمد مد دي ٿيون - گهرو دي ٿيون

ورد دي ٿيون - هم دو ٿي جهان

۳ محمد مصر مغان جي محڪم ر ر آڳڻ ڪئون آزاد - ڇاڙ منجهان ان پنهنجو جوري

ڪافي ٧٩ ڪوهياري ر ر

رڳ رڳ منجهه ر ر ب ٿي ر ر جي تون سڃاڻ سي ٿي

١ جدا جانب ناهن تو معنوي مطلب ٿي ر ر ر ر ر ر

٢ ماهر مخفي راز جو - ڪنت ڪنزا تلب ر ر ر ر ر

٣ حقيقت ۾ هڪ آ - شريعت منجه شب ر ر ر ر

۴ محمد محويت ۾ - معشوق منذ سب ر ر ر ٿي

ڪافي ٨٠ ڪوهياري

خيال کي ڳولي خيال || ر ر خيال ڪما خيال

١ ذڪر فڪر جي خيال || ر ر دم قدم جي خيال

٢ ورد وظائف خيال || ر ر نفل نمازان خيال

٣ ڏرد عشق جي خيال || ر ر هجر وصال جي خيال

۴ ناز نياز جي خيال || ر ر ر راز جي خيال

٥ اٺڏ وهين جي خيال || ر ر ر ر ر جي خيال

٦ ڪاڻڏ پيش جي خيال || ر ر ڪنڏ ڪماڻ خيال

٧ محمد موج جي خيال || ر ر جمل جهان جي خيال

ڪافي ٨١ تلنگ

وسي پيا وجودي بره جي بازان - لنا ڪين لحظو عوشان ان

١ ڪئي منصور سر سي ر ر بيٺو بيخود بر سي

تون هڪ تو سي - ماهيو منجه ميدان ر ر

٢ شاه مار ي نعرا ر ر عاشق هليو اداير ر ر

لاحد ر ڪي لا ر ر - نڌ ٿيو نڌ نشان ر ر

٣ سوڌ سر وڌايو - حقي حڪم هلايو

ر مرز ر ندا ۾ ر ايو - شاهي وڌيس شان ر ر

۴ شمس الحق شنوائي - ڪلي ڪل ذ نائين ر ر

ڪيائين عشق ادائي - ڦريو نه فرمان ر ر

محمد مرد ٿي نوب - هر دو ڦي جهان ر ر

ر ر ر ر دي نوب

Gul Hayat Institute

ڪافي سرکوهياري ٨٢

دم دم قدم توڻ ڪي دائم سجود ديد ۾ ڏسجي

سک سيجي سجود سڃ سر ويهه وڃيڻ ۾ وسار دم

وحدت سان ڪئي ڀي همدم قائم ٿيندو قرب ڪرم

ڪامل ٿيڻ ڪمال حقيقت ۾ ڀڄي ويو پول پدم

٢ عشق سندي اوقات املاڪ ۾ دب سر دڀا يوديڻ ذرم

هستي وا ري حد ڪئي وڃي نازل ٿيو آنياز سرم

٣ مغان همثار نون حڪم مليو شاهنشاهه شان شرم

بارسند ايقين ۾ آهي ڪيان ڪرڻ گوپال گرم

٤ غفلت ۾ گستري صفون تمام و ذاتي جمات حرم

ڪثي هدايت هادي منهنجي محمد سوتومام مڪرم

ڪافي سرکوهياري ٨٣

ڏس گهوٽ ويتي گهر ۾ ڇوڦي ننانگ ڪرين سفر ۾

امنبوهيتم منجهه تون سوجهان ماڃ اعتبار ازل ڪان انجم

تون طرف ۾ ڀي ڪيهن تاڃ سوار نمايان نظر ۾

٢ نٽ پيار جي چڙ توڻ خيال پنهل سان گڏ تون

رکي سک سيجي ۾ سڌ توڻ ديد وڏي جين درم

٣ پري پار ڪلون سمجهه جاڻ جتن ويجهو تمن اقرب آئي وٽن

گهرڪي فازي ڪوه ڪئن ائي اوج الاهي اندر ۾

٤ محمد سوني ڪي سو تمجهه مسرت تار منجهان ادهي ڪيڻ تون

وحدت ڪرنا او ابرقيان موجود تسين مندر ۾

Gul Hayat Institute

ڪافي سرياوهم ٨٤

ياهو وارو پول ويو وجود ٽڙون ذڪري

١ احديت جي اوج سان ٻيجي ويو ٢ پول

٢ هتئون هتڻ ي ڪي آئيس آدم وارو اول

٣ الست بربڪم جي اشاري قالو قائم قول

٤ دم دم داتا ڏٺي دلبر دل آيو ڏول

٥ محمد مني محبوب جو ڪمايل ٢ ڻهو ڪول

ڪافي سُر جوڳ ٨٥

بره سندو بار ان - سٽيا وسي پيو سر مُنهنجي ۾
هيڪڙائي ۾ هڪ هميشه - ٿورڙي ڏُٺي ڏامان - هلي هلي پيو خيال منهنجي ۾ ١
٢ ورد وظيفي ۾ عمر وڃائي - پنهن بنا ناداني - ڪڏهن نه ايندو تڪمير منهنجي ۾
٣ ذڪر ذاتي ذوق منجهان نُور - لاهوتي لاثان - اوڙڪ نه ايندو اوڪ منهنجي ۾
٤ پير تل آيو پير مُغان شاه محمد سو سڏ ڏان - قائم ناهين ڦِر ڪنهنجي ۾

ڪافي سر پوروي ٨٦

نُور مٿوان سرواڙ ٿي - آهين نُور نُور ٿون
پرت واري پيار ستان پارس پرين پُور ٿون ١
١ رب اَرني واز سان - لن تراني لامڪان
طور رڪ توحيد جي آهين تجلي طور ٿون
٢ مڪي وارو مڪرم - مدني سڄڻ مخمور ٿون
ميرت حڪم جي حال ساهر دم جنگ منصور ٿون ٢
٣ ورد وظيفا وارد سب - ڌهڪي ۾ حُور ٿون ٣
هيڪڙائي حق حقيقي - ڏٺي ذات ڏور ٿون ٤
٤ مهر مهدي جي مُدائي - محمد مُعني مُور ٿون ٥
محويت جي مقام ستان - محمد سندو مذڪور ٿون

ڪافي سر ڪوهياري ٨٧

ميم ڪيم سانگو - سو صاحب آسپرين
١ ميم جي موجود گي - الف ٿيو آگو - ٢ سيئي منجهه سُپ وپ ٿيو صلت سنگو
٣ پاڻ آهيو پرين ۾ بامشو ني جاڳو - ٤ پرين پاڻي ٿيو ترب ڏسي وحدت واڳو
محمد مغان ڪان ملبو لاهوتي لاڳو

ڪافي سر جوڳ ٨٨

يا اهليا ڦ ڪانئڻ
سو اگر سود ڪيون - ديا اهليا ڦ ڪانئڻ
ڏوب سپري ستال تيا - هت ڪندي صلاحڻ
سڄڻ جي سهڻي پيئڻ - ڏڄ ٿون ڏ تجارڻ
ڏي ڏيهه ڏيسلا - ڏهي ديه واپارڻ

Gul Hayat Institute

٤ ڄاڳيرڙ سنديءَ ڄار سان، وڃ تون ويراڳين ؛؛
ٻُڌيِن ٻولا ڪينڪي، تون ٻولي يار وجهن ؛؛
٣ طلب سڀ ئي سان هٿ ليون، تا تون ڪي تتوارن ؛؛
ور ور قاري وات ۾، تا ٻليل ٻُڪارن ؛؛
٤ محمد سُڃي ساهه ڪيئن، تون ڪي ماري ٻوٿو نڄهارن
نرخل ترهي نار متون، تا هادي هاڪارن ؛؛

ڪافي سُر ڪوهياري ٤٨

علم عقل جي جاءِ نا هين، عشق جو پنڌ نرالو ٿي
١ علم ري ڪي تو سر جو سانگو، عقل چري ملي سود وسُهانگو
محبت وارو مسلهي مُهانگو، ٻه پڇيندڙ پالو ٿي ؛
٢ پنڌ انهي ۾ جيڪي آيا، لوڪ سڀ جي تعنعت تاٻيا ؛
بار ملامت سر تي چايا، نيڪ وارن جو نالو ٿي ؛
٣ عابد زاهد هيئي پلائي، تام سان ماري منبرتن منجهائي
سڪ وارن کي سنت ڀائي، تن هلي سياه نالو ٿي ؛
٤ محمد ڪماهي سان سمجهن، ويا ورن ڪنون ڪين ورن
دم قدم تي قابو رهن، سرت وارن جو سنيالو ٿي ؛؛

ڪافي سُر ڪوهياري ٤٩

دوستي دربار، منجهه تو سيف تات هم مستري ؛
١ پنهنجي اشي پاڻ ۾، سوهاري سُر ڪار ؛
ڪوئي ڏس دل جي ڏئي
٢ ڪوتو لاهوتين ڪري، دوڙ ئين چيو وڃي ڪار ؛
لاهي هيڪ تون پل پيري
٣ ڪين رسائيندي ڪيئن ڏي، قاصد اڳي ڪار ؛
وحدت ڏي تون وڃ ورئي
٤ محمد پنهنجي موج ۾، سالڪ پاڻ سندا ؛
جيئن اهائي صاف ڪري ؛

Gul Hayat Institute

ڪا گهمڻ.

سڀئي گهمجون ڪا گهريون

عاشق سان سدا ڪين گهمون. ياسا

١. ڏسڻ پراڻون ڄيرجي. نت اکڙيون سي نيون نيون.

٢. رهيون اکڙيون رهاڻ. چڱيون اوهان جيئي ڪيون ڪيون.

٣. سڀ منيون ڪا گهمون تنهنجو سهڻل چاهه جيون جيون.

قطري قرار وڃائي ليو

ٽيڪ: قدرت جي قطري قرار وڃائي ليو

سيڪ اوهان جي سڌ ڪا ڏني ٿي

١. ڪاف ڪشالا ڪيئي ڪٽيم ڪيئي - ٻاهه ٻوهه جي ٻيهڻ نه ڏئي

ناهيان - جهوت اوهان جهلڻ نه ڏئي.

٢. بيوس آهيان، وس ۾ ناهيان - جهوت اوهان جهلڻ نه ڏئي

سوڍي ڪنهن سان سلڻ نه ڏئي ٿي

٣. جيئڻ نه سرتين جهيڙو جهڳڙان - سوڍي ڪنهن سان سلڻ نه ڏئي ٿي

رنگ انهي ۾ رهڻ نه ڏئي ٿي -

٤. زهد عبادت تقوا طاعت - رنگ انهي ۾ رهڻ نه ڏئي ٿي -

٥. حق حياتي لالن لاتي - عشق جا الا اجهڻ نه ڏئي ٿي -

٦. منهنجي دل دلبر تو سان - پئي درڪا ڏئي وڃڻ نه ڏئي ٿي

Gul Hayat Institute